การศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อ เอช ไอ วี ใน 7 กลุ่มประชากรเป้าหมาย ปี 2552

The Behavioral Surveillance Survey of 7 Target Groups in Bangkok, 2009

โดย สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล
ร่วมกันกับ กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

การศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ใน 7 กลุ่มประชากรเป้าหมาย ปี 2552

The Behavioral Surveillance Survey of 7 Target Groups in Bangkok, 2009

ผู้เขียน	Authors
พญ.สุพัตรา ศรีวณิชชากร	Dr. Supattra Srivanichakorn
นางสาวบังอร เทพเทียน	Dr. Bang-on Thepthien
ผศ.สมศักดิ์ วงศาวาส	Asst. Prof. Somsak Wongsawass
นางสาวปิยฉัตร ตระกูลวงษ์	Ms. Piyachatr Tragoolvongse
นางสาวปรินดา ตาสี	Ms. Parinda Tasee

ข้อมูลบรรณานุรักษ์:

สุพัตรา ศรีวณิชชากร

การศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ใน 7 กลุ่ม ประชากรเป้าหมายปี 2552 = The Behavioral Surveillance Survey of 7 Target Groups in Bangkok, 2009/สุพัตรา ศรีวณิชชากร, บังอร เทพเทียน, สมศักดิ์ วงศาวาส, ปิยฉัตร ตระกูลวงษ์, ปรินดา ตาสี. นครปฐม : สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล, 2552

200 หน้า

1. โรคเอดส์ - - ไทย - - กรุงเทพมหานคร - - วิจัย. 2. โรคเอดส์ - - ปัจจัยเสี่ยง. 3. พฤติกรรมทางเพศ I. บังอร เทพเทียน II. มหาวิทยาลัยมหิดล. สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน III. The Behavioral Surveillance Survey of 7 Target Groups in Bangkok, 2009

ลิขสิทธิ์ กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

จัดพิมพ์โดย สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

ต.ศาลายา อ.พุทธมณฑล จ.นครปฐม 73170

โทรศัพท์ 0 2441 9870, 0 2441 9040 ต่อ 45, 54

โทรสาร 0 24419044

www.aihd.mahidol.ac.th

การศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ใน 7 กลุ่มประชากรเป้าหมาย ปี 2552

The Behavioral Surveillance Survey of 7 Target Groups in Bangkok, 2009

ผู้อำนวยการโครงการ	พญ.สุพัตรา ศรีวณิชชากร
	พญ.ปิยธิดา สมุทระประภูต
หัวหน้าโครงการ	นางสาวบังอร เทพเทียน
นักวิจัยหลัก	ผศ.สมศักดิ์ วงศาวาส
	นางสาวปิยฉัตร ตระกูลวงษ์
	นางสาวปรินดา ตาสี
	นางสุภัทรา อินทร์ไพบูลย์
ผู้ช่วยนักวิจัย	นางสาวดุษณี ดำมี
	นางพิชญ์สินี เพียรอนุกูลบุตร
	นางนวลน้อย บุญชูส่ง
	นางสาวกมลวรรณ์ รักแผน
	นางสาวมนฤดี วงศ์แก้ว
	นางสาวระวีวรรณ วีระพลชัย
	นางสาวศรีไพร ปิ่นบัวทอง
	นางสาวชัชชฎา เรืองขจร
ผู้ประสานงานโครงการ	นางพรรณี ชัยโพธิ์ศรี
	นางวนิดา ปาวรีย์

คำนำ

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในครั้งนี้ เป็นรอบที่ 8 ซึ่งเป็นการเฝ้าระวังในประชากร 7 กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มชายรักชาย และกลุ่มแรงงานต่างด้าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบสถานการณ์และแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของประชากรที่เฝ้าระวังในพื้นที่กรุงเทพมหานคร โดยเฉพาะอย่างยิ่งพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ผลของการเฝ้าระวังพฤติกรรมจะทำให้ได้รูปแบบของพฤติกรรมทางเพศ (sexual behavior) และพฤติกรรมการใช้สารเสพติด (substance use) ของประชากรที่มีความเปราะบางต่อปัญหาการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ รวมทั้งสามารถประเมินผลการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 ในรอบปีที่ผ่านมาได้ด้วย

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล หวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานนี้จะเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานต่างๆ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องได้ใช้เป็นข้อมูลในการกำหนดนโยบายดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

หากมีข้อเสนอแนะ ข้อสังเกต ที่จะเป็นประโยชน์ต่อรายงานฉบับนี้ คณะผู้จัดทำยินดีน้อมรับเพื่อนำมาปรับปรุงรายงานให้มีความสมบูรณ์มากที่สุด ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ธันวาคม 2552

กิตติกรรมประกาศ

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ขอขอบคุณอาจารย์ทุกๆ โรงเรียนที่เป็นพื้นที่ศึกษาที่กรุณาให้ความร่วมมือ และอำนวยความสะดวก ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2 เป็นอย่างดี ตลอดระยะเวลา 8 ปีที่ผ่านมา รวมทั้งขอขอบคุณนักเรียนทุกคนที่เป็นผู้ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ของคลินิกบำบัดรักษาผู้ติดยาเสพติดทั้ง 15 แห่ง ที่ได้อำนวยความสะดวก ประสาน และให้ความช่วยเหลือกับนักวิจัยที่เข้าทำงานสำรวจข้อมูลในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ทำให้การเก็บข้อมูลพฤติกรรมของประชากรกลุ่มนี้ราบรื่นมาโดยตลอดเวลา 5 ปี คณะผู้วิจัยขอขอบคุณผู้ติดยาเสพติดทุกรายที่ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในรอบนี้ด้วย

ขอขอบคุณผู้ประสานงาน และเจ้าหน้าที่ของโครงการต่างๆ ที่ทำงานกับกลุ่มชายชอบชายและหญิงบริการทางเพศในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ที่ให้ความร่วมมือ และให้ความช่วยเหลือในการเก็บข้อมูลเป็นอย่างดี ทำให้ข้อมูลพฤติกรรมของกลุ่มชายชอบชาย และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีความถูกต้อง และน่าเชื่อถือมากขึ้น รวมทั้งขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูลที่นิยามตนเองว่าเป็นชายชอบชาย และหญิงบริการทางเพศที่ได้สละเวลาอันมีค่ายิ่งมาให้ข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบคุณคุณศิริพร สุขโข และคณะจากโรงพยาบาลตากสิน และเจ้าหน้าที่ของโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ที่ให้ความร่วมมือในการเก็บข้อมูลในกลุ่มแรงงานต่างด้าว (ลาว, พม่า, กัมพูชา) มาโดยตลอดเวลา 3 ปี การเก็บข้อมูลในกลุ่มนี้ต้องใช้ความพยายามอย่างมาก แต่ก็ได้รับความช่วยเหลือจากทั้ง 2 โรงพยาบาลมาโดยตลอด รวมทั้งขอขอบคุณแรงงานต่างด้าวทุกคนที่ให้ข้อมูลกับทางทีมงานอย่างดี

และสุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ที่มีส่วนร่วมให้โครงการนี้ดำเนินการจนได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ยิ่งต่อการวางแผนดำเนินงานป้องกัน และควบคุมโรคเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพมหานครต่อไป

คณะผู้วิจัย

ธันวาคม 2552

สารบัญ

คำนำ

กิตติกรรมประกาศ

บทสรุปผู้บริหาร ก

Executive Summary A

บทที่ 1 บทนำ 1

บทที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 13

บทที่ 3 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 35

บทที่ 4 หญิงบริการทางเพศ 69

บทที่ 5 ผู้ติดยาเสพติด 97

บทที่ 6 ชายชอบชาย 121

บทที่ 7 แรงงานต่างด้าว 145

บทที่ 8 บทสรุปผลการสำรวจ 169

บทที่ 9 แนวโน้มพฤติกรรม 189

บรรณานุกรม 251

ภาคผนวก

สารบัญตาราง

บทที่ 1

ตาราง 1.2	จำนวนตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล	5
ตาราง 1.2	ช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล	5
ตาราง 1.3	Global summary of the AIDS epidemic	8

บทที่ 2

ตาราง 2.1	อายุและระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	15
ตาราง 2.2	ลักษณะของการพักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	16
ตาราง 2.3	ระดับการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	16
ตาราง 2.4	การใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	17
ตาราง 2.5	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	18
ตาราง 2.6	ความถี่ของการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ	20
ตาราง 2.7	เวลาที่ใช้ Internet ในแต่ละวันของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	21
ตาราง 2.8	สถานที่ใช้ Internet เป็นประจำในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ	21
ตาราง 2.9	การมีคู่รักหรือแฟนทาง Internet ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	22
ตาราง 2.10	การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และคู่นอนครั้งแรก ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	23
ตาราง 2.11	อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	23
ตาราง 2.12	เหตุผลของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	24
ตาราง 2.13	จำนวนคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ	25
ตาราง 2.14	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ	25
ตาราง 2.15	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ	26
ตาราง 2.16	เหตุผลของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุด	27
ตาราง 2.17	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนและการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ	27

บทที่ 2

ตาราง 2.18	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	28
ตาราง 2.19	การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามเพศ	29
ตาราง 2.20	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ	29
ตาราง 2.21	ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ	30
ตาราง 2.22	ความถี่ของการสูบบุหรี่ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ	31
ตาราง 2.23	การเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา	31
ตาราง 2.24	การสูบบุหรี่และการใช้สารเสพติด	32
ตาราง 2.25	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการใช้สารเสพติด	32
ตาราง 2.26	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และหลังการเสพสารเสพติดและการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ	33
ตาราง 2.27	วิธีการเสพสารเสพติด จำแนกตามเพศ	34

บทที่ 3

ตาราง 3.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา	41
ตาราง 3.2	อายุเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	41
ตาราง 3.3	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	42
ตาราง 3.4	ลักษณะการพักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	42
ตาราง 3.5	ระดับการศึกษาของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	43
ตาราง 3.6	การมีคู่รักหรือแฟนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	44
ตาราง 3.7	การใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	44
ตาราง 3.8	ร้อยละการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	46

บทที่ 3

ตาราง 3.9	การตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	48
ตาราง 3.10	พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	49
ตาราง 3.11	เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	50
ตาราง 3.12	อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	51
ตาราง 3.13	ประเภทคู่นอน และการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	54
ตาราง 3.14	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่างๆ ของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	55
ตาราง 3.15	จำนวนคู่นอน (คน) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	56
ตาราง 3.16	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด และการใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียน มัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	56
ตาราง 3.17	สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	59
ตาราง 3.18	การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทาง เพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	60
ตาราง 3.19	การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	61
ตาราง 3.20	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	62
ตาราง 3.21	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และ นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	63

บทที่ 3

ตาราง 3.22	พฤติกรรมการใช้สารเสพติด และความถี่ในการใช้สารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ	64
ตาราง 3.23	การมีเพศสัมพันธ์หลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	67

บทที่ 4

ตาราง 4.1	อายุของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	71
ตาราง 4.2	ภูมิลำเนาของหญิงบริการ	72
ตาราง 4.3	ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสของหญิงบริการ	74
ตาราง 4.4	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของหญิงบริการที่ถูกต้อง	77
ตาราง 4.5	จำนวนการให้บริการทางเพศ (รับแขก) ต่อเดือน ในรอบปีที่ผ่านมา	85
ตาราง 4.6	รายได้ของหญิงบริการทางเพศต่อแขก 1 คน	86
ตาราง 4.7	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์	87
ตาราง 4.8	ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	93
ตาราง 4.9	ความถี่ของการเสพสารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา	95
ตาราง 4.10	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่	95

บทที่ 5

ตาราง 5.1	สัดส่วนของพื้นที่สำรวจกลุ่มตัวอย่าง	98
ตาราง 5.2	อายุเฉลี่ย (ปี) ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ	99
ตาราง 5.3	การศึกษาของผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ	100
ตาราง 5.4	รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	101
ตาราง 5.5	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	104
ตาราง 5.6	การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และคู่นอนครั้งแรก จำแนกตามเพศ	106
ตาราง 5.7	อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จำแนกตามเพศ	106
ตาราง 5.8	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ	109
ตาราง 5.9	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ	112
ตาราง 5.10	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ	112

บทที่ 5

ตาราง 5.11	อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	113
ตาราง 5.12	ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย	113
ตาราง 5.13	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา	114
ตาราง 5.14	อายุเมื่อใช้สารเสพติดครั้งแรก	115
ตาราง 5.15	สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก	115
ตาราง 5.16	การสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมา	116
ตาราง 5.17	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการมีเพศสัมพันธหลังดื่ม ในรอบปีที่ผ่านมา	117
ตาราง 5.18	การใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆ และการมีเพศสัมพันธหลังเสพยาเสพติดในรอบเดือนที่ผ่านมา	118

บทที่ 6

ตาราง 6.1	แสดงสัดส่วนของอายุ	123
ตาราง 6.2	แสดงภูมิลำเนา	124
ตาราง 6.3	แสดงระดับการศึกษา	125
ตาราง 6.4	แสดงสถานภาพการสมรส	125
ตาราง 6.5	การใช้เวลาว่างของชายชอบชาย	127
ตาราง 6.6	แหล่งพบปะสังสรรค์กับเพื่อนกลุ่มเดียวกัน	127
ตาราง 6.7	แสดงสัดส่วนที่มีความรู้ที่ถูกต้องในภาพรวม	128
ตาราง 6.8	แสดงสัดส่วนของคะแนนความรู้ที่ถูกต้อง	129
ตาราง 6.9	แสดงสัดส่วนของอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	131
ตาราง 6.10	แสดงจำนวนของคู่นอน	133
ตาราง 6.11	แสดงสัดส่วนของประเภทคู่นอน เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	134
ตาราง 6.12	แสดงสัดส่วนของประเภทคู่นอน เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	135
ตาราง 6.13	ถุงยางอนามัย	140
ตาราง 6.14	ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	142

บทที่ 7

ตาราง 7.1	ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	146
ตาราง 7.2	อายุและระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศและสัญชาติ	147

บทที่ 7

ตาราง 7.3	ภูมิลำเนาของแรงงานต่างด้าว	148
ตาราง 7.4	รายได้ของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	148
ตาราง 7.5	อาชีพของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	149
ตาราง 7.6	ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	150
ตาราง 7.7	สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	150
ตาราง 7.8	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามเพศ	151
ตาราง 7.9	คะแนนเฉลี่ยของการตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	152
ตาราง 7.10	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามสัญชาติ	153
ตาราง 7.11	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อ จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	154
ตาราง 7.12	ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ	155
ตาราง 7.13	อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	156
ตาราง 7.14	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ	158
ตาราง 7.15	เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามสัญชาติ	158
ตาราง 7.16	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	159
ตาราง 7.17	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	160
ตาราง 7.18	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	161
ตาราง 7.19	ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย	162
ตาราง 7.20	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	163
ตาราง 7.21	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน จำแนกตามเพศ และสัญชาติ	164
ตาราง 7.22	การเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา	165
ตาราง 7.23	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และหลังการเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ	166
ตาราง 7.24	วิธีการเสพสารเสพติด จำแนกตามเพศ	167

บทที่ 8

ตาราง 8.1	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ดำเนินการเฝ้าระวัง ในปี พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2552	170
ตาราง 8.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ดำเนินการเฝ้าระวังในปี พ.ศ. 2552 จำแนกตามเพศ	171
ตาราง 8.3	อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในปี พ.ศ. 2552	171
ตาราง 8.4	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS	172
ตาราง 8.5	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS	173
ตาราง 8.6	อายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มต่างๆ	175
ตาราง 8.7	คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	178
ตาราง 8.8	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	179
ตาราง 8.9	สัดส่วนของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดประเภทต่างๆ	180

บทที่ 9

ตาราง 9.1	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	191
ตาราง 9.2	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบ 3 ปี	193
ตาราง 9.3	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับคู่นอนประเภทต่างๆ	194
ตาราง 9.4	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	194
ตาราง 9.5	แนวโน้มเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบ 3 ปี	195
ตาราง 9.6	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	202
ตาราง 9.7	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ในรอบ 4 ปี	203
ตาราง 9.8	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	212
ตาราง 9.9	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับบุคคลประเภทต่างๆ	214
ตาราง 9.10	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	225
ตาราง 9.11	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	228
ตาราง 9.12	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	232
ตาราง 9.13	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	232
ตาราง 9.14	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	233
ตาราง 9.15	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ	236
ตาราง 9.16	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามเพศ	239
ตาราง 9.17	คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	240
ตาราง 9.18	เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	241

บทที่ 9

ตาราง 9.19	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่มีเพศต่างกัน	241
ตาราง 9.20	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	242
ตาราง 9.21	แนวโน้มเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศ และถุงยางอนามัย	242
ตาราง 9.22	แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน	243
ตาราง 9.23	แนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย	243
ตาราง 9.24	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง	245
ตาราง 9.25	แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	246
ตาราง 9.26	สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ	247

สารบัญแผนภาพ

บทที่ 1

แผนภาพ 1.1	แนวโน้มของผู้ป่วยเอดส์ทั่วโลก	8
แผนภาพ 1.2	สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามเพศ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	9
แผนภาพ 1.3	สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	9
แผนภาพ 1.4	ร้อยละผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามปัจจัยเสี่ยง ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	10
แผนภาพ 1.5	สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	10
แผนภาพ 1.6	สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	11
แผนภาพ 1.7	ร้อยละผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามปัจจัยเสี่ยง ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552	11

บทที่ 2

แผนภาพ 2.1	การมีคู่รักหรือแฟนของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	17
แผนภาพ 2.2	การตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อ (7 ข้อ)	19
แผนภาพ 2.3	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบข้อ 1-5 ถูกทุกข้อ)	19
แผนภาพ 2.4	พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา	20

บทที่ 3

แผนภาพ 3.1	อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	51

บทที่ 4

แผนภาพ 4.1	ระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครรายได้ของหญิงบริการ	73
แผนภาพ 4.2	รายได้ของหญิงบริการ	73
แผนภาพ 4.3	อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ	75
แผนภาพ 4.4	ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ	75
แผนภาพ 4.5	การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศ	76
แผนภาพ 4.6	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง	78
แผนภาพ 4.7	ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกตามตัวชี้วัดของ UNGASS	78
แผนภาพ 4.8	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	79
แผนภาพ 4.9	เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกโดยความสมัครใจของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ	79
แผนภาพ 4.10	อายุในการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	80
แผนภาพ 4.11	การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี	80
แผนภาพ 4.12	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย	81
แผนภาพ 4.13	การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	81
แผนภาพ 4.14	การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/สามีในรอบปีที่ผ่านมา	82
แผนภาพ 4.15	การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย ในรอบปีที่ผ่านมา	82
แผนภาพ 4.16	การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ในรอบปีที่ผ่านมา	83
แผนภาพ 4.17	การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน ในรอบปีที่ผ่านมา	83
แผนภาพ 4.18	การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกขาประจำ ในรอบปีที่ผ่านมา	84
แผนภาพ 4.19	สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทั่ว ๆ ไป	84
แผนภาพ 4.20	การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก	85
แผนภาพ 4.21	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ	86
แผนภาพ 4.22	การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	87
แผนภาพ 4.23	การประสบปัญหากับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย	88
แผนภาพ 4.24	วิธีการปฏิบัติต่อ แขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย	88
แผนภาพ 4.25	ปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก หรือหลุดในรอบปีที่ผ่านมา	89
แผนภาพ 4.26	เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือน	89
แผนภาพ 4.27	โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	90
แผนภาพ 4.28	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	90

บทที่ 4

แผนภาพ 4.29	การใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	91
แผนภาพ 4.30	การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองในรอบปีที่ผ่านมา	91
แผนภาพ 4.31	แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก	92
แผนภาพ 4.32	การได้รับแจกถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา	92
แผนภาพ 4.33	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	93
แผนภาพ 4.34	พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	94
แผนภาพ 4.35	การเสพสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย	94
แผนภาพ 4.36	พฤติเกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	96

บทที่ 5

แผนภาพ 5.1	ภูมิลำเนาของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	100
แผนภาพ 5.2	สถานภาพของผู้ติดยาเสพติด	101
แผนภาพ 5.3	รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด	102
แผนภาพ 5.4	การทำงานของผู้ติดยาเสพติด	102
แผนภาพ 5.5	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	105
แผนภาพ 5.6	การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	107
แผนภาพ 5.7	จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา	110
แผนภาพ 5.8	เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	119
แผนภาพ 5.9	การเสพยาเสพติด ด้วยการฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ	119
แผนภาพ 5.10	ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต และการทำความสะอาดอุปกรณ์	120

บทที่ 6

แผนภาพ 6.1	แสดงสัดส่วนของกลุ่มชายชอบชาย	122
แผนภาพ 6.2	แสดงสัดส่วนของกลุ่มอายุในภาพรวม	123
แผนภาพ 6.3	แสดงระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพฯ	124
แผนภาพ 6.4	แสดงอาชีพในกลุ่มที่ทำงาน และมีรายได้เป็นของตนเอง	126
แผนภาพ 6.5	คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	130
แผนภาพ 6.6	เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	131

บทที่ 6

แผนภาพ 6.7	แสดงสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก	132
แผนภาพ 6.8	แสดงสัดส่วนของจำนวนคู่นอน	133
แผนภาพ 6.9	แสดงสัดส่วนของคู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	135
แผนภาพ 6.10	แสดงสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุด	136
แผนภาพ 6.11	แสดงวิธีปฏิบัติเมื่อมีปัญหาคู่นอนไม่ยินยอมใช้ถุงยางอนามัย	137
แผนภาพ 6.12	แสดงวิธีปฏิบัติเมื่อถุงยางอนามัยแตก/หลุด	137
แผนภาพ 6.13	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกเงินหรือสิ่งของตอบแทน	138
แผนภาพ 6.14	การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการปฏิบัติตน	139
แผนภาพ 6.15	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	139
แผนภาพ 6.16	แสดงแหล่งสะดวกซื้อถุงยางอนามัย	141
แผนภาพ 6.17	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	141
แผนภาพ 6.18	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัย	143
แผนภาพ 6.19	ความถี่ของการเสพสารเสพติด	143
แผนภาพ 6.20	เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัย	144

บทที่ 8

แผนภาพ 8.1	ความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS	174
แผนภาพ 8.2	ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย	174
แผนภาพ 8.3	คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นคู่รัก หรือแฟน จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	176
แผนภาพ 8.4	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย	176
แผนภาพ 8.5	การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี จำแนกตามเพศ	177
แผนภาพ 8.6	พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	181
แผนภาพ 8.7	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	182
แผนภาพ 8.8	การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน	183
แผนภาพ 8.9	อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	184
แผนภาพ 8.10	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา	185
แผนภาพ 8.11	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา	185

บทที่ 8

แผนภาพ 8.12	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	186
แผนภาพ 8.13	การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย	187
แผนภาพ 8.14	สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	188

บทที่ 9

แผนภาพ 9.1	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้ Internet และการใช้ Internet เพื่อหาคู่รัก หรือแฟน ในรอบปีที่ผ่านมา	190
แผนภาพ 9.2	แนวโน้มของการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS ในรอบ 3 ปี	192
แผนภาพ 9.3	แนวโน้มประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 ปี	192
แผนภาพ 9.4	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยความสมัครใจ ในรอบ 3 ปี	192
แผนภาพ 9.5	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ในรอบ 3 ปี	193
แผนภาพ 9.6	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	195
แผนภาพ 9.7	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน	196
แผนภาพ 9.8	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	196
แผนภาพ 9.9	แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในรอบ 3 ปี	197
แผนภาพ 9.10	แนวโน้มของปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในรอบ 3 ปี	197
แผนภาพ 9.11	แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา	198
แผนภาพ 9.12	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	198
แผนภาพ 9.13	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์	198
แผนภาพ 9.14	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย ในรอบ 3 ปี	199
แผนภาพ 9.15	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา ในรอบ 3 ปี	199
แผนภาพ 9.16	แนวโน้มเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ในรอบ 3 ปี	199
แผนภาพ 9.17	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ในรอบ 3 ปี	200
แผนภาพ 9.18	แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	201
แผนภาพ 9.19	แนวโน้มของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	203

บทที่ 9

แผนภาพ 9.20	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	204
แผนภาพ 9.21	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน	204
แผนภาพ 9.22	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	204
แผนภาพ 9.23	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	205
แผนภาพ 9.24	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน	205
แผนภาพ 9.25	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศ	206
แผนภาพ 9.26	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	206
แผนภาพ 9.27	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	207
แผนภาพ 9.28	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	207
แผนภาพ 9.29	แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	208
แผนภาพ 9.30	แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา	208
แผนภาพ 9.31	แนวโน้มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	209
แผนภาพ 9.32	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในรอบปีที่ผ่านมา	209
แผนภาพ 9.33	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	210
แผนภาพ 9.34	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	210
แผนภาพ 9.35	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	211
แผนภาพ 9.36	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	211
แผนภาพ 9.37	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อตามตัวชี้วัด UNGASS	213
แผนภาพ 9.38	แนวโน้มของประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ในรอบ 6 ปี	213
แผนภาพ 9.39	เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รัก หรือแฟน	214
แผนภาพ 9.40	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	215
แผนภาพ 9.41	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน	215

บทที่ 9

แผนภาพ 9.42	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	216
แผนภาพ 9.43	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	216
แผนภาพ 9.44	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน	217
แผนภาพ 9.45	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับ ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	217
แผนภาพ 9.46	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	218
แผนภาพ 9.47	แนวโน้มของเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	218
แผนภาพ 9.48	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน	219
แผนภาพ 9.49	แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	219
แผนภาพ 9.50	แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบ 6 ปี	220
แผนภาพ 9.51	แนวโน้มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	220
แผนภาพ 9.52	แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติด	221
แผนภาพ 9.53	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	221
แผนภาพ 9.54	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	222
แผนภาพ 9.55	แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	222
แผนภาพ 9.56	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	223
แผนภาพ 9.57	แนวโน้มความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS	225
แผนภาพ 9.58	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	226
แผนภาพ 9.59	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก	226
แผนภาพ 9.60	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับสามีและคนที่รู้จักกันคุ้นเคย	227
แผนภาพ 9.61	แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งกับแขกทั่วไป และแขกขาประจำ	227
แผนภาพ 9.62	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	228
แผนภาพ 9.63	แนวโน้มของปัญหาในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย	228
แผนภาพ 9.64	แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	229
แผนภาพ 9.65	แนวโน้มของพฤติกรรมการใช้สารเสพติด	229
แผนภาพ 9.66	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	229

บทที่ 9

แผนภาพ 9.67	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพสารเสพติดของกลุ่มหญิงบริการ	230
แผนภาพ 9.68	แนวโน้มของการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS	232
แผนภาพ 9.69	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	233
แผนภาพ 9.70	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุด	234
แผนภาพ 9.71	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน	234
แผนภาพ 9.72	แนวโน้มของอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	235
แผนภาพ 9.73	แนวโน้มของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่	235
แผนภาพ 9.74	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังจากเสพสารเสพติด	236
แผนภาพ 9.75	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังการเสพสารเสพติด	236
แผนภาพ 9.76	แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา	237
แผนภาพ 9.77	แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS	239
แผนภาพ 9.78	เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	240
แผนภาพ 9.79	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	241
แผนภาพ 9.80	แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามเพศ	246
แผนภาพ 9.81	แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามสัญชาติ	246
แผนภาพ 9.82	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	247
แผนภาพ 9.83	แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด	248
แผนภาพ 9.84	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	248
แผนภาพ 9.85	แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	249
แผนภาพ 9.86	แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	249
แผนภาพ 9.87	แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการเสพสารเสพติดประเภทต่าง ๆ	250
แผนภาพ 9.88	แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้ง	250

บทสรุปผู้บริหาร

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ร่วมกับกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ดำเนินการมาเป็นเวลา 7 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน มีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 34,858 ราย ใน 11 กลุ่มเป้าหมาย

ผลสรุปของการสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในปี พ.ศ.2552 มีด้วยกัน 7 กลุ่มเป้าหมาย จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 4,566 ราย กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 และกลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มชายชอบชาย มีอายุเฉลี่ยมากกว่า 30 ปีขึ้นไป ดังนั้นในการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี จึงต้องคำนึงถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายด้วยว่า แต่ละกลุ่มเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่รุ่นราวคราวเดียวกัน รวมทั้งกลุ่มประชากรก็มีบริบทที่แตกต่างกันมาก

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS เป็นรายข้อ (จำนวน 5 ข้อ) จากการสำรวจในรอบปี พ.ศ. 2552 จะเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่า กลุ่มแรงงานต่างด้าว และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์รายข้อน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมาก เช่น กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มชายชอบชาย เป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างดี

สำหรับความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเป็นกลุ่มที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบถูกทุกข้อ) ได้มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามลำดับ ในกลุ่มผู้หญิงสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS อยู่ระหว่างร้อยละ 4-47 และในกลุ่มเพศชายอยู่ระหว่างร้อยละ 5-43

พฤติกรรมทางเพศ

การมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุด คือ กลุ่มที่ติดยาเสพติด และรองลงมาคือ กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ โดยไม่นับรวมในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ ในกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะอายุที่มากกว่า และสถานะที่

แตกต่างกัน ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีสัดส่วนของการมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ประมาณ 1 เท่าตัว นักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชายประมาณ 1 เท่าตัว

อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่าในกลุ่มนักเรียนมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อยู่แล้ว ส่วนในกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มนักเรียน พบว่าอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะน้อยกว่า 20 ปี ยกเว้นในกลุ่มแรงงานต่างด้าว อายุน้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 10-12 ปี ส่วนในกลุ่มนักเรียนมีอายุน้อยที่สุด 5-6 ปีเท่านั้นซึ่งเป็นนักเรียนชาย เพศชายมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รัก/แฟนมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 18-60 และอยู่ระหว่างร้อยละ 33-62 ในกลุ่มผู้ชาย ผู้ชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมากกว่าในกลุ่มผู้หญิงเล็กน้อย

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี พบว่ามีสัดส่วนระหว่างร้อยละ 1–26 สำหรับกลุ่มผู้หญิง และร้อยละ 15-23 ในกลุ่มผู้ชาย ไม่นับรวมกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะว่าเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปีอยู่แล้ว ผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มผู้ชาย ยกเว้นในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัย

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 13-40 กับคู่นอนที่เป็นคนรู้จักกันคุ้นเคยและคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 15-50 และ 50-67 ตามลำดับ ยกเว้นในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคนที่รู้จักกันคุ้นเคยและคนที่รู้จักกันผิวเผินในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

ในกลุ่มเพศชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 16-44 กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 25-55 กับคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 42-67 สำหรับคนที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 62-100

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยอยู่ระหว่างร้อยละ 21-95 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยาง

อนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับส่วนในกลุ่มเพศชาย พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 33-85 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มชายชอบชาย ตามลำดับ โดยสรุปจะเห็นว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นกลุ่มที่มีการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มชายชอบชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดมากที่สุด

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่า กลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนใกล้เคียงกับกลุ่มผู้หญิง ยกเว้นในกลุ่มชายชอบชาย การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 4-50 ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยอยู่ระหว่าง ร้อยละ 2-86

โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีอยู่ระหว่างร้อยละ 1-29 และในกลุ่มผู้ชายมีอาการผิดปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 1-19

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มชายชอบชาย และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีสูงมาก รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมาน้อยมาก

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงคือ อยู่ระหว่างร้อยละ 1-92 โดยเพศหญิงมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19-90 และเพศชายมีร้อยละ 39-92 เพศชายมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าในภาพรวมมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 10-75 และอยู่ระหว่างร้อยละ 19-53 ในกลุ่มเพศชาย

การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 1-19 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุด

ในกลุ่มเพศชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 7-34 โดยกลุ่มชายชอบชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช. ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาน้อยที่สุด

กลุ่มเพศชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากกว่าในกลุ่มผู้หญิง เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 0-75 ในภาพรวม ค่อนข้างแตกต่างกันมากในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

การติดตามแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ได้ติดตามมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และเฝ้าติดตามต่อเนื่องเป็นปีที่ 7 ส่วนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เริ่มติดตาม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 และเฝ้าติดตามต่อเนื่องเป็นรอบที่ 3 สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าว เริ่มติดตามตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และเฝ้าติดตามปีเว้นปีเป็นรอบที่ 3 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และผู้ติดยาเสพติด ได้เริ่มติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และเฝ้าติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีทุก 2 ปี ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5 ส่วนกลุ่มชายชอบชายเริ่มติดตาม พ.ศ. 2548 และครั้งนี้เป็นการติดตามเป็นครั้งที่ 2

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นักเรียนชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 3 ปี ประมาณ 1 เท่าตัว คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือแฟน มีแนวโน้มลดลงมาทีละน้อยในทุกปี จากการติดตามการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักน้อยกว่าคู่นอนประเภทอื่นๆ

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชายและมีแนวโน้มลดลง ในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนหญิง

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย และเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีแนวโน้มสูงขึ้น

แนวโน้มของนักเรียนที่มีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และปัญหาเรื่องเพศในรอบปีที่ผ่านมาพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย นักเรียนชายมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนหญิง

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิง เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มลดลง การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า ในกลุ่มนักเรียนชายลดลง ส่วนนักเรียนหญิงมีแนวโน้มเท่าเดิม นักเรียนชายมีการเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง ประมาณ 1 เท่าตัว การเสพสารเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยาเข้าเส้นโลหิต พบว่ามีแนวโน้มใกล้เคียงกันในทุกๆ ปี กล่าวคือในแต่ละปีจะมีประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น นักเรียนชายมีการเสพสารเสพติดชนิดฉีดมากกว่านักเรียนหญิง เพศสัมพันธ์หลังจากเสพสารเสพติด พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตามจำนวนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ และมีการใช้สารเสพติดด้วยมีจำนวนน้อยมาก จึงอาจทำให้มองเห็นแนวโน้มไม่ชัดเจนมากนัก

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS พบว่ามีแนวโน้มลดลง

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้นเล็กน้อย ประมาณร้อยละ 3 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่าสูงขึ้น

กลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนในรอบปีที่ผ่านมา มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มคงที่

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนหญิง และลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยกว่านักเรียนชายในรอบ 5 ปี

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี นักเรียนที่มีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย นักเรียนหญิงและชายมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าลดลงเล็กน้อย นักเรียนชายมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน พบว่าแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย และลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 4 ปี การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มผู้ชาย แต่ลดลงในกลุ่มผู้หญิง

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมายของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 5 ปี การมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมีจำนวนน้อยมาก จึงทำให้ไม่สามารถมองเห็นแนวโน้มได้อย่างชัดเจนมากนัก นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง

นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ในกลุ่มนักเรียนหญิง และลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย และลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียน การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกพบว่าสูงขึ้น นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกใกล้เคียงกันกับนักเรียนชายในรอบ 6 ปี

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟนพบว่าสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย แต่ลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักหรือแฟนมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดมีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนนักเรียนหญิงมีแนวโน้มคงที่ นักเรียนชายมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ส่วนการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาพบว่าลดลง

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่าสูงขึ้น นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิงในรอบ 4 การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น และแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง

การใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่าลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 5 ปี เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

หญิงบริการทางเพศ

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS จำนวน 5 ข้อ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนประมาณ 1 เท่าตัว

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงบริการทางเพศในรอบ 5 ปี มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน การใช้ถุงยางอนามัยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น

พฤติกรรมของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รัก/สามี หรือชายอื่นๆ ที่ไม่ใช่แขกที่ให้บริการ เพิ่มขึ้น รวมทั้งการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแขกที่ให้บริการสูงขึ้นเล็กน้อย ทั้งแขกขาประจำ และแขกทั่วๆ ไป การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น

ปัญหาของการที่แขกไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการประสบกับปัญหาเรื่องของถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดในระหว่างการร่วมเพศมีแนวโน้มลดลง

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอออล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา และการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มสูงขึ้น

เพศสัมพันธ์หลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มลดลง การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อย สำหรับเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดในรอบปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีแนวโน้มลดลง

ผู้ติดยาเสพติด

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับตัวชี้วัดของ UNGASS พบว่ามีแนวโน้มลดลงประมาณร้อยละ 1 ในกลุ่มเพศหญิงมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนในกลุ่มเพศชายมีแนวโน้มลดลง

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกพบว่าสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดลดลงเล็กน้อย

การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน พบว่าลดลงมาประมาณครึ่งหนึ่ง สำหรับอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้น เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

การเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ พบว่าผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มการเสพยาบ้าเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนการเสพสารเสพติดประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง สำหรับการเสพ

เฮโรอีนมีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพสารเสพติด พบว่าเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังการเสพสารเสพติด พบว่าลดลง

แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยาในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้เข็มฉีดยา และอุปกรณ์ในการเสพยาเสพติดร่วมกับกับบุคคลอื่น มีแนวโน้มสูงขึ้น

ชายชอบชาย

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่าสูงขึ้น

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศชายมีแนวโน้มสูงขึ้น การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้นค่อนข้างชัดเจน

การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่มีเพศต่างกัน มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งแตกต่างกัน กล่าวคือ คู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา ถ้าเป็นผู้หญิงจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่าคู่นอนที่เป็นผู้ชาย

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่าคู่นอนที่เป็นผู้หญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมีแนวโน้มลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นกับคู่นอนที่เป็นผู้ชาย สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

การประสบปัญหากับคู่นอนไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย การประสบปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก/หลุด/ลื่น/ไหล เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มลดลง รวมทั้งการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่าลดลงเล็กน้อย เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าลดลง รวมทั้งการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มแอลกอฮอล์ลดลงเล็กน้อยเช่นกัน

การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย มีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังเสพสารเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน

แรงงานต่างด้าว

ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS พบว่าสูงขึ้น แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และพม่า มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว มีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมีแนวโน้มลดลง

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และหญิงบริการทางเพศ และเพศเดียวกัน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าลดลงอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่าลดลง การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าลดลงอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี พบว่าลดลงเล็กน้อย

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มคงที่ ส่วนการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย พบว่าสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลง และการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งลดลงเล็กน้อยเช่นกัน

เพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพติดมีจำนวนไม่มากเช่นกัน จึงทำให้ไม่สามารถเห็นแนวโน้มได้ชัดเจน

Executive Summary

The ASEAN Institute for Health Development, Mahidol University and AIDS Control Division, Health Department, Bangkok Metropolitan Administration have been conducting behavioral surveillance survey since 2002 which it aims to use as baseline surveillance data for different risk groups. Hence, seven consecutive surveys have recruited 34,858 samples across 11 different risk groups.

In 2009, a total of 4,566 samples were collected from 7 risk groups; 8th grade and 11th grade of secondary school students, 2nd year of vocational school students, men who have sex with men (MSM), female sex workers, drug addicts, and migrant workers. In general, average age of 8th grade of secondary school was younger than the other groups; 11th grade of secondary school students, vocational school students and migrant workers. In comparison the average age of female sex worker group, drug addict group, and migrant worker group were all older than 30 years old. As there is a large age differences between the risk groups, any comparison of sexual risk behaviors across the groups must be cognizant of these age differences.

Knowledge of HIV/AIDS based on the UN General Assembly Special Session (UNGASS), Five questions as they regard as essential in lessening the risk of transmission; the UNGASS criteria, it was clear that the migrant worker group and the 8th grade of secondary school group have significantly less knowledge than the other groups. However, the high risk groups for HIV infection such as the drug addict group, the female sex worker group and the men who have sex with men (MSM) group had a better knowledge of HIV/AIDS

Considering knowledge based on UNGASS criteria, the drug addict group was ranked the first among all groups, next was the MSM group, sex worker group, 11th secondary school group, 2nd year of vocational school group, migrant worker group and finally the 8th secondary school group were ranked as possessing the lowest knowledge. Females in all groups who had all correct answers ranged from 4-47% while their males peers ranged from 5-43%

Sexual Behaviors

Percentage of being sexually-active were the highest among the drug addict group, MSM group and migrant worker group respectively (the female sex worker group were excluded), which was most likely due to their age distribution and their marital status.

Among 11th grade of secondary school student groups, percentage of being sexually active was higher than the 2nd year secondary school groups. Percentage of being sexually active among 8th grade of secondary school group was half that of the 11th grade of secondary school groups. Females were also half less likely to be sexually active in comparison with their male peers.

Age at first sexual intercourse: The report showed that the average age of their sexual intercourse among student groups were younger than any other groups since they are younger a cohort when compared with the drug addict group, migrant worker group and female commercial worker group.

Overall, the age at first sexual intercourse in non-student groups were generally younger than 20 years old. In migrant worker group, early age at first sexual intercourse were reported at about 10-12 years old. Among male students, the youngest age of sexual intercourse was between 5-6 years old.

The survey showed that boyfriend/girlfriend and spouse were reported as their first sexual partners. However, male respondents reported that they had first sex with others than boyfriend or girlfriend in a higher percentage than female respondents.

Condom use at sexual initiation: Female respondents reported their condom use at their sexual initiation ranged between 18-60 percent. Among male school students reported 33-62 percent of condom use. In general, males were more likely to use a condom at sexual initiation than females.

Early sexual initiation (age < 15 years old) among females were reported from 1-26%. Males were slightly higher with 15-63 % (excluding 8th grade of secondary

school group). In general, females had reported early sexual initiation than their male peers except injecting drug addict group.

Condom use in the past year

The percentage of sexual encounters in which condoms were used among female respondents was the lowest among those who have had sex with their boyfriends at around 13-40 percent, about 15-50 percent with their familiar partners and about 50-67 percent with unfamiliar partners. Female sex worker groups reported higher condom use with familiar partners and unfamiliar partners.

Condom use among male respondents was lowest among those who have had sex with their girlfriends at around 16-44 percent, about 25-55 percent with their familiar partners and approximately 42-67 percents with unfamiliar partners. Males reported higher condom use when having sex with female sex workers (62-100%)

Condom use in the latest sexual intercourse:

Condom use in the latest sexual intercourse among females was reported at the level of 21-95%. The least condom use was amongst the migrant worker group, vocational school group, 8th grade of secondary school group, drug addict group, 11th grade of secondary group and the female sex worker group.

Among male respondents, condom use was reported at the level of 33-85%. The migrant worker group had reported the lowest condom use among all groups respectively; the drug addict group, 2nd year of vocational school group, 11th grade of secondary school group, 8th grade of secondary school group and the MSM group.

In summary, the migrant worker group reported the lowest condom use in the latest sexual intercourse compared to other groups. In contrast the female sex worker group and the MSM group reported the highest condom use in their latest sexual intercourse.

Having sex in exchange of a gift or money

The percentage of males who reported having sex in exchange for a gift or money found to be similar to the percentage of females who did have sex in exchange for a gift or money in each group (excluding the MSM group). Condom use among females ranged from 4-50 percent. Males in different groups reported wider percentages of condom use (2-86%).

Perceived Symptoms of Sexually Transmitted Infections (STIs)

The percentage of the sample perceiving symptoms of STIs among female respondents ranged between 1-29% and among male respondents was 1-19%.

HIV blood tests

The top groups that they sought voluntary HIV blood tests in the past year were the drug addict group, MSM group, female sex worker group and the migrant worker group. The student groups were the least who reported that they obtained blood tests.

Substance use: alcohol and illicit drug use

Alcohol drinking in the past month was self-reported from19 – 92%. Female respondents reported 19-90 percents of alcohol use. Male peers reported 39-92% of alcohol use. The survey found that about 10-75% had sexual intercourse after drinking and males reported approximately 19-53%.had sexual intercourse after drinking.

Past year illicit drug use among females ranged from 1-19%, the following groups reported the a lower level of illicit drug use; 11th grade of secondary school, 8th grade of secondary school, migrant worker group and 2nd year of vocational school group. The female sex worker group reported the highest illicit drug use among all groups.

Male groups reported higher level of illicit drug use in the past year than female peers (7-34%). The MSM group reported the highest illicit drug use. The following groups reported higher illicit drug use; 2nd vocational school group, 11th grade of secondary school, migrant worker group and the least illicit drug use was 8th grade of secondary school.

Having sexual intercourse after drug use, overall ranged from 0-75%. There are large differences among risk groups.

Trends of Behavioral Surveillance Survey from 2002-2009

The 11th grade of secondary school group and 2nd year of vocational school group have been recruited since 2002 (7 consecutive surveys). However, the 8th grade of secondary school just started in 2007 (3 consecutive surveys). The migrant worker group, the female sex worker group and the drug addict group were surveyed every two years. The MSM group was recruited first in 2005 and this was their second survey.

8th grade of secondary school group (2007, 2008, 2009)

Knowledge of HIV/AIDS using UNGASS criteria, the findings demonstrated a slight decrease compared to previous surveys. The percentage of students who are sexually active among male students have increased one fold in the past 3 years. The percentages of students who had their first sexual intercourse with their boyfriend or girlfriend were gradually decreasing. Condom use in the first sexual intercourse found significant increasing.

Considering their sexual intercourse in the past year, the findings suggested that the majority of the students reported having sex with their boyfriend or girlfriend than other kinds of partner. However, reported condom use was less among them.

Condom use in the latest sexual intercourse, in general, males reported higher condom use than their female peers. Condom use among male students increased in the past 3 years, while in the female group condom use was decreasing. Having sex in exchange of a gift or money, the percentage was slightly decreasing among males but increasing among female group. However, condom use with those who gave gifts or money was increasing.

The percentage of student who perceived their symptoms of STIs was slightly increasing. Female students reported the higher percentage than their male peers.

Alcohol drinking in the past month, the finding demonstrated that males were more likely to use alcohol than their female peers. Female students who having sexual intercourse after drinking alcohol was found to be slightly increasing while their male peers found to be decreasing. However, percentages of condom in both females and males increased.

The trend of illicit drug use in the past year was decreasing among male students. However, the illicit drug use among females was leveling or stable. Illicit drug use among males was one fold higher than females. Intravenous injecting drug use was reported less than 1% in the past 3 years. However, having sexual intercourse after drug use was decreasing. Caution is needed in the interpretation this trend as there is only a small number of sexually active students who also reported illicit drug use.

11th grade of secondary school group

There was a slightly decrease of knowledge of HIV/AIDS from the previous surveys. The percentage of sexually active students was increasing by 3%. Condom use during sex initiation found increasing.

Condom use when having sex with boyfriends or girlfriend was increasing slightly among male students but it was stable among female students.

Most recent condom use among students, it was found that condom use was increasing among female students while male students were less likely to use condom. Reported condom use of the female group was less than the male group for the first time in the past 5 years.

There was a slightly increasing for male students who have had sex in exchange for a gift or money. This percentage was higher among males than females over the past 6 years. Perception of getting STIs, overall this trend was decreasing. The percentages of perceiving STIs symptoms between males and females were more or less the same. Seeking voluntary HIV blood testing in the past year decreased

among the 8th grade of secondary school students. However, males were more likely to have a test than their female peers.

Alcohol drinking in the past month, the findings suggested that percentage of male students reported alcohol use slightly increased while the females decreased. In the past 4 years, the percentages of alcohol drinking were higher in males than females.

Having sex after drinking alcohol, overall there was an increasing trend. In general, males were more likely to having sex after drinking than female peers. Condom use was found to be increasing among males but decreasing among female students.

Illicit drug use in the past year, reported illicit drug use was increasing among male students and its use was higher than among female peers during the past 5 years. The percentage of students having sex after illicit drug use was found to be higher among males than females. However, the percentages were quite small in each survey, so it is hard to draw reliable conclusions from this trend.

2nd year of vocational school student group

Knowledge of HIV/AIDS, there was a slight increase among females compared to the previous surveys, while there was a decrease in equivalent knowledge among male students.

The percentage of those male students who are sexually active was increasing over the past 6 years. But there was a slight decrease among female students who are sexually active. Condom use in the first sexual intercourse of the group was found to be increasing. The percentage of condom use in the first sexual intercourse among females was equivalent to their male peer over the past 6 years.

Condom use when having sex with their girlfriends in the past year, the condom use among male students was sharply increasing. But there was a decrease

among female students. Overall, male students were more likely to use condom than female students over the past 6 years.

Condom use when having sex during recent sexual intercourse with their girlfriends, condom use among male students was sharply increasing. But condom use among female students was leveled. In general, male students practiced more safe sex than female students.

Percentage of those students who have had sex in exchange for a gift or money and the percentage of those students who perceived of symptoms of STIs both increased. Seeking voluntary HIV blood tests among students in the past year was also decreasing.

Overall, there was an increase of alcohol drinking in the past-month; male students were more likely to drink than their female peers in the past 4 years. It was found that the percentage of students having sex under the influence of alcohol was increasing and condom use was decreasing.

Illicit drug use in the past year among vocational students; the use was decreasing among females but increased among male students. Male students were more likely to use illicit drug than their female peers in the past 5 years. The percentage of those having sex after illicit drug use was increasing compared to the previous surveys, females were more likely to engage in sexual acts after using illicit drug than their male peers.

Female Sex Worker Group

Knowledge of HIV/AIDS using UNGASS criteria; the group's knowledge was significantly increased by 100%.

Female sex workers predominantly reported that they had their first sexual encounter with their boyfriends over the past 5 years. Condom use with their sexual debut was slightly increasing. Condom use classified by type of partners other than their clients was also found to be increasing.

Furthermore, persistent condom use with clients was found to be slightly increasing with both “regular” and “general” clients. Female sex workers also reported more complaints that clients declined to use condoms during sexual intercourse. In addition, condom breakage was found to be slightly decreasing.

Perception of symptom getting STIs was reported less in the present survey. Seeking voluntary blood testing was also slightly decreasing.

The percentage of alcohol use in the past month and illicit drug use in the past year was reported higher this year than in previous surveys.

Having sex after using alcohol was found to be decreasing, however condom use was found to be decreasing. The percentage of female sex workers having sex under influence of illicit drug use was significant increasing over the past 3 years, while persistent condom use found to be decreased.

Drug addict group

In general, knowledge of HIV/AIDS by UNGASS criteria among drug addict group showed a slight decrease by 1%. Knowledge among females was better compared to the previous survey, while male knowledge decreased.

Having first sexual intercourse with boyfriend/ girlfriend or spouse was reported slightly higher in 2007. While the percentages of those having their first sexual intercourse with unacquainted persons or sex workers decreased. However condom use during their first sexual intercourse was stable.

Condom use during the past year, condom use was decreased among those participants who have had their sex with boyfriends or girlfriends and acquainted persons. Condom use among those who have had sex with acquainted persons, with commercial sex workers and those men who have sex with men were increasing.

There was a slight increase in the percentage of those who have had sex in exchange for gift or money. However, alarmingly there was a significant decrease of condom use among them.

The percentage of those perceiving symptom of STIs among drug addict group demonstrated a sharp increase. Furthermore, the percentage of those who sought voluntary blood testing in the past year also decreased.

Substance use among drug addict group, alcohol consumption was increasing and cigarette smoking was decreasing slightly. Illicit drug use, there were more cases reported cannabis use and methamphetamine use, but there were fewer cases reporting heroin use. Other illicit drugs such as cocaine, ecstasy, and glue/solvents were stable.

Men who have sex with Men (MSM) group

Knowledge of HIV/AIDS using UNGASS criteria, the group proved to have better knowledge than the previous surveys.

In addition, the percentage of those having their first sexual intercourse with men was increasing. Condom use during first sexual intercourse was increasing as well. Condom use when they had sex with female partner was reported in a lower percentage than when they had sex with same sex partners.

The percentage of reported male partners when they had recent sex with was higher compared to the previous survey. Overall, condom use in the recent sex was slightly increasing.

Complaints that their partners declined condom use, problem of condom breakage and perceiving of symptoms of STIs were slightly decreases. Seeking of voluntary blood testing was reported lower this year as well.

Alcohol drinking in the past month was reported slightly lower than previous surveys. Having sex under alcohol influence was also decreasing.

Illicit drug use in the past year was reported to be higher in this survey. Having sex after using illicit drugs and reported safe sex were both increase.

Migrant worker group

Knowledge of HIV/AIDS based on UNGASS questions; the percentage of knowing all five correct answers was increasing particularly among those migrant workers from Cambodia and Myanmar. Migrant workers from Laos are more at risk as they had less knowledge of HIV/AIDS than others.

Condom use when they had first sexual intercourse was decreasing. Condom use varied by type of their sex partners but tended to increase with unfamiliar partners, female sex workers and same sex partners. Condom use with their girlfriends or with acquainted persons was noticeably decreasing.

Condom use during recent sexual intercourse, it was found that there was a decreasing in the past 3 years.

Having sex in exchange for a gift or money was also decreasing. The Perception of symptoms of STIs was decreasing over the past 3 years. Seeking voluntary blood testing was also slightly decreasing.

Alcohol drinking was reported as stable in the past 3 years. In contrast, illicit drug use was consistently increasing over the past 3 year.

The percentage of those having sex after drinking alcohol was increasing and condom use during sexual intercourse was slightly increasing.

Having sex under influence of illicit drug use was reported in a very small number, so a trend would be hard to justify between surveys.

1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2527 ที่ประเทศไทยได้พบผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นรายแรก จึงได้มีความพยายามพัฒนาระบบเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สามารถติดตามสถานการณ์ปัญหาเอดส์ได้อย่างใกล้ชิดต่อเนื่อง และทันเวลา ดังนั้นการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีเป็นเครื่องมือที่สำคัญชิ้นหนึ่ง เพื่อใช้ในการติดตามสถานการณ์ด้านพฤติกรรมในประชากรกลุ่มเป้าหมายต่างๆ

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ร่วมกับสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล เริ่มดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 โดยมีกลุ่มประชากรในการเฝ้าระวังครั้งแรก 7 กลุ่มเป้าหมาย และดำเนินการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมในปี พ.ศ. 2546 และปี พ.ศ. 2547 ในประชากรกลุ่มเป้าหมายเดียวกับ ปี พ.ศ. 2545 ทั้งหมด

ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 กองควบคุมโรคเอดส์ได้มีการพัฒนากลุ่มเป้าหมายของระบบการเฝ้าระวังออกเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มประชากรทั่วไปที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีน้อย (กลุ่มแรงงานไทยในสถานประกอบการ และกลุ่มประชาชนทั่วไป) กับกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีมาก (กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มแรงงานต่างด้าว) แล้วทำการเฝ้าระวังในแต่กลุ่มประชากรเป้าหมาย 2 ปีต่อครั้ง โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2 จะดำเนินการสำรวจพฤติกรรมทุกปี

ต่อมาในปี พ.ศ. 2548 ได้เริ่มดำเนินการเฝ้าระวังพฤติกรรมในกลุ่มประชากรที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีมาก ใน 6 กลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 หญิงบริการทางเพศ ผู้ติดสารเสพติด โดยมีกลุ่มแรงงานต่างด้าวและกลุ่มชายชอบชาย เป็นกลุ่มประชากรที่เพิ่มเข้ามาในระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมเป็นครั้งแรก ส่วนในปี พ.ศ. 2549 ได้ดำเนินการเฝ้าระวังในกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีค่อนข้างน้อยใน 4 กลุ่มเป้าหมายคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 กลุ่มแรงงานในสถานประกอบการ โดยเพิ่มกลุ่มประชากรทั่วไปเป็นกลุ่มเป้าหมายเพื่อเพิ่มความครอบคลุมของการเฝ้าระวังพฤติกรรม ซึ่งจะทำให้เข้าใจสถานการณ์ด้านพฤติกรรมในกลุ่มต่างๆ ได้มากขึ้น และในปี พ.ศ. 2550 ได้พิจารณาเพิ่มกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในระบบการเฝ้าระวังเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งกลุ่ม เพื่อให้เท่าทันกับสถานการณ์ในปัจจุบันที่พบว่าอายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนนั้นมีอายุน้อยลง ดังนั้นจึงเห็นสมควรที่จะดำเนินการสำรวจพฤติกรรมเพื่อทราบถึงความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มดังกล่าว และในปี พ.ศ. 2551 ได้สำรวจประชากรกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีน้อยเช่นเดียวในปี พ.ศ. 2549 ซึ่งประกอบด้วย 5 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียน

มัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 กลุ่มคนงานในสถานประกอบการ และกลุ่มประชากรทั่วไป

ในปีนี้ ปี พ.ศ. 2552 ได้สำรวจประชากรกลุ่มที่มีความเปราะบางต่อการติดเชื้อเอชไอวีมาก ซึ่งประกอบด้วย 7 กลุ่มคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มชายชอบชาย และกลุ่มแรงงานต่างด้าว ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการสำรวจพฤติกรรมมี 2 ประเภทคือ แบบสอบถาม (paper-based survey) และแบบสอบถามบนหน้าเว็บ (web-based survey) ซึ่งการสำรวจพฤติกรรมบนหน้า web นั้นสามารถดำเนินการสำรวจได้เฉพาะในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2 เท่านั้น ส่วนกลุ่มอื่นๆ ที่เหลือได้ใช้แบบสอบถาม (paper-based survey) เป็นเครื่องมือเพื่อเก็บข้อมูลพฤติกรรมเช่นเดียวกับการเฝ้าระวังในปีที่ผ่านมา

กรอบแนวคิด

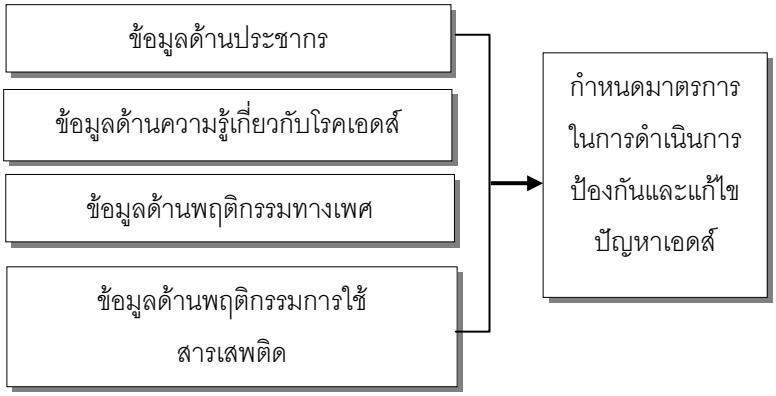

วัตถุประสงค์

เพื่อทราบแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของประชากรที่เฝ้าระวัง

รูปแบบการดำเนินการ

เครื่องมือการวิจัย

1. **แบบสอบถามบนหน้าเว็บ** (Web-based Survey)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 กรอกข้อมูลบนหน้าเว็บ แบบสอบถามมีจำนวน 5 หน้า คือ

หน้าที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

หน้าที่ 2 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้ Internet

หน้าที่ 3 ข้อมูลความรู้เรื่องโรคเอดส์

หน้าที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศ

หน้าที่ 5 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

นักเรียนจะต้องตอบคำถามบนหน้าเว็บให้ครบทุกข้อ แล้วส่งข้อมูลไปเก็บไว้ในฐานข้อมูลของสถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

2. **แบบสอบถาม** (Paper-based Survey)

เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยให้กลุ่มเป้าหมายเป็นผู้กรอกแบบสอบถามด้วยตนเองอย่างอิสระ ข้อมูลที่ได้มาคณะผู้วิจัยจะเก็บเป็นความลับ (ไม่ระบุชื่อ ที่อยู่ สถานที่) ก่อนที่ผู้ตอบแบบสอบถามจะลงมือกรอกแบบสอบถาม คณะผู้วิจัยได้อธิบาย และทำความเข้าใจในแบบสอบถามทุกครั้ง ซึ่งแบบสอบถามจะประกอบด้วย 4 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากร

ส่วนที่ 2 ข้อมูลความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านพฤติกรรมทางเพศ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมทั้ง 2 แบบ ในครั้งนี้ จะมีการแยกกลุ่มเพศหญิงและเพศชาย และแบบสอบถามในแต่ละเพศจะต่างชุดกัน

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ในการสำรวจครั้งนี้ กลุ่มประชากร ได้แก่ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชาย, หญิง) กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ชาย, หญิง) กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช. ปี 2 (ชาย, หญิง) กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด (ชาย, หญิง) กลุ่มชายชอบชาย และกลุ่มแรงงาน ต่างด้าว (ชาย, หญิง) ทั้งหมดสามารถอ่านออกเขียนได้ กลุ่มตัวอย่างมีทั้งสิ้น 4,566 ราย ดังรายละเอียดในตาราง 1.1

ตาราง 1.1 จำนวนตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มประชากร	จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการคำนวณ	จำนวนตัวอย่างที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูล
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชาย, หญิง)	1,000	1,079
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ชาย, หญิง)	1,000	1,015
กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ชาย, หญิง)	1,000	1,009
กลุ่มหญิงบริการทางเพศ	300	300
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด (ชาย, หญิง)	400	424
กลุ่มชายชอบชาย	300	300
กลุ่มแรงงานต่างด้าว (ชาย, หญิง)	500	439
รวม	**4,500**	**4,566**

ช่วงเวลาในการเก็บข้อมูล

ตาราง 1.2 ช่วงเวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มเป้าหมาย	ปี พ.ศ. 2552					
	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 (ชาย, หญิง)				↔	↔	↔
กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ชาย, หญิง)					↔	↔
กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ชาย, หญิง)					↔	↔
กลุ่มหญิงบริการทางเพศ	↔	↔				
กลุ่มผู้ติดยาเสพติด		↔	↔			
กลุ่มชายชอบชาย		↔	↔			
กลุ่มแรงงานต่างด้าว (ชาย, หญิง)			↔	↔		

หมายเหตุ: - - - ใช้แบบสอบถามบนหน้าเว็บ

—— ใช้แบบสอบถาม

ผลลัพธ์

ได้องค์ความรู้ที่สามารถนำไปใช้ในการกำหนดทิศทางและแนวทาง และประเมินผลการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในส่วนของแบบสอบถามที่ใช้กระดาษคำตอบ คณะผู้วิจัยตรวจสอบข้อมูลทุกฉบับ เมื่อตรวจสอบความถูกต้องในขั้นต้นก่อนจะนำไปลงรหัส และวิเคราะห์ข้อมูลในลำดับต่อไป ส่วนแบบสอบถามบนหน้าเว็บนั้น คณะผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลบนหน้าเว็บเป็นระยะๆ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรง และความเป็นไปได้ในการนำระบบ Online Survey มาใช้ในระบบการเฝ้าระวังพฤติกรรม หลังจากการตรวจสอบข้อมูลในเบื้องต้นแล้วจึงวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Epi Info และโปรแกรม SPSS โดยสถิติที่ใช้ส่วนใหญ่จะนำเสนอข้อมูลด้วยความถี่ (ร้อยละ) ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การนำเสนอภาพรวมของประชากรทั้ง 7 กลุ่มของระบบเฝ้าระวังพฤติกรรมฯ ในปี พ.ศ. 2552 ที่จะนำเสนอเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมในประชากรกลุ่มต่างๆ กัน โดยการแยกวิเคราะห์ในกลุ่มเพศหญิง-ชายด้วย (สัดส่วนของเพศหญิง-ชายในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย จะมีสัดส่วนที่แตกต่างกันไม่มากนัก)

สถานการณ์โรคเอดส์ในปัจจุบัน

สถานการณ์โรคเอดส์ในระดับโลก

การรายงานสถานการณ์เอดส์ทั่วโลกล่าสุด (www.unaids.org/unaids/December 2009) นับตั้งแต่มีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสเอชไอวี UNAIDS/WHO คาดว่ามีผู้ที่ติดเชื้อเอชไอวีแล้วประมาณ 60 ล้านคน และมีผู้ที่เสียชีวิตจากสาเหตุการติดเชื้อเอชไอวีอีกประมาณ 25 ล้านคน โดยเฉพาะในปี 2008 มีผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลกมีประมาณ 33.4 ล้านคน (31.1-35.8 ล้านคน) เป็นผู้ใหญ่ (อายุ 15 ปีขึ้นไป) ประมาณ 31.3 ล้านคน (29.2-33.7 ล้านคน) สัดส่วนของผู้ติดเชื้อเอชไอวีเป็นผู้หญิง ประมาณ 15.7 ล้านคน (14.2-17.2 ล้านคน) เป็นเด็กที่อายุต่ำกว่า 15 ปี ประมาณ 2.1 ล้านคน (2.0-2.5 ล้านคน) และมีผู้ที่เสียชีวิตจากโรคเอดส์ประมาณ 2.0 ล้านคน (1.7-2.4 ล้านคน) ซึ่งจากรายงานดังกล่าว คาดว่าจะมีผู้ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่เพิ่มขึ้นในปี 2008 ประมาณ 2.7 ล้านคน (2.4-3.0 ล้านคน) ทั่วโลก เป็นผู้ใหญ่มากถึงประมาณ 2.3 ล้านคน และเป็นเด็กอายุต่ำกว่า 15 ปี ประมาณ 430,000 คน โดยคาดว่าจะมีเด็กวัยรุ่นที่อายุ 15-24 ปี มีการติดเชื้อเอชไอวีร้อยละ 40 ในขณะที่ผู้หญิงมีการติดเชื้อเอชไอวี ถึงร้อยละ 48 ซึ่งพบว่าทวีป SUB-Saharan Africa เป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการติดเชื้อเอชไอวีมากที่สุดในครัวเรือนประมาณ ร้อยละ 67 ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีทั่วโลก มีเด็กที่ติดเชื้อเอชไอวีรายใหม่ประมาณ ร้อยละ 91 และมีเด็กกำพร้ามากกว่า 14 ล้านคนในทวีป SUB-Saharan Africa รองลงมาอยู่ในแถบ South & South East Asia ประมาณ 3.8 ล้านคน ส่วนใหญ่ประเทศที่มีการติดเชื้อเอชไอวีสูง ร้อยละ 97 จะอยู่ในประเทศที่มีรายได้ต่ำหรือยากจนและอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ปานกลาง นอกจากนี้ ยังพบว่าประมาณ 1 ใน 3 คน ของผู้ติดเชื้อเอชไอวีมีสาเหตุของการเสียชีวิตด้วยโรคแทรกซ้อนจากวัณโรค

ตาราง 1.3 Global summary of the AIDS epidemic

December 2008	
Number of people living with HIV in 2008	
Total	33.4 million [31.1 million – 35.8 million]
Adults	31.3 million [29.2 million – 33.7 million]
Women	15.7 million [14.2 million – 17.2 million]
Children under 15 years	2.1 million [1.2 million – 2.9 million]
People newly infected with HIV in 2008	
Total	2.7 million [2.4 million – 3.0 million]
Adults	2.3 million [2.0 million – 2.5 million]
Children under 15 years	430,000 [240,000 – 610,000]
AIDS – related deaths in 2008	2.0 million [1.7 million – 2.4 million]
Total	1.7 million [1.4 million – 2.1 million]
Adults	280,000 [150,000 – 410,000]
Children under 15 years	

ที่มา: http://data.unaids.org/pub/Report/2009/2009_epidemic_update_en.pdf
สืบค้นข้อมูลเมื่อ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2552

แผนภาพ 1.1 แนวโน้มของผู้ป่วยเอดส์ทั่วโลก

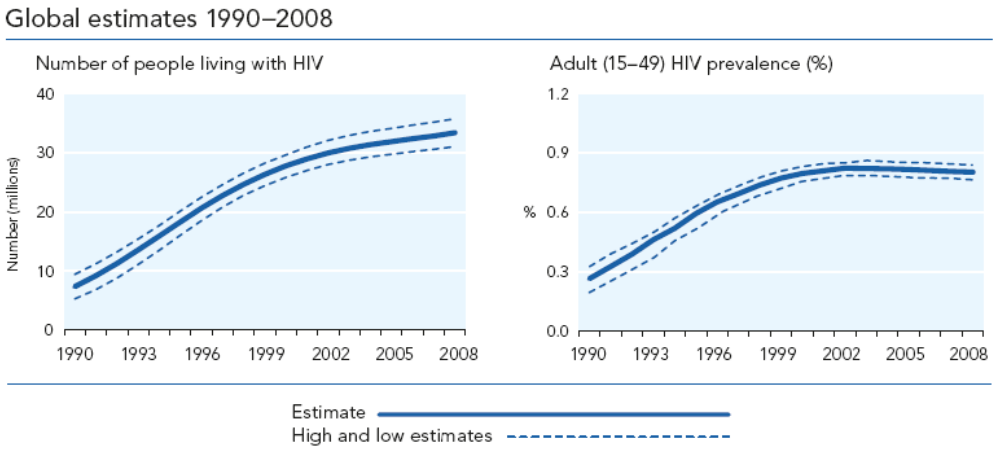

ที่มา: http://data.unaids.org/pub/Report/2009/2009_epidemic_update_en.pdf
สืบค้นข้อมูลเมื่อ 8 ธันวาคม พ.ศ. 2552

สถานการณ์โรคเอดส์ในประเทศไทย

แผนภาพ 1.2 สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามเพศ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

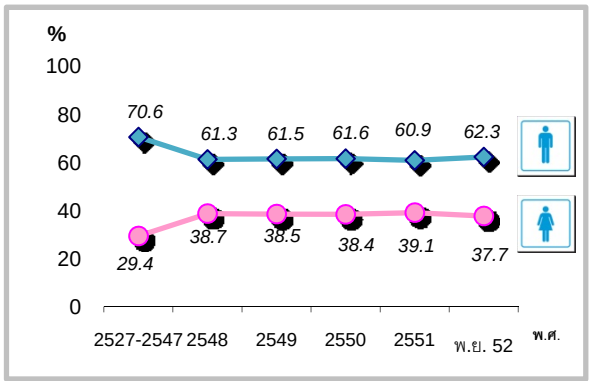

ที่มา: สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

เมื่อจำแนกผู้ป่วยเอดส์ตามเพศแล้ว จะเห็นว่าเพศชายยังคงเป็นผู้ป่วยเอดส์สูงกว่าผู้หญิงประมาณ 2 เท่า แนวโน้มผู้ป่วยเอดส์ในทั้งกลุ่มเพศชายและเพศหญิง มีลักษณะคงที่ ไม่เปลี่ยนแปลงมากนักจากปี พ.ศ. 2546 – พ.ศ. 2552

แผนภาพ 1.3 สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

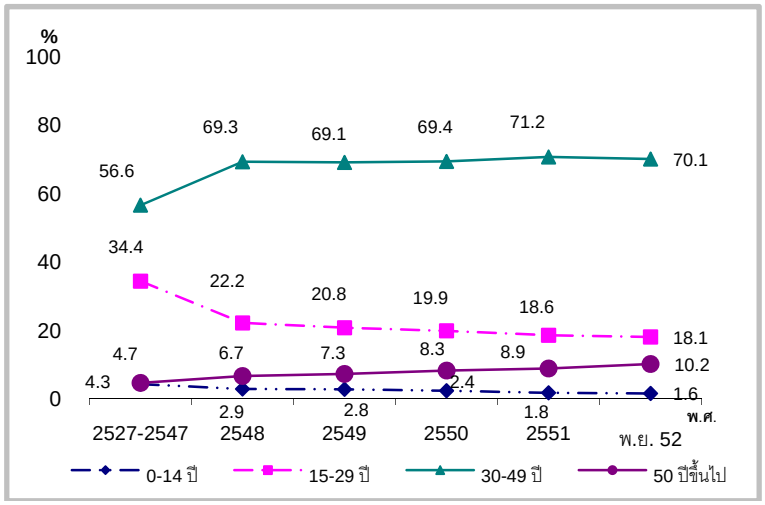

ที่มา: สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

จำนวนผู้ป่วยเอดส์เมื่อจำแนกตามอายุ จะพบว่าส่วนใหญ่หรือประมาณสองในสาม เป็นกลุ่มผู้ป่วยเอดส์ที่อายุระหว่าง 30 – 49 ปี รองลงมาคือผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุระหว่าง 15 – 29 ปี อายุมากกว่า 50 ปี และอายุ 0-14 ปี ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มจะเห็นว่าผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มอายุมากกว่า 50

ปี มีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อยๆ ในทุกๆ ปี ในขณะที่กลุ่มผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุ 30 – 49 ปี อายุ 15 – 29 ปี และกลุ่มอายุที่มีอายุ 0-14 ปี มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

ซึ่งมีข้อมูลสรุปว่ากลุ่มคนที่เป็นผู้ป่วยเอดส์ในกลุ่มที่มีอายุ 30 ปี น่าจะเป็นกลุ่มบุคคลที่ได้รับเชื้อเอชไอวี มาตั้งแต่อายุ 15-29 ปี เพราะกว่าจะเป็นผู้ป่วยเอดส์ก็จะมีระยะเวลา 7–10 ปี ดังนั้นกล่าวได้ว่ากลุ่มอายุ 15-29 ปี เป็นกลุ่มที่มีการติดเชื้อเอชไอวีสูงที่สุด

แผนภาพ 1.4 ร้อยละผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามปัจจัยเสี่ยง ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

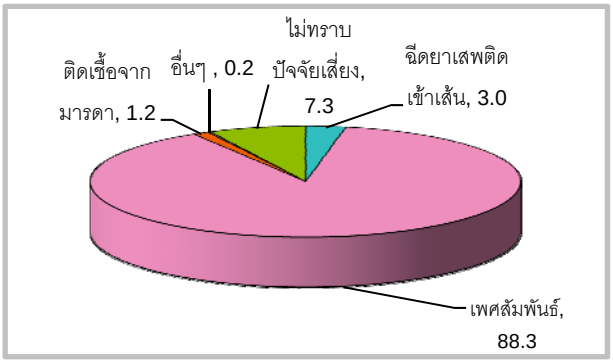

สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในประเทศจำแนกตามปัจจัยเสี่ยงตั้งแต่เดือนมกราคม–พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 พบว่าการติดเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์ยังคงมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ ไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง การฉีดยาเสพติดเข้าเส้นโลหิต การติดเชื้อจากมารดา และปัจจัยอื่น ๆ ตามลำดับ

สถานการณ์โรคเอดส์ในกรุงเทพมหานคร

แผนภาพ 1.5 สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามเพศ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

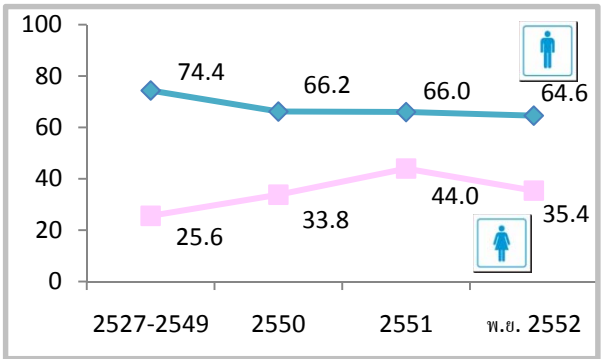

ที่มา: กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

ในกรุงเทพฯ มีผู้ป่วยเอดส์เพศชายมากกว่าเพศหญิงประมาณ 2 เท่า เมื่อเปรียบเทียบผู้ป่วยเอดส์ในปี พ.ศ. 2551 แล้วพบว่าทั้งในเพศชายและเพศหญิงมีแนวโน้มของผู้ป่วยเอดส์ลดลงเล็กน้อย ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในปี พ.ศ. 2552 ยังเป็นข้อมูลผู้ป่วยเอดส์ในเดือนพฤศจิกายนเท่านั้นยังไม่ครบ 1 ปี

แผนภาพ 1.6 สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามอายุ ในปี พ.ศ. 2527 – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

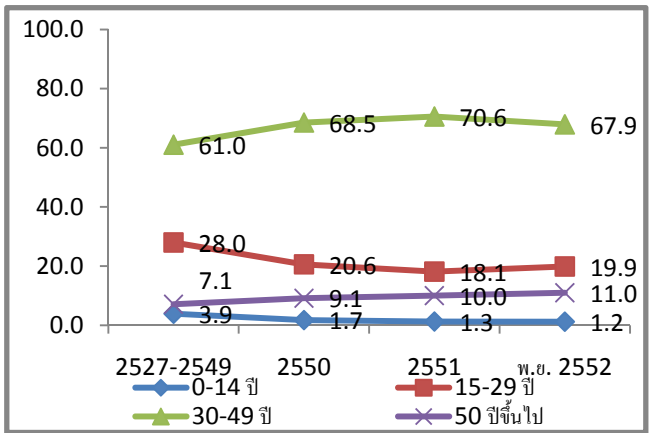

ที่มา: กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

เมื่อจำแนกผู้ป่วยเอดส์ในพื้นที่กรุงเทพฯ ตามอายุจะพบว่ากลุ่มอายุ 30-49 ปี เป็นกลุ่มที่เป็นผู้ป่วยเอดส์มากกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน รองลงมาคือกลุ่มอายุ 15–29 ปี อายุมากกว่า 50 ปี และกลุ่มอายุ 0-14 ปี ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มจะพบว่ากลุ่มผู้ป่วยเอดส์ที่มีอายุ 0-14 ปี และกลุ่มอายุ 30-49 ปี เป็นกลุ่มที่เป็นผู้ป่วยเอดส์ลดลงจากปี พ.ศ. 2551 ในขณะที่กลุ่ม 15-29 ปีและกลุ่มอายุมากกว่า 50 ปี มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น

แผนภาพ 1.7 ร้อยละผู้ป่วยเอดส์ในกรุงเทพฯ จำแนกตามปัจจัยเสี่ยง ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน พ.ศ. 2552

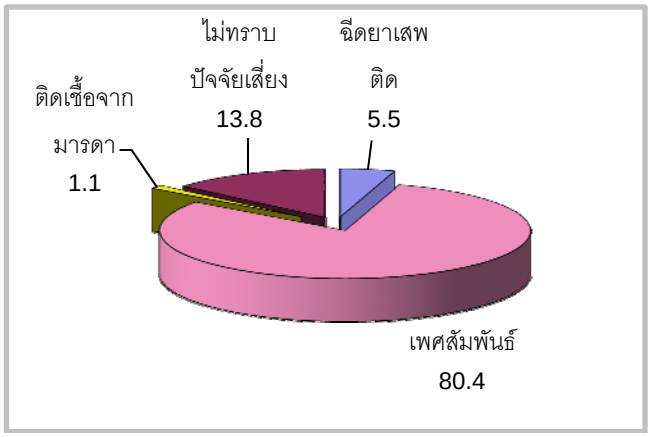

ที่มา: กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร

สัดส่วนผู้ป่วยเอดส์จำแนกตามปัจจัยเสี่ยง ตั้งแต่เดือนมกราคม – พฤศจิกายน พ.ศ.2552 พบว่า การติดเชื้อเอชไอวีจากการมีเพศสัมพันธ์ยังคงมีสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือไม่ทราบปัจจัยเสี่ยง การฉีดยาเสพติดเข้าเส้นโลหิต และการติดเชื้อจากมารดา ตามลำดับ

2

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

การศึกษาพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในครั้งนี้ ดำเนินการเป็นครั้งที่ 3 การดำเนินการในครั้งแรก ปี พ.ศ. 2550 นั้น ทำการสุ่ม (Random Sampling) โรงเรียนมัธยมศึกษา ในสังกัดของสำนักการศึกษากรุงเทพมหานคร การเก็บข้อมูลในปี พ.ศ. 2551 และในปี พ.ศ. 2552 เป็นการเก็บข้อมูลกับนักเรียนที่อยู่ในโรงเรียนเดิมทั้งหมด

ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการ จำนวน 1,000 คน เป็นเพศหญิงและเพศชายอย่างละเท่าๆ กัน ดังนั้นในแต่ละโรงเรียนจะเฉลี่ยจำนวนตัวอย่างให้เท่ากันทุกโรงเรียน จะได้กลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน จำนวน 60 คน เป็นเพศหญิง จำนวน 30 คน และเพศชาย จำนวน 30 คน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) ที่หน่วยข้อมูลจะมีช่วงตัวอย่าง (Sampling interval) คือ

$k = N/n$

N = จำนวนประชากร

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 วิธี คือ

1. วิธี Liner systematic random sampling เมื่อ $k = N/n$ เป็นตัวเลขที่ลงตัว เมื่อได้ค่า k แล้ว ทำการสุ่มตัวเลขที่มีค่าในช่วงค่า k เช่น ถ้า $k = 5$ นักวิจัยสุ่มตัวเลข 1-5 โดยใช้ตารางเลขสุ่ม

2. วิธี Circular systematic sampling เมื่อ $k = N/n$ เป็นตัวเลขที่ไม่ลงตัว (มีเศษ) มีวิธีการดังนี้ คือ $N/n = q$ (จำนวนเต็ม) + R (ตัวเศษของจำนวนเต็ม) หลังจากนั้นนักวิจัยเลือกค่า $k = q$ เมื่อ $R \leq n/2$ และเลือก $k = q + 1$ เมื่อ $R > n/2$ แล้วสุ่ม R โดยใช้ตารางเลขสุ่มจาก 1 ถึง k

การดำเนินการเก็บรวบรวมในปี พ.ศ. 2552 อยู่ในช่วงระหว่างเดือนมิถุนายน – กรกฎาคม พ.ศ. 2552 การเก็บรวบรวมข้อมูลได้รับความร่วมมือเป็นอย่างดีในทุกโรงเรียน โดยที่แต่ละโรงเรียนจะเตรียมนักเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมกับสถานที่ซึ่งส่วนใหญ่เป็นห้องประชุมของโรงเรียน ทำให้การตอบแบบสอบถามของนักเรียนทุกคนมีความเป็นส่วนตัวและสามารถตอบคำถามด้วยความเป็นอิสระ นักวิจัยเป็นผู้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเองทั้งหมด

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มตัวอย่างในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวนทั้งหมด 1,079 คน เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิงเล็กน้อย

อายุของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยเฉลี่ยเท่ากับ 13.8 ปี มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.6 อายุของกลุ่มตัวอย่างที่น้อยที่สุดเท่ากับ 12 ปี และอายุที่มากที่สุดเท่ากับ 17 ปี ระยะเวลาที่นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พักอาศัยในกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 11 ปี นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีระยะเวลาที่พักอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยเท่ากัน

ตาราง 2.1 อายุและระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

ข้อมูลประชากร	เพศ		รวม (n = 1,079)
	หญิง (n = 525)	ชาย (n = 554)	
อายุ			
ค่าเฉลี่ย	13.8	13.8	13.8
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.6	0.6	0.6
อายุน้อยที่สุด	12	13	12
อายุมากที่สุด	16	17	17
ระยะเวลาที่อยู่กรุงเทพมหานคร (ปี)			
ค่าเฉลี่ย	10.9	11.2	11.0
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.3	4.1	4.2
ระยะเวลาน้อยที่สุด (มี)	1	0.3	1
ระยะเวลามากที่สุด (มี)	16	16	16

ลักษณะของการพักอาศัย พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 ที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและ/หรือมารดา อย่างไรก็ตามมีนักเรียนที่พักอาศัยตามลำพังคนเดียว อยู่กับเพื่อน และอยู่กับบุคคลที่รู้จัก อย่างละ 1 รายเท่านั้น (ในข้อคำถามนี้จะให้ตอบเพียงข้อเดียว โดยที่ถ้านักเรียนอยู่กับบิดา และ/หรือมารดา ก็ไม่ต้องตอบข้ออื่นๆ ถึงแม้ว่าจะมีบุคคลดังกล่าวอาศัยอยู่ด้วยก็ตาม แล้วมีการเรียงลำดับความสำคัญของบุคคลที่อยู่อาศัยด้วย)

ตาราง 2.2 ลักษณะของการพักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

การพักอาศัย	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n =1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พ่อแม่	430	81.9	446	80.5	876	81.2
ผู้ปกครอง (ญาติ)	85	16.2	97	17.5	182	16.9
พี่น้อง	9	1.7	9	1.6	18	1.7
คนรู้จัก	0	0	1	0.2	1	0.1
ลำพังคนเดียว	1	0.2	0	0	1	0.1
อยู่กับเพื่อน	0	0	1	0.2	1	0.1

ระดับการเรียน (เป็นการสอบถามเกรดเฉลี่ยของเทอมก่อนหน้านี้ คือ เทอมที่ 2 ปีการศึกษา 2551) พบว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบครึ่งหนึ่งมีระดับการเรียนที่ค่อนข้างดี (2.50 – 3.50) มีกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 12 ที่มีผลการเรียนในระดับดีมาก เมื่อวิเคราะห์แยกกลุ่มนักเรียนจำแนกตามเพศ แล้วพบว่านักเรียนหญิงมีระดับผลการเรียนที่ดี ในสัดส่วนมากกว่ากลุ่มนักเรียนชายอย่างชัดเจน

ตาราง 2.3 ระดับการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

ระดับการเรียน	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n =1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 1.50	5	1.0	44	7.9	49	4.5
1.51 – 2.0	27	5.1	115	20.8	142	13.2
2.01 – 2.5	69	13.1	144	26.0	213	19.7
2.51 – 3.0	148	28.2	142	25.6	290	26.9
3.01 – 3.5	188	35.8	76	13.7	264	24.5
มากกว่า 3.5 ขึ้นไป	88	16.8	33	6.0	121	11.2

การมีคู่รักหรือแฟน พบว่ามีนักเรียนมากกว่า 1 ใน 4 ที่มีคู่รักหรือแฟน นักเรียนหญิงมีสัดส่วนการมีคู่รักหรือแฟนมากกว่าในกลุ่มนักเรียนชาย

แผนภาพ 2.1 การมีคู่รักหรือแฟนของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

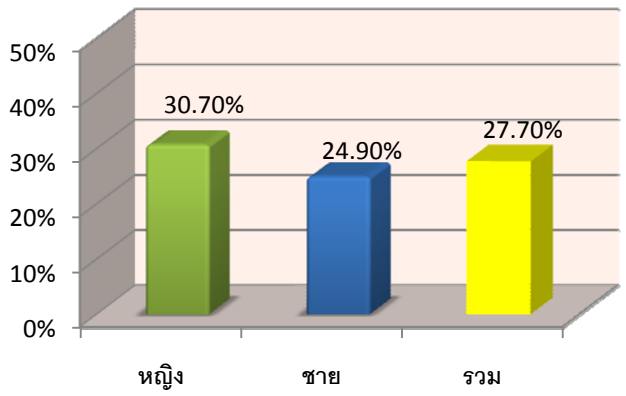

ตาราง 2.4 การใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

กิจกรรม	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา/เล่นดนตรี/ออกกำลังกาย	43	8.2	174	31.4	217	20.1
เรียนพิเศษ	13	2.5	10	1.8	23	2.1
ดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพสารเสพติด	0	0	1	0.2	1	0.1
เล่นการพนัน	0	0	5	0.9	5	0.5
เดินตามศูนย์การค้า/Shopping	3	0.6	2	0.4	5	0.5
เล่นเกมส์/Internet	25	4.8	133	24.0	158	14.6
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ	16	3.0	10	1.8	26	2.4
คุยโทรศัพท์	59	11.2	19	3.4	78	7.2
ทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวทำงาน	83	15.8	49	8.8	132	12.2
เที่ยวตามสถานบันเทิง	0	0	7	1.3	7	0.6
ทำการบ้าน/อ่านหนังสือ	38	7.2	11	2.0	49	4.5
สังสรรค์กับเพื่อนๆ	15	2.9	23	4.2	38	3.5
ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือ	217	41.3	100	18.1	317	29.4
นอนหลับ	13	2.5	10	1.8	23	2.1

งานอดิเรกของกลุ่มนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือทั่วไป รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างกับการเล่นกีฬา/เล่นดนตรี/ออกกำลังกาย อันดับที่ 3 คือ ใช้เวลาว่างกับการเล่นเกมส์/Internet และใช้เวลาทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวทำงาน ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์การใช้เวลาว่าง จำแนกตามเพศแล้ว พบว่าเพศหญิงมีการใช้เวลาว่างแตกต่างจากเพศชาย กล่าวคือ เพศหญิงจะใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือทั่วไป รองลงมาคือ ใช้เวลาว่างทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวทำงานบ้าน ส่วนเพศชายใช้เวลาว่างกับการเล่นกีฬา/เล่นดนตรี/ออกกำลังกาย รองลงมาคือ เล่นเกมส์/Internet

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ในส่วนนี้เป็นการสอบถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ จำนวน 7 ข้อ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ในประเด็นเกี่ยวกับถุงยางอนามัย (ในข้อที่ 1 และ 6) สูงกว่าข้ออื่นๆ

เมื่อวิเคราะห์ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ พบว่าในกลุ่มนักเรียนชายมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับยาต้านไวรัส การรับประทานอาหารร่วมกันทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ และคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายแข็งแรงอาจมีเชื้อเอชไอวี ในสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีความรู้เกี่ยวกับยาต้านไวรัส การรับประทานอาหารร่วมกัน และยุงเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน ในสัดส่วนที่น้อยกว่าร้อยละ 50 เมื่อดูค่าเฉลี่ยของการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ พบว่าโดยเฉลี่ยแล้ว นักเรียนสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องประมาณ 4 ข้อจากทั้งหมด 7 ข้อ

ตาราง 2.5 ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้เรื่องเอดส์	หญิง (n = 525)	ชาย (n = 554)	รวม (n =1,079)
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี	86.9	86.6	86.7
2	การมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เพียงคนเดียวและคนนั้นก็ไม่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น สามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้	67.8	62.1	64.9
3	คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจมีเชื้อเอชไอวี	47.0	31.6	39.1
4	คนสามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จากยุงกัดได้	36.0	43.0	39.6
5	คนสามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จากการกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้	31.2	28.9	30.0
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยติดสามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้	73.5	64.3	68.8
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ (ยาต้านไวรัส)	34.1	26.9	30.4
	ค่าเฉลี่ยจำนวนข้อที่ตอบถูกต้อง	3.8	3.4	3.6
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.6	1.5	1.5

เมื่อวิเคราะห์ ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อ (7 ข้อ) พบว่ามีนักเรียนที่ตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกทั้ง 7 ข้อ มีเพียงร้อยละ 3 เท่านั้น (จำนวน 35 ราย) ซึ่งส่วนใหญ่นักเรียนที่ตอบคำถามได้ถูกต้องทั้ง 7 ข้อ เป็นนักเรียนหญิงในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

แผนภาพ 2.2 การตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อ (7 ข้อ)

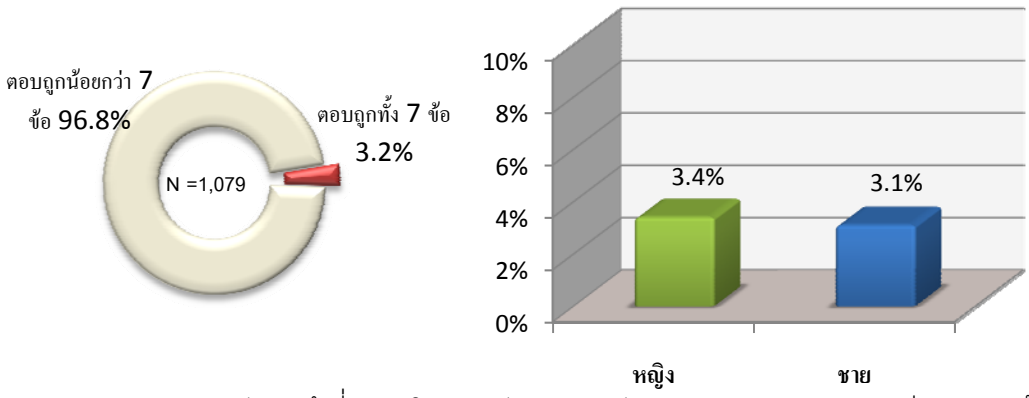

การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ในข้อที่ 1-5 ได้ถูกต้องทุกข้อ ร้อยละ 6 หรือจำนวน 66 ราย นักเรียนชายสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS ในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

แผนภาพ 2.3 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบข้อ 1-5 ถูกทุกข้อ)

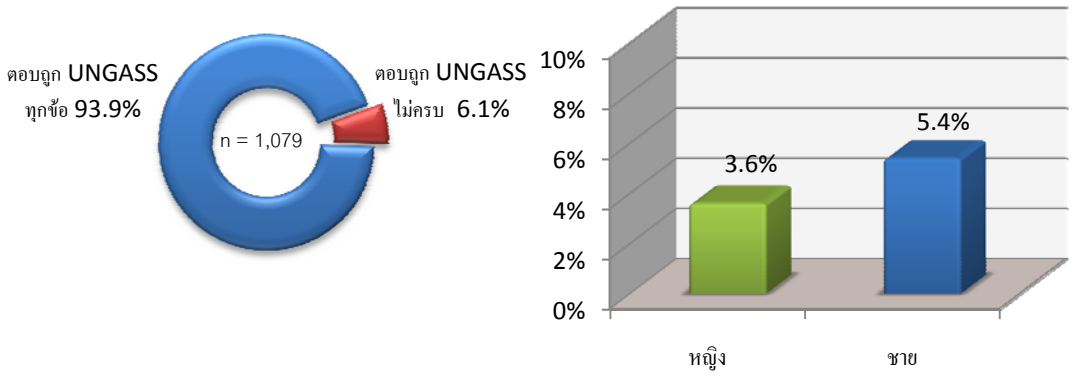

พฤติกรรมการใช้ Internet

พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียนที่ตอบว่าไม่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาประมาณ ร้อยละ 11 หรือจำนวน 124 ราย นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการไม่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนชาย 1 เท่าตัว

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าส่วนใหญ่แล้วมีการใช้ Internet 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ รองลงมา เมื่อมีโอกาสหรือนานๆ ครั้ง มีการใช้ Internet ในทุกวัน และมีการใช้ Internet สัปดาห์ละครั้งตามลำดับ

แผนภาพ 2.4 พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา

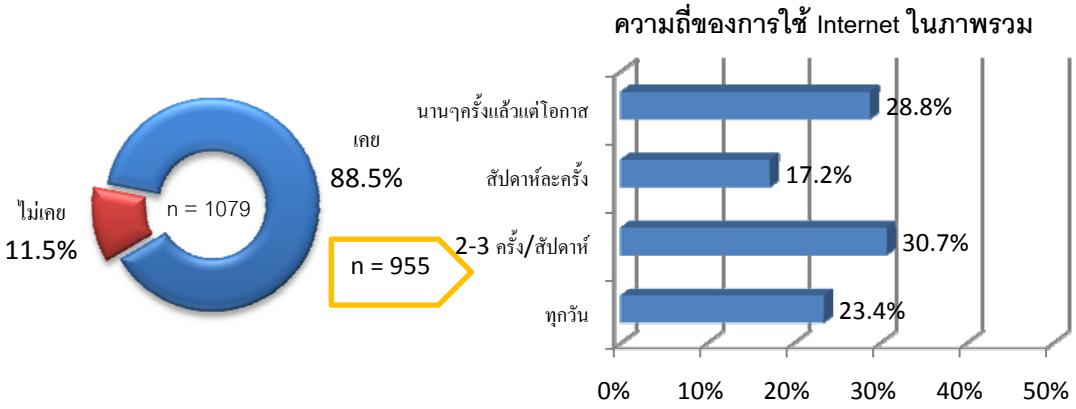

เมื่อวิเคราะห์การใช้ Internet ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย พบว่านักเรียนหญิงมีการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาในสัดส่วนที่น้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 84 และร้อยละ 93) ความถี่ของการใช้ Internet ในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนใหญ่มีการใช้ Internet เมื่อมีโอกาส ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายส่วนใหญ่แล้วมีการใช้ Internet ค่อนข้างบ่อยคือ มีการใช้ Internet ทุกวัน และมีการใช้ Internet 2-3 ครั้ง/สัปดาห์

ตาราง 2.6 ความถี่ของการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

ความถี่ของการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา	เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา			
	หญิง (n =442)		ชาย (n = 513)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	52	11.8	171	33.3
2 – 3 ครั้ง/สัปดาห์	137	31.0	156	30.4
สัปดาห์ละครั้ง	84	19.0	80	15.6
นานๆ ครั้ง/แล้วแต่โอกาส	169	38.2	106	20.7

จากการวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนที่ใช้ Internet เป็นประจำทุกวัน (n = 223) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ 2 ใน 3 มีการใช้ Internet วันละประมาณ 1-2 ชั่วโมง ประมาณร้อยละ 18 ที่ใช้ Internet วันละมากกว่า 3 ชั่วโมงขึ้นไป และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน นักเรียนใช้ Internet ประมาณวันละ 3 ชั่วโมง นักเรียนหญิงมีการใช้เวลากับ Internet ในแต่ละวันในสัดส่วนที่น้อยกว่านักเรียนชาย

ตาราง 2.7 เวลาที่ใช้ Internet ในแต่ละวันของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

เวลาที่ใช้ Internet ในแต่ละวัน	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ชั่วโมง	25	50.0	57	34.5	82	38.1
2 ชั่วโมง	11	22.0	47	28.5	58	27.0
3 ชั่วโมง	8	16.0	29	17.6	37	17.2
มากกว่า 3 ชั่วโมง	6	12.0	32	19.4	38	17.7

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา เมื่อวิเคราะห์สถานที่ที่ใช้ Internet เป็นประจำแล้ว พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่งใช้ Internet เป็นประจำกับร้าน Internet นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ประมาณ 1 ใน 4 ใช้ Internet เป็นประจำที่บ้านของตนเอง ประมาณ 1 ใน 5 ใช้ Internet เป็นประจำที่โรงเรียน ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้ Internet เป็นประจำที่หอพัก ตามศูนย์การค้าและที่บ้านเพื่อนมีสัดส่วนไม่มากนัก

เมื่อวิเคราะห์สัดส่วนในแต่ละสถานที่ที่นักเรียนใช้ Internet เป็นประจำ จำแนกตามเพศ พบว่านักเรียนชายมากกว่าร้อยละ 60 ใช้ Internet เป็นประจำที่ร้าน Internet ในขณะที่นักเรียนหญิงมีสัดส่วนร้อยละ 40 ส่วนการใช้ Internet ที่โรงเรียนและที่บ้าน นักเรียนหญิงมีสัดส่วนมากกว่านักเรียนชาย

ตาราง 2.8 สถานที่ใช้ Internet เป็นประจำในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

สถานที่ *	หญิง (n = 442)		ชาย (n = 513)		รวม (n =955)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ที่บ้าน	135	30.5	127	24.8	262	27.4
ร้าน Internet	192	43.4	317	61.8	509	53.3
โรงเรียน	94	21.3	50	9.7	144	15.1
หอพัก	1	0.2	1	0.2	2	0.2
ศูนย์การค้า	4	0.9	2	0.4	6	0.6
บ้านเพื่อน	14	3.2	16	3.1	30	3.1
อื่นๆ	2	0.5	0	0	2	0.2

หมายเหตุ: * ตอบได้เพียงข้อเดียว

การสอบถามเกี่ยวกับการมีคู่รักหรือแฟนที่ติดต่อกันทาง Internet ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีนักเรียนประมาณ 1 ใน 4 เคยมีการหาคู่รักหรือแฟนทาง Internet เป็นนักเรียนชายในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

ตาราง 2.9 การมีคู่รักหรือแฟนทาง Internet ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

การมีคู่รัก/ แฟน ทาง Internet *	**หญิง** (n = 442)		**ชาย** (n = 513)		**รวม** (n =955)	
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**จำนวน**	**ร้อยละ**	**จำนวน**
เคย	81	18.3	147	28.7	228	23.9
ไม่เคย	361	81.7	366	71.3	727	76.1

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์แล้วประมาณ ร้อยละ 8 เป็นนักเรียนชายในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิงเกือบหนึ่งเท่า

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าในกลุ่มนักเรียนที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยความยินยอมพร้อมใจของตนเองเสียเป็นส่วนใหญ่ มีประมาณร้อยละ 7 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยถูกบังคับ นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกด้วยการถูกบังคับเป็นนักเรียนหญิงในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชาย

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนของตนเอง รองลงมาคือ คนที่รู้จักกันคุ้นเคย คนที่รู้จักกันผิวเผิน คนที่มีเพศเดียวกันตามลำดับ ส่วนการมีเพศสัมพันธ์คนที่ขายบริการทางเพศมีเพียงอย่างละ 1 รายเท่านั้น นักเรียนชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รักหรือแฟนในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 2.10	การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และคู่นอนครั้งแรก ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ *	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n =1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์	31	5.9	58	10.5	89	8.2
เพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
ถูกบังคับ	5	16.1	1	1.7	6	6.7
สมัครใจ	26	83.9	57	98.3	83	93.3
คู่นอนครั้งแรก						
คู่รักหรือแฟน	26	83.9	38	65.5	64	71.9
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	0	0	9	15.5	9	10.1
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	3	9.7	6	10.3	9	10.1
คนที่ขายบริการทางเพศ	0	0	1	1.7	1	1.1
เพศเดียวกัน	2	6.5	4	6.9	6	6.7

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าโดยเฉลี่ยมีอายุประมาณ 13 ปี อายุที่นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยที่สุดคือ 6 ปีซึ่งเป็นนักเรียนชาย และอายุมากที่สุดเท่ากับ 16 ปี ในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากัน

ตาราง 2.11	อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2

เพศ	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อายุน้อยที่สุด	อายุมากที่สุด
หญิง (n = 31)	13.0	0.7	12	15
ชาย (n = 58)	13.0	1.5	6	16
รวม (n = 89)	13.0	1.3	6	16

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่านักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 58) มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก นักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 51.6 และร้อยละ 62.1)

ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรก (ประมาณร้อยละ 42) มีเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัย ดังต่อไปนี้ ไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัยเพื่อที่จะมีเพศสัมพันธ์ ไม่เห็นความสำคัญ/จำเป็นของการใช้ถุงยางอนามัย ไม่ได้เตรียมตัวที่จะมีเพศสัมพันธ์ และไม่มีความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัย เป็นต้น

ตาราง 2.12 เหตุผลของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เหตุผล	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก	1	3.2
ยังเด็ก	1	3.2
ยังไม่รู้จัก	3	9.7
ไม่มี/ไม่ได้เตรียม/ไม่มีตังค์ซื้อ/ไม่ได้ซื้อ/ไม่ได้เอาไปด้วย/ไม่กล้าซื้อ	12	38.7
ไม่จำเป็น/ไม่อยากใส่/เหมือนมีอะไรขัดขวาง/ยุ่งยาก/ไม่สนใจ	4	12.9
เป็นเวลาฉุกเฉิน/ไม่คิดว่าจะมี Sex	4	12.9
แน่ใจว่าไม่มีอะไรเพราะผมยังเด็ก/เขายังไม่เคยกับใคร/แน่ใจว่าไม่มีเชื้อ	3	9.7
ปล่อยนอก/ไม่ได้ทำจริง	2	6.5
เพศเดียวกัน	1	3.2

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

สำหรับเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์มาก่อน แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำนวน 8 ราย หรือประมาณร้อยละ 9 ซึ่งนักเรียนในกลุ่มนี้จะไม่คิดสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ดังนั้นจำนวนนักเรียนที่นำมาคิดสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวนทั้งหมด 81 ราย จากนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว จำนวน 89 ราย

จำนวนคู่นอนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 1-2 คน นักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีจำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา โดยเฉลี่ยไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ส่วนใหญ่ 2 ใน 3 แล้วมีจำนวนคู่นอนเพียงคนเดียว เมื่อคิดสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชายแล้วจะเห็นว่า สัดส่วนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาที่มีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 2.13	จำนวนคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำแนกตามเพศ

จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา	หญิง		ชาย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1 ราย	19	67.9	35	67.3	54	67.5
2 ราย	4	14.3	7	13.5	11	13.8
3-5 ราย	5	17.9	10	19.2	15	18.8
ค่าเฉลี่ย	1.5		1.7		1.6	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.9		1.1		1.0	
จำนวนน้อยที่สุด	1		1		1	
จำนวนมากที่สุด	4		5		5	

เพศสัมพันธ์ของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่มีเพศเดียวกัน บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และคนที่ขายบริการทางเพศ ตามลำดับ นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับบุคคลที่เป็นคู่รักหรือแฟน ในสัดส่วนที่น้อยกว่านักเรียนหญิง

การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ พบว่าคู่นอนที่เป็นคนขายบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ คู่นอนที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน คู่นอนที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย คู่นอนที่เป็นคู่รักหรือแฟน และคู่นอนที่เป็นคนที่มีเพศเดียวกัน ตามลำดับ

ตาราง 2.14	การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ในรอบปี	เพศสัมพันธ์				ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง			
	หญิง (n = 28)		ชาย (n = 53)		หญิง (n = 28)		ชาย (n = 53)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก/แฟน	26	92.9	48	90.6	7	26.9	21	43.8
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	4	14.3	21	39.6	1	25.0	1	25.0
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	2	7.1	8	15.1	0	0	5	62.5
ผู้ขายบริการทางเพศ	1	3.6	4	7.5	1	100.0	3	75.0
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	4	14.3	7	13.2	0	0	4	57.1

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รักหรือแฟน คู่นอนที่มีลำดับรองลงมาคือ คนที่รู้จักกันคุ้นเคย คนที่มีเพศเดียวกัน และคนที่รู้จักกันผิวเผิน ตามลำดับ ไม่มีนักเรียนคนใดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้ชายบริการทางเพศ สำหรับสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย พบว่ามีนักเรียนส่วนใหญ่ 2 ใน 3 ที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด นักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนชาย

ตาราง 2.15 เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	หญิง (n = 28)		ชาย (n = 53)		รวม (n = 81)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่นอนครั้งล่าสุด						
คู่รัก/แฟน	27	96.4	39	73.6	66	81.5
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	0	0	7	13.2	7	8.6
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	0	0	5	9.4	5	6.2
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	1	3.6	2	3.8	3	3.7
การใช้ถุงยางอนามัย						
ใช้	15	53.6	37	69.8	52	64.2
ไม่ใช้	13	46.4	16	30.2	29	35.8

ส่วนนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด ให้เหตุผลหลักๆ ดังต่อไปนี้ ไม่ได้เตรียมถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์อาจเป็นเพราะไม่มีเงินซื้อ ไม่กล้าซื้อถุงยางอนามัย ไม่มีถุงยางอนามัยให้ใช้ นักเรียนประมาณ 1 ใน 4 ให้เหตุผลว่า มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ได้เตรียมตัวมาก่อน นอกจากนี้ยังมีเหตุผลที่ไม่อยากใช้ถุงยางอนามัย (ไม่ชอบ) และไม่รู้วิธีใช้ถุงยางอนามัย เป็นต้น

ตาราง 2.16	เหตุผลของกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุด	
เหตุผล	**จำนวน**	**ร้อยละ**
เพราะยังไม่รู้จัก	2	6.9
ไม่มี/ไม่ได้เตรียม/ถุงยางอนามัยหมดพอดี/ไม่มีเงินซื้อ/ไม่กล้าซื้อ/ไม่ได้ซื้อ/	10	34.5
ไม่อยากใส่/ไม่สนใจ	2	6.9
ฉุกเฉิน/เสียเวลา/เขาไม่มีเวลา สถานการณ์ฉุกเฉิน/ไม่คิดว่าจะมี/ไม่ตั้งใจทำ	7	24.1
แน่ใจว่าไม่เป็นเอดส์	1	3.4
กินยาคุม	1	3.4
ปล่อยนอก	1	3.4
เพศเดียวกัน	1	3.4
ไม่ตอบ	4	13.8

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

ในรอบปีที่ผ่านมามีนักเรียนมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน ร้อยละ 12 หรือจำนวน 10 ราย นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 6 ราย และนักเรียนหญิง จำนวน 4 ราย

การใช้ถุงยางอนามัย พบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มากกว่าครึ่งหนึ่ง (จำนวน 6 ราย) ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง จำนวน 3 ราย ไม่ตอบว่าใช้ถุงยางอนามัยหรือไม่ จำนวน 1 ราย

ตาราง 2.17	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ			
มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย *	**หญิง (n=28)**		**ชาย (n=53)**	
	จำนวน	**ร้อยละ**	**จำนวน**	**ร้อยละ**
เคย	4	14.3	6	11.3
ไม่เคย	24	85.7	47	88.7
การใช้ถุงยางอนามัย				
ใช้ทุกครั้ง	1	25.0	5	83.3
ใช้บางครั้ง	2	50.0	1	16.7
ไม่ตอบ	1	25.0	0	0

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาเท่านั้น

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา เช่น การมีปัสสาวะแสบขัด มีแผลที่อวัยวะเพศ หรือมีหนองไหลจากอวัยวะเพศ พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก จำนวน 13 ราย เท่านั้น หรือร้อยละ 1 จากนักเรียนทั้งหมด (n = 1,079) เป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง

การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการผิดปกติ พบว่านักเรียนจำนวน 6 ราย มีการปรึกษากับเพื่อน จำนวน 3 ราย ไปหาหมอที่สถานพยาบาล หรือคลินิก อีกจำนวน 2 ราย ไม่ได้ทำอะไรเลย มีจำนวน 1 ราย ไม่ตอบว่ามีการปฏิบัติตนอย่างไรเมื่อมีอาการผิดปกติ และอีกจำนวน 1 ราย ซื้อยามารับประทานเอง

ตาราง 2.18 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในรอบปีที่ผ่านมา

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมี	5	1.0	8	1.4	13	1.2
ไม่เคยมี	520	99.0	546	98.6	1,066	98.8
การปฏิบัติตน						
ปรึกษาเพื่อน/คู่รัก	2	40.0	4	50.0	6	46.2
ซื้อยากินเอง	-	-	1	12.5	1	7.7
ไปรักษาตามคลินิกหรือสถานพยาบาล	1	20.0	2	25.0	3	23.1
ไม่ได้ทำอะไรเลย	2	40.0	-	-	2	15.4
ไม่ตอบ	-	-	1	12.5	1	7.7

ปัญหาเรื่องเพศ

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีนักเรียนประมาณร้อยละ 5 เคยมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในรอบปีที่ผ่านมา นักเรียนชายมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศมากกว่านักเรียนหญิงประมาณ 1 เท่าตัว

การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ที่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศส่วนใหญ่จะปรึกษากับพ่อแม่/ผู้ปกครอง หรือญาติพี่น้อง หรือเพื่อน รองลงมา ปรึกษากับแฟนหรือคู่รัก เก็บไว้คนเดียว หาหนังสืออ่านเอง และปรึกษากับครู/อาจารย์ และอื่นๆ ตามลำดับ นักเรียนหญิงส่วนใหญ่จะปรึกษากันแฟน/คู่รัก ส่วนนักเรียนชายส่วนใหญ่จะปรึกษากับเพื่อน

ตาราง 2.19	การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำแนกตามเพศ

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมี	17	3.2	34	6.1	51	4.7
ไม่เคยมี	508	96.8	520	93.9	1,028	95.3
การปฏิบัติตน						
พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติ	4	23.5	10	29.4	14	27.5
เพื่อน	3	17.6	11	32.4	14	27.5
ครู/อาจารย์	0	0	2	5.9	2	3.9
แฟน/คู่รัก	5	29.4	4	11.8	9	17.6
หาหนังสืออ่าน	1	5.9	0	0	1	2.0
ปรึกษาศูนย์ Hotline	0	0	1	2.9	1	2.0
เก็บไว้คนเดียว	3	17.6	4	11.8	7	13.7
ไม่รู้จะปรึกษาใคร	1	5.9	1	2.9	2	3.9
ไม่ตอบ	0	0	1	2.9	1	2.0

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในสัดส่วนไม่มากนัก กล่าวคือ มีประมาณร้อยละ 2 นักเรียนชายมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนหญิง

ในกลุ่มนักเรียนที่มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี พบว่าประมาณ 2 ใน 3 ที่นักเรียนทราบผลการตรวจเลือด มีจำนวน 6 ราย หรือร้อยละ 26 ที่ไม่ทราบผลการตรวจเลือด และอีกประมาณร้อยละ 9 ไม่ตอบว่าทราบผลการตรวจเลือดหรือไม่

ตาราง 2.20	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยตรวจ	6	1.1	17	3.1	23	2.1
ไม่เคยตรวจ	519	98.9	537	96.9	1,056	97.9
ทราบผลตรวจเลือด						
ทราบผล	5	83.3	10	58.8	15	65.2
ไม่ทราบผล	-	-	6	35.3	6	26.1
ไม่ตอบ	1	16.7	1	5.9	2	8.7

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ร้อยละ 66) หรือประมาณ 2 ใน 3 ไม่เคยดื่มสุรา หรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ นักเรียนชายมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง

ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นานๆ ครั้ง หรือแล้วแต่โอกาสเท่านั้น มีเพียงร้อยละ 12 ของนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาค่อนข้างบ่อยคือ ทุกวัน จนถึง 1 ครั้งต่อสัปดาห์

นักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน (n = 8 ราย) พบว่า ปริมาณที่ดื่มในแต่ละวัน 1-2 แก้ว จำนวน 3 ราย และดื่มในแต่ละวัน 3 แก้ว หรือมากกว่า จำนวน 4 ราย และอีกจำนวน 1 ราย ไม่ตอบว่าดื่มในแต่ละวันปริมาณเท่าใด

ตาราง 2.21 ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดื่ม	157	29.9	214	38.6	371	34.4
ไม่เคยดื่ม	368	70.1	340	61.4	708	65.6
ความถี่ *						
ทุกวัน	3	1.9	5	2.3	8	2.2
2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	4	2.5	18	8.4	22	5.9
1 ครั้งต่อสัปดาห์	4	2.5	11	5.1	15	4.0
แล้วแต่โอกาส	74	47.1	73	34.1	147	39.6
นานๆ ครั้ง	72	45.9	107	50.0	179	48.2

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการสูบบุหรี่

การสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมาของกลุ่มนักเรียน พบว่า มีนักเรียนประมาณ 1 ใน 4 เคยสูบบุหรี่แล้ว โดยเพศชายมีสัดส่วนในการสูบบุหรี่มากกว่าเพศหญิงประมาณ 1 เท่าตัว

ความถี่ในการสูบบุหรี่นั้น พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะเคยทดลองสูบ และสูบแล้วแต่โอกาส โดยเพศชายนั้นมีสัดส่วนของการสูบบุหรี่ทุกวัน (ติดบุหรี่) มากกว่าเพศหญิง ปริมาณที่สูบบุหรี่ในแต่ละวันของกลุ่มนักเรียนที่สูบบุหรี่ทุกวัน พบว่ามีนักเรียนจำนวน 6 รายที่สูบบุหรี่วันละมากกว่า 10 มวน

หรือมากกว่าครึ่งซองต่อวัน มีจำนวน 5 ราย ที่ไม่ตอบว่าสูบบุหรี่วันละกี่มวน ที่เหลือ (จำนวน 35 ราย) สูบบุหรี่วันละ 1-10 มวน

ตาราง 2.22 ความถี่ของการสูบบุหรี่ของกลุ่มนักเรียน จำแนกตามเพศ

การสูบบุหรี่	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยสูบบุหรี่	70	13.3	171	30.9	241	22.3
ไม่เคยสูบบุหรี่	455	86.7	383	69.1	838	77.7
ความถี่ *						
ทุกวัน	3	4.3	43	25.1	46	19.1
แล้วแต่โอกาส	33	47.1	65	38.0	98	40.7
เคยทดลองสูบ	34	48.6	63	36.8	97	42.0

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่สูบบุหรี่

พฤติกรรมการเสพสารเสพติด

การเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา ได้แก่ ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน หรือโคเคน เป็นต้น พบว่านักเรียนร้อยละ 5 ที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา นักเรียนชาย มีสัดส่วนของการเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิงประมาณ 1 เท่าตัว

ความถี่ของการเสพสารเสพติด พบว่ามีนักเรียนจำนวน 4 ราย ที่ต้องมีการเสพสารเสพติดทุกวัน เป็นนักเรียนชาย จำนวน 3 ราย และนักเรียนหญิง จำนวน 1 ราย

ตาราง 2.23 การเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา

การเสพสารเสพติด	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)		รวม (n = 1,079)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเสพ	13	2.5	38	6.9	51	4.7
ไม่เคยเสพ	512	97.5	516	93.1	1,028	95.3
ความถี่ *						
ทุกวัน	1	7.7	3	7.9	4	7.8
แล้วแต่โอกาส	3	23.1	16	42.1	19	37.3
นานๆ ครั้ง	9	69.2	19	50.0	28	54.9

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา

ถ้าวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนที่สูบบุหรี่กับการใช้สารเสพติดของกลุ่มนักเรียน พบว่านักเรียนที่สูบบุหรี่มีการใช้สารเสพติดด้วยประมาณร้อยละ 20 ส่วนนักเรียนในกลุ่มที่ไม่สูบบุหรี่ แต่มีการใช้สารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีจำนวน 3 รายเท่านั้น ดังนั้นการสูบบุหรี่มีความสัมพันธ์กับการใช้สารเสพติดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตาราง 2.24 การสูบบุหรี่และการใช้สารเสพติด

การใช้สารเสพติด	สูบบุหรี่				Fisher's Exact test
	ไม่สูบบุหรี่ (n = 858)		สูบบุหรี่ (n = 241)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เสพสารเสพติด (n = 1,028)	835	99.6	193	80.1	.000
เสพ (n = 51)	3	0.4	48	19.9	

เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการใช้สารเสพติด พบว่านักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีสัดส่วนของการเสพสารเสพติดมากกว่ากลุ่มนักเรียนที่ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อย่างมีนัยสำคัญทางสถติ

ตาราง 2.25 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์กับการใช้สารเสพติด

การใช้สารเสพติด	ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				Fisher's Exact test
	ไม่ดื่ม (n = 708)		ดื่ม (n = 37)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ไม่เสพสารเสพติด (n = 1,028)	700	98.9	328	88.4	.000
เสพ (n = 51)	8	1.1	43	11.6	

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติด

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ในการคิดสัดส่วนของนักเรียนในส่วนนี้ จะคิดเฉพาะนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และเป็นนักเรียนที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาด้วย) พบว่านักเรียนประมาณ 1 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนชายประมาณ 1 เท่าตัว สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 39 ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 32 ที่ใช้ถุงยางอนามัยบางครั้ง/ไม่ใช้เลย นักเรียนหญิงและชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ไม่แตกต่างกัน

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด (คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และมีการเสพสารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา) พบว่ามีนักเรียนร้อยละ 41 ที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ถ้าคิดสัดส่วนจำแนกตามเพศแล้ว นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนชาย สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (n = 4)

ตาราง 2.26 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และหลังการเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ

สารเสพติด	จำนวน	เพศสัมพันธ์*		ใช้ถุงยางอนามัย					
				ทุกครั้ง		บางครั้ง		ไม่ใช้เลย	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เครื่องดื่มที่มี แอลกอฮอล์**	มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (n = 58 ราย)								
หญิง	19	8	42.1	3	37.5	1	12.5	4	50.0
ชาย	39	11	28.2	4	36.4	5	45.5	2	18.2
สารเสพติด* **	มีเพศสัมพันธ์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา และเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา (n = 22 ราย)								
หญิง	4	3	75.0	2	66.7	-	-	1	33.3
ชาย	18	6	33.3	2	33.3	2	33.3	2	33.3

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 81 คน)

** คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

*** คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

วิธีการเสพสารเสพติด

การใช้สารเสพติดชนิดฉีดโลหิตดำ พบว่ามีนักเรียนจำนวน 5 รายที่เคยเสพสารเสพติดโดยการฉีดเข้าเส้นโลหิตดำ และทั้งหมดที่เคยเสพยาด้วยวิธีเช่นนี้เสพโดยใช้อุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่น และมีจำนวน 2 ราย ที่มีการความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้ต่อ

นักเรียนที่มีการเสพสารเสพติดโดยการฉีดเข้าเส้นในครั้งแรกเมื่ออายุ 13 ปีเท่านั้น (ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงอายุของนักเรียนในกลุ่มนี้ด้วย)

ตาราง 2.27 วิธีการเสพสารเสพติด จำแนกตามเพศ

การเสพโดยฉีด* เข้าเส้นโลหิตดำ	หญิง (n = 525)		ชาย (n = 554)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	1	0.2	4	0.7
ไม่เคย	12	2.3	34	6.1
ไม่เคยเสพสารเสพติด	512	97.5	516	93.1
ใช้เป็นครั้งแรกเมื่ออายุ (ปี)				
13 ปี	-	-	1	25.0
ไม่ตอบ	1	100	3	75.0
เคยใช้อุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่น**	1	100	4	100
ทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้**				
ทุกครั้ง	-	-	2	50.0
บางครั้ง	1	100	-	-
ไม่ได้ทำความสะอาด	-	-	1	25.0
ไม่ตอบ	-	-	1	2.50

หมายเหตุ: * การคิดสัดส่วนในส่วนนี้คิดในกลุ่มรวมทั้งหมด (ไม่ระบุเวลา)

** คิดสัดส่วนเฉพาะที่เคยเสพสารเสพติดโดยการฉีดเข้าเส้นโลหิตดำ

*** คิดสัดส่วนเฉพาะที่เคยใช้อุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่น

3

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ในปี พ.ศ.2552 เป็นรอบที่ 8 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ตั้งแต่เดือนมิถุนายน – เดือนกรกฎาคม 2552

ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 เก็บข้อมูลกับโรงเรียนเดียวกันกับปี พ.ศ. 2551 ทั้งหมด และได้มีการเพิ่มโรงเรียนขยายโอกาสของกรุงเทพมหานคร รวมทั้งสิ้นจำนวน 13 โรงเรียน

ส่วนในนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ได้เก็บรวบรวมข้อมูลกับโรงเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายในปี พ.ศ. 2552 เช่นเดียวกัน รวมทั้งสิ้นจำนวน 12 โรงเรียน

การสุ่มกลุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน ผู้วิจัยใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ (Systematic random sampling) ที่หน่วยข้อมูลจะมีช่วงตัวอย่าง (sampling interval) คือ

$k = N/n$

N = จำนวนประชากร

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

โดยมีวิธีการสุ่มตัวอย่าง 2 วิธี คือ

1. วิธี Liner systematic random sampling เมื่อ $k = N/n$ เป็นตัวเลขที่ลงตัว (ไม่มีเศษ) เมื่อได้ค่า k แล้ว ทำการสุ่มตัวเลขที่มีค่าใน ช่วงค่า k เช่น ถ้า $k = 5$ นักวิจัยสุ่มตัวเลข 1-5 โดยใช้ตารางเลขสุ่ม

2. วิธี Circular systematic sampling เมื่อ $k = N/n$ เป็นตัวเลขที่ไม่ลงตัว (มีเศษ) มีวิธีการดังนี้ คือ $N/n = q$ (จำนวนเต็ม) + R (ตัวเศษของจำนวนเต็ม) หลังจากนั้นนักวิจัยเลือกค่า $k = q$ เมื่อ $R \leq n/2$ และเลือก $k = q + 1$ เมื่อ $R > n/2$ แล้วสุ่ม r โดยใช้ตารางเลขสุ่มจาก 1 ถึง k

ในบางกรณีที่โรงเรียนไม่สามารถให้นักวิจัยสุ่มตัวอย่างนักเรียนแบบมีระบบได้ เนื่องจากเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ จึงต้องมีการสุ่มตัวอย่างนักเรียนเป็นห้องเรียน ดังนั้นนักวิจัยจะสุ่มตัวอย่างนักเรียนเป็นห้องเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่แตกต่างกันออกไปให้ครบตามจำนวนที่ต้องการในแต่ละโรงเรียน

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการรวบรวมข้อมูลจาก Internet โปรแกรมที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมคือ Lime Survey ได้มีการพัฒนา และปรับปรุงโปรแกรมให้มีประสิทธิภาพ และจัดเก็บข้อมูลได้ถูกต้องมากยิ่งขึ้น

ขั้นตอนของการทำ Web-based Survey มีอยู่ด้วยกัน 5 ขั้นตอน ดังรายละเอียดที่จะกล่าวต่อไปนี้

วิธีการตอบคำถามด้วย Web-based Survey

ขั้นที่ 1 เตรียมการ

การเตรียมการสำหรับการตอบคำถามด้วย web-based survey นั้น อาจารย์ผู้ประสานงานทั้งระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ของแต่ละโรงเรียนที่ตกเป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้นัดวัน-เวลาในการเก็บข้อมูลในแต่ละครั้ง เมื่อถึงวันเวลานัดหมาย อาจารย์ผู้ประสานงานได้จัดนักเรียนให้ตอบแบบสอบถามนี้ในห้องเรียนคอมพิวเตอร์ที่เครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องสามารถเชื่อมต่อกับระบบอินเตอร์เน็ตได้ และเมื่อนักวิจัยพบกับนักเรียน นักวิจัยแนะนำตัว พร้อมทั้งบอกวัตถุประสงค์และวิธีการสำหรับการตอบแบบสอบถาม ต่อจากนั้นนักวิจัยแจกรหัสหรือ Token พร้อมชื่อ Website ที่ใช้สำหรับการตอบแบบสอบถามให้นักเรียนแต่ละคน โดยรหัสหรือ Token ของแต่ละคนที่ได้รับจะไม่ซ้ำกัน เมื่อนักเรียนเข้าสู่ www.aihdmahidol.org แล้วจะพบหน้าแรกของเวบไซต์นี้ ดังภาพ

ขั้นที่ 2 เข้าสู่ระบบ

จากขั้นที่ 1 เมื่อได้พบกับหน้าแรกของแบบสอบถามแล้วนักวิจัยให้นักเรียนเข้าสู่ระบบ คือ ให้นักเรียนคลิ๊กที่ **แบบสอบถามสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2** ระบบก็จะนำเข้าหน้าที่ 2 คือการเข้าสู่ระบบ โดยนักเรียนต้องกรอกรหัสหรือ Token ที่ได้รับจากนักวิจัย โดย Token ที่นักเรียนกรอกนั้นประกอบด้วยเลข และตัวอักษรภาษาอังกฤษ (ตัวพิมพ์เล็ก) ทั้งสิ้น 15 หลัก โดยรหัสหรือ Token ที่นักเรียนกรอกนี้หากกรอกผิดหรือกรอกซ้ำกับ Token ที่ได้ตอบแบบสอบถามไปแล้ว ระบบจะให้นักเรียนกลับมาใส่ให้ถูกต้องอีกครั้ง โดย Token นี้ นักวิจัยเตรียม

สำรองไว้เพื่อให้นักเรียนได้ตอบแบบสอบถามครบตามจำนวน หลังจากที่นักเรียนกรอก Token แล้ว คลิก **ดำเนินการต่อ**

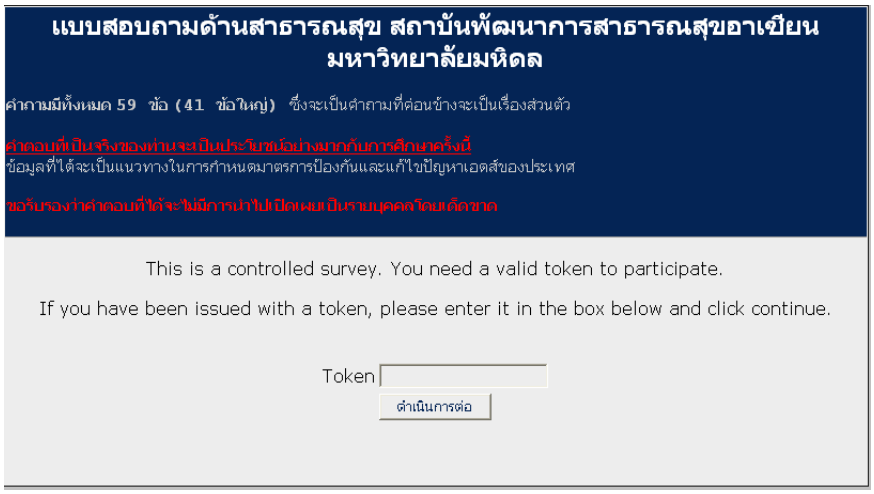

ขั้นที่ 3 ชี้แจงการตอบแบบสอบถาม และอธิบายวัตถุประสงค์

หลังจากคลิก **ดำเนินการต่อ** ในหน้าที่ 2 จะพบกับหน้าเว็บที่แสดงรายละเอียดของแบบสอบถามซึ่งประกอบด้วย จำนวนข้อ วัตถุประสงค์ของการสำรวจ คำชี้แจง และชื่อหน่วยงานที่ดำเนินการ ซึ่งนักวิจัยจะเป็นผู้อธิบายรายละเอียดเหล่านี้ เมื่ออธิบายเสร็จ ให้นักเรียนคลิก **ถัดไป**

ขั้นที่ 4 การตอบแบบสอบถาม

เมื่อถึงหน้าแบบสอบถามหน้าแรกแล้ว ให้นักเรียนเริ่มตอบแบบสอบถาม โดยต้องตอบตามความจริงซึ่งแบบสอบถามจะมีแบบเลือกตอบ แบบเติมคำหรือตัวเลข และมีทั้งหมด 3 หน้า คำถามในแต่ละข้อจะมีคำอธิบายวิธีการ ตอบไว้อย่างละเอียด เมื่อนักเรียนตอบหน้าที่หนึ่ง และหน้าที่สองเสร็จคลิก ถัดไป

เมื่อตอบหน้าที่สามเสร็จคลิ๊ก Submit ซึ่งการตอบแบบสอบถามในแต่ละหน้า นักเรียนต้องตอบครบทุกข้อถึงจะสามารถไปตอบคำถามในหน้าถัดไปได้

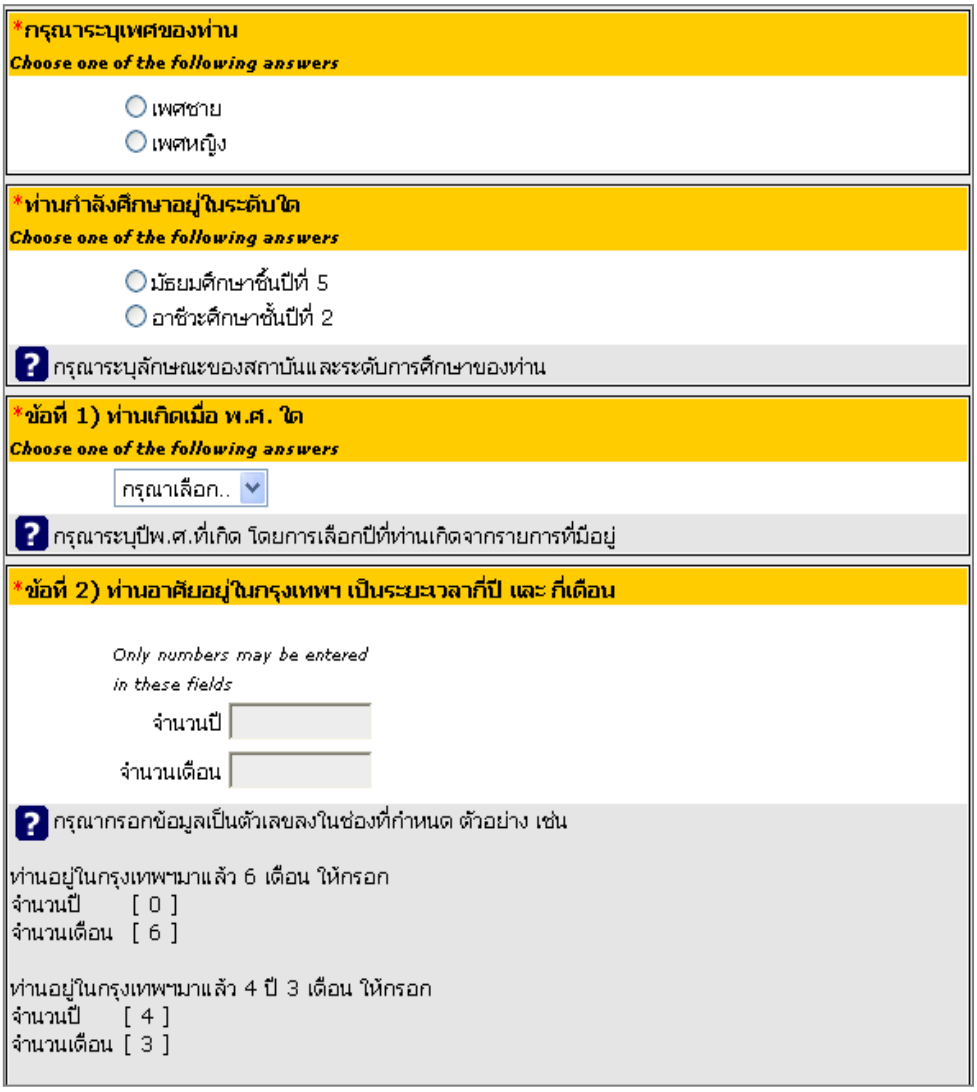

ขั้นที่ 5 การส่งข้อมูลเข้าสู่ระบบฐานข้อมูล

เมื่อคลิก Submit ในแบบสอบถามหน้าที่สามแล้ว หมายถึง การตอบแบบสอบถามของนักเรียนสมบูรณ์แล้ว จะปรากฏหน้าเว็บดังภาพ ซึ่งหน้าเว็บนี้ต้องให้นักวิจัยตรวจว่านักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเสร็จแล้วขึ้นหน้าเว็บนี้หรือไม่ ถ้ามีหน้าเว็บนี้แล้วถึงจะสามารถปิด Window และรับของที่ระลึกจากโครงการ ซึ่งเป็นการเสร็จสิ้นการตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป

กลุ่มนักเรียนตัวอย่างที่เข้ามาตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ มีสัดส่วนของนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย สำหรับสัดส่วนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน

ตาราง 3.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับการศึกษา

เพศ/ระดับการศึกษา	ระดับการศึกษา			
	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (n = 1,015)		อาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2 (n = 1,009)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หญิง (n = 1,129)	563	55.5	566	56.1
ชาย (n = 895)	452	44.5	443	43.9

อายุโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 16.8 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.8 อายุที่น้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี และ อายุที่สูงที่สุดเท่ากับ 22 ปี เมื่อเปรียบเทียบอายุของนักเรียน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษาแล้วไม่มีความแตกต่างกันมากนัก

ตาราง 3.2 อายุเฉลี่ยกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

อายุเฉลี่ย	มัธยมศึกษาปีที่ 5			อาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2			รวม		
	หญิง	ชาย	รวม	หญิง	ชาย	รวม	หญิง	ชาย	รวม
ค่าเฉลี่ย	16.7	16.7	16.7	16.8	16.9	16.9	16.73	16.8	16.8
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.7	0.7	0.7	0.9	0.9	0.9	0.8	0.8	0.8
อายุต่ำสุด	15	15	15	15	15	15	15	15	15
อายุสูงสุด	20	20	20	22	22	22	22	22	22

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยประมาณ 13 ปี นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 เล็กน้อย นักเรียนชายมีระยะ เวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

ตาราง 3.3	ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกทม.	มัธยมศึกษาปีที่ 5			อาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2			รวม		
	หญิง	ชาย	รวม	หญิง	ชาย	รวม	หญิง	ชาย	รวม
ค่าเฉลี่ย	13.3	14.0	13.7	12.4	13.0	12.7	12.7	13.5	13.2
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	5.2	4.5	4.9	6.1	5.7	5.9	5.7	5.2	5.5
อายุต่ำสุด	1	1	1	1	1	1	1	1	1
อายุสูงสุด	19	19	19	21	20	21	21	20	21

หมายเหตุ: * ไม่รวมนักเรียนที่มีภูมิลำเนาอยู่ในปริมณฑล คือ จังหวัดนนทบุรี จังหวัดสมุทรปราการ และจังหวัดปทุมธานี

ลักษณะการพักอาศัยของนักเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 80) พักอาศัยอยู่กับบิดา และ/หรือมารดา รองลงมาประมาณ ร้อยละ 13 อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง ที่เหลืออาศัยอยู่กับพี่ๆ น้องๆ อยู่กับเพื่อน และอยู่เพียงลำพังคนเดียวซึ่งมีสัดส่วนที่น้อยมาก

นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนของการพักอาศัยกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่บิดา และ/หรือมารดามากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนชายมีสัดส่วนของการอาศัยอยู่กับบิดา และ/หรือมารดามากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 3.4	ลักษณะการพักอาศัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

บุคคลที่พักอาศัย	รวม (n=2,024)		มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2			
			หญิง (n = 563)		ชาย (n = 452)		หญิง (n = 566)		ชาย (n = 443)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
บิดา และ/หรือมารดา	1,702	84.1	478	84.9	396	87.6	458	80.9	370	83.5
ผู้ปกครอง/ญาติ (ลุง, ป้า, น้า, อา)	252	12.5	67	11.9	47	10.4	84	14.8	54	12.2
พี่/น้อง/ลูกพี่ลูกน้อง	40	2.0	11	2.0	5	1.1	13	2.3	11	2.5
คนรู้จัก	6	.3	4	0.7	0	0	1	0.2	1	0.2
อยู่คนเดียว	22	1.1	2	0.4	4	0.9	9	1.6	7	1.6
อยู่กับเพื่อน	2	.1	1	0.2	0	0	1	0.2	0	0

หมายเหตุ: * ให้เลือกตอบเพียงข้อเดียว โดยถ้าอาศัยอยู่กับหลายบุคคล เช่น อาศัยอยู่กับมารดา และพี่น้อง ให้ลำดับความสำคัญกับมารดา

ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (เกรดเฉลี่ย) ในปีการศึกษาที่ผ่านมาของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พบว่านักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในรอบปี พ.ศ. 2552 ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับปานกลางจนถึงดีมาก นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนค่อนข้างอ่อน หรือมีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า 2 มีเพียงร้อยละ 12 และในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน เป็นนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงมาก คือ มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.5 ขึ้นไป เมื่อวิเคราะห์กลุ่มนักเรียนตัวอย่างในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 แล้วพบว่า นักเรียนครึ่งหนึ่งมีผลการเรียนในระดับกลางๆ คือ มีเกรดเฉลี่ยประมาณ 2.00 – 3.00 ทั้งระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และอาชีวศึกษา ระดับปวช ปี 2

ตาราง 3.5 ระดับการศึกษาของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนระดับอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

ระดับการศึกษา	รวม (n = 2,024)		มัธยมศึกษาปีที่ 5 (n = 1,015)		อาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 (n = 1,009)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
≤ 1.5	28	1.4	15	1.5	13	1.3
1.51 – 2.00	223	11.0	104	10.2	119	11.8
2.01 2.50	415	20.5	214	21.1	201	19.9
2.51 – 3.00	605	29.9	301	29.7	304	30.1
3.01 – 3.50	511	25.2	270	26.6	241	23.9
3.50 ขึ้นไป	242	12.0	111	10.9	131	13.0

การมีคู่รักหรือแฟนพบว่านักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่มีคู่รักหรือแฟน นักเรียนประมาณ 1 ใน 3 ที่มีคู่รักหรือแฟน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สัดส่วนของการมีคู่รักหรือแฟนน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 29, 45 ตามลำดับ) นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการมีคู่รักหรือแฟนมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 41, 32 ตามลำดับ)

ตาราง 3.6	การมีคู่รักหรือแฟนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

การมีคู่รัก	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ยังไม่มีคู่รัก	377	67.0	341	75.4	285	50.4	271	61.2	1,274	62.9
มีคู่รัก	186	33.0	111	24.6	281	49.6	172	38.8	750	37.1

ลักษณะการใช้เวลาว่างของกลุ่มนักเรียนในภาพรวม พบว่ามีนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ประมาณ 1 ใน 3 ใช้เวลาว่างส่วนใหญ่ไปกับการดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ มีนักเรียนประมาณ 1 ใน 4 ใช้เวลาว่างไปกับการเล่นกีฬา เล่นดนตรี และการออกกำลังกาย ร้อยละ 14 ใช้เวลาว่างกับการเล่นเกมส์/Internet

นักเรียนหญิง และนักเรียนชายใช้เวลาว่างที่แตกต่างกัน โดยที่นักเรียนหญิงส่วนใหญ่ ใช้เวลาว่างกับการดูภาพ-ยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง หรืออ่านหนังสือ สำหรับนักเรียนชายส่วนใหญ่ ใช้เวลาว่างกับการเล่นกีฬา เล่นดนตรี และการออกกำลังกาย

นักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีลักษณะของการใช้เวลาว่างไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักกับนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

ตาราง 3.7	การใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

การใช้เวลาว่าง	เพศ				ระดับการศึกษา				รวม (n = 2,024)	
	หญิง (n = 1,129)		ชาย (n = 895)		ม. 5 (n = 1,015)		ปวช.2 (n = 1,009)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เล่นกีฬา/เล่นดนตรี/ออกกำลังกาย	355	39.7	87	7.7	241	23.7	201	19.9	442	21.8
เรียนพิเศษ	21	2.3	45	4.0	55	5.4	11	1.1	66	3.3
ดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพสารเสพติด	27	3.0	3	.3	8	0.8	22	2.2	30	1.5
เล่นการพนัน	6	.7	1	.1	3	0.3	4	0.4	7	.3
เดินตามศูนย์การค้า/Shopping	5	.6	16	1.4	9	0.9	12	1.2	21	1.0
เล่นเกมส์/Internet	168	18.8	120	10.6	151	14.9	137	13.6	288	14.2

ตาราง 3.7	การใช้เวลาว่างของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ต่อ)

การใช้เวลาว่าง	เพศ				ระดับการศึกษา				รวม (n = 2,024)	
	หญิง (n = 1,129)		ชาย (n = 895)		ม. 5 (n = 1,015)		ปวช.2 (n = 1,009)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทำงานเพื่อหารายได้พิเศษ	25	2.8	36	3.2	18	1.8	43	4.3	61	3.0
คุยโทรศัพท์	18	2.0	82	7.3	35	3.4	65	6.4	100	4.9
ทำงานบ้าน/ช่วยเหลือครอบครัวทำงาน	26	2.9	101	8.9	60	5.9	67	6.6	127	6.3
เที่ยวตามสถานบันเทิง	6	.7	4	.4	0	0	10	1.0	10	.5
ทำการบ้าน/อ่านหนังสือ	15	1.7	46	4.1	44	4.3	17	1.7	61	3.0
สังสรรค์กับเพื่อนๆ	34	3.8	15	1.3	20	2.0	29	2.9	49	2.4
ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือทั่วไป	157	17.5	511	45.3	335	33.0	333	33.0	668	33.0
นอนหลับ	32	3.6	62	5.5	36	3.5	58	5.7	94	4.6

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของกลุ่มนักเรียนโดยภาพรวม พบว่านักเรียนที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องมากกว่าครึ่งหนึ่ง จำนวน 4 ข้อ (ระหว่างร้อยละ 69-87) คือ ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ การมีเพศสัมพันธ์กับคนไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ และคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่ติดเชื้อเอชไอวีได้ ตามลำดับมากไปน้อย

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง จำนวน 5 ข้อ (อยู่ระหว่างร้อยละ 28-46) คือ การกินอาหารร่วมกับผู้มีเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอดส์ ยุงเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน การมีเพศสัมพันธ์ในระหว่างมีประจำเดือนไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี และการสวนล้างช่องคลอดหลังมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีสัดส่วนของการตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ทั้ง 9 ข้อ ไม่แตกต่างกันมากนัก โดยที่ความรู้เกี่ยวกับ “คนที่มีสุขภาพแข็งแรงเป็นผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ได้” ”การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอดส์ได้” และ “การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างมีประจำเดือนไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้” นักเรียนหญิงตอบคำถามได้ถูกต้องในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชาย ส่วนความรู้เรื่องอื่นๆ นักเรียนชายสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องในสัดส่วนที่สูงกว่านักเรียนหญิง

ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ในภาพรวมแล้ว พบว่านักเรียนชายสามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้มากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย โดยที่นักเรียนหญิงสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับ “คนที่มีสุขภาพแข็งแรงเป็นผู้ที่ติดเชื้อเอดส์ได้” ”การร่วมเพศกับคนรักที่น่าไว้วางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอดส์ได้” “การสวนล้างช่องคลอดหลังมีเพศสัมพันธ์สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้” และ “การมีเพศสัมพันธ์ระหว่างมีประจำเดือนไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้” ได้มากกว่านักเรียนชาย ส่วนความรู้อื่นๆ นักเรียนชายสามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนหญิง

ตาราง 3.8 ร้อยละการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	มัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 5		อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2		รวม	
		หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	89.0	90.7	86.9	88.3	1,794	88.6
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	70.7	74.8	67.3	67.7	1,417	70.0
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	76.2	69.7	67.3	59.6	1,389	68.6
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	40.9	45.1	41.5	47.4	879	43.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	46.5	47.8	43.6	44.9	924	45.7

ตาราง 3.8	ร้อยละการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโรคเอดส์ได้ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ (ต่อ)

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	มัธยมศึกษา ชั้นปีที่ 5		อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2		รวม	
		หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	จำนวน	ร้อยละ
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	76.9	73.5	68.0	65.9	1,442	71.2
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	31.4	37.6	32.2	34.8	683	33.7
8	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	27.4	29.2	27.9	25.7	558	27.6
9	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่สามารถทำให้ติดเชื้อเอดส์	42.5	43.4	41.7	34.1	822	40.6

สำหรับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS ข้อที่ 1-5 พบว่ามีนักเรียนตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ (ข้อ 1-5) ร้อยละ 14 นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการตอบคำถาม ข้อที่ 1-5 ได้ทุกข้อเท่ากันกับนักเรียนชาย นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนของการตอบคำถามได้ถูกทั้ง 5 ข้อมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 16 และ 12 ตามลำดับ)

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีสัดส่วนการตอบคำถาม ข้อที่ 1-5 ได้ถูกทุกข้อใกล้เคียงกันเช่นเดียวกันกับกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 นักเรียนชายมีสัดส่วนของการตอบคำถามข้อที่ 1-5 ได้ถูกทุกข้อใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง

การตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกทั้งหมด (ข้อที่ 1-7) พบว่ามีนักเรียนเพียงร้อยละ 5 เท่านั้นที่ตอบคำถามได้ถูกทุกข้อ นักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีสัดส่วนของการตอบคำถามได้ถูกทุกข้อเท่าๆ กัน ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการตอบคำถามได้ถูกทุกข้อมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 พบว่านักเรียนหญิง และนักเรียนชาย มีสัดส่วนการตอบคำถามได้ถูกทุกข้อเท่าๆ กัน

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้อง จำนวน 9 ข้อ (ข้อที่ 1 - 9) พบว่ามีเพียงร้อยละ 2 เท่านั้น นักเรียนหญิง – ชาย มีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องทั้ง 9 ข้อ ใกล้เคียงกัน ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องทั้ง 9 ข้อ มากกว่านักเรียนอาชีวะ 2 เล็กน้อย

ตาราง 3.9	การตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ถูกต้องของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

ความรู้	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตอบข้อที่ 1 – 5 ได้ถูกต้อง (ตามตัวชี้วัด UNGASS)	86	15.3	80	17.7	73	12.9	52	11.7	291	14.4
ตอบข้อที่ 1-7 ได้ถูกต้อง	31	5.5	25	5.5	23	4.1	18	4.1	97	4.8
ตอบข้อที่ 1-9 ได้ถูกต้อง	12	2.1	12	2.7	6	1.1	5	1.1	35	1.7

พฤติกรรมการใช้ Internet

การสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีนักเรียนจำนวน 40 ราย หรือร้อยละ 2 ที่ไม่เคยใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมา นักเรียนหญิง-นักเรียนชายมีสัดส่วนของการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาใกล้เคียงกัน นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 เพียงเล็กน้อย ในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้ Internet ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีระยะเวลาที่ใช้ Internet ในแต่ละวันประมาณ 3 ชั่วโมง

สถานที่ที่ใช้ Internet เป็นประจำ คือ ที่บ้าน ที่ร้าน Internet และที่โรงเรียน โดยส่วนใหญ่แล้วนักเรียนหญิงจะใช้ Internet เป็นประจำที่บ้าน กับที่โรงเรียน ส่วนในนักเรียนชายจะใช้ Internet เป็นประจำที่บ้านกับที่ร้าน Internet

การมีคู่รักหรือแฟนทาง Internet พบว่านักเรียนประมาณ 1 ใน 4 ที่มีคู่รักหรือแฟนทาง Internet นักเรียนชายมีสัดส่วนของการมีคู่รักหรือแฟนทาง Internet มากกว่านักเรียนหญิง และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนของการมีคู่รักหรือแฟนทาง Internet มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5

ตาราง 3.10	พฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

พฤติกรรมการใช้ Internet	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	558	99.1	444	98.2	553	97.7	430	97.1	1,984	98.0
ระยะเวลา (นาที)	180		180		120		180		180	
(มัธยฐาน)	(3 ชั่วโมง)		(3 ชั่วโมง)		(2 ชั่วโมง)		(3 ชั่วโมง)		(3 ชั่วโมง)	
สถานที่										
บ้าน	347	63.1	305	69.0	248	45.4	245	57.8	1,145	58.4
ร้าน Internet	117	21.3	96	21.7	184	33.7	140	33.0	537	27.4
โรงเรียน	65	11.8	29	6.6	105	19.2	31	7.3	230	11.7
หอพัก	1	0.2	2	0.5	3	0.5	2	0.5	8	0.4
ศูนย์การค้า	-	-	1	0.2	1	0.2	1	0.2	3	0.2
บ้านเพื่อน	20	3.6	9	2.0	5	0.9	5	1.2	39	2.0
มีคู่รัก/แฟน	81	14.6	130	29.3	142	25.7	161	37.4	514	26.0

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

นักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี พ.ศ. 2552 มีประมาณร้อยละ 23 นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์จะเป็นนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 29.4 และ 17.6 ตามลำดับ) และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 32.7 และ 13.0 ตามลำดับ)

การวิเคราะห์พฤติกรรมทางเพศของนักเรียน จะวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน (n = 462)

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนส่วนใหญ่เป็นการสมัครใจมีเพศสัมพันธ์ มีนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยการถูกบังคับ ร้อยละ 16 โดยนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยการถูกบังคับมากกว่านักเรียนชายค่อนข้างชัดเจน (ร้อยละ 29.6 และ 5.7 ตามลำดับ) ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยถูกบังคับน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 12.9 และ 17.3 ตามลำดับ)

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียน พบว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 88 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟน มีร้อยละ 6 มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย และมีประมาณ 1-2 ที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลที่ขายบริการทางเพศ ตามลำดับ

นักเรียนร้อยละ 4 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน สำหรับนักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนมากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 93, 83.7) ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 86.4, 88.2)

การใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่านักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งที่ใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในกลุ่มนักเรียนหญิงน้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 52.8, 56.3) และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 56.8, 53.9)

ตาราง 3.11 เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีประสบการณ์ทางเพศ	53	9.4	79	17.5	146	25.8	184	41.6	462	22.8
เพศสัมพันธ์ครั้งแรก*										
ถูกบังคับ	15	28.3	2	2.5	44	30.1	13	7.1	74	16.0
สมัครใจ	38	71.7	77	97.5	102	69.9	171	92.9	388	84.0
คู่นอนครั้งแรก*										
คู่รัก/แฟน	47	88.7	66	84.6	138	94.5	154	83.2	405	87.7
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	3	5.7	7	9.0	3	2.1	13	7.0	26	5.6
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	1	1.9	2	2.6	1	0.7	0	0	4	.9
คนขายบริการทางเพศ	1	1.9	3	3.8	0	0	4	2.2	8	1.7
เพศเดียวกัน	1	1.9	0	0	4	2.7	14	7.6	19	4.1
การใช้ถุงยางอนามัย*	32	60.4	43	55.1	73	50.0	105	56.8	253	54.8

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกประมาณ 15 ปี อายุที่น้อยที่สุดของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เท่ากับ 5 ปี (เป็นนักเรียนชายทั้ง 2 ราย)

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี (อายุ 5-14 ปี) พบว่ามีประมาณร้อยละ 22 ของนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว นักเรียนหญิง-ชายมีสัดส่วนที่มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ไม่แตกต่างกันมากนัก นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2

แผนภาพ 3.1 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

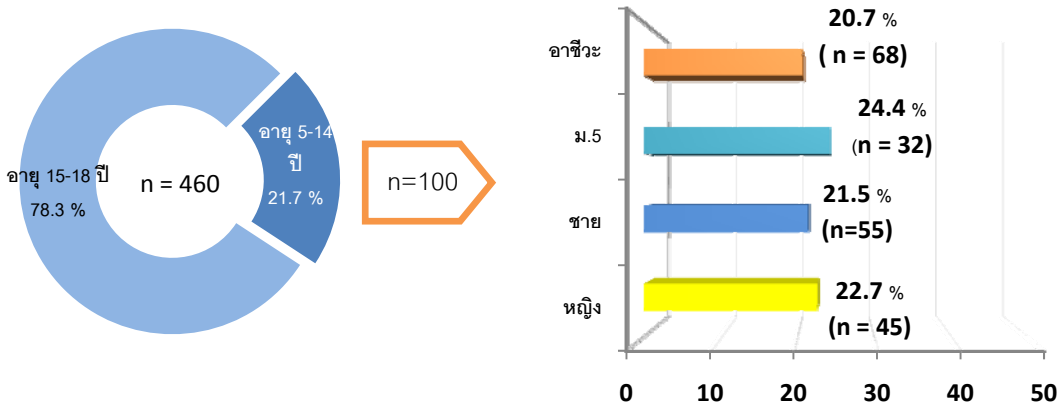

ตาราง 3.12 อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก*	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ค่าเฉลี่ย	15.0		15.2		15.3		15.3		15.3	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.3		1.7		1.3		1.4		1.4	
อายุน้อยที่สุด	12		5		12		5		5	
อายุมากที่สุด	17		18		18		18		18	

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์

ในกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก มีเหตุผลของแต่ละบุคคลที่หลากหลายดังต่อไปนี้

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (หญิง)

ขี้เกียจ, คบเพศเดียวกัน, ทอม-ดี้ ผู้ชายไม่ยอมใส่, นึกไม่ถึงว่าจะโดนบังคับ,
เป็นผู้หญิงด้วยกัน, เป็นเพศเดียวกัน เป็นเหตุสุดวิสัย, มีกันอยู่แค่สองคน และไว้ใจ,
เป็นช่วงเวลาที่รวดเร็วไม่ทันได้เตรียมถุง ลืม .. ไม่ได้ตั้งใจ, แฟนไม่ใช้เพราะไม่รู้
ต่างคนต่างเป็นคนแรก , เพราะต่างคนต่างสมัครใจที่จะไม่ใช่
เพราะได้แต่งงานกันแล้ว, แฟนข่มขืน, ใช้นิ้ว, ไม่ได้ตั้งใจ, ถูกบังคับ, เตรียมตัวไม่ทัน,
เพราะไม่มีเวลารีบไม่ทันตั้งตัว, ไม่อยากใส่, ไม่มีถุงยางอนามัย, ไม่ชอบ
เพราะไว้ใจว่าแฟนไม่เคยมีอะไรกับใคร, ไม่มี, เพราะเป็นทอม, เพราะไม่คิดว่า-
วันนั้นจะมี, เพราะมีแฟนเพศเดียวกัน, ไม่มีตังค์ซื้อ
เพราะว่าผู้ชายคนนั้นก็ไม่เคยไปมีเพศสัมพันธ์, เพราะว่าไม่คาดว่าจะมีอะไรกัน
เพราะว่ามีแฟนแค่คนเดียว, ไม่มีเพศมั่ว, ไม่มีและไม่คิดว่าจะมีอะไรกัน, เพศเดียวกัน
ไมได้คิดอะไรเลยแต่ปัจจุบันใช้, ไม่รู้ และไม่ทันที่จะคิด, ไม่จำเป็น
ไม่รู้แฟนเหมือนกัน, ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์ในวันนั้น
ไม่รู้เพราะมีเพศสัมพันเป็นครั้งแรก, ไม่ต้องการใช้, ไม่รู้ว่าจะมี, ไม่ทราบ
ไม่รู้ว่าใช้ยังไง, ตอนนั้นยังไม่รู้เรื่อง, ไม่อยากใช้, ไว้ใจ, ไม่ทราบล่วงหน้า
ยังใช้ไม่เป็น, ไม่ทันคิดว่าจะเกิด, มันไม่คุ้นเคย หรือ ไม่ชิน, ไม่ทันตั้งตัว
ไม่ทันได้ซื้อ, มีเพศสัมพันธ์โดยกะทันหัน, ไม่ได้คิดไว้, ไม่ได้ซื้อ, รีบ
ไม่ได้ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์เพราะโดนบังคับ, แบบว่ามันเคลิ้ม, ตอนนั้นยังเด็ก
ไม่ได้ตั้งใจแต่อารมณ์พาไปเตรียมไม่ทัน, อ่อนต่อโลก ด้วยความไร้เดียงสา,
ไม่ได้เตรียม, ไม่ได้เตรียมตัว, มั่นใจ ไม่ได้เตรียมพร้อม ไม่รู้วิธีที่จะป้องกัน
ไม่ได้ยินยอม ไม่ได้มีเพศสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม, แต่มีกับเพศเดียวกัน, ไม่เคย, ใช้ไม่เป็น

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก (ชาย)

กระทันหัน, จังหวะนั้นไม่มีเวลาไปซื้อ, ขี้เกียจ...., ครั้งแรกไม่ได้ใส่, ใส่ไม่เป็น
ความตื่นเต้น, ความมันส์, ใส่ถุงแล้วมันไม่สนุก , คิดว่าไม่จำเป็นเท่าไหร่
ผมไม่มี+ไม่ได้ซื้อ, ผมใส่ไม่เป็นครับ, ได้อารมณ์, เปลืองตังค์, เปลืองเงิน, ลืม
รีบไปนิดหน่อย, รีบๆๆ, ลืมซื้อ, หาไม่ทัน , คิดว่าไว้ใจแฟน,
ไม่เคยมีอะไรกันมาก่อนทั้งคู่, ไม่รู้ครับ, ไม่สนุก , ไม่อยากลองใช้เพราะตอนนั้น-
ยังใช้ไม่เป็น, รักและเชื่อใจกัน, มันคือครั้งแรกเลยไม่รู้, มันเสียวดี
ขี้เกียจไปซื้อ, ครั้งแรก , มันไม่มี, ไม่กล้าซื้อ, ไม่ค่อยชอบเพราะไม่ค่อยรู้สึกอะไร
ไม่ทราบ, ไม่ทัน, ไม่ทันคิด, ไม่ทันตั้งตัว, ไม่ทันได้คิดถึงโรคเอดส์, ไม่ทันรีบ
ไม่ได้ซื้อ, ไม่ได้ซื้อไว้, ไม่ได้คิดไว้ก่อนว่าจะมีเพศสัมพันธ์, ไม่ได้ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์
ไม่ได้เตรียมตัว, ไม่ได้อารมณ์เร้าใจ, ไม่เสียว, ไม่เคย, ไม่ชอบใส่, ไม่มี ณ เวลานั้น
ไม่มีตังค์ , มันเสียวดี, ไม่มีถุงยางอนามัย, ไม่มีเวลาออกไปซื้อ, ซื้อไม่ทัน, ไม่มีให้ใช้
ไม่รู้, ไม่รู้ใส่อย่างไรเพราะเหตุใด, คับ, ไม่รู้ว่าจะมีอะไรกัน, ไม่รู้ว่าใช้ยังไง
ไม่อยากใช้, ไม่อยากใส่, เพราะไว้ใจคนที่รัก, ไม่อยากใส่เพราะว่ามันเหมือนกับเราไม่
จริงใจ, รวดเร็วทันใจ, ไว้ใจ, ไม่ทราบ
เหตุเกิดขึ้นโดยมิได้คาดไว้ ใส่ไม่เป็น, ยังซิงอยู่, ยังไม่รู้, ยังไม่รู้จักวิธีใช้, มันฉุกเฉิน
ไม่ได้เตรียมมา, ไม่ได้อารมณ์, ไม่เสียว, ไม่มัน, ไม่เป็นธรรมชาติ, มีแบบกระทันหัน,
มั่นใจในตัวคู่รัก, มั่นใจว่าไม่มีเชื้อ รีบและลืม, รู้สึกเจ็บและทรมานมากมันไม่เหนียว,
หาไม่ทัน, หาไม่เจอ/ไม่อยากใส่, อยากลอง, อยากสัมผัสความเป็นครั้งแรก,
อารมณ์พาไป บอกไม่ได้, เป็นความลับ

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

การวิเคราะห์เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีร้อยละ 74 หรือประมาณ 3 ใน 4 มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ดังนั้นข้อมูลที่นำมาวิเคราะห์เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาเท่านั้น (n = 340) ไม่นับรวมนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ประเภทของคู่นอนของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา ในส่วนนี้คิดสัดส่วนในแต่ละประเภทของคู่นอน โดยแยกวิเคราะห์กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษา และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2 จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาของกลุ่มนักเรียน โดยส่วนใหญ่แล้วมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน บุคคลที่มีเพศเดียวกัน ตามลำดับ นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขายบริการทางเพศมีสัดส่วนที่น้อยมาก คือ ประมาณร้อยละ 6 เท่านั้น

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับนักเรียนชาย ส่วนในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน ในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชาย เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มนักเรียนหญิง-ชายที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับบุคคลที่เป็นคู่รักหรือแฟน พบว่านักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟนในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 97.5, 93.9) ส่วนนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2 มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 3.13 ประเภทคู่นอน และการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ในรอบปี*	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม (n = 462)	
	หญิง (n = 53)		ชาย (n = 78)		หญิง (n = 146)		ชาย (n = 185)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. **เคยมีเพศสัมพันธ์**	41	77.4	52	66.7	120	82.2	58	31.4	340	73.6
2. **ประเภทคู่นอน***										
คู่รัก/แฟน	39	95.1	50	94.3	118	98.3	118	93.7	325	95.6
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	6	14.6	22	42.3	17	14.2	42	33.1	87	25.6
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	3	7.3	12	23.1	6	5.0	22	17.3	43	12.6
คนขายบริการทางเพศ	0	0	13	25.0	1	0.8	8	6.3	22	6.5
เพศเดียวกัน	5	12.2	8	15.4	17	14.2	16	12.6	46	13.5

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

การใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนประเภทต่างๆ พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่ขายบริการทางเพศ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่าคู่นอนประเภทอื่นๆ กลุ่มนักเรียนที่มีคู่นอนเป็นคู่รักหรือแฟนมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุด คือ ประมาณร้อยละ 21

เมื่อเปรียบเทียบการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน จำแนกตามเพศ และระดับการศึกษาแล้วพบว่านักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักหรือแฟนมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 25.0, 17.8) และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 30.3, 18.2)

ตาราง 3.14 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่างๆ ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

การใช้ถุงยางอนามัย*	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก/แฟน (n =323)	13	33.3	14	28.0	15	12.7	28	23.7	70	21.5
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย (n =87)	3	50.0	9	39.1	3	16.7	19	42.2	34	37.0
คนที่รู้จักกันผิวเผิน (n = 43)	2	66.7	5	41.7	3	50.0	16	61.5	26	55.3
คนขายบริการทางเพศ (n =22)	0	0	8	61.5	0	0	8	100.0	16	72.7
เพศเดียวกัน (n = 46)	1	20.0	4	50.0	1	5.9	9	56.3	15	32.6

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนในแต่ละประเภท

จำนวนคู่นอน (คน) ของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 มีคู่นอนเพียงคนเดียวในรอบปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 62.9) เมื่อวิเคราะห์จำนวนคู่นอนโดยเฉลี่ยแล้ว พบว่านักเรียนมีคู่นอนเฉลี่ยในรอบปีที่ผ่านมา ประมาณ 2 คนนักเรียนชายมีจำนวนคู่นอนโดยเฉลี่ยมากกว่านักเรียนหญิง (ค่าเฉลี่ย = 2.4, 1.8) และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2มีจำนวนคู่นอนโดยเฉลี่ยเท่ากันกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนที่มีจำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุดเท่ากับ 40 คน

ตาราง 3.15	จำนวนคู่นอน (คน) ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

จำนวนคู่นอน	มัธยมศึกษาปีที่ 5		อาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2		รวม
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	
ค่าเฉลี่ย	1.49	2.60	1.87	2.32	2.32
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.2	2	1.7	4.0	2.7
น้อยที่สุด	1	1	1	1	1
มากที่สุด	8	16	11	40	40

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 90 มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน มีร้อยละ 4 ที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคย อีกร้อยละ 2 มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลที่ขายบริการทางเพศมีเพียง 6 รายเท่านั้น

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า นักเรียนมากกว่าครึ่งหนึ่งใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด นักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 58.4, 47.5) และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ใช้ถุงยางอนามัยในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 58.1, 51.4)

ตาราง 3.16	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด และการใช้ถุงยางอนามัยของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด*	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม (n =340)	
	หญิง (n = 41)		ชาย (n =52)		หญิง (n =120)		ชาย (n =58)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทคู่นอน										
คู่รัก/แฟน	38	95.0	43	81.1	113	95.0	107	85.6	301	89.3
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	0	0	4	7.5	4	3.4	7	5.6	15	4.5
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	0	0	2	3.8	0	0	5	4.0	7	2.1
คนขายบริการทางเพศ	0	0	3	5.7	0	0	3	2.4	6	1.8
เพศเดียวกัน	2	5.0	1	1.9	2	1.7	3	2.4	8	2.4
การใช้ถุงยางอนามัย										
ใช้	23	57.5	31	58.5	52	44.1	73	58.4	179	53.3
ไม่ใช้	17	42.5	22	41.5	66	55.9	52	41.6	157	46.7

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เหตุผลของนักเรียนที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด มีดังต่อไปนี้

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (หญิง)

เป็นแฟนกันก็เลยไว้ใจ, ไร้เดียงสา อ่อนต่อโลก, ขี้เกียจ, ไม่เคย, ฉีดยาคุม ไม่ใช้ไม่มี,
ทอม ดี้, ไม่ชอบ, ผู้ชายไม่ยอมใส่, ไม่ชอบใช้, แฟนไม่ใช้, ไม่มี, ลืม, เงินหมด
รอแจกฟรี, ไม่มีถุงยางอนามัย
เพราะไม่รู้จะใส่ทำไมมีอะไรกันจนเป็นปีแล้ว, ไม่มีถุงยางอนามัย และก็คิดว่า-
เป็นแฟนกัน, เพราะความเคยชิน, ไม่รู้, เพราะเป็นแฟนกันนานแล้ว
และก็ไว้ใจแฟนเขา, ไม่สะดวกที่จะซื้อ อายค่ะ เพราะไม่มี
ไม่อยากใช้, เพราะไม่มีเวลาจะหาแล้ว เรามั่นใจในแฟนว่าแฟนเรามีเราคนเดียว
เพราะมั่นใจว่าไม่มั่ว, เรารู้จักกันมานาน และมีความไว้ใจกัน, เพราะเป็นทอม, ไว้ใจ
เพราะว่าแฟนเค้าไม่อยากใส่, ระยะปลอดภัย หลัง 7
เพราะว่าไว้ใจแฟนเพราะเราก็เป็นคนแรกของเขา
มั่นใจว่าไม่เกิดโรค หรือผลตามมา, เพศเดียวกัน, รับประทานยาคุมกำเนิด
ไม่คิดว่าจะมีเลยไม่คิดที่จะเตรียมไว้, มีแฟนแค่คนเดียวไม่มั่ว
ไม่ทราบ, มีแฟนเพศเดียวกัน, ไม่ทราบล่วงหน้า, มีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน
ไม่ทันได้รู้ตัวว่าจะมีอะไรกัน, no, ไม่ได้ซื้อ, ไม่ได้ซื้อ, บังเอิญ ไม่ได้ซื้อเก็บไว้,
ไม่ได้พกไว้, ไม่ได้เตรียมพร้อม, ไม่ได้เตรียมไว้

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด (ชาย)

ก็ขี้เกียจ...., ไม่รู้, ซื้อไม่ทัน, ไม่อยากใช้, ขี้เกียจ, ไม่อยากใส่, ขี้เกียจซื้อ, เมา,
ครั้งแรกไม่ใส่ ครั้งต่อๆไปก็ไม่อยากใส่, ไว้ใจ
ถุงหมด, ไม่มีเวลาซื้อ, ใส่ไม่เป็น, มันกระทันหัน, เปลืองเงิน
มันจะได้ถึงเนื้อถึงหนัง, ลืมซื้อ, มันฉุกเฉิน, ลืมหยิบมา
มันไม่ได้อารมณ์, เพื่อความมันส์, มันไม่มี, เพราะผมยังไม่รู้เลยว่าทำไมต้องใส่
มั่นใจ, เพราะไม่ได้ใช้มานานแล้ว, เพราะคบกันมานาน
รีบและลืม, เพราะผมเป็นคนแรกของเขา, รีบๆๆๆ
เพราะใช้นิ้วเป็นทอม, หมด, เพราะไม่มีถุงยาง, หาไม่เจอ/ไม่อยากใส่
เพราะรักจริง, บอกไม่ได้เป็นความลับ, เพราะว่าไม่ชอบใส่, เชื่อใจคู่ที่มานอนกับเรา
ไม่ทราบ, ไม่ชอบ, ไม่ได้ซื้อ, ไม่มี, ไม่ได้ไปซื้อ, ไม่มี+ไม่ได้ซื้อมา, ไม่ได้เตรียม,
เสียวดี, ไม่มีติดตัวอยู่, ไม่ได้เตรียม และคิดว่าคงไม่ถึงกับตั้งครรภ์,
ไม่มีถุงยาง, ไม่ได้เตรียมไว้, ไม่มีเวลาซื้อ, ไม่ได้อารมณ์,
ไม่มีให้ใช้, ใช้แล้วมันไม่ค่อยสบาย,
ไว้ใจแฟนและไม่ชอบความรู้สึกเวลาใส่ถุง, ไม่ไหวแล้ว

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

การคิดสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน/สิ่งของตอบแทนในส่วนนี้ คิดสัดส่วนจากนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 340) นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน พบว่ามีประมาณร้อยละ 5 เท่านั้น นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 7.8, 1.9) ส่วนในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 7.4, 4.1)

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 47 หรือประมาณครึ่งหนึ่งที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง นักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 50.0, 33.3) และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 28.6, 60.0)

ตาราง 3.17 สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

เพศสัมพันธ์	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม (n = 340)	
	หญิง (n = 41)		ชาย (n = 53)		หญิง (n = 120)		ชาย (n = 126)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
แลกสิ่งของ/เงิน*										
เคย	0	0	7	13.2	3	2.5	7	5.6	17	5.0
ไม่เคย	41	100.0	46	86.8	117	97.5	119	94.4	323	95.0
ใช้ถุงยางอนามัย**										
ใช้ทุกครั้ง	0	0	2	28.6	1	33.3	5	71.4	8	47.1
บางครั้ง	0	0	4	57.1	2	66.7	1	14.3	7	41.2
ไม่ใช้เลย	0	0	1	14.3	0	0	1	14.3	2	11.8

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

** คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การวิเคราะห์ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์จากกลุ่มนักเรียนทั้งหมด พบว่ากลุ่มนักเรียนที่มีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา ประมาณร้อยละ 3 เท่านั้น นักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 2.5, 3.5) ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนไม่แตกต่างกันกับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มากนักเช่นกัน (ร้อยละ 3.8, 2.1)

การปฏิบัติตนของนักเรียนในกลุ่มที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (n = 59) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ (ประมาณ 1 ใน 3) เมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์แล้วไม่ได้ทำอะไรเลย และในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์จะไปปรึกษาเพื่อน มีนักเรียนประมาณร้อยละ 24 เมื่อมีอาการผิดปกติจะไปปรึกษากับผู้ปกครอง หรือญาติพี่น้อง มีเพียงร้อยละ 4-5 ที่มีอาการผิดปกติจะซื้อยามารับประทานเอง และไปปรึกษากับแฟน หรือคู่รัก

ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 เมื่อมีอาการผิดปกตินักเรียนหญิงจะปรึกษากับผู้ปกครอง ในขณะที่นักเรียนชายจะปรึกษากับเพื่อน สำหรับกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 เมื่อมีอาการผิดปกติจะไปปรึกษากับเพื่อน และไม่ได้ทำอะไรเลย ทั้งนักเรียนหญิง-ชายในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ตาราง 3.18 การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

อาการที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม (n = 2,338)	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีอาการ	7	1.2	14	3.1	21	3.7	17	3.8	59	2.9
ไม่เคยมีอาการ	556	98.8	437	96.9	543	96.3	425	96.2	1,961	97.1
การปฏิบัติตน*										
ปรึกษาเพื่อน	0	0	6	42.9	7	35.0	5	35.7	18	32.7
ปรึกษาผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง	4	57.1	4	28.6	3	15.0	2	14.3	13	23.6
ปรึกษาแฟน/คู่รัก	0	0	0	0	2	10.0	0	0	2	3.6
ซื้อยามากินเอง	0	0	0	0	1	5.0	2	14.3	3	5.5
ไม่ได้ทำอะไรเลย	3	42.9	4	8.6	7	35.0	5	35.7	19	34.5

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยมีอาการที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

ปัญหาเรื่องเพศ

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในกลุ่มนักเรียน พบว่ามีนักเรียนที่เคยมีปัญหาเรื่องเพศในรอบปีที่ผ่านมาไม่มากนัก ประมาณร้อยละ 4 นักเรียนหญิงมีสัดส่วนของการมีปัญหาเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนชาย (ร้อยละ 2.6 และ 6.3 ตามลำดับ) และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีปัญหาเรื่องเพศในสัดส่วนที่น้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 3.8, 4.6)

การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศ เป็นการวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เคยมีปัญหาเรื่องเพศเท่านั้น (n = 85) พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ปรึกษากับครอบครัวเมื่อมีปัญหาในเรื่องเพศมากที่สุด รองลงมาปรึกษากับเพื่อน และปรึกษากับคู่รักหรือแฟนตามลำดับ มีนักเรียนประมาณ 11 ราย ที่มีปัญหาเรื่องเพศแล้วเก็บไว้คนเดียว และไม่ทราบว่าจะปรึกษากับใคร สำหรับคำตอบเกี่ยวกับผู้ให้คำปรึกษาที่เป็นครู/อาจารย์ กับศูนย์ Hotline ไม่มีนักเรียนที่มีปัญหาทางเพศเลือกตอบคำตอบดังกล่าว

ตาราง 3.19 การปฏิบัติตนเมื่อมีปัญหาเรื่องเพศของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

ปัญหาเรื่องเพศ	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม (n = 2,023)	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมี	8	1.4	31	6.9	21	3.7	25	5.6	85	4.2
การปฏิบัติตน*										
พ่อแม่/ผู้ปกครอง/ญาติพี่น้อง	3	37.5	9	30.0	4	19.0	6	25.0	22	25.6
เพื่อน	3	37.5	12	40.0	11	52.4	10	41.7	36	44.2
แฟน/คู่รัก	0	0	2	6.7	3	14.3	2	8.3	7	8.4
หาหนังสืออ่านเอง	0	0	3	10.0	2	9.5	1	4.2	6	7.2
เก็บไว้คนเดียว	2	25.0	4	13.3	1	4.8	4	16.7	11	13.3
ไม่ทราบจะปรึกษาใคร	0	0	0	0	0	0	1	4.2	1	1.2

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยมีปัญหาเรื่องเพศ

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนประมาณร้อยละ 6 หรือมีจำนวน 119 ราย ไปตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา นักเรียนชายมีสัดส่วนของการไปตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 7.7, 4.4) สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนของการไปตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา น้อยกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 3.3, 8.4)

สำหรับกลุ่มนักเรียนที่เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี พบว่ามีนักเรียนประมาณร้อย 15 ที่ไม่ทราบผลการตรวจเลือด ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่ตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี มีสัดส่วนของการไม่ทราบผลการตรวจเลือดมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย (ร้อยละ 16, 11.6) สำหรับนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนการไม่ทราบผลการตรวจเลือดมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 16.5, 5.9)

ตาราง 3.20 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตรวจเลือด										
ตรวจ	13	2.3	21	4.6	37	6.5	48	10.8	119	5.9
ไม่ตรวจ	550	97.7	431	95.4	529	93.5	395	89.2	1,904	94.1
ทราบผลการตรวจ*										
ทราบ	13	100.0	19	90.5	29	78.4	42	87.5	103	86.6
ไม่ทราบ	0	0	2	9.5	8	21.6	6	12.5	16	13.4

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

สัดส่วนของนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนเกือบครึ่งหนึ่งเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา ในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมามากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง (ร้อยละ 59.9, 41.3) และกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมามากกว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 57.7, 41.4)

ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่านักเรียนส่วนใหญ่แล้วเกือบร้อยละ 90 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นบางครั้งบางคราว มีนักเรียนร้อยละ 2 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวัน มีนักเรียนประมาณร้อยละ 10 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แอลกอฮอล์ค่อนข้างบ่อย นักเรียนชายมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำและทุกวันมากกว่านักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำและทุกวันในสัดส่วนที่มากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 สำหรับปริมาณของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในกลุ่มนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน พบว่านักเรียนกลุ่มนี้ดื่มมากที่สุด 10 แก้วต่อวัน (ค่าเฉลี่ย 3.8)

ตาราง 3.21 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

การดื่มเครื่องดื่ม* ที่มีแอลกอฮอล์	มัธยมศึกษาปีที่ 5 (n = 1015)				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (n = 1009)				รวม (n =)	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	175	31.1	245	54.2	291	51.4	291	65.7	1,002	49.5
ความถี่										
ทุกวัน	0	0	6	2.4	4	1.4	12	4.1	22	2.2
2-3 ครั้ง/สัปดาห์	5	2.9	15	6.1	14	4.8	45	15.5	79	7.9
สัปดาห์ละครั้ง	1	0.6	6	2.4	10	3.4	15	5.2	32	3.2
แล้วแต่โอกาส	77	44.0	110	44.9	146	50.2	122	41.9	455	45.4
นานๆ ครั้ง	92	52.6	108	44.1	117	40.2	96	33.3	414	41.3

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่เป็นประเภทผิดกฎหมาย เช่น กัญชา/ยาบ้า/เฮโรอีน/โคเคน หรืออื่นๆ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนประมาณร้อยละ 8 เคยเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา นักเรียนชายมีสัดส่วนการเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง (ร้อยละ 13.3, 3.9) และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 มีสัดส่วนการเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (ร้อยละ 11.4, 4.7)

ความถี่ของการเสพสารเสพติดของกลุ่มนักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 เป็นการทดลองเสพยาเสพติดประมาณ 1 ใน 3 เสพสารเสพติดแล้วแต่โอกาส มีประมาณร้อยละ 5 ที่เสพสารเสพติดทุกวัน สำหรับการเสพสารเสพติดโดยวิธีการฉีดเข้าเส้นโลหิตดำมีประมาณ ร้อยละ 3 หรือจำนวน 4 รายของนักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดทั้งหมด และในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้เข็มฉีดยาเกือบครึ่งหนึ่งใช้อุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น

อายุโดยเฉลี่ยที่นักเรียนเริ่มใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพสารเสพติด พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 14 ปี อายุน้อยที่สุดที่เริ่มใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพสารเสพติดเท่ากับ 13 ปี และอายุที่มากที่สุดเท่ากับ 15 ปี ส่วนการทำความสะอาดอุปกรณ์ในกลุ่มนักเรียนที่เคยใช้อุปกรณ์ร่วมกับผู้อื่น พบว่านักเรียนทั้งหมด (n = 2 ราย) มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ทุกครั้งและเป็นบางครั้งบางคราว

ตาราง 3.22 พฤติกรรมการใช้สารเสพติด และความถี่ในการใช้สารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเสพสารเสพติด	6	1.1	42	9.3	38	6.7	77	17.4	163	8.1
ความถี่*										
ทุกวัน	1	16.7	2	4.8	3	7.9	2	2.6	8	4.9
แล้วแต่โอกาส	1	16.7	14	33.3	9	23.7	26	33.8	50	30.7
ทดลองเสพ	4	66.7	26	61.9	26	68.4	49	63.6	105	64.4
เคยเสพสารเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา**	0	0	3	7.1	0	0	1	1.3	4	2.5

ตาราง 3.22	พฤติกรรมการใช้สารเสพติด และความถี่ในการใช้สารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 จำแนกตามเพศ(ต่อ)

พฤติกรรม การใช้สารเสพติด	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุเริ่มแรกใช้เข็มฉีดยา* **										
ค่าเฉลี่ย	na		11.8		na		ไม่ตอบ		11.8	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	na		4.6		na		ไม่ตอบ		4.6	
ใช้อุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่น* **	na		2	66.7	na		-	-		
การทำความสะอาด** **										
ทุกครั้ง	na	na	1	100	na	na	-	-	1	50.0
บางครั้ง	na	na	-	-	na	na	-	-	1	50.0
ไม่ได้ทำความสะอาด	na	na	-	-	na	na	-	-	-	-

หมายเหตุ: * เฉพาะนักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา

** คิดสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนทั้งหมด

*** เฉพาะนักเรียนที่เคยใช้เข็มฉีดยา

**** เฉพาะนักเรียนที่เคยใช้อุปกรณ์ร่วมกันกับบุคคลอื่น

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และใช้สารเสพติด

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในส่วนนี้คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่ม นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา (n = 268) พบว่านักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีประมาณ 2 ใน 5 นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ เป็นนักเรียนหญิง-ชายในสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 40.5, 42.1 ตามลำดับ) และเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2 ไม่แตกต่างกันมากนัก สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เท่านั้น) พบว่า มีเพียงร้อยละ 12 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มนักเรียนหญิง-ชาย มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 10.6, 12.5 ตามลำดับ) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่านักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 (ร้อยละ 23.3, 7.4 ตามลำดับ)

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดในส่วนนี้คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และมีการเสพสารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา (n = 91) พบว่า นักเรียนประมาณ 1 ใน 4 ที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนักระหว่างนักเรียนชาย-หญิง (ร้อยละ 27.0, 25.0 ตามลำดับ) นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่ากลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2 (ร้อยละ 45.8, 19.4 ตามลำดับ)

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก คือ ร้อยละ 17 ในกลุ่มนักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด (n = 7 ราย) ไม่มีใครใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ (ทุกครั้ง) เลย มีจำนวน 2 รายที่ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งบางคราว และอีก 5 คน ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลย สำหรับในกลุ่มนักเรียนชาย (n = 17 ราย) มีเพียง 4 รายเท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 (n = 11 ราย) มีเพียง 1 รายเท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปี 2 (n = 13 ราย) มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (สม่ำเสมอ) จำนวน 13 รายเท่านั้น

ตาราง 3.23	การมีเพศสัมพันธ์หลังการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพสารเสพติดของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2

เพศสัมพันธ์	มัธยมศึกษาปีที่ 5				อาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2				รวม	
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์* (n =1,002)	9	36.0	21	46.7	38	41.8	43	40.2	111	41.4
การใช้ถุงยางอนามัย**										
ทุกครั้ง	2	22.2	6	23.8	3	7.9	3	7.0	13	11.7
บางครั้ง	4	44.4	10	47.6	15	39.5	4	55.8	53	47.7
ไม่ใช้เลย	3	33.3	6	28.6	20	52.6	6	37.2	45	40.5
เคยมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด*** (n = 163)	2	50.0	9	45.0	6	20.8	8	18.6	24	26.4
การใช้ถุงยางอนามัย****										
ทุกครั้ง	0	0	1	18.2	0	0	3	33.3	4	16.7
บางครั้ง	1	50.0	5	54.5	1	16.7	1	25.0	8	33.3
ไม่ใช้เลย	1	50.0	3	27.3	4	83.3	4	41.7	12	50.0

หมายเหตุ:
- * เฉพาะนักเรียนที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใน 1 เดือนที่ผ่านมา และเคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา
- ** เฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์
- *** เฉพาะนักเรียนที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา และเคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา
- **** เฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

4

หญิงบริการทางเพศ

การสำรวจพฤติกรรมทางเพศ และการใช้สารเสพติดในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในครั้งนี้ เป็นรอบที่ 5 นับตั้งแต่ปี พ.ศ.2545 เป็นต้นมา วิธีการเก็บรวบรวมในครั้งนี้ได้ประสานความร่วมมือกับ กองกามโรค สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร เป็นผู้ทำการเก็บรวมรวมข้อมูล เนื่องจากสถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีการให้บริการทางเพศที่เปลี่ยนแปลงรูปแบบไปจากเดิมมาก ทำให้การสำรวจข้อมูลโดยบุคคลภายนอกที่ไม่เคยทำงานเกี่ยวข้องกับสถานบริการมาก่อนเป็นไปได้ยากยิ่งขึ้น จึงต้องอาศัยบุคคลที่คุ้นเคยทำงานร่วมกันกับสถานบริการทางเพศในแต่ละพื้นที่ แต่กระนั้นก็ตามสถานบริการทางเพศมีรูปแบบการบริการทางเพศที่แอบแฝงมากขึ้น อย่างเช่น คาราโอเกะ บาร์ ฯลฯ บางแห่งมีการขายบริการทางเพศ แต่จะปฏิเสธว่าไม่ได้ให้บริการทางเพศ จึงอาจทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง อีกประการหนึ่งคือ สถานบริการทางเพศส่วนใหญ่มีเวลาทำการในช่วงเวลากลางคืนถึงดึก พนักงานสัมภาษณ์ที่เป็นผู้หญิงจึงไม่สามารถสำรวจในช่วงเวลาที่ดึกจนเกินไปนัก ก็จะได้สถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์จะสะดวกเข้าไป และเจ้าของยินดี หรือคุ้นเคยกับพนักงานสัมภาษณ์เท่านั้น

สิ่งที่ยากลำบากของการสำรวจข้อมูลในรอบนี้ อีกประการหนึ่งคือ การสัมภาษณ์ผู้ขายบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ที่เดินหาลูกค้าในที่สาธารณะ หรือตามถนน ตามลำคลอง ซึ่งเป็นกลุ่มที่เข้าถึงได้ยากมาก และเป็นกลุ่มที่ไม่เปิดเผยตัว มีเวลาทำงานที่ไม่แน่นอน รวมทั้งมีการเปลี่ยนแปลงสถานที่หาลูกค้าไปเรื่อย ๆ พนักงานสัมภาษณ์จึงต้องมีประสบการณ์กับการทำงานกับพื้นที่ และบุคคลกลุ่มนี้มาพอสมควร เพราะถ้าไม่มีประสบการณ์จะทำให้ได้ข้อมูลไม่ครบถ้วนตามความเป็นจริง เท่าที่จะสามารถยอมรับได้มากนัก ในกลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระ (ไม่ขึ้นอยู่กับสถานบริการ) เจ้าหน้าที่สาธารณสุขในพื้นที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่บริเวณสนามหลวง บริเวณวงเวียน 22 กรกฎาคม บริเวณริมคลองหลอด เป็นต้น

พื้นที่ที่ทำการสำรวจในครั้งนี้ เป็นพื้นที่ชั้นในของกรุงเทพมหานครทั้งหมด เพราะพื้นที่ดังกล่าวมีสถานบริการ และมีผู้ให้บริการทางเพศเป็นจำนวนมากกว่าพื้นที่รอบนอกในเขตกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ในเขตพื้นที่สัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตป้อมปราบ เขตพญาไท และเขตวัฒนา

การเก็บรวบรวมข้อมูลในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในแต่ละแบบสอบถาม จะมีความสมบูรณ์ครบถ้วน 100% ค่อนข้างยาก เพราะบางครั้งผู้ตอบแบบสอบถามเองก็ต้องไปทำงานเมื่อถูกเรียกใช้บริการ ไม่สามารถตอบได้ครบทุกคำถาม หรือในบางแห่งสถานที่ค่อนข้างมืด ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามอ่านข้อคำถามไม่ชัดเจน บางครั้งนักวิจัยต้องทำการสัมภาษณ์ด้วยตนเอง

การสำรวจในรอบปี พ.ศ. 2552 ทำในช่วงเดือนพฤษภาคม – กรกฎาคม 2552 การเก็บข้อมูลทั้งหมดดำเนินการในช่วงเวลาตั้งแต่ 18.00 จนถึง 24.00 น.ประเภทของสถานบริการที่พนักงานสัมภาษณ์ได้เข้าไปเก็บข้อมูล ส่วนใหญ่จะเป็นสถานบริการประเภทคาราโอเกะ, ร้านอาหาร/สวนอาหาร, นวดแผนโบราณ, ผับ, บาร์เบียร์, อาบ อบ นวด, โรงแรม เป็นต้น

จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามในปี พ.ศ.2552 ทั้งหมด 300 ราย โดยเป็นผู้หญิงที่ให้บริการทางเพศที่เป็นอิสระ (ในรายงานนี้จะเรียกกลุ่มผู้หญิงบริการทางเพศประเภทนี้ “อิสระ”) จำนวน 99 ราย และกลุ่มผู้หญิงบริการทางเพศที่อยู่ในสถานบริการอีกจำนวน 201 ราย การนำเสนอข้อมูลในกลุ่มนี้ผู้วิจัยแยกวิเคราะห์ข้อมูลในกลุ่มนี้ออกจากกันโดยตลอดรายงาน รวมทั้งเสนอภาพรวมด้วย ซึ่งมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ข้อมูลประชากร

กลุ่มหญิงบริการทางเพศโดยรวมแล้วมีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 33 ปี กลุ่มหญิงบริการที่อยู่ในสถานบริการมีอายุโดยเฉลี่ยแล้วมากกว่ากลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระ หญิงบริการที่มีอายุมากที่สุดเท่ากับ 61 ปี และอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี หญิงบริการในสถานบริการที่มีอายุระหว่าง 15-29 ปี ร้อยละ 39 มีอายุระหว่าง 30-44 ปี อีกร้อยละ 44 กล่าวคือ หญิงบริการในสถานบริการส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 มีอายุไม่เกิน 44 ปี สำหรับหญิงบริการที่เป็นอิสระส่วนใหญ่แล้วมากกว่าร้อยละ 90 มีอายุไม่เกิน 44 ปี

ตาราง 4.1 อายุของกลุ่มหญิงบริการ

อายุ	สถานบริการ (n = 201)		อิสระ (n = 99)		รวม (n = 300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15-19 ปี	9	4.5	-	-	9	3.0
20 -24 ปี	32	15.9	17	17.2	49	16.3
25-29 ปี	38	18.9	30	30.3	68	22.7
30-34 ปี	42	20.9	28	28.3	70	23.3
35-39 ปี	27	13.4	8	8.1	35	11.7
40-44 ปี	20	10.0	9	9.1	29	9.7
45-49 ปี	15	7.5	4	4.0	19	6.3

ตาราง 4.1 อายุของกลุ่มหญิงบริการ (ต่อ)

อายุ	สถานบริการ (n = 201)		อิสระ (n = 99)		รวม (n = 300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
50-54 ปี	15	7.5	3	3.0	18	6.0
55-61 ปี	3	1.5	-	-	3	1.0
ค่าเฉลี่ย	33.3		31.1		32.6	
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	10.0		7.7		9.4	
อายุน้อยที่สุด	15		20		15	
อายุมากที่สุด	61		54		61	

ภูมิลำเนาของหญิงบริการโดยภาพรวม พบว่าส่วนใหญ่แล้ว (ร้อยละ 44) เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ รองลงมาคือ มาจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคกลาง และกรุงเทพฯ ตามลำดับ ส่วนหญิงบริการที่มาจากภาคใต้ ภาคตะวันออก และปริมณฑลมีไม่มากนัก ประมาณร้อยละ 2 - 4 หญิงบริการที่อยู่ในสถานบริการมีภูมิลำเนาจากแต่ละภูมิภาคมีสัดส่วนไม่แตกต่างกันมากนักกับกลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระ

ตาราง 4.2 ภูมิลำเนาของหญิงบริการ

อายุ	สถานบริการ (n = 201)		อิสระ (n = 99)		รวม (n = 300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพฯ	18	9.0	11	11.1	29	9.7
ภาคกลาง	23	11.4	9	9.1	32	10.7
ภาคเหนือ	87	43.3	46	46.5	133	44.3
ภาคใต้	7	3.5	6	6.1	13	4.3
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	54	26.9	23	23.2	77	25.7
ปริมณฑล	5	2.5	2	2.0	7	2.3
ภาคตะวันออก	7	3.5	2	2.0	9	3.0

ระยะเวลาที่กลุ่มหญิงบริการมาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ โดยภาพรวมแล้ว ประมาณ 7 ปี ผู้ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มากที่สุดเท่ากับ 53 ปี และผู้ที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯน้อยที่สุดเท่ากับ 1 เดือน หญิงบริการในสถานบริการ และหญิงบริการที่เป็นอิสระมีระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ไม่แตกต่างกันมากนัก

แผนภาพ 4.1 ระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครรายได้ของหญิงบริการ

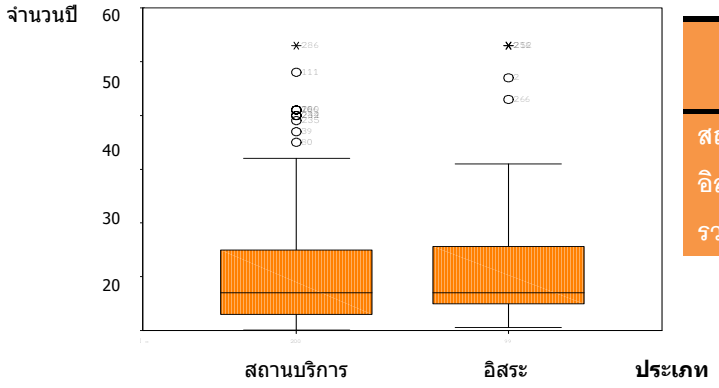

ประเภท	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
สถานบริการ	10.5	1.4
อิสระ	11.4	10.8
รวม	10.8	10.5

รายได้ต่อเดือนของหญิงบริการโดยประมาณ 10,000 บาท ถ้าดูโดยเฉลี่ยของรายได้ต่อเดือนในกลุ่มหญิงบริการจะมีความแตกต่างกันค่อนข้างมากระหว่างคนที่มีรายได้น้อยที่สุด กับคนที่มีรายได้มากที่สุด กล่าวคือ ในกลุ่มหญิงบริการในสถานบริการมีรายได้แตกต่างกันประมาณ 59,200 บาท ส่วนในกลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระมีความแตกต่างกันสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการในสถานบริการ กล่าวคือ 98,800 บาท

แผนภาพ 4.2 รายได้ของหญิงบริการ

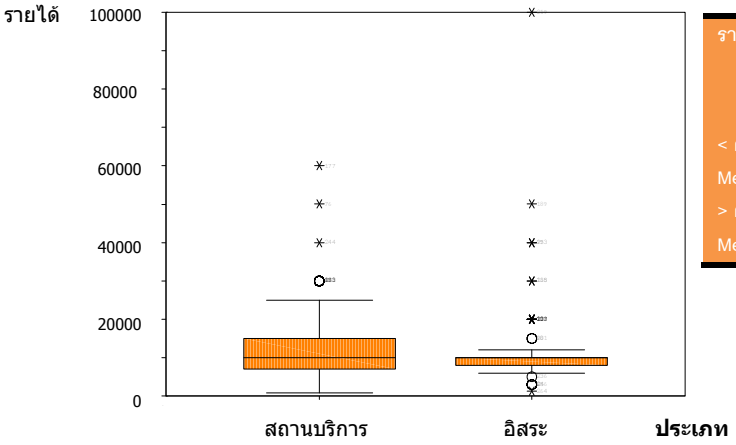

รายได้	สถานบริการ		อิสระ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
< ค่า Median	127	63.2	74	74.7	201	67.0
> ค่า Median	74	36.8	25	25.3	99	33.0

ระดับการศึกษาของกลุ่มหญิงบริการทางเพศในภาพรวม พบว่า ส่วนใหญ่แล้วประมาณ 2 ใน 3 จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษาในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน ผู้ที่จบในสายอาชีวศึกษา (สายอาชีพ) มีประมาณร้อยละ 10 มีประมาณร้อยละ 4 เท่านั้นที่ไม่ได้เรียนหนังสือ และอีกประมาณร้อยละ 2 ที่เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับที่สูงคือปริญญาตรี

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระ จะเห็นได้ว่าครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษาเท่านั้น และอีกประมาณร้อยละ 40 เป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ส่วนในกลุ่มหญิงบริการในสถานบริการถึงแม้ว่าส่วนใหญ่จะมีการศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา แต่ก็เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับอาชีวศึกษา และระดับปริญญาตรีมากกว่าในกลุ่มหญิงบริการที่ป็นอิสระ

สถานภาพสมรสของหญิงบริการทางเพศในภาพรวม พบว่ามีประมาณครึ่งหนึ่งที่เป็นโสด ประมาณ 1 ใน 4 ที่มีคู่อยู่ด้วยกันทุกวัน และอีกประมาณ 1 ใน 5 มีคู่อยู่ด้วยกันเป็นครั้งคราว กลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของการเป็นโสด (อยู่คนเดียว) มากกว่ากลุ่มหญิงบริการในสถานบริการ

ตาราง 4.3 ระดับการศึกษา และสถานภาพสมรสของหญิงบริการ

ลักษณะประชากร	สถานบริการ (n = 201)		อิสระ (n = 99)		รวม (n = 300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ระดับการศึกษา						
ไม่ได้เรียนหนังสือ	9	4.5	2	2.0	11	3.7
ประถมศึกษา	76	38.0	50	50.5	126	42.1
มัธยมศึกษา	80	40.0	39	39.4	119	39.8
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	19	9.5	7	7.1	26	8.7
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง	9	4.5	1	1.0	10	3.3
ปริญญาตรี	6	3.0	-	-	6	2.0
สูงกว่าปริญญาตรี	1	0.5	-	-	1	0.3
สถานภาพสมรส						
โสด	94	47.7	62	62.6	156	52.7
คู่ (อยู่ด้วยกันทุกวัน)	53	26.9	25	25.3	78	26.4
คู่ (อยู่ด้วยกันเป็นครั้งคราว)	50	25.4	12	12.1	62	20.9

อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศต่ำสุดคืออายุ 12 ปี และอายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมากที่สุดเท่ากับ 52 ปี (สำหรับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีอายุต่ำสุดเท่ากับ 12 ปี และมีอายุมากที่สุดเท่ากับ 48 ปี) อายุโดยเฉลี่ยที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการประมาณ 25 ปี หญิงบริการในสถานบริการมีอายุเฉลี่ยที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศมากกว่าหญิงบริการที่เป็นอิสระเล็กน้อย (ค่าเฉลี่ย = 25.5, 24.9 ตามลำดับ) ความแตกต่างระหว่างอายุที่น้อยที่สุดกับอายุมากที่สุด (Range) ในกลุ่มหญิงบริการในสถานบริการมากกว่ากลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระเล็กน้อย

แผนภาพ 4.3 อายุที่เริ่มประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

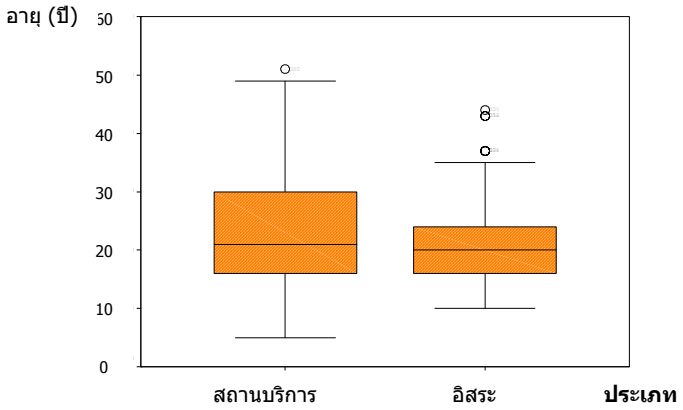

ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศในภาพรวม โดยประมาณ 5 ปี (Median) กลุ่มหญิงบริการในสถานบริการมีระยะเวลาที่ประกอบอาชีพขายบริการน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการที่เป็นอิสระประมาณ 1 ปี (Median = 4 ปี และ 5 ปี ตามลำดับ)

แผนภาพ 4.4 ระยะเวลาที่ประกอบอาชีพขายบริการทางเพศ

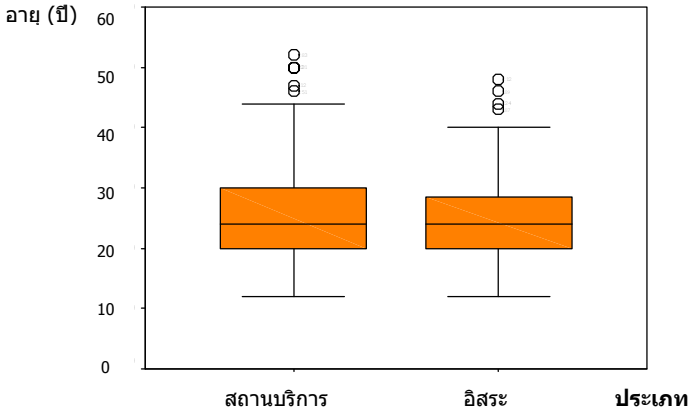

การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศกับกิจกรรมต่างๆ ดังรายละเอียดต่อไปนี้ จากมากไปน้อยใน 3 อันดับแรก คือ ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือ ทำงานหารายได้พิเศษ เล่นการพนัน ส่วนการใช้เวลาว่างไปกับการเข้ากลุ่มสังสรรค์กับเพื่อนๆ และการใช้คอมพิวเตอร์/Internet/เล่นเกมส์ เป็นกิจกรรมที่กลุ่มหญิงบริการใช้เวลาว่างน้อยที่สุด

แผนภาพ 4.5 การใช้เวลาว่างของหญิงบริการทางเพศ

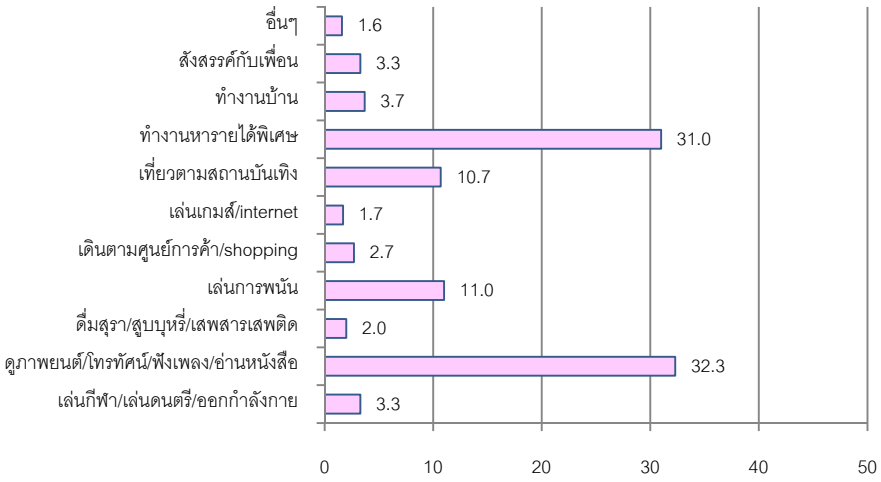

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มีทั้งหมด 9 ข้อ โดยภาพรวมแล้ว กลุ่มหญิงบริการทางเพศสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง กล่าวคือ สามารถตอบคำถามในแต่ละข้อถูกมากกว่าร้อยละ 50 ขึ้นไป ข้อคำถามที่หญิงบริการตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนสูงที่สุดคือ คำถามเกี่ยวกับ “ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวีได้ (ร้อยละ 97) ส่วนข้อคำถามที่หญิงบริการทางเพศตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่น้อยที่สุดคือ “การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนทำให้ติดเชื้อเอดส์ได้ง่ายขึ้น” (ร้อยละ 53)

ตาราง 4.4 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของหญิงบริการที่ถูกต้อง

ข้อที่	ข้อความ	สถานบริการ (n = 201)		อิสระ (n = 99)		รวม (n = 300)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	196	97.5	96	97.0	292	97.3
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์ เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	139	69.2	65	65.7	204	68.0
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์	146	72.6	68	68.7	214	71.3
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวี/เอดส์มาสู่คน	142	70.6	71	71.7	213	71.0
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์สามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	159	79.1	83	83.8	242	80.7
6	การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	129	64.2	69	69.7	198	66.0
7	การร่วมเพศกับแฟน/คนรัก ที่น่าวางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	141	70.1	63	63.6	204	68.0
8	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี/เอดส์ (ยาต้านไวรัส)	152	75.6	55	55.6	207	69.0
9	การร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนทำให้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ได้ง่ายขึ้น	121	60.2	37	37.4	158	52.7

แผนภาพ 4.6 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง

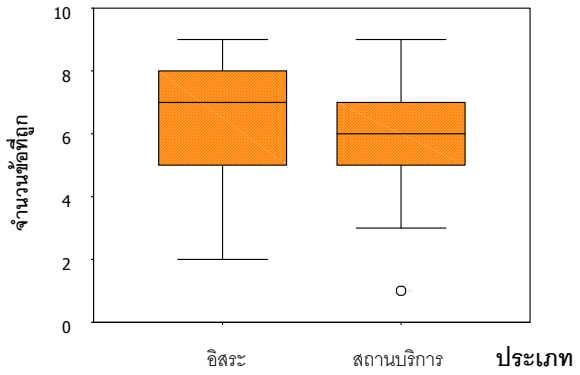

ประเภท	Mean	SD
อิสระ	6.13	1.52
สถานบริการ	6.59	1.92
รวม	**6.44**	**1.81**

ค่าเฉลี่ยของความรู้ที่ถูกต้องในภาพรวมประมาณ 6 ข้อ จากทั้งหมด 9 ข้อ SD. = 1.81 มีผู้ตอบได้ถูกต้องต่ำกว่าค่าคะแนนเฉลี่ย (1-5 คะแนน) จำนวน 86 ราย (ร้อยละ 28.7) และมีผู้ตอบถูกทุกข้อ จำนวน 47 ราย (ร้อยละ 15.7) ค่าคะแนนเฉลี่ยของผู้ที่ตอบได้ถูกต้องในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 4.7 ร้อยละของผู้ที่ตอบถูกตามตัวชี้วัดของ UNGASS

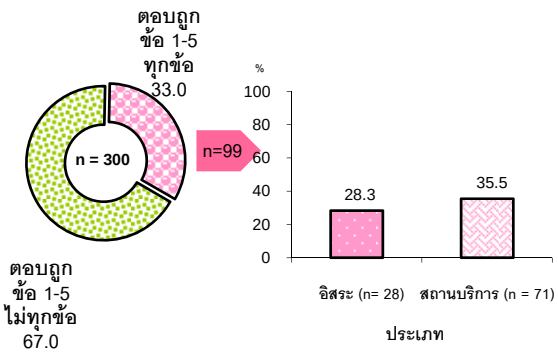

ถ้าวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับเอชไอวี/เอดส์ ตามตัวชี้วัดของ UNGASS (ตอบข้อที่ 1- 5 ได้ถูกต้องทุกข้อ) จะพบว่ามีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องตามตัวชี้วัดร้อยละ 33.0 (หรือประมาณ 2 ใน 3) หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการตอบถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS มากกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ โดยสรุปหญิงบริการทางเพศมีความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS ในสัดส่วนที่ไม่มากนัก

พฤติกรรมทางเพศ

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ พบว่ามากกว่าครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก หรือแฟน ร้อยละ 21 มีเพศสัมพันธ์กับคนที่เป็นสามีในปัจจุบัน ประมาณร้อยละ 10 มีเพศสัมพันธ์กับผู้มาใช้บริการ ร้อยละ 5 มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน มีเพียงร้อยละ 1 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเจ้าของกิจการ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ พบว่ามากกว่าร้อยละ 70 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนที่ไม่ใช่สามี และก็เช่นเดียวกันกับหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ ส่วนใหญ่ก็จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับสามี/แฟนเช่นกัน (ร้อยละ 47)

แผนภาพ 4.8 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

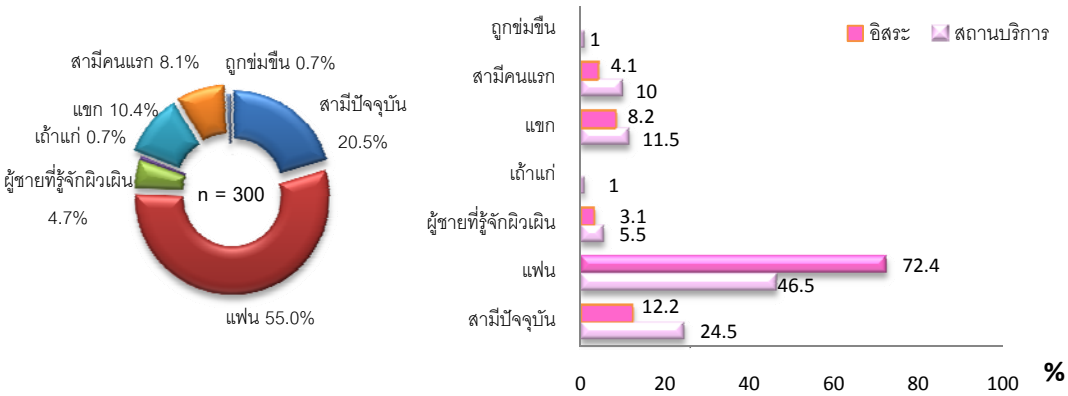

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของหญิงบริการทางเพศ พบว่า มากกว่าร้อยละ 80 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยสมัครใจ กลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยความสมัครใจมากกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

แผนภาพ 4.9 เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกโดยความสมัครใจของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

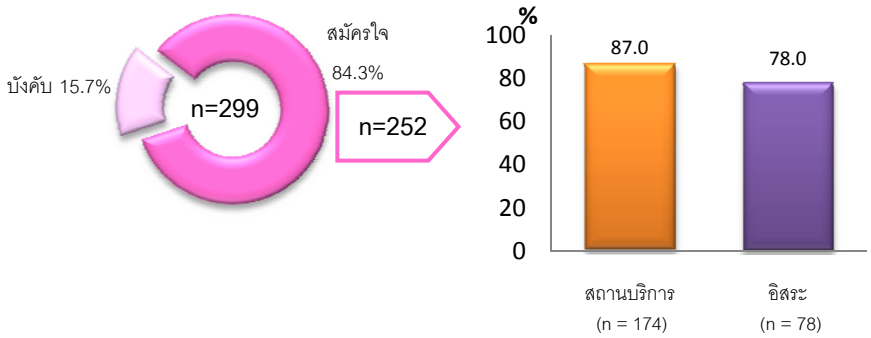

แผนภาพ 4.10 อายุในการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

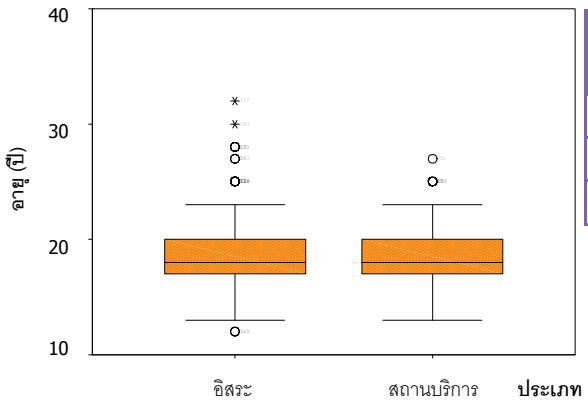

ประเภท	Mean	SD	อายุน้อยที่สุด	อายุมากที่สุด
อิสระ	18.3	3.1	12	32
สถานบริการ	16.7	2.8	13	27
รวม	18.6	3.0	12	32

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 19 ปี (SD = 3.0) อายุที่น้อยที่สุดเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์คือ 12 ปี (มีจำนวน 2 ราย) ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ตั้งแต่อายุ 12-15 ปี มีร้อยละ 11 (จำนวน 31 ราย) อายุที่มากที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากับ 32 ปี ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะมีสัดส่วนของอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

แผนภาพ 4.11 การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี

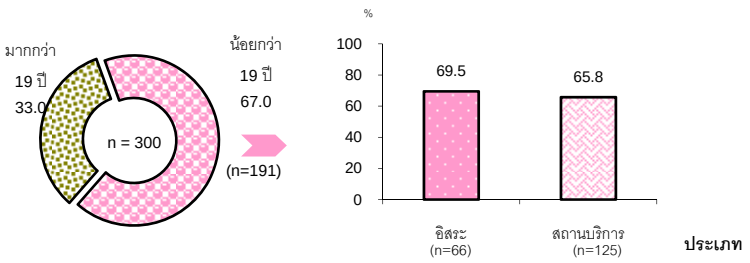

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเมื่อมีอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ของกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก อายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 19 ปี ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย

แผนภาพ 4.12 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย

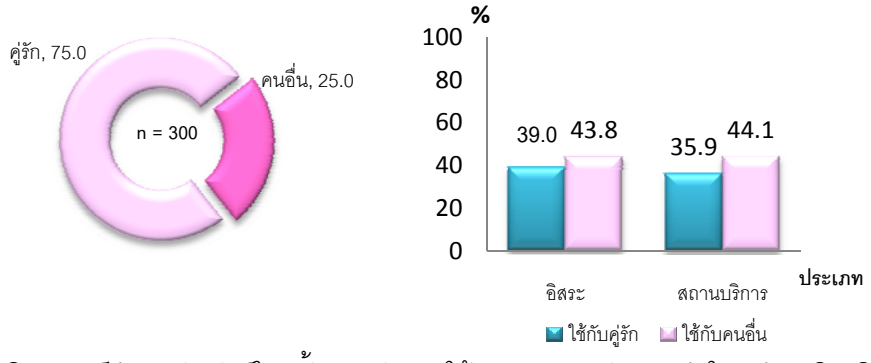

เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับการใช้ถุงยางอนามัย พบว่าในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟน/สามี (n = 82) มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 39 กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ เป็นครั้งแรก (n = 16) มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 43.8 สำหรับกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ พบว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟน/สามี (n = 142) มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 35.9 และในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ (n = 59) มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 44.1 กล่าวโดยสรุป กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลอื่นที่ไม่ใช่แฟน/คู่รัก/สามี จะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟน/สามี

แผนภาพ 4.13 การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

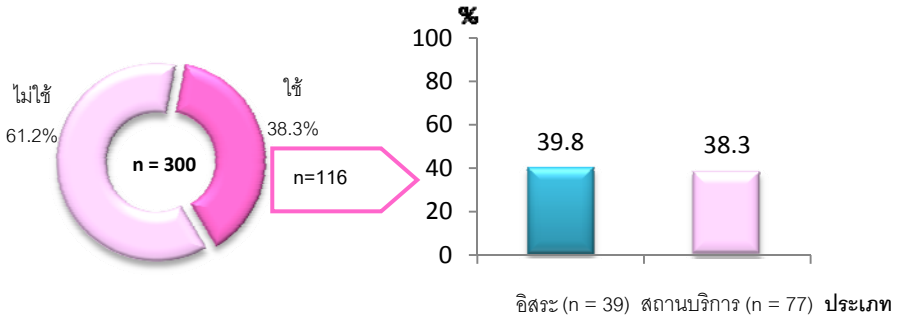

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามากกว่าร้อยละ 60 ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย ร้อยละ 38 เท่านั้นที่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย

สำหรับเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยมีเหตุผล โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ เป็นเด็กนักเรียน, สามีคนแรก, เป็นแฟน, ไม่มี, รักเขาไว้ใจเขา, เต็มใจ, เด็ก, ไม่รู้จัก, ถูกบังคับ, ไม่ทันได้เตรียม, ไว้ใจกัน, ถูกข่มขืน, กินยาคุม, ไม่ทันใช้, ยังไม่มีเอดส์, กระทันหัน, ยังเด็กอยู่, เพื่อน

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 4.14 การมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/สามีในรอบปีที่ผ่านมา

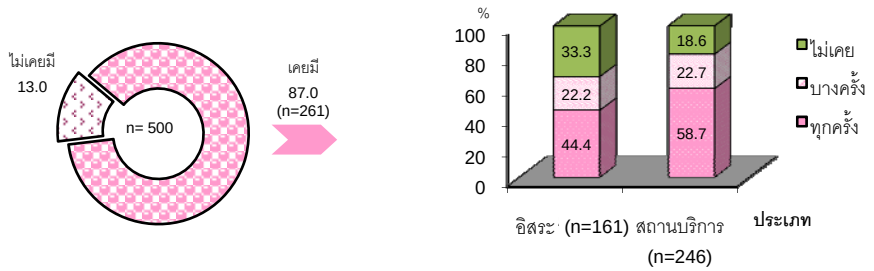

หญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/สามี ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีมากกว่าร้อยละ 80 ที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี/คู่รักในรอบปีที่ผ่านมา สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีประมาณร้อยละ 54 โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับสามี/คู่รักใกล้เคียงกันมากกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระอย่างชัดเจน

แผนภาพ 4.15 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย ในรอบปีที่ผ่านมา

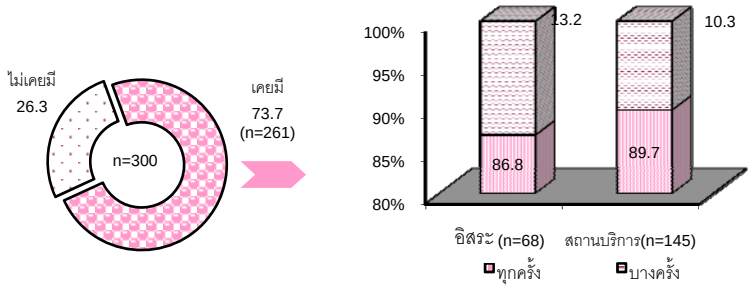

หญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย ในรอบปีที่ผ่านมา (n = 221 ราย) พบว่ามีประมาณ 3 ใน 4 ของหญิงบริการทางเพศ โดยมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 87 ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และมีร้อยละ 90 ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

แผนภาพ 4.16 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ในรอบปีที่ผ่านมา

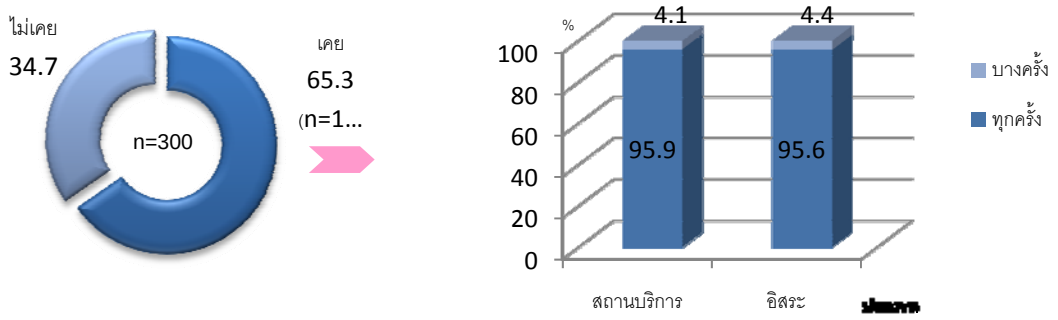

หญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินในรอบปีที่ผ่านมา (n = 196) พบว่า หญิงบริการทางเพศประมาณ 1 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินในรอบปีที่ผ่านมา สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงมากคือ ร้อยละ 96 หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และในสถานบริการมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 4.17 การมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกัน ในรอบปีที่ผ่านมา

การใช้ถุงยางอนามัย	บริการ	อิสระ
ทุกครั้ง	30.8	0
ไม่ใช้เลย	53.8	100.0
ไม่ตอบ	15.4	0

หญิงบริการที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีเพียงร้อยละ 6 เท่านั้น หรือจำนวน 17 ราย เป็นผู้หญิงบริการในสถานบริการ จำนวน 13 ราย และเป็นหญิงบริการอิสระ จำนวน 4 ราย สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีเพียง 4 ราย หรือร้อยละ 23.5

โดยสรุปในภาพรวมของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับบุคคลที่ไม่ใช่การขายบริการทางเพศในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รัก/สามีน้อยที่สุด รองลงมาคือ ผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย และผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเกือบร้อยเปอร์เซ็นต์

แผนภาพ 4.18 การมีเพศสัมพันธ์และการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกขาประจำในรอบปีที่ผ่านมา

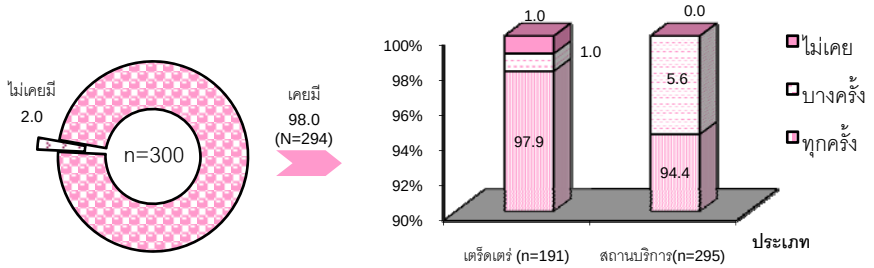

สำหรับเพศสัมพันธ์ที่เป็นการขายบริการทางเพศ พบว่าเกือบทั้งหมด (n = 294 ราย) มีเพศสัมพันธ์กับแขกขาประจำในรอบปีที่ผ่านมา ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ (n = 96) ที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกขาประจำ พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 98 และในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ (n = 198) ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับแขกขาประจำมีร้อยละ 94 ที่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

แผนภาพ 4.19 สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับแขกทั่วๆ ไป

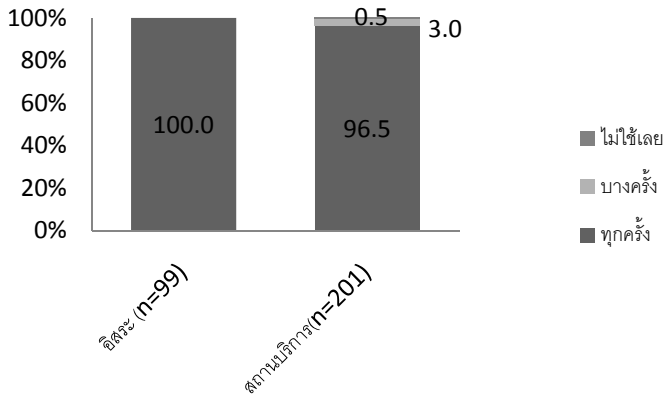

หญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับแขกทั่วๆ ไปมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยร้อยเปอร์เซ็นต์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และร้อยละ 97 ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

โดยสรุปในภาพรวมแล้ว สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแขกทั้งขาประจำ และทั่วไปจะมีค่อนข้างสูง (มากกว่าร้อยละ 95) โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

แผนภาพ 4.20 การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนัก

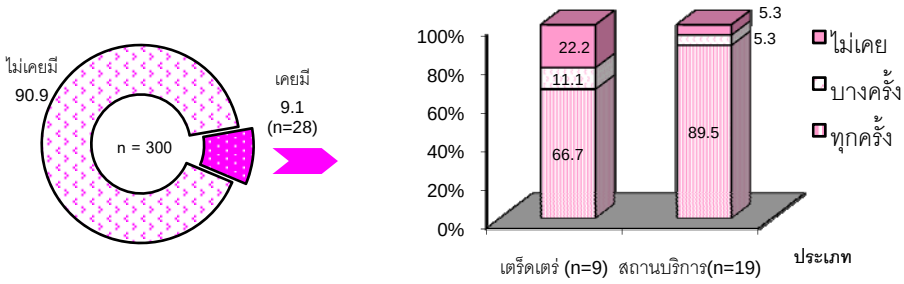

การมีเพศสัมพันธ์ทางทวารหนักในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่าในภาพรวมมีเพียงร้อยละ 9 เท่านั้น โดยเป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 9 ราย และอีก 9 รายเป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ ในกลุ่มนี้มีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 82 หรือจำนวน 23 ราย จากจำนวนทั้งหมด 28 ราย โดยหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่าหญิงบริการในสถานบริการเล็กน้อย

ตาราง 4.5 จำนวนการให้บริการทางเพศ (รับแขก) ต่อเดือน ในรอบปีที่ผ่านมา

ประเภท	Median	Minimum	Maximum
อิสระ	27	1	100
สถานบริการ	30	2	150
รวม	30	1	150

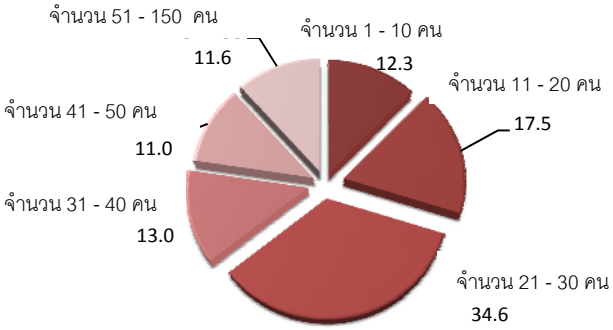

การให้บริการทางเพศ (รับแขก) ในรอบปีที่ผ่านมา ในภาพรวมพบว่าในแต่ละเดือนแขกที่มารับบริการมีประมาณ 30 คนต่อหญิงบริการ 1 คน ซึ่งก็มีความแตกต่างกันมากในแต่ละบุคคล กล่าวคือ มีแขกที่ให้บริการมีตั้งแต่สูงสุดที่ 150 คนต่อเดือน หรือประมาณ 5 คนต่อวัน จนถึงน้อยที่สุดคือ มีแขกแค่เดือนละ 1 คนเท่านั้น การวิเคราะห์ในรายละเอียดของจำนวนแขกต่อเดือนแล้ว พบว่าหญิงบริการทางเพศประมาณ 2 ใน 3 ที่มีแขกต่อเดือนประมาณ 1-30 ราย หรืออาจกล่าวได้ว่าหญิงบริการทางเพศที่มีแขกต่อเดือนโดยเฉลี่ยวันละ 1 คนขึ้นไป (มากกว่าค่า Median) มีอยู่ประมาณร้อยละ 36 เมื่อวิเคราะห์จำนวนแขกที่มารับบริการในหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนที่แตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ หญิงบริการทางเพศ ในสถานบริการมีแขกที่ให้บริการต่อเดือนมากกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระประมาณ 3 คนต่อเดือน

ตาราง 4.6 รายได้ของหญิงบริการทางเพศต่อแขก 1 คน

ประเภท	Median	Minimum	Maximum
อิสระ	300	200	1,500
สถานบริการ	300	100	30,000
รวม	300	100	30,000

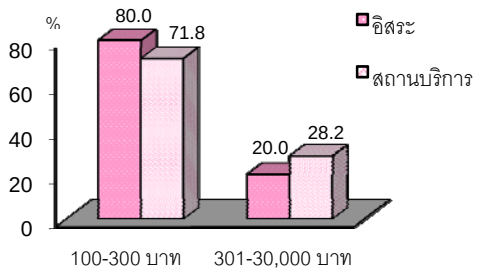

หญิงบริการทางเพศจะมีรายได้ประมาณ 300 บาทต่อแขก 1 คน โดยราคาต่ำสุดประมาณ 100 บาท และสูงสุดประมาณ 30,000 บาท ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จะมีราคาที่ให้บริการทางเพศเท่ากันกับหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ แต่อย่างไรก็ตามหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีราคาที่ให้บริการมีความแตกต่างกันอย่างมาก ตั้งแต่ 100 บาท จนถึง 30,000 บาท ส่วนหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ มีรายได้ต่อแขก 1 คน ตั้งแต่ 200 บาท จนถึง 1,500 บาท เมื่อวิเคราะห์รายได้ต่อแขก 1 คน ของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ โดยการแบ่งกลุ่มหญิงบริการทางเพศออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่มีรายได้สูงกว่าค่า Median และกลุ่มที่มีรายได้น้อยกว่า หรือเท่ากับค่า Median พบว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 75 (ประมาณ 3 ใน 4) มีรายได้ต่อแขก 1 คน น้อยกว่า หรือเท่ากับ 300 บาทเท่านั้น หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีรายได้ต่อแขก 1 คน มากกว่า 300 บาท ร้อยละ 28 ในขณะที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีรายได้มากกว่า 300 บาทขึ้นไปเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

แผนภาพ 4.21 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ

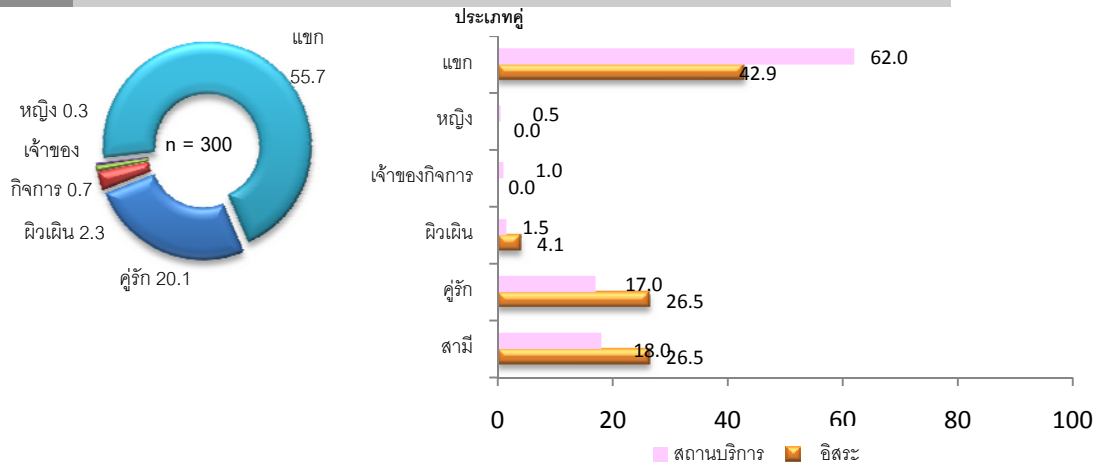

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของหญิงบริการทางเพศ พบว่าส่วนใหญ่มากกว่าครึ่งหนึ่ง จะมีเพศสัมพันธ์กับแขก ประมาณ 2 ใน 5 มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน/สามี ที่เหลือมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน เจ้าของกิจการ และผู้หญิงด้วยกันในสัดส่วนที่น้อยมาก

เมื่อวิเคราะห์ดูคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ และหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ จะพบว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับแขกในสัดส่วนที่น้อยกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการค่อนข้างมาก

แผนภาพ 4.22 การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

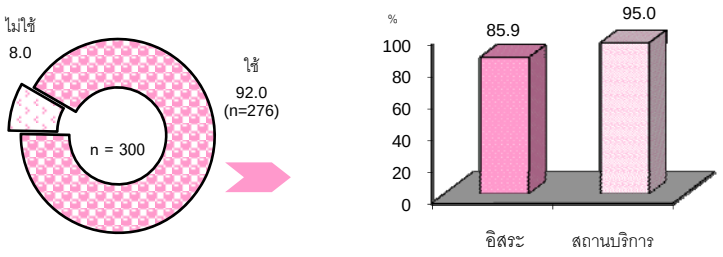

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามีค่อนข้างสูง ประมาณ ร้อยละ 92 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยมากกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ

ตาราง 4.7 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์

คู่เพศสัมพันธ์	การใช้ถุงยางอนามัย		ประเภทหญิงบริการ	
	จำนวน	ร้อยละ	อิสระ	สถานบริการ
สามี (n = 62)	41	66.1	55.7	72.2
คู่รัก/แฟน (n = 60)	57	95.0	88.5	100.0
ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน (n = 7)	7	100.0	100.0	100.0
เจ้าของกิจการ (n = 2)	2	100.0	100.0	100.0
ผู้หญิงด้วยกัน (n = 1)	1	100.0	100.0	100.0
ผู้มาใช้บริการ (แขก) (n = 166)	166	100.0	100.0	100.0

เมื่อวิเคราะห์สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่าง ๆ จะพบว่าหญิงบริการทางเพศจะใช้ถุงยางอนามัยกับแขกผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน เจ้าของกิจการ ผู้หญิงด้วยกัน ร้อยละ 100 รองลงมาคือ คู่รัก/แฟนที่ไม่ใช่สามี และสามีปัจจุบัน ตามลำดับ (สัดส่วนนี้คิดเฉพาะในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่เพศสัมพันธ์ในแต่ละประเภท) หญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ สูงกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย

สำหรับเหตุผลของการไม่ใช้ถุงยางอนามัยมีดังต่อไปนี้ ซึ่งเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย คือ แต่งงาน/สามี-ภรรยา, เป็นแฟน/คู่รัก, มั่นใจ/ไว้ใจคิดว่าอีกฝ่ายปลอดภัย/ไม่มั่ว และมีเหตุผลอื่นๆ ที่มีสัดส่วนเพียงเล็กน้อยดังนี้ คนกันมานาน/อยู่กินด้วยกัน, ไม่จำเป็น/ไม่อยากใช้/ไม่มั่นใจ/ไม่เคยชิน, ไม่เคยใช้/ใช้ไม่เป็น/ไม่ได้นำมาใช้, หลั่งข้างนอก, อีกฝ่ายไม่ยอมใช้, ลืม, มีเพศสัมพันธ์แบบไม่สอดใส่ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุดคือ แต่งงาน/สามี-ภรรยา ในขณะที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีเหตุผลว่า เป็นสามีในปัจจุบันมากที่สุด

แผนภาพ 4.23 การประสบปัญหากับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย

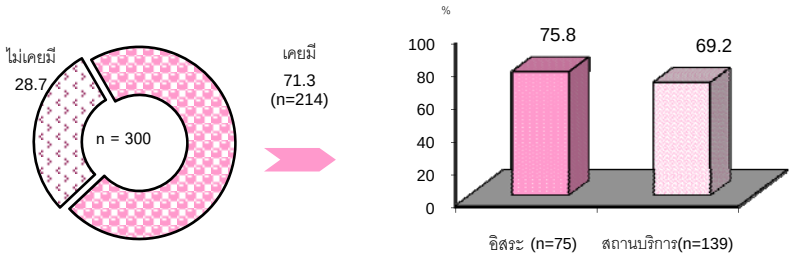

หญิงบริการทางเพศมีประมาณ ร้อยละ 71 ซึ่งเป็นจำนวนที่มากที่เคยประสบปัญหากับแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย โดยหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนที่สูงกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย

แผนภาพ 4.24 วิธีการปฏิบัติต่อแขกที่ไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย

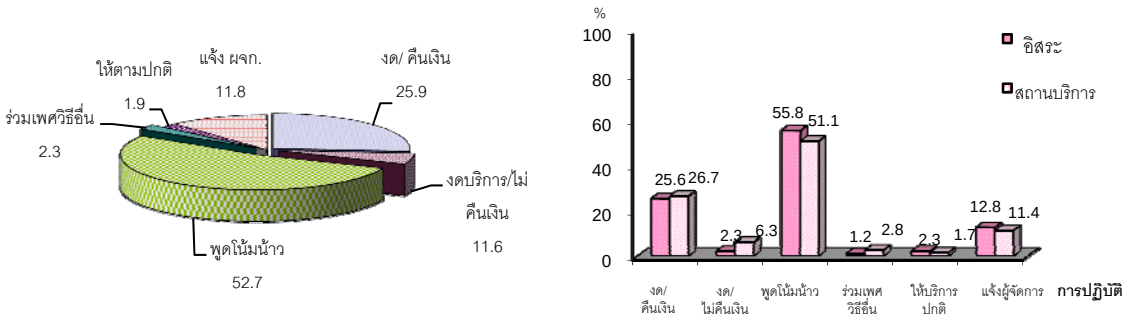

สำหรับกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยประสบกับปัญหาที่แขกไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย กลุ่มนี้จะมีวิธีการปฏิบัติดังต่อไปนี้ จะมีการพูดจาต่อรอง/โน้มน้าวให้แขกใช้ถุงยางอนามัยจนได้เป็นส่วนใหญ่ รองลงมางดให้บริการโดยคืนเงินให้กับแขกแจ้งผู้จัดการ และใช้วิธีมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่นๆ งดให้บริการแต่ไม่คืนเงินให้ ตามลำดับ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระส่วนใหญ่ถ้าแขกไม่ใช้ถุงยางอนามัย จะมีวิธีปฏิบัติคล้ายๆ กัน

แผนภาพ 4.25 ปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก หรือหลุดในรอบปีที่ผ่านมา

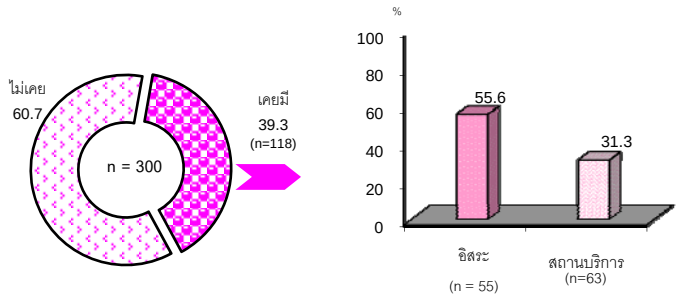

หญิงบริการทางเพศที่เคยประสบปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก หรือหลุดในรอบปีที่ผ่านมา มีประมาณ 2 ใน 5 (ร้อยละ 39) ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของการประสบกับปัญหานี้มากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ สำหรับกลุ่มที่เคยประสบกับปัญหานี้ (n = 118 ราย) จะใช้วิธีการสวนล้างช่องคลอดเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ เปลี่ยนถุงยางอนามัยชิ้นใหม่ ไปตรวจร่างกาย และจะไปซื้อยามารับประทาน ตามลำดับ ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะใช้วิธีการสวนล้างช่องคลอดมากที่สุด ขณะที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระจะเปลี่ยนถุงยางอนามัยชิ้นใหม่

แผนภาพ 4.26 เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือน

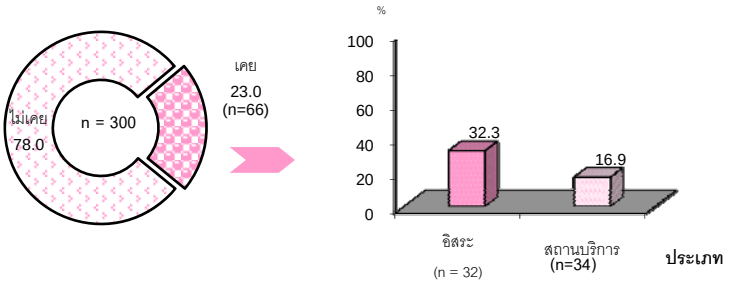

เพศสัมพันธ์ในระหว่างการมีประจำเดือน พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก กล่าวคือ มีร้อยละ 22 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือนในรอบปีที่ผ่านมา โดยหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนที่สูงกว่า กลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย วิธีการมีเพศสัมพันธ์ขณะมีประจำเดือนคือ การใช้ฟองน้ำ/ลูกไก่/ลูกเจี๊ยบไว้ในช่องคลอด หรือใช้ถุงยางอนามัย หรือใช้วิธีกินยา

แผนภาพ 4.27 โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

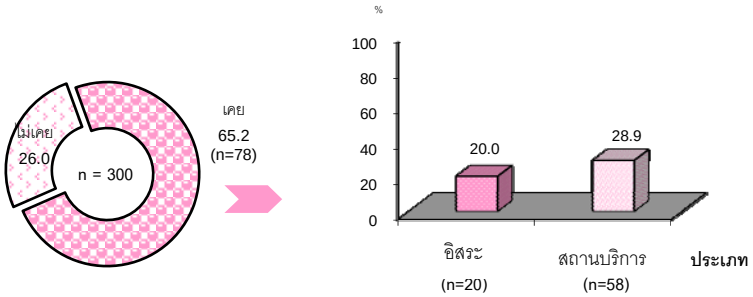

หญิงบริการทางเพศมีโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปี ที่ผ่านมาค่อนข้างสูง คือ เคยมีประมาณ 1 ใน 4 หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนที่เป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์น้อยกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ ในกลุ่มที่เคยมีอาการของโรคทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่ก็จะไปรักษาตามสถานพยาบาล รองลงมาคือ ไปซื้อยามากินเอง และไปรักษากับสถานบริการตามลำดับ สำหรับหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระจะซื้อยามากินเองเป็นส่วนใหญ่ ส่วนหญิงบริการทางเพศในสถานบริการจะไปรักษากับคลินิก หรือสถานพยาบาลเสียเป็นส่วนใหญ่

แผนภาพ 4.28 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

.

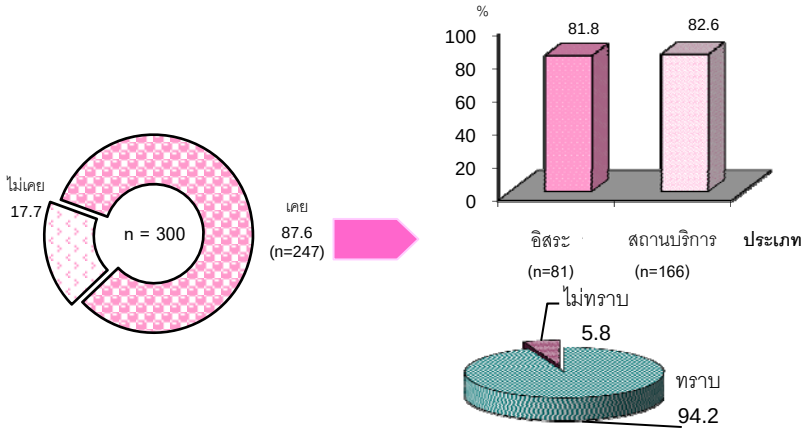

กลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา ในสัดส่วนที่สูงมาก คือ ร้อยละ 82 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนการได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีเท่ากันกับกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ กลุ่มหญิงบริการทางเพศที่ได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา มีประมาณร้อยละ 6 จำนวน 14 ราย ที่ยังไม่ทราบผลการตรวจเลือด โดยเป็นกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 7 ราย และเป็นหญิงบริการในสถานบริการอีกจำนวน 7 ราย

การใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 4.29 การใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ

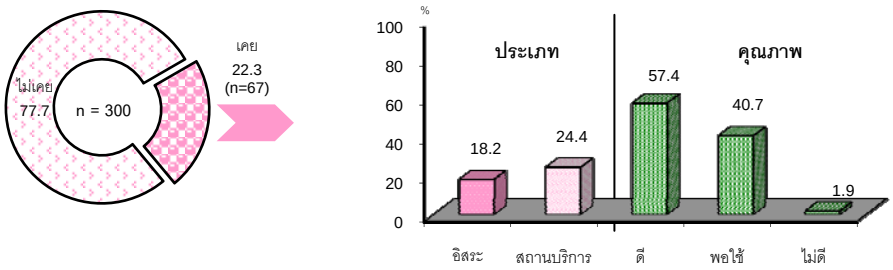

ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติมีสัดส่วนการใช้น้อยมาก คือ มีเพียงร้อยละ 22 หญิงบริการทางเพศในสถานบริการ เคยใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติในรอบปีที่ผ่านมาในสัดส่วนมากกว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ในกลุ่มที่เคยใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติเห็นว่า ถุงยางอนามัยมีคุณภาพดีเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงจำนวน 1 ราย ที่เห็นว่า ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติมีคุณภาพไม่ดี

แผนภาพ 4.30 การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองในรอบปีที่ผ่านมา

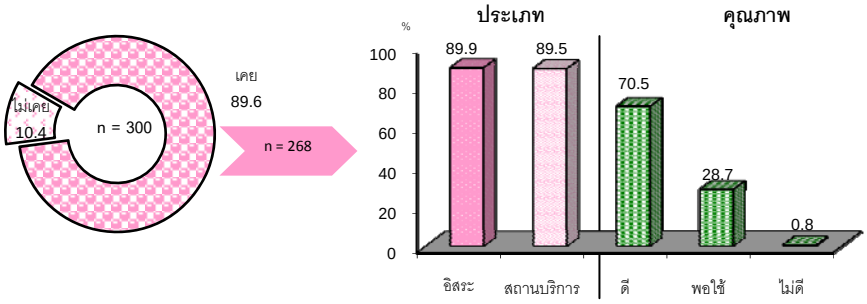

การซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง ในรอบปีที่ผ่านมา มีสัดส่วนค่อนข้างสูง คือ เกือบร้อยละ 90 โดยหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ มีสัดส่วนการซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองเท่ากันกับกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ ส่วนความเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของถุงยางอนามัยส่วนใหญ่เห็นว่ามีคุณภาพดี

แผนภาพ 4.31 แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก

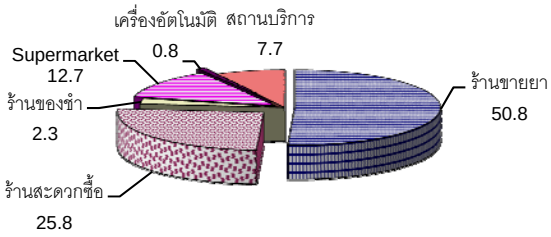

แหล่งถุงยางอนามัย	สถานบริการ	อิสระ
ร้านขายยา	51.4	49.4
ร้านสะดวกซื้อ	25.4	26.4
ร้านของชำ	1.7	3.4
ซูเปอร์มาร์เก็ต	11.6	14.9
เครื่องอัตโนมัติ	1.2	-
สถานบริการ	8.7	5.7

เมื่อวิเคราะห์แหล่งที่ซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวก พบว่าหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่เห็นว่าร้านขายยา/คลินิก/สถานบริการทางสาธารณสุข กับร้านสะดวกซื้อ เป็นแหล่งที่สะดวกซื้อที่สุดที่จะซื้อถุงยางอนามัยมาใช้ ส่วนการซื้อถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ Supermarket หรือร้านขายของปลีกทั่วๆ ไป มีสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อยมาก

แผนภาพ 4.32 การได้รับแจกถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา

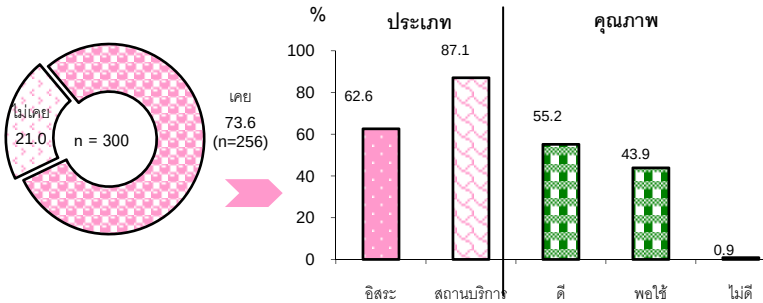

ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่ได้รับการแจกถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีสัดส่วนที่ค่อนข้างมาก คือ มีร้อยละ 79 โดยหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนการได้รับแจกถุงยางอนามัย ในสัดส่วนที่น้อยกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ สำหรับความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพของถุงยางอนามัยที่ได้รับแจกมานั้น ส่วนใหญ่ก็จะเห็นว่ามีคุณภาพดีด้วย มีเพียง 2 ราย หรือ 1% ที่เห็นว่าถุงยางอนามัยที่ได้รับแจกมานั้นมีคุณภาพไม่ดีเลย

พฤติกรรมการดื่มแอลกอฮอล์

แผนภาพ 4.33 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

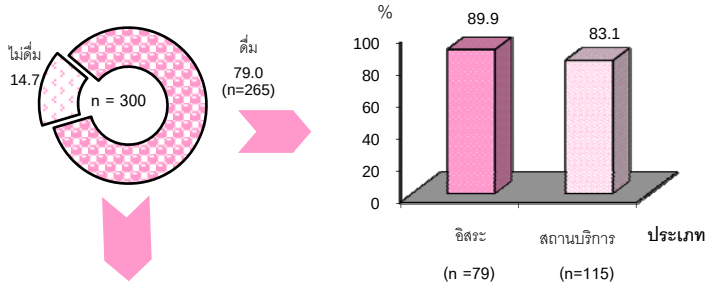

ตาราง 4.8 ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ความถี่	อิสระ (n = 99)		สถานบริการ (n= 201)		รวม (n = 300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	10	11.2	7	4.2	17	6.6
2-3 ครั้ง/สัปดาห์	23	25.8	11	6.6	34	13.3
สัปดาห์ละครั้ง	4	4.5	9	5.4	13	5.1
แล้วแต่โอกาส	25	28.1	80	47.9	105	41.0
นานๆ ครั้ง	27	30.3	60	35.9	87	34.0

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาของกลุ่มหญิงบริการทางเพศ จะพบว่าหญิงบริการทางเพศร้อยละ 15 ที่ไม่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา ที่เหลือซึ่งเป็นส่วนใหญ่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยที่หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย สำหรับความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยดื่มเท่านั้น พบว่าส่วนใหญ่จะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นบางโอกาส และนานๆ ครั้งเท่านั้น มีหญิงบริการทางเพศที่ต้องดื่มทุกวันประมาณร้อยละ 7 หรือจำนวน 17 ราย จากทั้งหมด 256 ราย และมีผู้ที่ดื่มค่อนข้างบ่อย คือ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ หรือสัปดาห์ละครั้งประมาณ 8% หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของผู้ที่จะต้องดื่มค่อนข้างถี่มีจำนวนมากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ

แผนภาพ 4.34 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การใช้ถุงยางอนามัย	อิสระ	สถานบริการ	รวม
ทุกครั้ง	81.3	94.5	89.7
บางครั้ง	10.9	2.7	5.7
ไม่ใช้เลย	1.6	0.9	1.1
ไม่ตอบ	6.3	1.8	3.4

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา (n = 256) พบว่าส่วนใหญ่ร้อยละ 68 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระเล็กน้อย (ร้อยละ 65.9, 71.9 ตามลำดับ) สำหรับการใช้ถุงยางอนามัย พบว่าในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง ร้อยละ 90 (n = 156) หญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเล็กน้อย

การเสพสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย อาทิเช่น กัญชา/กระท่อม ยาบ้า เฮโรอีน โคเคน ยาอีกาว/ทินเนอร์ หญิงบริการทางเพศมีพฤติกรรมการใช้สารเสพติดดังต่อไปนี้

แผนภาพ 4.35 การเสพสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย

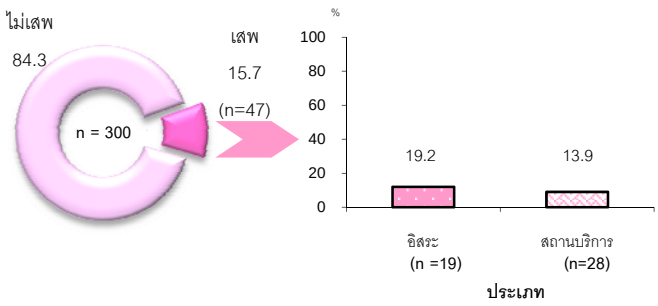

หญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนการเสพสารเสพติดประเภทกัญชา/กระท่อม และยาบ้าในรอบปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 16 และพบว่าหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระมีสัดส่วนของการเสพสารเสพติดมากกว่าหญิงบริการทางเพศในสถานบริการเพียงเล็กน้อย

ตาราง 4.9	ความถี่ของการเสพสารเสพติดในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

ยาเสพติด	รวม (n=47)	อิสระ (n=19)	สถานบริการ (n=28)
เสพทุกวัน	8.5	5.3	10.7
เสพแล้วแต่โอกาส	44.7	47.4	42.9
ทดลองเสพ	46.8	47.4	46.4

สำหรับการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีหญิงบริการทางเพศ จำนวน 4 ราย ที่มีการเสพสารเสพติดทุกวัน โดยที่เป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 1 ราย และอีกจำนวน 3 ราย เป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการมีผู้ที่เสพสารเสพติดเมื่อมีโอกาสนั้น จำนวน 21 ราย จากจำนวนผู้เสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา (n= 47 ราย) และอีกประมาณ จำนวน 22 ราย ที่เป็นการเสพสารเสพติดในลักษณะของการทดลองเสพ

ตาราง 4.10	พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่

การใช้สารเสพติด	เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์				Fisher's Exact test
	ดื่ม (n = 256)		ไม่ดื่ม (n = 44)		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เสพ (n = 47)	41	16.0	6	13.6	.444
ไม่เสพ (n = 253)	215	84.0	38	85.4	

ถ้าวิเคราะห์ในภาพรวมของพฤติกรรมการเสพสารเสพติด กับพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ จะพบว่าในกลุ่มที่เสพสารเสพติด (n = 47) จะมีพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร่วมด้วย แต่ก็ไม่พบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

แผนภาพ 4.36 พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

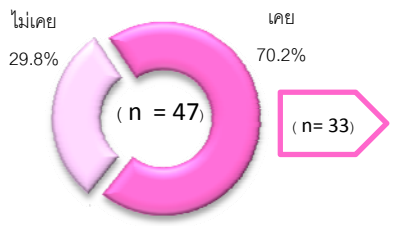

การใช้ถุงยางอนามัย	อิสระ	สถานบริการ	รวม
ทุกครั้ง	64.3	63.2	63.6
บางครั้ง	28.6	31.6	30.3
ไม่ใช้เลย	-	5.3	3.0
ไม่ตอบ	7.1	0	3.0

เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา (n = 47) พบว่าส่วนใหญ่แล้วมีเพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพติดด้วย ถ้าวิเคราะห์กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพติดว่ามีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยมาก-น้อยเพียงใด พบว่าหญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่แล้วจะใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด (n = 21 ราย) มีจำนวน 1 ราย ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย และอีกจำนวน 1 รายที่ไม่ตอบคำถาม ที่เหลือ จำนวน 10 รายใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น

วิธีการเสพสารเสพติดโดยการใช้เข็มฉีดยา พบว่ามีสัดส่วนที่น้อยมากเพียงจำนวน 6 ราย เท่านั้น โดยเป็นหญิงบริการทางเพศที่เป็นอิสระ จำนวน 1 ราย และอีก 5 รายเป็นหญิงบริการทางเพศในสถานบริการ และในจำนวน 5 รายนี้ไม่มีการใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับบุคคลอื่นๆ มีเพียง 1 รายเท่านั้นที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับผู้อื่น แต่ทำความสะอาดเข็มฉีดยา และอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้กับตนเองทุกครั้ง

5

ผู้ติดยาเสพติด

การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ และการใช้สารเสพติดในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดในโครงการเฝ้าระวังพฤติกรรม ของกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานครในครั้งนี้เป็นการสำรวจในรอบที่ 5 เริ่มสำรวจครั้งแรกตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 ในปี พ.ศ. 2552 เช่นเดียวกันกับการสำรวจในรอบที่ผ่านมา ได้สำรวจในช่วงเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2552 โดยจะสำรวจข้อมูลกับผู้ที่มารับบริการในศูนย์บริการสาธารณสุขในส่วนของคลินิกบำบัด/รักษาผู้ติดยาเสพติด ในกรุงเทพมหานคร การสำรวจข้อมูลในรอบนี้ เจ้าหน้าที่ของคลินิกบำบัด/รักษาผู้ติดยาเสพติด เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูลเองเนื่องจากเป็นผู้ให้บริการโดยตรง รวมทั้งเป็นการแก้ไขปัญหาของจำนวนผู้ติดยาเสพติดรอบปีที่แล้ว ที่ไม่สามารถดำเนินการเก็บข้อมูลได้ครบตามจำนวนเป้าหมาย

พื้นที่ในการสำรวจ

คลินิกยาเสพติดของสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร มีจำนวนทั้งหมด 20 แห่ง เก็บรวบรวมข้อมูลในรอบที่ 5 ได้จำนวนทั้งหมด 14 แห่ง มีผู้ให้ข้อมูลทั้งหมด จำนวน 424 ราย ในจำนวนนี้เป็นเพศหญิงเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น

ตาราง 5.1 สัดส่วนของพื้นที่สำรวจกลุ่มตัวอย่าง

ภาค	สถานที่	เขต	รวม	หญิง	ชาย
ศูนย์ภาค 1	ศูนย์บริการสาธารณสุข 9	ประชาธิปไตย	-	-	-
ศูนย์ภาค 2	ศูนย์บริการสาธารณสุข 16	ลุมพินี	-	-	-
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 23	สี่พระยา	33	2	31
ศูนย์ภาค 3	ศูนย์บริการสาธารณสุข 3	บางซื่อ	35	5	30
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 4	ดินแดง	30	-	30
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 19	วงศ์สว่าง	30	2	28
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 51	วัดไผ่ตัน	-	-	-
ศูนย์ภาค 4	ศูนย์บริการสาธารณสุข 7	บุญมี ปุรุราชรังสรรค์	-	-	-
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 41	คลองเตย	18	4	14
ศูนย์ภาค 5	ศูนย์บริการสาธารณสุข 31	เอิบ-จิตร ทังสุบุตร	25	0	25
ศูนย์ภาค 6	ศูนย์บริการสาธารณสุข 29	ช่วง นุชเนตร	25	0	25
ศูนย์ภาค 7	ศูนย์บริการสาธารณสุข 24	บางเขน	23	3	20
ศูนย์ภาค 10	ศูนย์บริการสาธารณสุข 22	วัดปากบ่อ	30	-	30
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 43	มีนบุรี	30	-	30
ศูนย์ภาค 11	ศูนย์บริการสาธารณสุข 40	บางแค	25	0	25

ตาราง 5.1	สัดส่วนของพื้นที่สำรวจกลุ่มตัวอย่าง				
ภาค	สถานที่	เขต	รวม	หญิง	ชาย
	ศูนย์บริการสาธารณสุข 48	นาควัชระอุทิศ	30	0	30
	ศูนย์จิตสังคมบำบัดราชดำริ		-	-	-
	สถานบำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ติดยาเสพติด (บ้านพิชิตใจ)		-	-	-
	คลินิกยาเสพติด 1 วัดธาตุทอง		50	5	45
	คลินิกยาเสพติด 2 ลาดพร้าว		40	0	40
	รวมทั้งหมด		424	21	403

หมายเหตุ : ในรอบที่ 5 ไม่สามารถเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ติดยาเสพติดอีกจำนวน 6 แห่งได้เนื่องจากเจ้าหน้าที่ไม่สะดวกในการเก็บรวบรวมให้ในช่วงวัน เวลาที่กำหนดไว้

ลักษณะประชากร

อายุของผู้ติดยาเสพติดในรอบนี้มีอายุที่แตกต่างกันมาก กล่าวคือ มีตั้งแต่อายุน้อยสุด 15 ปี จนถึงมีอายุมากที่สุดคือ 67 ปี ซึ่งมีระยะห่างกันถึง 52 ปี อายุเฉลี่ยโดยรวมประมาณ 32 ปีมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 10.0 ในกลุ่มผู้หญิงมีความแตกต่างของอายุน้อยกว่าในกลุ่มผู้ชาย (Range = 30 และ 52 ปี ตามลำดับ) อายุโดยเฉลี่ยในกลุ่มผู้หญิงมากกว่ากลุ่มผู้ชายเล็กน้อย

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครพบว่า ผู้ติดยาเสพติดอาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานครค่อนข้างนานหลายปี โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 24 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 13.5 ปี

ตาราง 5.2	อายุเฉลี่ย (ปี) ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ		
ข้อมูลประชากร	เพศ		รวม (n=424)
	หญิง (n = 21)	ชาย (n = 403)	
อายุ			
ค่าเฉลี่ย	33.0	31.6	31.6
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.2	10.1	10.0
อายุน้อยที่สุด	22	15	15
อายุมากที่สุด	52	67	67
ระยะเวลาที่อยู่กรุงเทพมหานคร (เดือน)			
ค่าเฉลี่ย	367.1	283.6	287.7
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	134.4	163.0	162.5
ระยะเวลาน้อยที่สุด	7	5	7
ระยะเวลามากที่สุด	624	808	624

ภูมิลำเนาของผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพฯ ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิงมากกว่าร้อยละ 80 เป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีประมาณร้อยละ 60 สำหรับผู้ที่เกิดในภูมิภาคอื่นๆ พบว่าส่วนใหญ่จะเกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ ตามลำดับ

แผนภาพ 5.1 ภูมิลำเนาของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

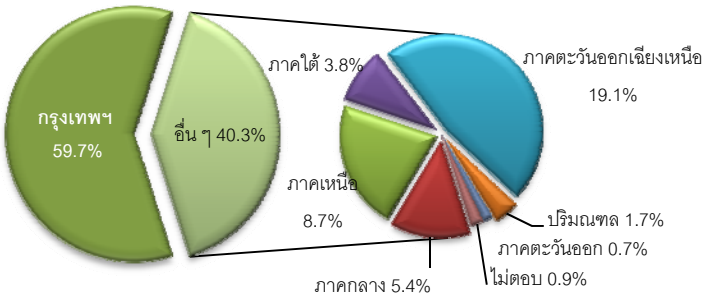

ระดับการศึกษาของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด พบว่า ส่วนใหญ่แล้วมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น รองลงมาคือระดับประถมศึกษาตอนต้น และระดับประกาศนียบัตร (ปวช.) ตามลำดับ ผู้ติดยาเสพติดที่มีระดับปริญญาตรี จำนวน 4 ราย และสูงกว่าปริญญาตรีอีกจำนวน 1 ราย ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้หญิง ผู้ชาย มีสัดส่วนของการศึกษาในระดับต่างๆ ที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 5.3 การศึกษาของผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ

ระดับการศึกษา	เพศ				รวม (n=424)	
	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	4.8	5	1.2	6	1.4
ประถมศึกษาตอนต้น	5	23.8	119	29.5	124	29.5
ประถมศึกษาตอนปลาย	-	-	4	1.0	4	0.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	13	61.9	204	50.5	217	51.2
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)	1	4.8	46	11.4	47	11.1
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวส.)	-	-	19	4.7	19	4.5
ปริญญาตรี	1	4.8	3	0.7	4	.9
สูงกว่าปริญญาตรี	-	-	1	0.2	1	0.2
ไม่ตอบ	-	-	2	0.5	2	0.5

สถานภาพการสมรสของผู้ติดยาเสพติดในปัจจุบันส่วนใหญ่ ร้อยละ 38 มีสถานภาพเป็นโสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน ร้อยละ 24 อยู่กินด้วยกันกับคู่โดยไม่มีการแต่งงาน มีประมาณร้อยละ 20 ที่แต่งงานและอยู่กินด้วยกัน ผู้ติดยาเสพติดที่หย่า หรือแยกทางกับคู่ของตนร้อยละ 9 คนที่เป็นโสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลย ร้อยละ 6 หรือจำนวน 24 ราย จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 95 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว

แผนภาพ 5.2 สถานภาพของผู้ติดยาเสพติด

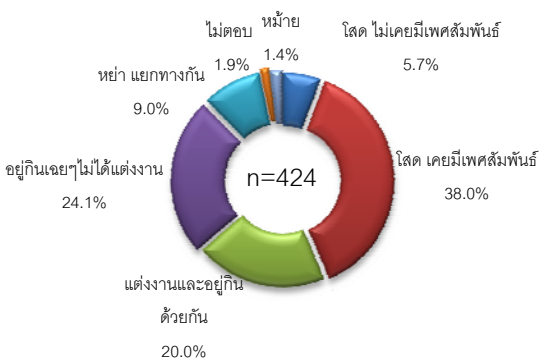

ภาพรวม

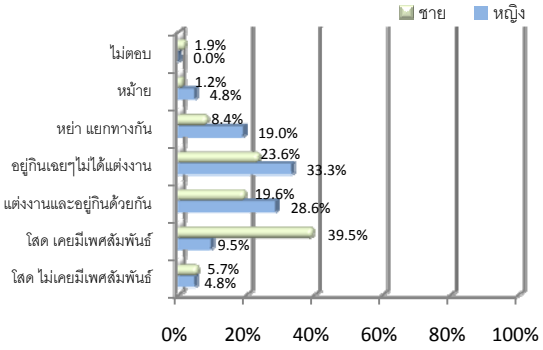

จำแนกตามเพศ

รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด พบว่ามีความแตกต่างกันค่อนข้างมากในแต่ละบุคคล กล่าวคือ มีรายได้ตั้งแต่ 500 บาทต่อเดือน จนถึง 50,000 บาทต่อเดือน ในภาพรวมของผู้ติดยาเสพติด มีรายได้โดยประมาณ 5,000 บาทต่อเดือน ผู้ชายมีรายได้มากกว่าผู้หญิงเล็กน้อย

ตาราง 5.4 รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

รายได้	เพศ		รวม (n=424)
	หญิง (n = 21)	ชาย (n = 403)	
Percentile 25	4,000	5,000	5,000
50	6,000	7,000	7,000
75	8,000	9,000	9,000
รายได้น้อยที่สุด	500	600	500
รายได้มากที่สุด	40,000	50,000	50,000
Range	39,500	49,400	49,500

แผนภาพ 5.3 รายได้ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

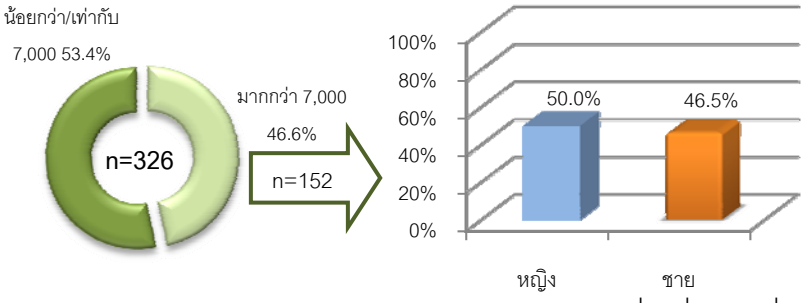

เมื่อวิเคราะห์ รายได้ของผู้ติดยาเสพติด โดยการแบ่งกลุ่ม เป็นผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า หรือเท่ากับ 7,000 บาท และมีรายได้สูงกว่า 7,000 บาท จะพบว่าในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเกือบครึ่งหนึ่งเป็นผู้ที่มีรายได้น้อยกว่า 7,000 บาท ส่วนกลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนเป็นผู้ที่มีรายได้มากกว่า 7,000 บาทต่อเดือน มากกว่าเพศหญิงเล็กน้อยครึ่งหนึ่ง กล่าวคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติดจะเป็นผู้ที่มีรายได้ไม่สูงมากนัก แต่อย่างไรก็ตามจะเห็นว่าผู้ติดยาเสพติดประมาณ 1 ใน 4 ที่ไม่ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ของตนเองหรือเป็นผู้ที่ไม่มีรายได้เป็นของตนเอง

แผนภาพ 5.4 การทำงานของผู้ติดยาเสพติด

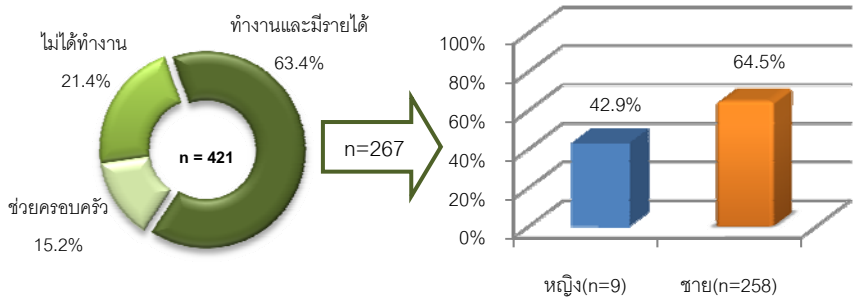

ผู้ติดยาเสพติดประมาณ 2 ใน 3 ที่มีงานทำ และมีรายได้เป็นของตนเอง มีประมาณ 1 ใน 4 ที่ไม่ได้ทำงาน (จากการตรวจสอบข้อมูลการทำงานมีบางส่วนที่ไม่เกี่ยวข้องกับรายได้ คือ คนที่ไม่ทำงานบางคน อาจมีรายได้จากแหล่งอื่นๆ โดยไม่ได้ทำงาน เช่น จากเงินมรดก จากเงินสวัสดิการ หรือจากผู้ปกครอง เป็นต้น) และมีผู้ติดยาเสพติดประมาณร้อยละ 15 ที่ทำงานช่วยเหลือครอบครัว ซึ่งคนกลุ่มนี้บางคนมีรายได้เป็นส่วนตัวด้วย ผู้ติดยาเสพติดที่เป็นผู้ชายมีสัดส่วนของการทำงานและมีรายได้ของตนเองในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้หญิง

สำหรับลักษณะอาชีพของผู้ติดยาเสพติดที่มีงานทำและมีรายได้เป็นของตนเอง ในปัจจุบันจำนวน 267 รายนั้นเป็นผู้มีอาชีพรับจ้างทั่วไปเป็นส่วนใหญ่มากกว่า 2 ใน 3 ประมาณร้อยละ 8 มีอาชีพค้าขายและเป็นพนักงานของบริษัท (จำนวน 22 ราย และ 20 ราย ตามลำดับ) อีกประมาณร้อยละ 4-5 มีอาชีพธุรกิจส่วนตัว และเป็นอาสาสมัคร

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของผู้ติดยาเสพติด พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ร้อยละ 80-96 มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และรับรู้ว่าการรับประทานอาหารร่วมกันไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ ร้อยละ 72 รับรู้ได้ถูกต้องเกี่ยวกับยุงไม่ใช่พาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน คนที่มีเชื้อเอชไอวี อาจยังเป็นผู้ที่มีสุขภาพแข็งแรง ส่วนความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับผู้ที่น่าไว้วางใจจะสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ถ้าไม่ใช้ถุงยางอนามัย ตอบได้ถูกต้องร้อยละ 60 และมียาต้านไวรัสเพื่อยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ กลุ่มผู้ติดยาเสพติดยังมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวสัดส่วนที่ค่อนข้างน้อย ซึ่งมีผู้ที่ตอบได้ถูกต้องเพียงร้อยละ 48

ส่วนความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในกลุ่มเพศหญิง พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้อง อยู่ระหว่างร้อยละ 48-86 โดยรับรู้ว่ามียาต้านไวรัสเพื่อยับยั้งเชื้อเอชไอวีน้อยที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อป้องกันโรคเอดส์ เชื้อเอชไอวีไม่ติดต่อโดยการรับประทานร่วมกันคนที่มีสุขภาพดีอาจมีเชื้อเอชไอวีได้ และการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย มีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 80 ส่วนในกลุ่มเพศชายมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 48-96 เรื่องที่มีตอบได้ถูกต้องมากที่สุดคือ เรื่องถุงยางอนามัย และตอบถูกต้องในสัดส่วนที่น้อยที่สุด คือ เรื่องยาต้านไวรัส

ความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี สามารถป้องกันโรคเอดส์ได้ และยาต้านไวรัสเพื่อยับยั้งเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มเพศชายจะมีสัดส่วนที่ถูกต้องมากกว่าในกลุ่มเพศหญิง ทั้งหญิง-ชายมีสัดส่วนที่ตอบได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน ส่วนความรู้เกี่ยวกับยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวี การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอชไอวี และคนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี ผู้หญิงมีสัดส่วนตอบได้ถูกต้องได้มากกว่าเพศชาย

โดยภาพรวมความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดค่อนข้างสูง โดยเฉลี่ยแล้วสามารถตอบได้ถูกต้อง 5 ข้อ จากจำนวน 7 ข้อ ผู้ที่ตอบได้ถูกต้องมากกว่า 5 ข้อ มีประมาณร้อยละ 44 สัดส่วนในกลุ่มผู้หญิงมากกว่ากลุ่มผู้ชายเล็กน้อย

ตาราง 5.5 ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้เรื่องเอดส์	หญิง (n = 21)	ชาย (n = 403)	รวม (n =424)
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	18 85.7%	387 96.0%	405 95.5%
2	การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์เพียงคนเดียวและคนนั้นก็ไม่มีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นสามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	17 81.0%	333 82.6%	350 82.5%
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี/เอดส์	18 85.7%	286 71.0%	304 71.7%
4	คนสามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จากยุงกัด	17 81.0%	292 72.5%	309 72.9%
5	คนสามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์จากการกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	18 85.7%	325 80.6%	343 80.9%
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์	14 66.7%	241 59.8%	255 60.1%
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี/เอดส์ (ยาต้านไวรัส)	10 47.6%	195 48.4%	205 48.3%
	ค่าเฉลี่ยจำนวนข้อที่ตอบถูกต้อง	5.3	5.1	5.1
	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.4	1.4	1.4
	ตอบได้ถูกต้องมากกว่า 5 ข้อ	12 57.1%	176 43.8%	188 44.4

เมื่อวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS พบว่าผู้ติดยาเสพติดสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (ตอบถูกข้อที่ 1- 5) เพียงร้อยละ 43 เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเพศหญิง พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ส่วนในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเพศชาย พบว่ามีร้อยละ 43 ที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS สัดส่วนของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ในกลุ่มผู้ชายจะน้อยกว่าในกลุ่มผู้หญิงเล็กน้อย อย่างไรก็ตาม มีข้อควรพิจารณา คือ ในการศึกษาครั้งนี้ คำตอบของความรู้ในแต่ละข้อคำถามนั้น จะมีคำตอบไม่ทราบ จึงทำให้ผู้ติดยาเสพติดที่ตอบคำถามว่าไม่ทราบไม่ได้คะแนน

แผนภาพ 5.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กับตัวชี้วัดความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS

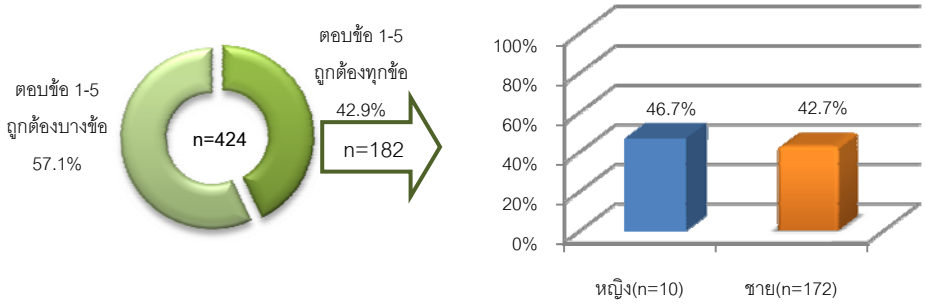

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เนื่องจากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว ดังนั้นการคิดสัดส่วนของผู้ติดยาเสพติด ในเรื่องพฤติกรรมทางเพศ จะคิดในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์มาแล้ว (n = 406) โดยเป็นผู้ชาย จำนวน 386 ราย และผู้หญิง จำนวน 20 ราย

เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเป็นการมีเพศสัมพันธ์โดยความสมัครใจเกือบทั้งหมด มีจำนวน 2 ราย เท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยการถูกบังคับ ซึ่งเป็นผู้หญิง จำนวน 1 ราย และผู้ชายอีก จำนวน 1 ราย

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดจากผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟน ร้อยละ 14 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย ร้อยละ 11 กับผู้ขายบริการทางเพศ ที่เหลือมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลเพศเดียวกัน ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิงพบว่าเกือบทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟน/หรือสามีของตนเอง

ตาราง 5.6 การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก และคู่นอนครั้งแรก จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ *	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์	20	95.2	386	95.8	406	95.8
เพศสัมพันธ์ครั้งแรก						
สมัครใจ	1	5.0	1	0.3	2	0.5
ถูกบังคับ	19	95.0	385	99.7	404	99.5
คู่นอนครั้งแรก						
คู่รักหรือแฟน	16	80.0	255	66.1	271	66.7
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	2	10.0	53	13.7	55	13.5
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	1	5.0	31	8.0	32	7.9
คนที่ขายบริการทางเพศ	1	5.0	45	11.7	46	11.3
เพศเดียวกัน	-	-	2	0.5	2	0.5

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์

อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดเท่ากับ 17 ปี ผู้หญิงมีอายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากกว่าผู้ชายประมาณ 1 ปี อายุที่น้อยที่สุดเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 11 ปี เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยกว่า 15 ปี (อายุ 11-14 ปี) พบว่า ประมาณร้อยละ 14 ที่มีเพศสัมพันธ์เมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ซึ่งทั้งหมดเป็นเพศชาย

ตาราง 5.7 อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก จำแนกตามเพศ

อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	หญิง (n = 20)		ชาย (n = 386)		รวม (n=406)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อายุ 11-14 ปี	-	-	55	14.6	55	13.9
ค่าเฉลี่ย	17.8		16.9		17.0	
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.3		2.7		2.7	
อายุน้อยที่สุด	15		11		11	
อายุมากที่สุด	23		37		37	

แผนภาพ 5.6 การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

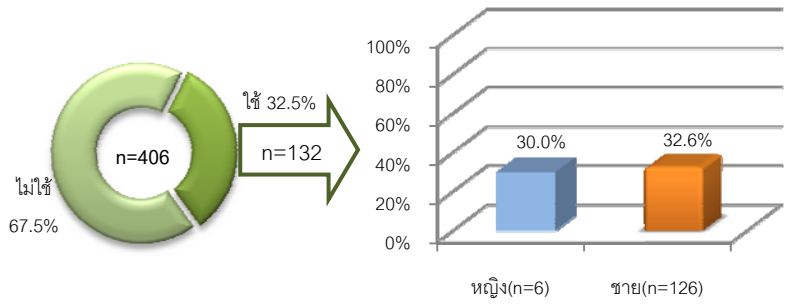

การใช้ถุงยางอนามัย สำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกพบว่า มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยประมาณ 1 ใน 3 ของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชาย จะเห็นว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก กล่าวคือ มีประมาณร้อยละ 70 ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

เหตุผลของผู้ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย มีดังนี้ (เป็นคำตอบที่ได้จากคำถามปลายเปิด)

ไม่ได้คิดถึงว่า HIV จะติดต่อได้ เพราะความรู้และความเข้าใจผิดๆ,
เป็นครั้งแรก, ยังไม่รู้, ไม่ได้เตรียมตัว,
เป็นแฟนกันตอนเรียน ตอนม.2 ไม่ค่อยรู้เรื่องเอดส์มากนัก
ครั้งแรกทั้งคู่, ไม่มี, ไม่เคยใช้, คิดว่าเป็นครั้งแรก, แฟนก็ยังเด็กอยู่, กระทันหัน
เป็นแฟนที่อยู่ด้วยกันในปัจจุบัน, ยังไม่ทราบเกี่ยวกับโรคเอดส์
แน่ใจในคนที่มีเพศสัมพันธ์ด้วย, ยังไม่นิยม, ก่อนจะพบว่าเชื้อ HIV ได้แพร่เข้ามาในประเทศไทย
มั่นใจ, เวลานั้นยังไม่รู้เรื่องโรคเอดส์, เหมือนไม่มีความรู้สึก
ยังเด็กอยู่ ไม่มีเงินซื้อ ตึกแล้วไม่มีที่ซื้อใกล้บ้าน น่าจะมีคนบริจาคตามบ้าน ชุมชน
(สถานที่ต่างๆ), ในอดีตไม่มีไวรัส HIV, ไม่รู้ เพราะไม่มีเชื้อเอดส์
ไม่มีโรคเอดส์, ยังไม่มี HIV, ไม่รู้จัก, ไม่รู้, คิดไม่ถึง, ไม่มีถุงยาง, ไม่เตรียม,
ใช้ไม่เป็น และไม่มี, เป็นการวัดใจของผู้ชาย, ยังไม่ค่อยรู้เรื่อง, ไม่รู้จัก,
ตอนนั้น HIV ยังไม่มีในไทย, ยังไม่รู้จักเอดส์
ช่วงนั้นไม่มีการระบาดของเชื้อเอชไอวี/เอดส์, ไม่ทราบเรื่องเอดส์
ขณะนั้นการเที่ยวผู้หญิงเป็นของธรรมดา ถุงยางหาซื้อยาก, ไม่มีความรู้,
ยังไม่มีโรคเอดส์, ไม่อยากใช้, ไม่เคยใช้, เป็นเหตุการณ์ฉุกละหุก (ฉุกเฉิน),
ตอนนั้นไม่รู้เรื่องการป้องกัน, ตอนนั้นยังไม่มีเอดส์, เป็นแฟน, ยังไม่ทราบข้อมูลเท่าที่ควร,
ไม่มีความรู้เรื่องโรคติดต่อฯ, ไม่ได้คิดถึงเรื่องนี้ (HIV), รุ่นนั้น HIV ยังไม่มี
เป็นแฟนคนแรก, เมื่อก่อนยังไม่มีเชื้อเอดส์ HIV, ยังเด็กอยู่
ตอนนั้น HIV ยังไม่มี, เมื่อก่อนโรคเอชไอวี หรือเอดส์ยังไม่ระบาด
ไม่เคยใช้ เพราะใช้ไม่เป็น, ไว้วางใจกัน, ยังไม่มีเชื้อ HIV, เมา,
รู้จักกันมานานแล้วก็รู้จักกับครอบครัวของแฟน, สะดวก, ไม่คิดว่าจะเสี่ยงกับโรค หรือไว้ใจฝั่ง
ตรงข้าม, มีความต้องการเลยไม่ได้ใช้ และโรคเอดส์ยังไม่เข้ามาในเมืองไทย,
ไม่ทราบว่าจะต้องป้องกัน, ไม่คิดว่าจะมีเพศสัมพันธ์, ไม่เคยใช้มาก่อน

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

จำนวนของผู้ติดยาเสพติดที่สามารถนำมาวิเคราะห์เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมานั้น มีจำนวน 345 รายเท่านั้น สำหรับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะเป็นผู้หญิง จำนวน 18 ราย และผู้ชาย จำนวน 327 ราย

เพศสัมพันธ์ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน เป็นสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน ผู้ขายบริการทางเพศ และคนที่มีเพศเดียวกัน ตามลำดับ ผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนในรอบปีที่ผ่านมา ในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มผู้ชาย ในขณะที่คู่เพศสัมพันธ์คนอื่นๆ ผู้ชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมามากกว่ากลุ่มผู้หญิง

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย (คิดสัดส่วนในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์) พบว่า การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทคู่รักหรือแฟน จะมีสัดส่วนน้อยกว่าคู่เพศสัมพันธ์ประเภทอื่นๆ อย่างชัดเจน การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักหรือแฟนในกลุ่มผู้ชายนั้น มีสัดส่วนที่ต่ำมาก คือ มีเพียงร้อยละ 16 เท่านั้น

ตาราง 5.8 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ในรอบปี	เพศสัมพันธ์				ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง			
	หญิง (n = 18)		ชาย (n = 327)		หญิง (n = 18)		ชาย (n = 327)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก/แฟน	17	85.0	299	77.5	4	23.5	48	16.1
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	4	20.0	113	29.3	2	50.0	62	54.9
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	3	15.0	73	18.9	2	66.7	49	67.1
ผู้ขายบริการทางเพศ	-	-	50	13.0	-	-	38	76.0
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	-	-	13	3.4	-	-	7	58.3

แผนภาพ 5.7 จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา

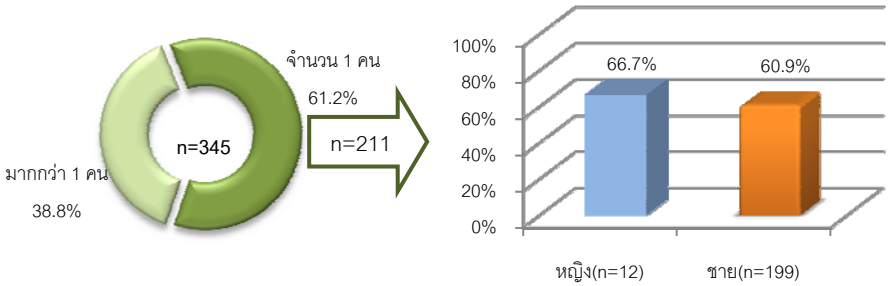

จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีประมาณร้อยละ 61 หรือประมาณ 2 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับบุคคลเพียงคนเดียว เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชาย จะเห็นได้ว่าในกลุ่มผู้ชาย (39%) มีสัดส่วนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลมากกว่า 1 คน ในรอบปีที่ผ่านมาสูงกว่าในกลุ่มผู้หญิง (33%)

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

ประเภทของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 80 จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รัก/แฟน เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง จะพบว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รัก/สามีทั้งหมด ส่วนในกลุ่มเพศชายร้อยละ 82 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รัก/ภรรยา ที่เหลือมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลอื่นๆ

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัย สำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 46 กลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมากกว่ากลุ่มผู้ชายเล็กน้อย ส่วนเหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุดคือ มั่นใจในคู่รักของตนเอง เป็นภรรยาตนเอง เป็นต้น

เหตุผลของผู้ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย มีดังนี้ (เป็นคำตอบที่ได้จากคำถามปลายเปิด)

ไว้ใจ, เชื่อใจ, มีเพศสัมพันธ์กับแฟนอยู่กินกันมา 10 ปี, แฟน
ไม่มี, เป็นภรรยา, แน่ใจว่าแฟนไม่ยุ่งกับใคร
แฟนตัวเองที่แต่งงานแล้ว, ให้ความรู้สึกไม่ธรรมชาติ
เป็นแฟนที่อยู่ด้วยกันมา 7 ปี คิดว่าไม่น่ามีอะไร, เป็นคู่รักและภรรยา
เชื่อมั่นในภรรยา, มั่นใจ, ภรรยา/เมีย, ไม่มีความรู้สึก
อยากมีบุตร, เมา, กับแฟนไม่เคยใช้
เป็นคู่รัก, เป็นแฟนเราเอง, ไม่ได้ซื้อ
ไม่ได้เตรียมไว้ (มั่นใจ), ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่น
ไม่จำเป็นต้องใช้, ไม่รู้, ไม่ชอบ, ไม่ชอบใส่
มั่นใจในคู่นอน, ร่วมกับภรรยาคนเดียวมาตลอด และเชื่อใจภรรยา
เป็นภรรยาที่อยู่ด้วยกัน, เป็นแฟนอยู่ด้วยกันทุกวัน
ไว้วางใจว่าแฟนไม่ติดเชื้อ, เป็นแฟนผม
เพื่อป้องกันการติด HIV, คุ้นเคยกัน, ไม่นิยม, ป้องกันการคุมกำเนิด
ยังไม่มีเชื้อ HIV, แฟนของผมไม่ได้มั่ว, อยู่ด้วยกันมา 4 ปีแล้ว ใช้หรือไม่ใช้มีค่าเท่ากัน
ไม่มีถุงยางอนามัย , มีเพศสัมพันธ์กับแฟนเพียงคนเดียว

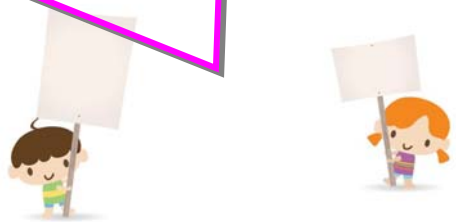

ตาราง 5.9	เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มผู้ติดยาเสพติด จำแนกตามเพศ					
เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	หญิง (n = 18)		ชาย (n = 327)		รวม (n = 345)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่นอนครั้งล่าสุด						
คู่รัก/แฟน	17	94.4	269	82.3	286	82.6
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	1	5.6	24	7.4	25	7.2
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	-	-	12	3.7	12	3.5
บุคคลขายบริการทางเพศ	-	-	5	1.5	5	1.4
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	-	-	16	4.9	16	4.6
ไม่ตอบ	-	-	1	0.3	1	0.3
การใช้ถุงยางอนามัย						
ใช้	10	55.6	148	45.4	158	45.9
ไม่ใช้	8	44.4	177	54.3	186	53.8
ไม่ตอบ	-	-	1	0.3	1	.3

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกของตอบแทน

เพศสัมพันธ์กับบุคคล เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี (n = 345) พบว่ามีร้อยละ 5 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมีมากกว่าครึ่งหนึ่ง

ตาราง 5.10	เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ					
มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือ เงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย *	หญิง (n = 18)		ชาย (n = 327)		รวม (n = 345)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	11.1	15	4.6	17	4.9
การใช้ถุงยางอนามัย						
ใช้ทุกครั้ง	1	50.0	8	53.3	9	52.9
ไม่เคยใช้เลย	1	50.0	3	20.0	4	23.5
ไม่ตอบ	-	-	1	6.7	1	5.9

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ เช่น ปัสสาวะอักเสบ มีแผลที่อวัยวะเพศ หรือมีหนองไหลจากอวัยวะเพศเป็นต้น พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดเคยมีอาการดังกล่าวไม่มากนัก โดยในกลุ่มเพศหญิง-เพศชาย มีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

การปฏิบัติตนของผู้ที่มีอาการผิดปกติของโรคทางเพศสัมพันธ์ พบว่าส่วนใหญ่จะไปรักษาตามคลินิกหรือสถานพยาบาล รองลงมา คือ ปรึกษากับเพื่อน/คู่รัก ซื้อยามารับประทานเอง ตามลำดับ มีสัดส่วนไม่มากนักที่เมื่อพบว่ามีอาการผิดปกติแล้วไม่ได้ทำอะไรเลย

ตาราง 5.11 อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์	หญิง (n = 18)		ชาย (n = 327)		รวม (n = 345)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	2	9.5	23	5.7	25	7.2
การปฏิบัติตนเมื่อมีอาการผิดปกติ						
ปรึกษาเพื่อน /คู่รัก / นายจ้าง	-	-	6	27.3	6	25.0
ซื้อยากินเอง	-	-	5	22.7	5	20.8
ไปรักษาตามคลินิก หรือสถานพยาบาล	2	100.0	6	27.3	8	33.3
ไม่ได้ทำอะไรเลย	-	-	4	18.2	4	16.7
ไม่ตอบ	-	-	1	4.5	1	4.2

ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย

กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีความสะดวกใช้ถุงยางอนามัย จากตู้จำหน่ายอัตโนมัติประมาณ 3 ใน 4 และผู้ติดยาเสพติดเกือบทั้งหมดมีความสะดวกที่จะหาซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง

ตาราง 5.12 ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย

ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ซื้อจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติได้อย่างสะดวก	6	60.0	232	78.1	238	77.5
ซื้อมาใช้เองได้อย่างสะดวก	12	92.3	337	96.3	349	96.1

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีการตรวจเลือด มากกว่าครึ่งหนึ่ง และเกือบทั้งหมดทราบผลการตรวจเลือด มีเพียงจำนวน 16 ราย ที่ไม่ทราบผลการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีซึ่งเป็นผู้ชายทั้งหมด

ตาราง 5.13 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	16	76.2	207	51.4	223	52.6
ทราบผลการตรวจเลือด						
ทราบ	16	100.0	170	82.1	186	83.4
ไม่ทราบ	-	-	16	7.7	16	7.2
ไม่ตอบ	-	-	21	10.1	21	9.4

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

อายุของกลุ่มผู้ติดยาเสพติดที่เริ่มใช้สารเสพติด พบว่ามีอายุเฉลี่ย 19 ปี โดยที่อายุน้อยที่สุดเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดคือ 10 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 42 ปี เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติดทั้งผู้หญิง และผู้ชาย พบว่าผู้หญิงมีอายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดมากกว่ากลุ่มผู้ชาย อายุเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดสำหรับกลุ่มผู้หญิงเริ่มที่อายุน้อยที่สุด 15 ปี ส่วนผู้ชายเริ่มเมื่ออายุน้อยที่สุด 10 ปี กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมากกว่าครึ่งหนึ่งเริ่มใช้ยาเสพติดเมื่ออายุระหว่าง 15-19 ปี อีกประมาณ 1 ใน 3 เริ่มใช้เมื่ออายุ 20 ปีขึ้นไป

ตาราง 5.14 อายุเมื่อใช้สารเสพติดครั้งแรก

อายุเมื่อใช้สารเสพติดครั้งแรก	เพศ				รวม (n =406)	
	หญิง (n = 20)		ชาย (n = 386)			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
10-14 ปี	-	-	30	9.2	36	8.8
15-19 ปี	7	41.2	220	56.1	227	55.5
20 ปีขึ้นไป	10	58.8	136	34.7	146	35.7
ค่าเฉลี่ย	21.7		19.1		19.1	
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.2		4.9		4.9	
อายุน้อยที่สุด	15		10		10	
อายุมากที่สุด	42		39		42	

สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งเริ่มยาบ้าเป็นครั้งแรก รองลงมาคือ กัญชา กระท่อม ซึ่งทั้ง 2 ชนิดเป็นสารเสพติดที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมากกว่าร้อยละ 80 เริ่มใช้เป็นครั้งแรก มีผู้เริ่มใช้เฮโรอีนเป็นครั้งแรกร้อยละ 11 ในกลุ่มผู้หญิงเริ่มใช้ยาบ้า กับเฮโรอีนเป็นครั้งแรกเสียส่วนใหญ่ ส่วนในกลุ่มผู้ชายส่วนใหญ่แล้วจะเริ่มใช้ยาบ้า และกัญชา หรือกระท่อมเป็นครั้งแรก

ตาราง 5.15 สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก

สารเสพติดที่เริ่มใช้เป็นครั้งแรก	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กัญชา/กระท่อม	2	9.5	159	39.5	161	38.0
ยาบ้า	9	42.9	174	43.2	183	43.2
เฮโรอีน	7	33.3	38	9.4	45	10.6
โคเคน	2	9.5	3	0.7	5	1.2
ยาอี	-	-	19	4.7	19	4.5
กาว/ทินเนอร์	-	-	6	1.5	6	1.4
ไม่ตอบ	1	4.8	4	1.0	5	1.2

การสูบบุหรี่

การสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่แล้วสูบบุหรี่เป็นประจำทุกวัน โดยสูบเฉลี่ยวันละประมาณ 10 มวน มากที่สุดวันละ 40 มวน หรือ 2 ซอง และน้อยที่สุด 1 มวน ในขณะที่เลิกสูบบุหรี่แล้วเด็ดขาดประมาณร้อยละ 7 ซึ่งหญิงมีสัดส่วนเลิกแล้วเด็ดขาดมากกว่าชาย ซึ่งข้อมูลมีค่อนข้างชี้ชัดว่า ผู้ติดยาเสพติดเกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่สูบบุหรี่มาก่อน

ตาราง 5.16 การสูบบุหรี่ในรอบปีที่ผ่านมา

การสูบบุหรี่	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคบสูบแล้วเลิกเด็ดขาด	3	14.3	27	6.7	30	7.1
สูบทุกวัน	12	57.1	304	75.4	316	74.5
สูบนาน ๆครั้ง	1	4.8	53	13.2	54	12.7
ไม่เคยสูบเลย	4	19.0	18	4.5	22	5.2
ไม่ตอบ	1	4.8	1	0.2	2	0 .5

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าผู้ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา ผู้ชายจะมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มผู้หญิง ในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบปีที่ผ่านมา มีประมาณร้อยละ 18 ที่ต้องดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าประมาณครึ่งหนึ่งของผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จะมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เกือบครึ่งหนึ่ง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีสัดส่วนไม่สูงมากนักประมาณร้อยละ 29

ตาราง 5.17	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการมีเพศสัมพันธหลังดื่มในรอบปีที่ผ่านมา

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการมีเพศสัมพันธหลังดื่ม	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ดื่มแอลกอฮอล์	11	52.4	306	75.9	317	74.8
ดื่มทุกวัน	3	27.3	54	17.6	57	18.0
ดื่ม 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์	1	9.1	44	14.4	45	14.2
ดื่มสัปดาห์ละครั้ง	2	18.2	21	6.9	23	7.3
ดื่มแล้วแต่โอกาส	4	36.4	108	35.3	112	35.3
ดื่มนานๆครั้ง	1	9.1	79	25.8	80	25.2
เคยมีเพศสัมพันธ์หลังดื่ม	6	75.0	113	44.3	119	45.2
การใช้ถุงยางอนามัย						
ใช้ทุกครั้ง	3	50.0	32	28.3	35	29.4
ใช้บางครั้ง	1	16.7	34	30.1	35	29.4
ไม่ใช้เลย	2	33.0	38	33.6	40	33.6
ไม่ตอบ	-	-	9	8.0	9	7.6

* คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และเคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (n= 263, ผู้หญิง 8 ราย และผู้ชาย 255 ราย)

การใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา

สารเสพติดที่ผู้ติดยาเสพติดเสพกันเป็นส่วนใหญ่ในรอบปีที่ผ่านมาคือ ยาบ้า รองลงมาคือ กัญชา/กระท่อม ยากล่อมประสาท/ยานอนหลับ และเฮโรอีน ตามลำดับ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มผู้หญิง-ผู้ชาย พบว่า สัดส่วนของการใช้สารเสพติดในแต่ละประเภทจะมีความแตกต่างกัน สำหรับผู้ติดยาเสพติดที่ใช้สารเสพติดมากกว่า 1 ประเภท มีประมาณ 1 ใน 4 ผู้หญิง-ผู้ชายมีสัดส่วนใกล้เคียงกัน มีผู้ติดยาเสพติดไม่ได้ใช้สารเสพติดที่ระบุมาจำนวน 16 ราย หรือร้อยละ 4

ตาราง 5.18	การใช้ยาเสพติดประเภทต่างๆ และการมีเพศสัมพันธหลังเสพยาเสพติดในรอบเดือนที่ผ่านมา

การใช้ยาเสพติด และการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด	หญิง (n = 21)		ชาย (n = 403)		รวม (n =424)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประเภทยาเสพติดที่ใช้ (ตอบได้หลายคำตอบ)						
กัญชา/กระท่อม	2	9.5	87	21.6	89	21.0
ยาบ้า	11	52.4	289	71.7	300	70.8
เฮโรอีน	4	19.0	48	11.9	52	12.3
โคเคน	1	4.8	3	0.7	4	0.9
ยาอี	4	19.0	15	3.7	19	4.5
กาว/ทินเนอร์	-	-	11	2.7	11	2.6
ยานอนหลับ	5	23.8	70	17.4	75	17.7
จำนวนประเภทของการใช้						
1 ประเภท	15	71.4	294	73.0	309	72.9
2 ประเภท	1	4.8	61	15.1	62	14.6
3 ประเภท	2	9.5	30	7.4	32	7.5
4 ประเภท	1	4.8	3	0.7	4	0.9
5 ประเภท	-	-	1	0.2	1	0.2
ไม่ได้ใช้ยาเสพติด	**2**	**9.5**	**14**	**3.5**	**16**	**3.8**

แผนภาพ 5.8 เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

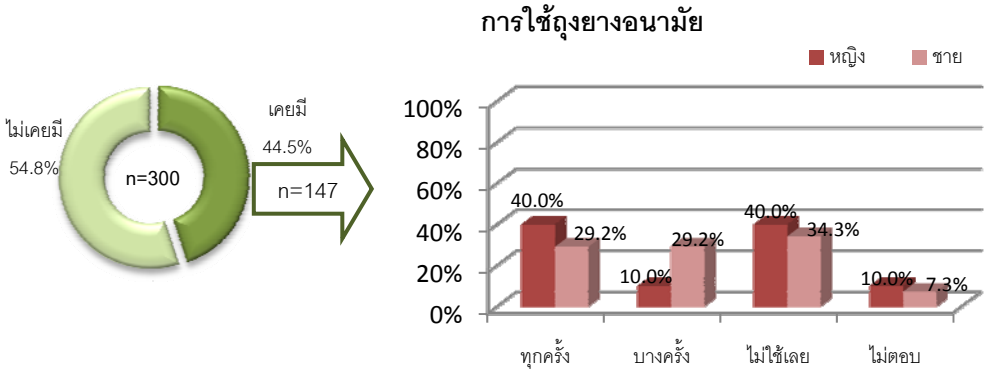

***หมายเหตุ**: คิดสัดส่วนของผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และใช้สารเสพติด

เพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพติด พบว่ามีจำนวน 147 ราย หรือร้อยละ 45 เพศหญิงมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดสูงกว่ากลุ่มเพศชาย (ร้อยละ 62.5, 43.6 ตามลำดับ) สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในภาพรวมร้อยละ 30 เพศหญิงมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่ากลุ่มเพศชาย

แผนภาพ 5.9 การเสพยาเสพติด ด้วยการฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ

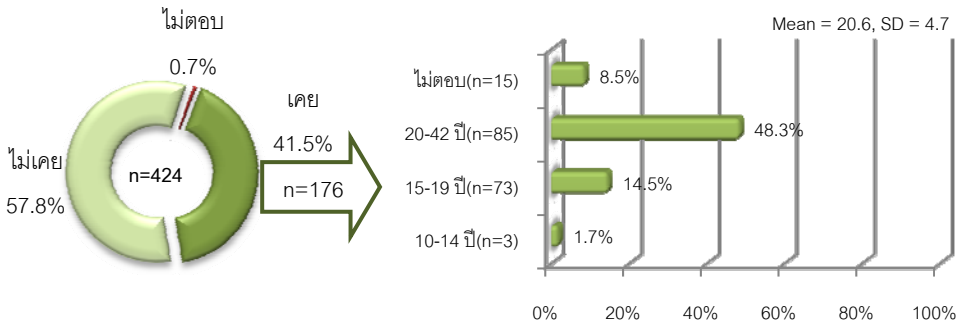

การใช้วิธีการเสพยาเสพติดด้วย การฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำ พบว่าประมาณ 2 ใน 5 ของกลุ่มติดยาเสพติด เป็นผู้ที่เสพยาโดยการใช้เข็มฉีดยา โดยที่กลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้เข็มฉีดยามากกว่ากลุ่มของผู้ชายในกลุ่มที่เคยใช้เข็มฉีดยาเสพติดโดยเฉลี่ยใช้ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 21 ปี

แผนภาพ 5.10 ความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต และการทำความสะอาดอุปกรณ์

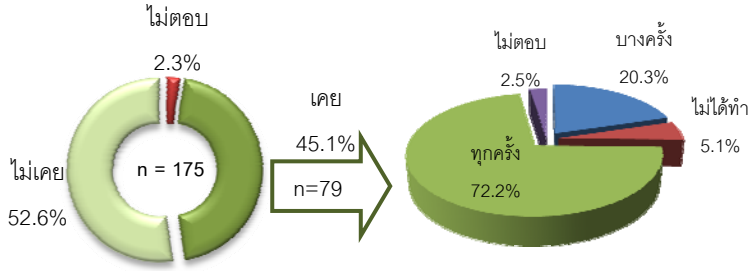

เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มที่เสพยาเสพติดด้วยวิธีฉีดเข้าเส้นโลหิต จะพบว่ามีผู้ติดยาเสพติดจำนวน 22 ราย ที่ยังมีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้สูงมาก กล่าวคือ เป็นผู้ที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันกับบุคคลอื่น แต่ไม่มีการทำความสะอาดอุปกรณ์เสียก่อน ถ้าจะดูในภาพรวมก็จะเห็นว่า มีสัดส่วนเพียงแค่ร้อยละ 5 จากกลุ่มผู้ติดยาเสพติดทั้งหมดที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี จากการเสพยาด้วยเข็มฉีดยา

6

ชายชอบชาย

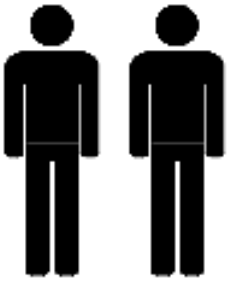

การสำรวจข้อมูลพฤติกรรมทางเพศ และพฤติกรรมการใช้สารเสพติดในกลุ่มคนรักเพศเดียวกัน (Homosexual) ในครั้งนี้ได้ทำการสำรวจเป็นครั้งที่ 2 โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชายชอบชายเท่านั้น (MSM)

การเก็บรวบรวมข้อมูลได้แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ กลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในสถานบริการ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นบาร์เกย์ที่อยู่ในเขตบางรักเป็นส่วนใหญ่ และมีบางส่วนที่เป็นซาวน่า และสถานที่ให้บริการด้านสุขภาพ (Sauna & Health Club) ส่วนกลุ่มชายชอบชายอีกกลุ่มหนึ่งเป็นผู้ที่ทำงานใน Office ต่างๆ และตามแหล่งสวนสาธารณะต่างๆ ในเขตกรุงเทพฯ โดยได้ความร่วมมือกับกลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในองค์กรของกลุ่มคนชายชอบชาย

สำหรับการเก็บข้อมูลกับกลุ่มชายชอบชายที่อยู่ในสถานบริการ ได้รับความร่วมมือและช่วยเหลือจากกองกามโรค สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ทำให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน และมีความสมบูรณ์เป็นอย่างมาก แต่อย่างไรก็ตามการเก็บข้อมูลในกลุ่มชายชอบชายมีความยากลำบาก ต้องอาศัยความร่วมมือ และสร้างเครือข่ายในการเก็บข้อมูล โดยเฉพาะต้องเป็นกลุ่มชายชอบชายด้วยกันเองที่จะสามารถเก็บข้อมูลได้ดีที่สุด คณะผู้วิจัยจึงได้มีความพยายามอย่างยิ่งที่จะทำให้ข้อมูลมีความถูกต้อง และครบถ้วนมากที่สุด โดยใช้กลุ่มคนชายชอบชายเป็นผู้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลให้

ระยะเวลาที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประมาณ 2 เดือน โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลในช่วงเดือนพฤษภาคม-กรกฎาคม 2553

จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมได้ในครั้งนี้ มีจำนวนทั้งสิ้น 346 ราย คณะผู้วิจัยได้คัดเลือกแบบสอบถามที่สมบูรณ์พอที่จะนำมาวิเคราะห์ได้ จำนวน 300 ราย โดยเป็นกลุ่มชายชอบชายทั่วๆ ไป จำนวน 200 ราย และกลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในสถานบริการ จำนวน 100 ราย

แผนภาพ 6.1 แสดงสัดส่วนของกลุ่มชายชอบชาย

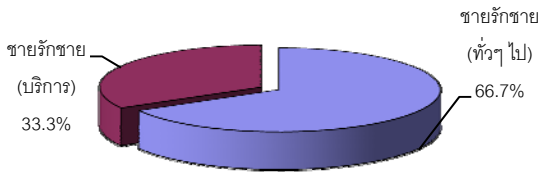

ลักษณะประชากร

อายุเฉลี่ยในภาพรวมของกลุ่มชายชอบชายประมาณ 30 ปี โดยอายุเฉลี่ยของกลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในสถานบริการ มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มที่ทำงานทั่วๆ ไป ประมาณ 5 ปี อายุที่น้อยที่สุดเท่ากับ 17 ปี และสูงสุดเท่ากับ 53 ปี

ตาราง 6.1 แสดงสัดส่วนของอายุ

อายุ	กลุ่มทั่วไป (n = 200)	กลุ่มบริการ (n = 100)	รวม (n =300)
ค่าเฉลี่ย	32.0	26.38	30.1
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	8.3	5.6	8.0
อายุน้อยที่สุด	18	17	17
อายุมากสูงสุด	53	41	53

แยกดูสัดส่วนของแต่ละกลุ่มอายุ พบว่าส่วนใหญ่ประมาณสามในสี่ของกลุ่มชายชอบชายทั้งหมด มีอายุไม่เกิน 34 ปี กลุ่มอายุ 25-29 ปี เป็นกลุ่มที่มากที่สุด หรือเกือบหนึ่งในสามของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ กลุ่มอายุ 20-24 ปี มีประมาณร้อยละ 23 กลุ่มอายุ 35-39 ปี และกลุ่มอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน คือ ประมาณร้อยละ 12 และร้อยละ 14 ตามลำดับ และกลุ่มอายุ 17-19 ปี มีเพียงร้อยละ 4 หรือจำนวน 12 รายเท่านั้น

แผนภาพ 6.2 แสดงสัดส่วนของกลุ่มอายุในภาพรวม

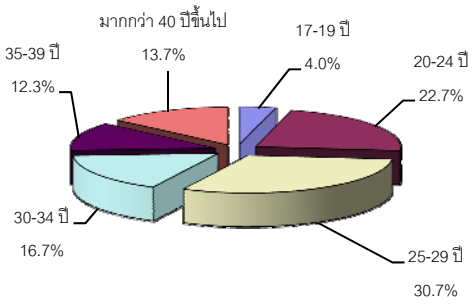

ตาราง 6.2 แสดงภูมิลำเนา

สถานที่	กลุ่มทั่วไป (n = 200)		กลุ่มบริการ (n = 100)		รวม (n =300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
กรุงเทพมหานคร	62	31.0	5	5.0	67	22.3
ภาคกลาง	23	11.5	13	13.0	36	12.0
ภาคเหนือ	40	20.0	16	16.0	56	18.7
ภาคใต้	18	9.0	5	5.0	23	7.7
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	50	25.0	58	58.0	108	36.0
ปริมณฑล	4	2.0	1	1.0	5	1.7
ภาคตะวันตก	3	1.5	2	2.0	5	1.7

ภูมิลำเนา (สถานที่เกิด) ของกลุ่มชายชอบชายส่วนใหญ่เป็นคนที่เกิดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รองลงมาเป็นคนที่เกิดในกรุงเทพมหานคร คนที่เกิดในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และปริมณฑล ตามลำดับ เมื่อแยกดูกลุ่มที่ทำงานในสถานบริการ และที่ทำงานทั่วๆ ไปจะพบว่ากลุ่มที่ทำงานในสถานบริการเป็นคนที่เกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าครึ่งหนึ่ง ในขณะกลุ่มที่ทำงานทั่วๆ ไป เป็นคนที่เกิดในกรุงเทพฯ มากที่สุด

แผนภาพ 6.3 แสดงระยะเวลาที่อาศัยในกรุงเทพฯ

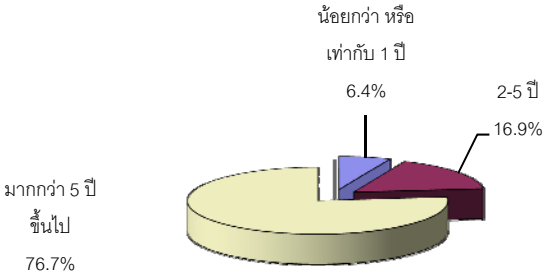

	ทั่วไป	บริการ	รวม
Median	12	6	10
Minimum	5 เดือน	3 เดือน	3 เดือน
Maximum	53 ปี	41 ปี	53 ปี

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ โดยประมาณ 10 ปี หรือส่วนใหญ่ประมาณ 3 ใน 4 มีระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มากกว่า 5 ปีขึ้นไป มีประมาณร้อยละ 6 เท่านั้นที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ น้อยกว่า 1 ปี เมื่อดูกลุ่มที่ทำงานทั่วๆ ไป และกลุ่มบริการแล้ว พบว่ากลุ่มที่ทำงานทั่วๆ ไป มีสัดส่วนของการอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ มากกว่ากลุ่มบริการ ประมาณ 1 เท่าตัว

ตาราง 6.3 แสดงระดับการศึกษา

การศึกษา	กลุ่มทั่วไป (n = 200)		กลุ่มบริการ (n = 100)		รวม (n =300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ไม่ได้เรียนหนังสือ	1	0.5	1	1.0	2	0.7
ประถมศึกษา	10	5.0	3	3.0	13	4.3
มัธยมศึกษา	50	25.0	64	64.0	114	38.0
อาชีวศึกษา	43	21.5	17	17.0	60	20.0
ปริญญาตรี	96	48.0	15	15.0	111	37.0

ระดับการศึกษาของกลุ่มชายชอบชายในภาพรวม พบว่าชายชอบชายส่วนใหญ่แล้วมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและระดับปริญญาตรีในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน รองลงมาคือ อาชีวศึกษา สำหรับชายชอบชายที่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา เพียงร้อยละ 5 และมีผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือจำนวน 2 รายเท่านั้น เมื่อเปรียบเทียบดูในทั้ง 2 กลุ่ม พบว่าในกลุ่มบริการส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา ส่วนในกลุ่มที่ทำงานทั่วๆ ไป เกือบครึ่งหนึ่งมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งจะเห็นได้ค่อนข้างชัดว่า กลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในสถานบริการมีระดับการศึกษาน้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป

ตาราง 6.4 แสดงสถานภาพการสมรส

สถานภาพสมรส	กลุ่มทั่วไป (n = 200)		กลุ่มบริการ (n = 100)		รวม (n =300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	4	2.0	2	2.0	6	2.0
โสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเท่านั้น	1	0.5	-	-	1	0.3
โสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเท่านั้น	131	65.5	20	20.0	151	50.3
โสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย	30	15.0	50	50.0	80	26.7
อยู่กินด้วยกันกับคู่รัก (ชาย)	33	16.5	8	8.0	41	13.7
อยู่กินด้วยกันกับคู่รัก (หญิง)	1	0.5	20	20.0	21	7.0

สถานภาพของการสมรส พบว่าในกลุ่มชายชอบชายส่วนใหญ่ร้อยละ 80 มีสถานภาพเป็นโสด ในกลุ่มชายชอบชายที่เป็นโสด มีจำนวนเพียง 6 ราย ที่ยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ และมีจำนวน 1 ราย ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเท่านั้น ชายชอบชายที่มีคู่อยู่ด้วยกันมีประมาณร้อยละ 20 มีคู่ที่อยู่กินด้วยกันเป็นผู้ชายมีสัดส่วนมากกว่าคู่ที่อยู่กินด้วยกันที่เป็นผู้หญิงประมาณ 1 เท่า กล่าวโดยสรุปกลุ่มชายชอบชายเป็นผู้ที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายเท่านั้น มีประมาณครึ่งหนึ่ง อีกประมาณครึ่งหนึ่งมีเพศสัมพันธ์ได้ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย

แผนภาพ 6.4 แสดงอาชีพในกลุ่มที่ทำงาน และมีรายได้เป็นของตนเอง

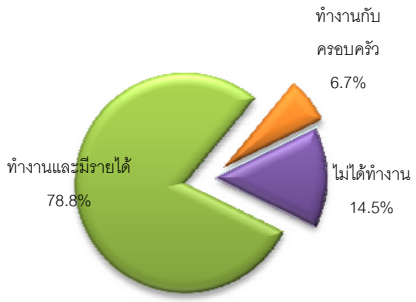

รายได้	ทั่วไป		บริการ		รวม	
(ต่อเดือน)	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 10,000 บาท	75	47.5	42	43.8	117	46.1
10,001-20,000 บาท	54	34.2	37	38.5	91	35.8
20,000 บาทขึ้นไป	29	18.4	17	17.7	46	18.1

ลักษณะการทำงาน หรือการมีงานทำ พบว่ากลุ่มชายชอบชายมากกว่าร้อยละ 79 ที่มีงานทำและมีรายได้เป็นของตนเอง ประมาณร้อยละ 7 ทำงานช่วยเหลือครอบครัว ที่เหลือไม่มีงานทำหรือกำลังเรียนหนังสือ รายได้เฉลี่ยในภาพรวมเท่ากับ 10,750 บาทต่อเดือน โดยมีรายได้ต่ำสุดเท่ากับ 1,000 บาทต่อเดือน และรายได้สูงสุดประมาณ 200,000 บาทต่อเดือน เมื่อเปรียบเทียบรายได้ในกลุ่มชายชอบชายทั่วๆ ไป และกลุ่มชายชอบชายที่ทำงานในสถานบริการแล้ว จะเห็นว่าประมาณของรายได้ต่อเดือนของทั้ง 2 กลุ่ม มีความแตกต่างกันบ้างเล็กน้อย (Median = 10,050 บาท, ทั่วไป = 12,000 บาท, บริการ) เมื่อดูสัดส่วนของรายได้เป็นกลุ่มแล้ว (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่ทำงาน) พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งของกลุ่มชายชอบชายทั่วๆ ไป มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท ในขณะที่กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนที่น้อยกว่า คือ ประมาณร้อยละ 44ที่มีรายได้ไม่เกิน 10,000 บาทต่อเดือน กลุ่มที่มีรายได้มากกว่า 20,000 บาทต่อเดือนมีประมาณ ร้อยละ 18 ประมาณร้อยละ 36 มีรายได้อยู่ในระหว่าง 10,000-20,000 บาทต่อเดือน

ตาราง 6.5	การใช้เวลาว่างของชายชอบชาย		
ลำดับที่	กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1	ดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/ อ่านหนังสือ	96	32.0
2	เล่นกีฬา/เล่นดนตรี/ออกกำลังกาย	42	14.0
3	เล่นเกมส์/Internet	37	12.3
4	สังสรรค์กับเพื่อนๆ	37	12.3
5	ทำงานบ้าน	30	10.0
6	ทำงานหารายได้พิเศษ	17	5.7
7	เดินตามศูนย์การค้า/Shopping	12	4.0
8	อื่นๆ	11	3.7
9	เที่ยวตามสถานบันเทิง	8	2.7
10	เล่นการพนัน	7	2.3
11	ดื่มสุรา/สูบบุหรี่/เสพสารเสพติด	3	1.0

การใช้เวลาว่างของชายชอบชาย พบว่ากิจกรรมที่กลุ่มชายชอบชายทำเป็นส่วนใหญ่ในสัดส่วนที่สูงสุดใน 4 กิจกรรมคือ การดูภาพยนตร์/โทรทัศน์/ฟังเพลง/อ่านหนังสือ มีสัดส่วนสูงสุด รองลงมาคือ การออกกำลังกาย เล่นเกมส์/Internet และสังสรรค์กับเพื่อน ตามลำดับ

ตาราง 6.6	แหล่งพบปะสังสรรค์กับเพื่อนกลุ่มเดียวกัน		
ลำดับที่	กิจกรรม	จำนวน	ร้อยละ
1	ร้านอาหาร	99	33.0
2	ร้านเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	84	28.0
3	สวนสาธารณะ	67	22.3
4	บาร์	64	21.3
5	ร้านเครื่องดื่มทั่วไป	59	19.7
6	สถานสุขภาพ	50	16.7
7	สถานนวด	45	15.0
8	สถานที่เต้นรำ	44	14.7
9	ร้านคาราโอเกะ	44	14.7
10	โรงแรม ที่พัก	40	13.3
11	อื่นๆ	22	7.3
12	ร้านกาแฟ	16	5.3
13	คาบาเรต์โชว์	12	4.0

* **หมายเหตุ** : ตอบได้หลายคำตอบ คิดสัดส่วนเป็น Percent of Case

แหล่งที่กลุ่มชายชอบชายใช้เป็นสถานที่พบปะกลุ่มของตนเอง ใน 5 อันดับแรก คือ ร้านอาหาร ร้านเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สวนสาธารณะ บาร์ ร้านเครื่องดื่มทั่วไป ตามลำดับ

ความรู้เกี่ยวกับเรื่องโรคเอดส์

ตาราง 6.7 แสดงสัดส่วนที่มีความรู้ที่ถูกต้องในภาพรวม

ข้อความ	กลุ่มทั่วไป (n = 200)		กลุ่มบริการ (n = 100)		รวม (n =300)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	187	93.5	98	98.0	285	95.0
การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	117	58.5	74	74.0	191	63.7
คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	153	76.5	81	81.0	234	78.0
ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	170	85.0	78	78.0	248	82.7
การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	171	85.5	83	83.0	254	84.7
การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	142	71.0	68	68.0	210	70.0
การมีเพศสัมพันธ์ทางปาก (Oral Sex) สามารถติดเชื้อเอดส์	114	57.0	53	53.0	167	55.7
ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	143	71.5	64	64.0	207	69.0
การใช้ห้องน้ำร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	167	83.5	79	79.0	246	82.0
การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	178	89.0	83	83.0	261	87.0

ในภาพรวมของความรู้ในเรื่องเอดส์ที่ถูกต้องอยู่ในระหว่างร้อยละ 56-95 ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มีสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 80 คือ เรื่องของการใช้ถุงยางอนามัยป้องกันการติดเชื้อโรคเอดส์ได้ รองลงมาคือ การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์ การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่า

วางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์ การสวนล้างช่องคลอดหลังการร่วมเพศสามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ และการร่วมเพศระหว่างมีประจำเดือนไม่ทำให้ติดเอดส์ ตามลำดับ มากกว่าร้อยละ 70-80 คือ คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน มากกว่าร้อยละ 50-70 คือ ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) ส่วนเรื่องที่มีสัดส่วนถูกต้องน้อยที่สุดคือ การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์

ในกลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีสัดส่วนของการตอบความรู้เรื่องเอดส์ได้ถูกต้องได้น้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการในเรื่อง การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์ การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ ส่วนเรื่องอื่นๆ มีสัดส่วนของการตอบความรู้ได้ถูกต้องมากกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ อย่างไรก็ตามในแต่ละข้อนั้นสัดส่วนของการตอบความรู้เรื่องเอดส์ได้ถูกต้องไม่ค่อยแตกต่างกันมากนักยกเว้นในข้อที่เกี่ยวกับความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์จากการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์สามารถลดความเสี่ยงได้ที่มีคะแนนที่แตกต่างกัน

ตาราง 6.8 แสดงสัดส่วนของคะแนนความรู้ที่ถูกต้อง

คะแนน	กลุ่มทั่วไป (n = 200)	กลุ่มบริการ (n = 100)	รวม (n =300)
ค่าเฉลี่ย	7.7	7.6	7.7
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1.8	1.7	1.8
น้อยที่สุด	3	2	2
มากสูงสุด	10	10	10
2-7 คะแนน	38.0	37.0	37.7
มากกว่า 7 คะแนน	62.0	63.0	62.3
ตอบถูกทุกข้อ (ข้อที่ 1-5)	39.0	42.0	40.0
ตอบถูกทุกข้อ (10 คะแนน)	16.5	7.0	13.3

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในภาพรวมแล้ว พบว่า กลุ่มชายชอบชายมีความรู้เรื่องเอดส์ค่อนข้างดี คนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ที่มีความรู้เรื่องเอดส์มากกว่าคะแนนเฉลี่ย (มากกว่า 7 คะแนนขึ้นไป) ความรู้เกี่ยวกับเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS (ข้อที่ 1-5) พบว่า คนที่ตอบได้ถูกต้องทั้ง 5 ข้อ มีประมาณร้อยละ 40 ตอบได้ถูกต้องทุกข้อ (ทั้ง 10 ข้อ) มีเพียงร้อยละ 13

กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่แตกต่างกันกับกลุ่มชายชอบชายบริการมากนัก กล่าวคือ มีคะแนนเฉลี่ยเท่าๆ กัน คือ ประมาณ 7 คะแนน กลุ่มชายชอบชายทั่วไป สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับเอดส์ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS น้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการเล็กน้อย แต่กลุ่มชายชอบชายบริการสามารถตอบความรู้เรื่องเอดส์ได้ทุกข้อมีสัดส่วนที่น้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป

พฤติกรรมทางเพศ

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มชายชอบชาย (คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มาก่อน) พบว่า ส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศชาย อีกประมาณ 1 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับเพศหญิง กลุ่มที่มีคู่นอนครั้งแรกที่เป็นผู้ชายเป็นกลุ่มชายชอบชายทั่วไปมากกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ

เมื่อวิเคราะห์คู่เพศสัมพันธ์โดยแยกตามคู่นอนครั้งแรก พบว่าชายชอบชายที่มีคู่นอนครั้งแรกเป็นผู้หญิง ส่วนใหญ่แล้วจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก รองลงมาคือ คนที่รู้จักกันคุ้นเคย คนที่รู้จักกันผิวเผิน และพนักงานบริการ ตามลำดับ ส่วนชายชอบชายที่มีคู่นอนครั้งแรกเป็นผู้ชายนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย รองลงมาคือ คู่รัก ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน และพนักงานบริการ ตามลำดับ

แผนภาพ 6.5 คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

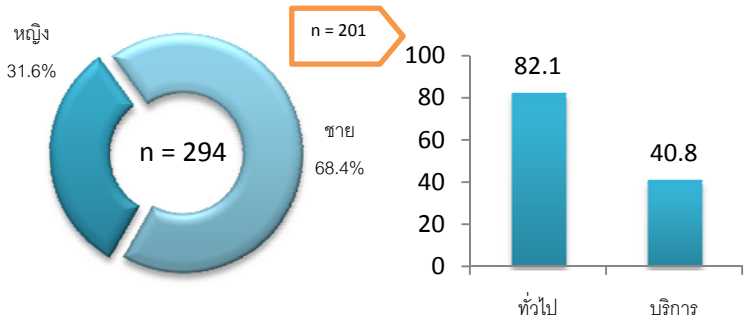

คู่นอนครั้งแรก	หญิง (n=93)	ชาย (n=201)
คู่รัก	48.4	28.9
คุ้นเคย	30.1	44.3
ผิวเผิน	11.8	25.4
พนักงานบริการ	9.7	1.5

แผนภาพ 6.6 เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

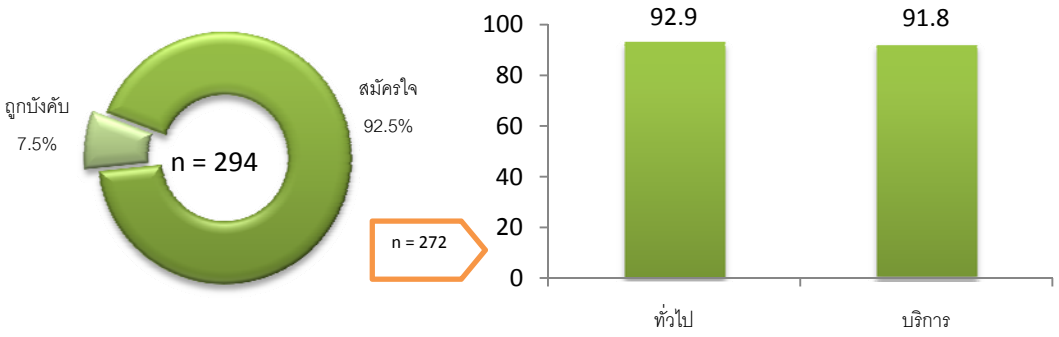

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกมากกว่าร้อยละ 90 ที่มีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจ มีจำนวน 22 ราย หรือร้อยละ 8 ที่ถูกบังคับให้มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กลุ่มชายชอบชายทั่วไป และกลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์โดยสมัครใจใกล้เคียงกัน กลุ่มชายชอบชายที่มีเพศสัมพันธ์โดยการถูกบังคับเป็นการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชายเสียส่วนใหญ่ (ร้อยละ 86.4 = ผู้ชาย, 13.6 = ผู้หญิง)

ตาราง 6.9 แสดงสัดส่วนของอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก	กลุ่มทั่วไป	กลุ่มบริการ	รวม
10-14 ปี	13.8	19.3	15.6
15-19 ปี	59.0	70.5	62.7
20-32 ปี	27.1	10.2	21.7
ค่าเฉลี่ย	17.7	16.6	17.4
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	3.18	2.59	3.0
อายุน้อยที่สุด	10	12	10
อายุมากที่สุด	32	25	32

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 17 ปี ในภาพรวมในกลุ่มชายชอบชายทั่วไป มีอายุเฉลี่ยเมื่อแรกมีเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการประมาณ 1 ปี ชายชอบชายที่มีอายุน้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 10 ปี

อายุที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่า 15 ปี มีประมาณร้อยละ 16 แต่คนส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุประมาณ 15-19 ปี กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนของอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกน้อยกว่า 15 ปีมากกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป

แผนภาพ 6.7 แสดงสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก

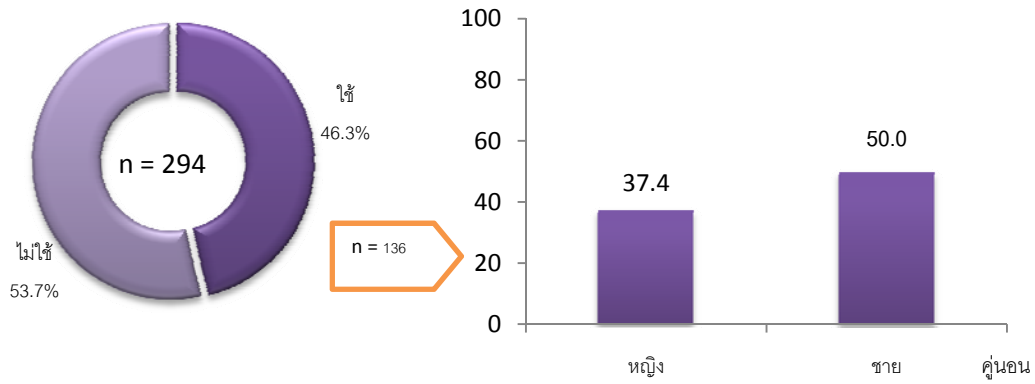

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมีสัดส่วนประมาณร้อยละ 46 เมื่อวิเคราะห์ดูในกลุ่มทั่วไป และกลุ่มบริการ พบว่าสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 46.4 และ 45.9 ตามลำดับ) แต่เมื่อวิเคราะห์ร่วมกับคู่เพศสัมพันธ์ พบว่ากลุ่มชายชอบชายที่มีคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก กับผู้หญิงมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่าคู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นผู้ชาย

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเท่านั้น)

เอดส์ยังไม่มี, อายไม่กล้าซื้อ, ไม่มีถุงยาง, คู่นอนไม่เคย
เป็นครั้งแรก, ไม่ทราบเรื่องเอดส์,
ไม่ธรรมชาติ, ต้องการมีบุตร, ไม่ได้เตรียม,
เป็นแฟน, ฉุกเฉิน, ไม่ได้คิดอะไร
ไม่สะดวก, เมา, ไม่รู้จัก, ไม่พก, รัก,
ช่วยกันภายนอก, ไม่ทราบถึงการติดเชื้อ, ลืม,
มั่นใจว่าบริสุทธิ์, ถูกบังคับ
คู่นอนไม่ยอมใช้, ถูกคุกคาม, ไม่ชอบ, ความคึกคะนอง

เพศสัมพันธ์ในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา คิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาเท่านั้น (n= 285) มีจำนวน 9 ราย ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาก่อน แต่ไม่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะไม่นำมาวิเคราะห์เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

จำนวนคู่นอนในรอบ 1 ปีที่ผ่านมาในภาพรวมประมาณ 46 คน โดยจำนวนคู่นอน 400 คน เป็นจำนวนมากที่สุด จำนวน 27 ราย ที่ไม่ตอบคำถามนี้ เมื่อวิเคราะห์ดูในกลุ่มทั่วไป และกลุ่มบริการแล้วจะมีสัดส่วนที่แตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มทั่วชายชอบชายทั่วไปมีจำนวนคู่นอนเฉลี่ย 5 ราย และกลุ่มบริการมีจำนวน 18 ราย เมื่อดูในภาพรวมกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพียงคนเดียวในรอบ 1 ปี มีเพียงร้อยละ 18 เท่านั้น

ตาราง 6.10 แสดงจำนวนของคู่นอน

คะแนน	กลุ่มทั่วไป (n = 192)	กลุ่มบริการ (n = 93)	รวม (n =285)
Median (คน)	5	18	6
จำนวนต่ำที่สุด	1	1	1
จำนวนสูงสุด	140	400	400

เมื่อวิเคราะห์ดูสัดส่วนของจำนวนคู่นอนในกลุ่มชายชอบชาย แล้วเห็นได้ชัดเจนว่ากลุ่มชายชอบชายบริการประมาณ 2 ใน 3 มีจำนวนคู่นอนมากกว่า 10 รายขึ้นไปในรอบปีที่ผ่านมา มีเพียงจำนวน 4 รายเท่านั้นที่มีคู่นอนเพียงคนเดียว ส่วนกลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีคู่นอนเพียงคนเดียวในรอบปีที่ผ่านมาในสัดส่วนสูงกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ แต่อย่างไรก็ตามเกือบร้อยละ 80 ที่มีคู่นอนมากกว่า 1 คน

แผนภาพ 6.8 แสดงสัดส่วนของจำนวนคู่นอน

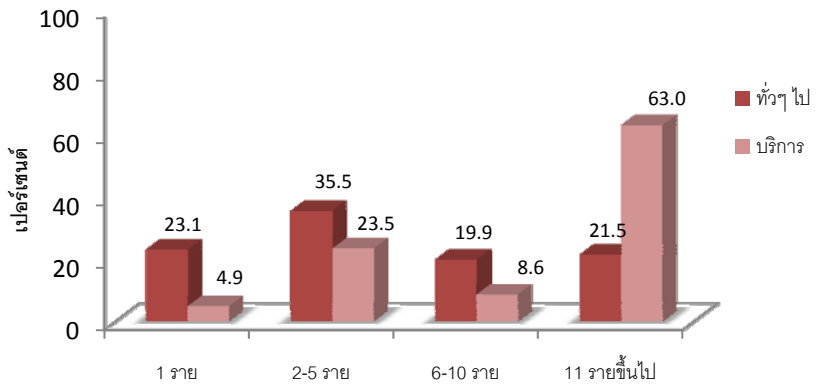

เมื่อวิเคราะห์คู่นอนในรอบปีที่ผ่านมาเฉพาะที่เป็นผู้หญิงในแต่ละประเภทแล้ว พบว่า ส่วนใหญ่แล้วมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รัก รองลงมาคือ ผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย ผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน และผู้หญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ (คิดสัดส่วนคู่นอนในแต่ละประเภท) สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักมีสัดส่วนน้อยกว่าคู่นอนประเภทอื่นๆ อย่างชัดเจน คู่นอนที่เป็นผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย ผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน และผู้หญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างสูง ร้อยละ 76-88 กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ

ตาราง 6.11 แสดงสัดส่วนของประเภทคู่นอน เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง

เพศสัมพันธ์กับผู้หญิง	เพศสัมพันธ์		การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง		
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มทั่วไป	กลุ่มบริการ	รวม
คู่รัก	71	24.9	62.5	30.9	38.0
ผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย	46	16.1	81.8	74.3	76.1
ผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน	39	13.7	90.0	75.9	79.5
พนักงานบริการ	34	11.9	88.9	88.0	88.2

หมายเหตุ : คิดสัดส่วนในแต่ละประเภท

ประเภทคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมาที่เป็นผู้ชาย พบว่ากลุ่มชายชอบชายมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก ผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง และมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันในแต่ละประเภท กล่าวคือ ร้อยละ 73-78 ส่วนคู่นอนประเภทพนักงานบริการมีสัดส่วนไม่มากนัก สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างสูงเช่นกัน กล่าวคือ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์อยู่ระหว่างร้อยละ 64-82

เมื่อเปรียบเทียบคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์แตกต่างกัน (หญิง-ชาย) พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนที่เป็นคนที่รู้จักกันคุ้นเคย คนรู้จักกันผิวเผิน และพนักงานบริการไม่แตกต่างกันมากนัก แต่คู่นอนที่เป็นคู่รักสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักที่เป็นเพศชายสูงกว่าคู่รักที่เป็นเพศหญิง

ตาราง 6.12 แสดงสัดส่วนของประเภทคู่นอน เมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชาย

เพศสัมพันธ์กับผู้ชาย	เพศสัมพันธ์		การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง		
	จำนวน	ร้อยละ	กลุ่มทั่วไป	กลุ่มบริการ	รวม
คู่รัก	222	77.9	68.1	51.6	63.5
ผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย	212	74.4	74.6	85.7	78.3
ผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน	207	72.6	79.8	85.9	82.1
พนักงานบริการ	85	29.8	70.2	92.1	80.0

หมายเหตุ : คิดสัดส่วนในแต่ละประเภท

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไปส่วนใหญ่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้ชาย มีจำนวน 40 รายเท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้หญิง สำหรับกลุ่มชายชอบชายบริการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้หญิงในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไปอย่างชัดเจน (ร้อยละ40.9, 1.0 ตามลำดับ) เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้หญิงในภาพรวม มีสัดส่วนร้อยละ 14 ประเภทของคู่นอนครั้งล่าสุดส่วนใหญ่เกือบครึ่งหนึ่งเป็นคู่รัก รองลงมาคือ คนที่รู้จักกันผิวเผิน และคนที่รู้จักกันคุ้นเคย มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน เมื่อวิเคราะห์แยกเพศของแต่ละประเภทจะพบว่าคนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดที่เป็นผู้หญิง ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นคู่รัก สำหรับคู่นอนครั้งล่าสุดที่เป็นผู้ชาย มีสัดส่วนที่เป็นประเภทคู่รักน้อยกว่ากลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิง แต่จะมีสัดส่วนของผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผิน และคนที่รู้จักกันคุ้นเคยมากขึ้น

แผนภาพ 6.9 แสดงสัดส่วนของคู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

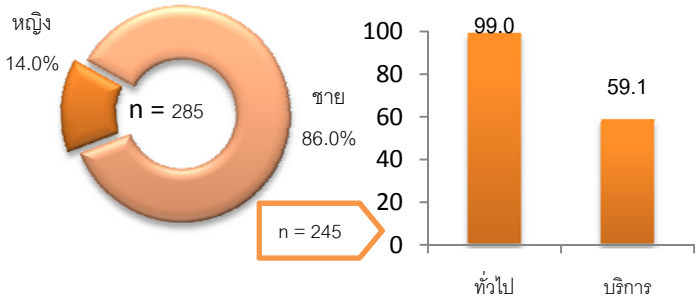

คู่นอนครั้งล่าสุด	หญิง (n=40)	ชาย (n=245)	รวม
คู่รัก	77.5	40.8	46.0
คุ้นเคย	10.0	26.5	24.2
ผิวเผิน	5.0	30.2	26.7
พนักงานบริการ	7.5	2.4	3.2

การใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดมีสัดส่วนค่อนข้างสูง คือ ประมาณร้อยละ 79 เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มชายชอบชายทั่วไป กับกลุ่มชายชอบชายบริการ พบว่าสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมี

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป (ร้อยละ 68, 85 ตามลำดับ) เมื่อพิจารณาคู่นอนที่มีเพศแตกต่างกัน พบว่าชายชอบชายที่มีคู่นอนครั้งล่าสุดเป็นเพศชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสูงกว่า คู่นอนที่เป็นผู้หญิง

แผนภาพ 6.10 แสดงสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุด

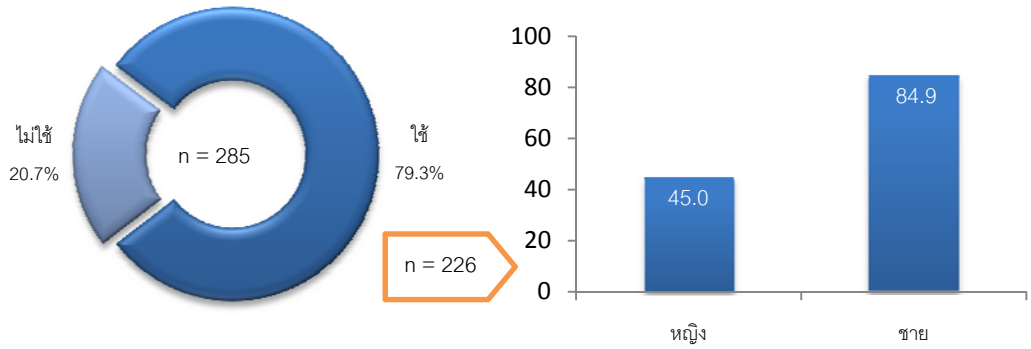

เหตุผลที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัย (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่ไม่ได้ใช้ถุงยางอนามัยเท่านั้น)

คู่ไม่ใช้, ไม่มี, อยู่ด้วยกันมานานแล้ว
คู่รัก, ไม่เคยนอกใจ, ตอนนั้นหาไม่เจอ,
เป็นแฟน, ไม่ตื่นเต้น,
ไม่มีอะไรกัน, หลั่งช้า,
กับแฟนตนเอง, ใช้ปากทำ oral sex
ถุงยางหมด, ไว้ใจ, เพิ่มความมันส์

ปัญหาที่คู่นอนไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย (คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่า ส่วนใหญ่แล้วไม่ได้ประสบกับปัญหาดังกล่าวมีเพียงร้อยละ 40 ที่เคยประสบกับปัญหาดังกล่าว

กลุ่มที่เคยมีปัญหาที่คู่นอนไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย มีวิธีปฏิบัติโดยการมีเพศสัมพันธ์ด้วยวิธีอื่น พูดต่อรองเพื่อให้ใช้ถุงยางอนามัยจนได้ และปฏิเสธการมีเพศสัมพันธ์ ตามลำดับ มีร้อยละ 29 ที่ยอมให้มีเพศสัมพันธ์โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 6.11 แสดงวิธีปฏิบัติเมื่อมีปัญหาคู่นอนไม่ยินยอมใช้ถุงยางอนามัย

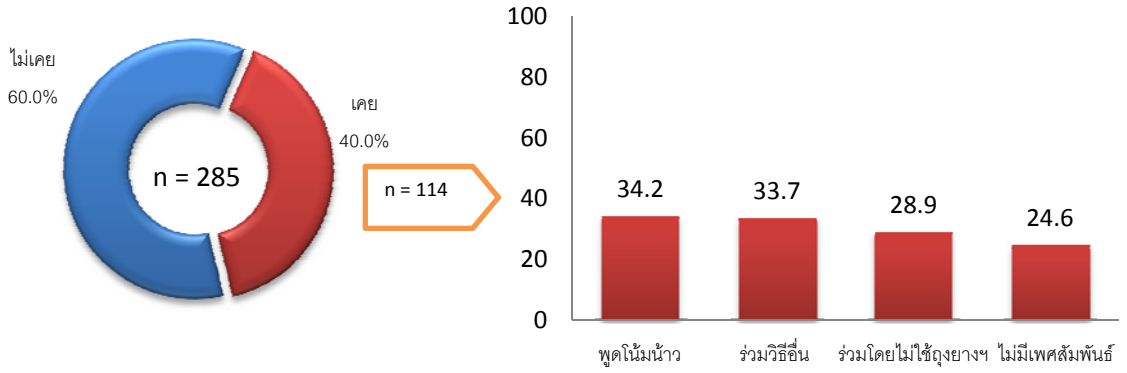

ปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก/หลุด/ลื่น/ไหล (คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่าชายชอบชายที่เคยประสบปัญหานี้มีสัดส่วนไม่มากนัก คือ ประมาณร้อยละ 20 กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนที่ประสบกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไปเพียงเล็กน้อย (ร้อยละ 23, 19 ตามลำดับ) กลุ่มที่เคยประสบปัญหาถุงยางอนามัยแตก/หลุด/ลื่น/ไหล นั้น มีวิธีปฏิบัติโดยเปลี่ยนถุงยางอนามัยอันใหม่ ทำความสะอาด ถอดออก เป็นต้น

แผนภาพ 6.12 แสดงวิธีปฏิบัติเมื่อถุงยางอนามัยแตก/หลุด

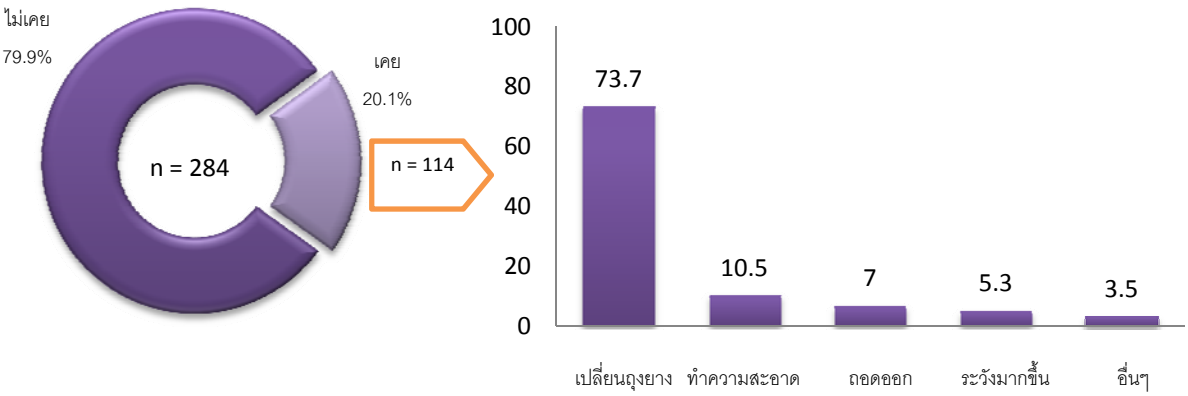

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน พบว่า ร้อยละ 38 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาเพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน กลุ่มชายชอบชายในสถานบริการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาเพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทนเกือบทั้งหมด (ร้อยละ 94.6) ส่วนในกลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทนเพียงร้อยละ 11 เท่านั้น สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งค่อนข้างสูง กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป อย่างเห็นได้ชัดเจน (ร้อยละ 86.4, 42.9 ตามลำดับ)

แผนภาพ 6.13 เพศสัมพันธ์เพื่อแลกเงินหรือสิ่งของตอบแทน

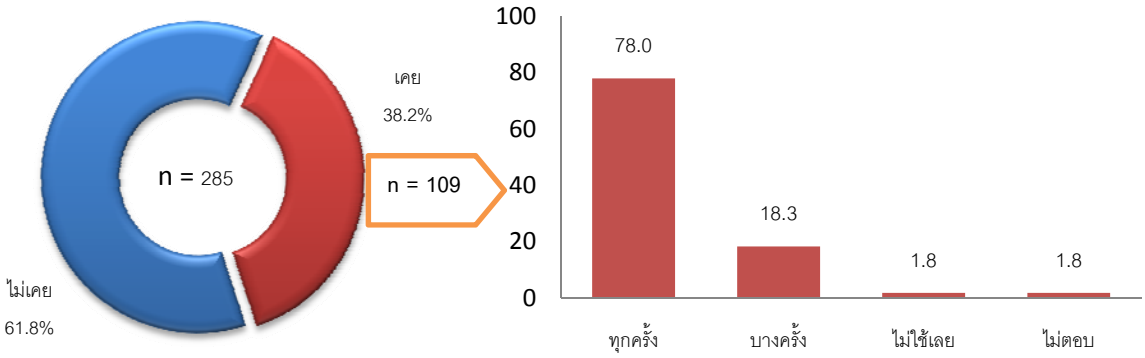

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น มีปัสสาวะแสบขัด มีแผลที่อวัยวะเพศ มีหนองไหลจากอวัยวะเพศ เป็นต้น พบว่ามีสัดส่วนไม่มากนัก คือ ร้อยละ 17 กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีสัดส่วนอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์สูงกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการเล็กน้อย (ร้อยละ 18.5, 15.0 ตามลำดับ) สำหรับกลุ่มที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จะมีวิธีปฏิบัติโดยการไปรักษาตามคลินิกหรือสถานพยาบาล รองลงมาคือซื้อยามารับประทานเอง ปรึกษากับเพื่อน หรือคู่รัก หรือนายจ้าง ตามลำดับ มีผู้ที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ แต่ไม่ได้ทำอะไรเลยมีจำนวน 2 รายเท่านั้น

แผนภาพ 6.14 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการปฏิบัติตน

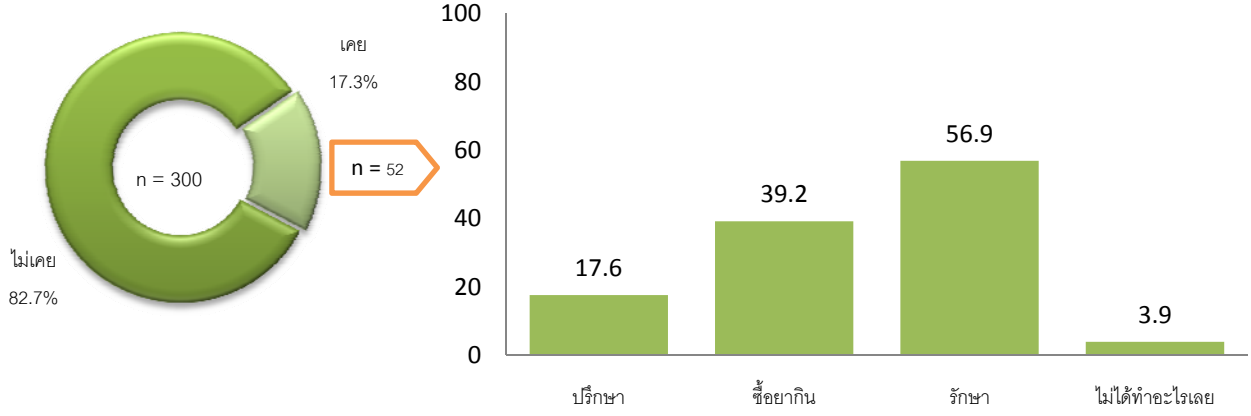

การตรวจเลือด

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มชายชอบชาย พบว่ามีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมาค่อนข้างสูงคือ ประมาณร้อยละ 63.2 หรือประมาณเกือบสองในสามของกลุ่มชายชอบชายทั้งหมดเคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา ทั้ง 2 กลุ่ม มีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 64.5 = ทั่วไป และร้อยละ 61 = บริการ)

ในกลุ่มชายชอบชายที่เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมานั้น พบว่าเกือบทั้งหมด ร้อยละ 96.8 ทราบผลตรวจเลือดของตน มีเพียงจำนวน 6 ราย หรือร้อยละ 3 (1 ราย = ทั่วไป, 5 ราย = บริการ)

แผนภาพ 6.15 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

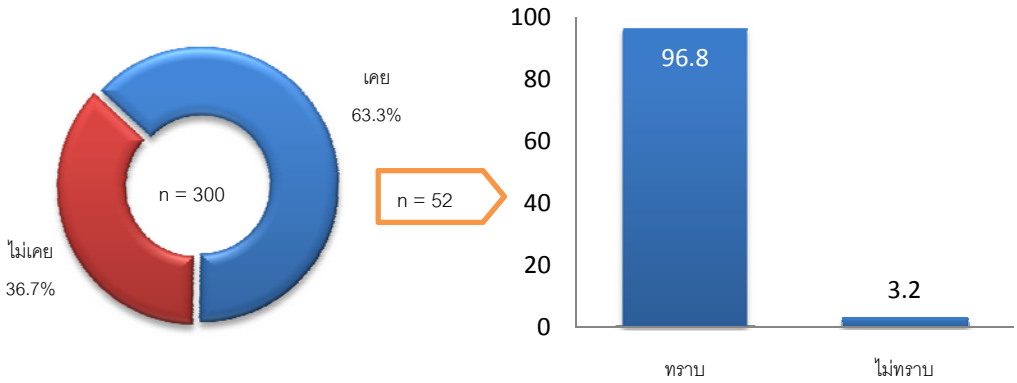

ถุงยางอนามัย

เมื่อเปรียบเทียบการใช้ถุงยางอนามัยจากแหล่งที่แตกต่างกันว่าเคยใช้หรือไม่ และมีคุณภาพเป็นอย่างไร พบว่า ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ มัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยน้อยกว่าถุงยางอนามัยที่ไปซื้อมาใช้เอง หรือว่าได้รับแจกมาฟรี นั้นหมายความว่า ตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติยังไม่สามารถเข้าถึงกลุ่มชายชอบชายได้มากเท่ากับถุงยางอนามัยจากการได้รับแจกหรือไปซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองจากแหล่งอื่นๆ ทั้งนี้อาจเป็นเรื่องคุณภาพของถุงยางอนามัย

คุณภาพของถุงยางอนามัย จากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ จากร้านค้าต่างๆ และจากการได้รับแจกถุงยางอนามัยจากหน่วยงานต่างๆ พบว่าถุงยางอนามัยที่จำหน่ายตามร้านค้ามีคุณภาพดีกว่าถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ และการได้รับแจกฟรีจากหน่วยงานซึ่งส่วนใหญ่มาจากหน่วยราชการ อย่างไรก็ตามถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติเป็นแหล่งที่กลุ่มชายชอบชายใช้บริการไม่มากนัก

แหล่งสะดวกที่กลุ่มชายชอบชายหาซื้อถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่เป็นร้านสะดวกซื้อ รองลงมาคือ Supermarket ร้านขายยา ตู้จำหน่ายอัตโนมัติ และร้านค้าทั่วๆ ไป ตามลำดับ (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง)

ตาราง 6.13 ถุงยางอนามัย

ถุงยางอนามัย	เคย		คุณภาพ					
			ดี		พอใช้		ไม่ดีเลย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	65	21.7	34	52.3	31	47.7	-	-
ถุงยางอนามัยซื้อใช้เอง	223	74.3	181	81.5	36	16.2	2	0.9
ถุงยางอนามัยได้รับแจก	238	79.3	165	71.7	61	25.5	4	1.7

แหล่งสะดวกที่กลุ่มชายชอบชายหาซื้อถุงยางอนามัย ส่วนใหญ่เป็นร้านสะดวกซื้อ รองลงมาคือ Supermarket ร้านขายยา และร้านค้าทั่วๆ ไป ตามลำดับ (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่เคยซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง)

แผนภาพ 6.16 แสดงแหล่งสะดวกซื้อถุงยางอนามัย

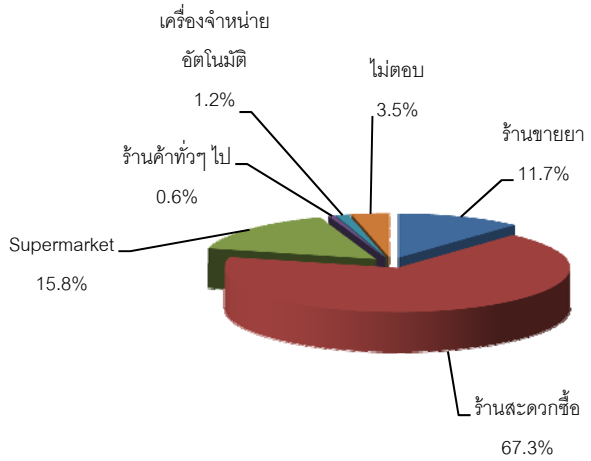

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามากกว่าร้อยละ 84.3 ที่มีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา สัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มชายชอบชายบริการมากกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไปเล็กน้อย

แผนภาพ 6.17 พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

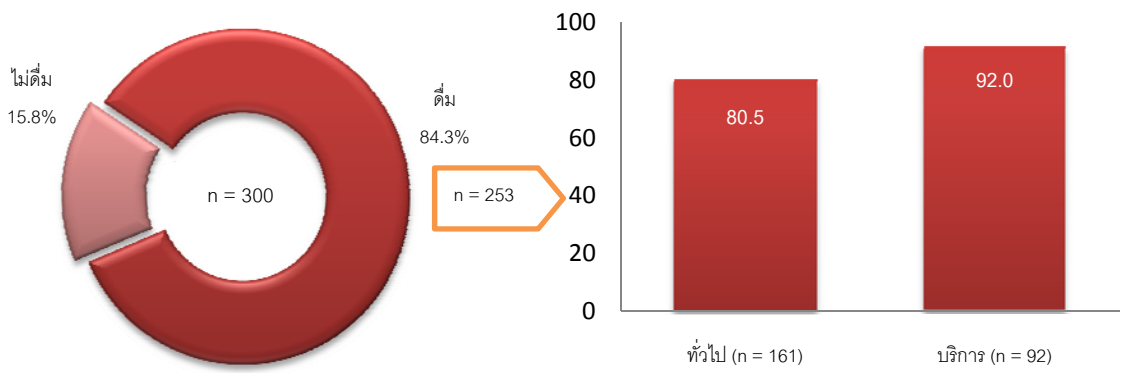

ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา) พบว่าคนส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แล้วแต่โอกาส และดื่มนานๆ ครั้งเท่านั้น ที่เหลือประมาณ 1 ใน 3 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ค่อนข้างบ่อย กล่าวคือ ร้อยละ 7 ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน ร้อยละ 20 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2-3 ครั้งต่อสัปดาห์ และร้อยละ 9 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกสัปดาห์ เมื่อวิเคราะห์ในกลุ่มชายชอบชายทั่วไป และบริการ พบว่า กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ กล่าวคือ กลุ่มชายชอบชายทั่วไปร้อยละ 70 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้วแต่โอกาส และนานๆ ครั้ง และร้อยละ 55 ในกลุ่มชายชอบชายบริการ

ในกลุ่มที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวัน พบว่า โดยเฉลี่ยจะดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์วันละ 3-4 แก้ว ผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์จำนวนมากที่สุดเท่ากับ 10 แก้วต่อวัน (Median = 3.5)

ตาราง 6.14 ความถี่ของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

ความถี่ (n = 253)	กลุ่มทั่วไป (n = 161)		กลุ่มบริการ (n = 92)		รวม (n =253)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	5	3.1	13	14.1	18	7.1
2-3 สัปดาห์/ครั้ง	28	17.4	22	23.9	50	19.8
สัปดาห์ละครั้ง	16	9.9	6	6.5	22	8.7
แล้วแต่โอกาส	64	39.8	38	41.3	102	40.3
นานๆ ครั้ง	48	29.8	13	14.1	61	24.1

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่า ส่วนใหญ่ประมาณ 2 ใน 3 มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ (ร้อยละ 59.6 = ทั่วไป, ร้อยละ 74.7 = บริการ)

พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งค่อนข้างสูง กล่าวคือ มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งประมาณ 2 ใน 3 กลุ่มชายชอบชายทั่วไปมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ

แผนภาพ 6.18 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัย

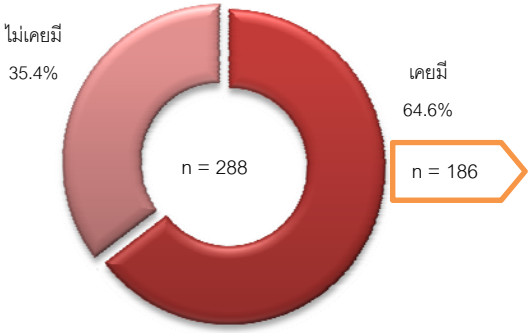

ถุงยางอนามัย	ทั่วไป (n=115)		บริการ (n=71)		รวม (n=186)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ใช้ทุกครั้ง	75	65.2	41	57.7	116	62.4
บางครั้ง	35	30.4	20	28.2	55	29.6
ไม่ใช้เลย	5	4.3	8	11.3	13	7.0
ไม่ตอบ	-	-	2	2.8	2	1.1

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด ประเภทที่ผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน/โคเคน หรืออื่นๆ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า มีผู้ที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาประมาณร้อยละ 19 สัดส่วนของการเสพสารเสพติดในกลุ่มชายชอบชายทั่วไปน้อยกว่ากลุ่มชายชอบชายบริการ (ร้อยละ 11.5 = ทั่วไป, 34.0 = บริการ)

ความถี่ของการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่า มีประมาณร้อยละ 9 หรือจำนวน 5 ราย ที่จะต้องเสพสารเสพติดทุกวัน ถ้าคิดสัดส่วนการเสพสารเสพติดทุกวันในแต่ละกลุ่ม จะพบว่าทั้ง 2 กลุ่มมีความถี่ของการเสพสารเสพติดไม่แตกต่างกันมากนัก

แผนภาพ 6.19 ความถี่ของการเสพสารเสพติด

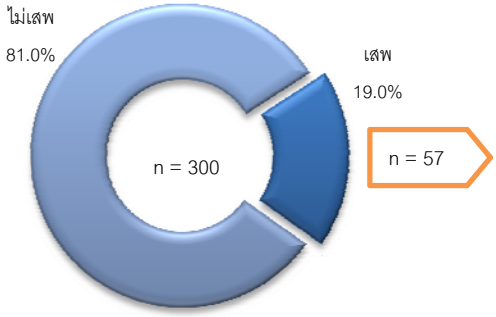

ความถี่	ทั่วไป (n= 23)		บริการ (n= 34)		รวม (n= 57)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกวัน	3	13.0	2	5.9	5	8.8
แล้วแต่โอกาส	7	30.4	12	35.3	19	33.3
ทดลองเสพ	13	56.5	20	58.8	33	57.9

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด (คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาและเสพสารเสพติด) พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด กลุ่มชายชอบชายบริการมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่ากลุ่มชายชอบชายทั่วไป (ร้อยละ 52.9 = บริการ, ร้อยละ 36.4 = ทั่วไป)

ความถี่ของการใช้ถุงยางอนามัย (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด) พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยค่อนข้างสูง มีเพียงจำนวน 2 ราย ที่ไม่ใช้ถุงยางอนามัยเลย อีก 7 รายใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้งบางคราวที่เหลือซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบ กลุ่มชายชอบชายทั่วไป และบริการ พบว่า สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยไม่แตกต่างกันมากนัก (เนื่องจากจำนวนค่อนข้างน้อย จึงทำให้สัดส่วนไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก)

แผนภาพ 6.20 เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัย

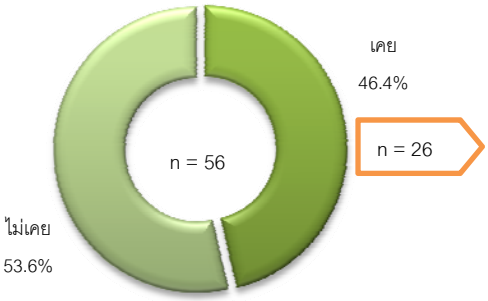

ความถี่	ทั่วไป (n= 23)		บริการ (n= 34)		รวม (n= 57)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ทุกครั้ง	5	62.5	12	66.7	17	65.4
บางครั้ง	3	37.5	4	22.2	7	26.9
ไม่ใช้เลย	-	-	2	11.1	2	7.7

การใช้สารเสพติดโดยวิธีการฉีดเข้าเส้นโลหิตดำ (คิดสัดส่วนในภาพรวมทั้งหมด) พบว่ามีเพียงจำนวน 1 รายเท่านั้น ที่เคยใช้วิธีการเสพสารเสพติดเข้าเส้นโลหิตดำ ซึ่งเป็นชายชอบชายบริการ ในกรณีศึกษารายนี้ พบว่า เริ่มใช้สารเสพติดโดยวิธีการเสพสารเสพติดเข้าเส้นโลหิตดำเมื่ออายุ 18 ปี (ปัจจุบันอายุ 22 ปี) นอกจากนี้ยังพบว่า กรณีรายนี้ เคยใช้เข็มฉีดยาเข้าเส้นโลหิตดำร่วมกันกับบุคคลอื่น และในกรณีการใช้อุปกรณ์ร่วมกันไม่มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ด้วย จึงทำให้กรณีที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีสูงมาก

7

แรงงานต่างด้าว

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวได้เริ่มดำเนินการเมื่อมี พ.ศ. 2548 เป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ. 2552 เป็นการดำเนินการในครั้งที่ 3 โดยเก็บข้อมูลจากแรงงานต่างด้าวที่เข้ามาตรวจสุขภาพในโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เพื่อนำผลการตรวจไปขอจดทะเบียนสำหรับกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เป็นเป้าหมายของการสำรวจครั้งนี้มีอยู่ 3 ประเทศ คือ แรงงานต่างด้าวจากประเทศลาว กัมพูชา และพม่า แบบสำรวจที่ใช้จะแปลเป็นภาษาของแต่ละประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญภาษาในแต่ละประเทศ

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะใช้เวลาทั้งหมด 3 เดือนตั้งแต่เมษายน – มิถุนายน โดยทีมนักวิจัยและทีมงานที่ปฏิบัติงานของโรงพยาบาลตากสิน และโรงพยาบาลเจริญกรุงประชารักษ์ เป็นผู้เก็บรวบรวมข้อมูล ทีมนักวิจัยส่วนใหญ่จะเก็บรวบรวมข้อมูลที่หน่วยให้บริการประกันสังคม ผู้ป่วยนอกและผู้ป่วยในบางส่วน

การเลือกตัวอย่างในการตอบแบบสอบถามนั้น จะต้องเป็นผู้ที่สามารถอ่านออก-เขียนได้ในแต่ละภาษาที่เป็นประเทศต้นทางของตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างบางส่วนไม่สามารถอ่านออก-เขียนได้แต่สามารถเข้าใจภาษาไทยได้ และมีความเต็มใจที่จะให้ข้อมูลแก่โครงการ นักวิจัยจะเป็นผู้สัมภาษณ์เอง ทั้งนี้เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างมีจำนวนมากพอที่จะเป็นตัวแทนของข้อมูลแรงงานต่างด้าวในปี พ.ศ. 2552 ได้

การสำรวจข้อมูลครั้งนี้ เป็นแรงงานต่างด้าว สัญชาติพม่าเป็นส่วนใหญ่ คือประมาณ 2 ใน 3 ทั้งนี้เนื่องจาก จำนวนแรงงานต่างด้าวของประเทศไทย ส่วนใหญ่แล้วจะมีสัญชาติพม่า เกือบ 1 ใน 4 เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และอีกประมาณ ร้อยละ 10 เป็นสัญชาติกัมพูชา เป็นเพศหญิง และเพศชายในสัดส่วนที่เท่ากัน

ตาราง 7.1 ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

ประเทศ	เพศ				รวม	
	หญิง		ชาย			
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
พม่า	151	65.9	142	67.6	293	66.7
ลาว	23	10.0	24	11.4	47	10.7
กัมพูชา	55	24.0	44	21.0	99	22.6
รวม	229		210		439	

อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวประมาณ 27 ปี โดยแรงงานต่างด้าวที่มีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 12 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 51 ปี เพศหญิง-ชาย มีอายุเฉลี่ยเกือบเท่าๆ กัน สำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีอายุเฉลี่ยสูงที่สุด รองลงมาคือ กัมพูชา และพม่า ตามลำดับ

ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วประมาณ 4 ปี แรงงานที่เพิ่งเข้ามาทำงานในประเทศไทยน้อยที่สุดคือ ประมาณ 1 เดือน และมากที่สุดประมาณ 36 ปี แรงงานหญิง-ชายมีระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทยไม่แตกต่างกันมากนัก

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ ในกรุงเทพมหานคร โดยเฉลี่ยประมาณ 5 ปี น้อยที่สุดเท่ากับ 1 เดือน และมากที่สุดเท่ากับ 40 ปี แรงงานสัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชามีระยะเวลาเฉลี่ยเกือบเท่าๆกัน คือ ประมาณ 5 ปี

ตาราง 7.2 อายุและระยะเวลา (ปี) ที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

ข้อมูลประชากร	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 229)	ชาย (n =210)	พม่า (n =293)	ลาว (n =47)	กัมพูชา (n =99)
อายุ					
ค่าเฉลี่ย	26.3	27.6	26.3	30.4	27.1
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	6.1	5.9	5.4	7.3	6.6
อายุน้อยที่สุด (ปี)	12	17	12	19	15
อายุมากที่สุด (ปี)	51	46	50	51	44
ระยะเวลาที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย					
ค่าเฉลี่ย	5.2	5.8	5.4	4.8	5.8
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.1	4.1	3.9	3.9	4.7
ระยะเวลาน้อยที่สุด (เดือน)	1	1	1	1	1
ระยะเวลามากที่สุด (ปี)	34	36	34	16	36
ระยะเวลาที่อยู่กรุงเทพมหานคร (ปี)					
ค่าเฉลี่ย	4.7	4.9	4.6	4.7	5.2
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.1	4.4	4.5	4.0	3.4
ระยะเวลาน้อยที่สุด (เดือน)	1	1	1	1	1
ระยะเวลามากที่สุด (ปี)	33	40	40	16	15

ประเทศที่เกิด หรือภูมิลำเนาเกิดของแรงงานต่างด้าว พบว่ามีแรงงานต่างด้าวที่เกิดในประเทศไทย ร้อยละ 3 (จำนวน 11 ราย) เมื่อเปรียบเทียบแรงงานต่างด้าวกับสัญชาติที่มีอยู่ พบว่าแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติใด ก็จะมีภูมิลำเนาเกิดในประเทศนั้นๆ แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีเกิดนอกประเทศพม่า ร้อยละ 2 แรงงานสัญชาติกัมพูชาที่เกิดนอกประเทศกัมพูชาประมาณร้อยละ 10 และแรงงานสัญชาติลาวเกิดนอกประเทศลาวมากที่สุดคือ ร้อยละ 14

ตาราง 7.3 ภูมิลำเนาของแรงงานต่างด้าว

ภูมิลำเนาเกิด	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 200)	ชาย (n =183)	พม่า (n =293)	กัมพูชา (n =99)	ลาว (n =47)
ไทย	3.0	2.7	1.6	3.3	9.5
กัมพูชา	25.0	20.2	0.8	91.2	4.8
พม่า	62.5	65.0	97.6	-	-
ลาว	9.5	12.0	-	5.5	85.7

รายได้ต่อเดือนของแรงงานต่างด้าว โดยเฉลี่ยประมาณ 5,000 บาท แรงงานชายมีรายได้ต่อเดือนสูงกว่าแรงงานหญิงเล็กน้อย รายได้ต่อเดือนของแรงงานสัญชาติพม่าจะสูงกว่าแรงงานลาวและกัมพูชา ตามลำดับ จำนวนรายได้ต่อเดือนที่น้อยที่สุดเท่ากับ 190 บาท และมากที่สุดเท่ากับ 12,000 บาท ซึ่งเป็นแรงงานชายสัญชาติกัมพูชา

ตาราง 7.4 รายได้ของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

ข้อมูลประชากร	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 229)	ชาย (n =210)	พม่า (n =293)	ลาว (n =47)	กัมพูชา (n =99)
รายได้เฉลี่ย					
ค่าเฉลี่ย	4,814.6	5,290.7	5,103.8	4,941.0	4,861.8
ค่ามัธยฐาน	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	1,593.0	1,438.5	1,440.5	1,683.0	1,758.6
รายได้น้อยที่สุด	190	190	190	400	190
รายได้มากที่สุด	10,000	12,000	10,000	8,000	12,000

สำหรับอาชีพของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่แล้วมากกว่าครึ่งหนึ่งทำงานในโรงงาน/บริษัท รองลงมาคือ ทำงานบ้าน และรับจ้างรายวัน ตามลำดับ ส่วนอาชีพอื่นๆ มีสัดส่วนที่แรงงานจะประกอบอาชีพมีสัดส่วนไม่มากนัก การประกอบอาชีพของแรงงานต่างด้าวหญิง จะมีสัดส่วนของการทำงานบ้านเป็นอันดับรองลงมา ในขณะที่แรงงานต่างด้าวชาย จะรับจ้างรายวันเป็นอันดับรองลงมา

การประกอบอาชีพจำแนกแต่ละสัญชาติ มีความแตกต่างอยู่บ้าง กล่าวคือ แรงงานพม่า ส่วนใหญ่ 2 ใน 3 ทำงานในโรงงาน/บริษัท ในขณะที่แรงงานกัมพูชา และลาว มีสัดส่วนเพียงร้อยละ 42 และ 19 ตามลำดับ แรงงานลาวส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตรกรรม รองลงมาเป็นลูกจ้างโรงงาน/บริษัท รับจ้างรายวัน และแม่บ้านในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับแรงงานกัมพูชานอกจากจะทำงานในโรงงาน/บริษัทเป็นส่วนใหญ่แล้ว รองลงมาคือ ทำงานบ้าน และรับจ้างรายวัน ตามลำดับ

ตาราง 7.5 อาชีพของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

อาชีพ	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เจ้าของกิจการ	11	4.8	8	3.8	14	4.8	4	8.5	1	1.0
ลูกจ้าง(โรงงาน/บริษัท)	114	49.8	135	64.3	198	67.6	9	19.1	42	42.4
รับจ้างรายวัน	20	8.7	35	16.7	24	8.2	7	14.9	24	24.2
แม่บ้าน	65	28.4	10	4.8	42	14.3	6	12.8	27	27.3
ค้าขาย	6	2.6	5	2.4	6	2.0	1	2.1	4	4.0
เกษตรกรรม	9	3.9	10	4.8	1	0.3	17	36.2	1	1.0
ไม่ตอบ	4	1.7	7	3.3	8	2.7	3	6.4	-	-

ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว พบว่าส่วนใหญ่ประมาณ 1 ใน 3 จะอยู่กับนายจ้าง รองลงมาอาศัยอยู่กับครอบครัว อยู่กับเพื่อน ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน และอยู่เพียงลำพัง ตามลำดับ สำหรับแรงงานสัญชาติกัมพูชานั้น ส่วนใหญ่จะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง ส่วนแรงงานสัญชาติพม่าส่วนใหญ่จะอยู่กับเพื่อน แรงงานลาวส่วนใหญ่จะอยู่กับครอบครัว

ตาราง 7.6 ลักษณะการอยู่อาศัยของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

ลักษณะการอยู่อาศัย	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
อยู่ตามลำพัง	15	6.6	15	7.1	22	7.5	3	6.4	5	5.1
อยู่กับเพื่อน	66	28.8	61	29.0	103	35.2	3	6.4	21	21.2
อยู่กับครอบครัว/ญาติ	63	27.5	59	28.1	85	29.0	22	46.8	15	15.2
อยู่กับนายจ้าง	77	33.6	71	33.8	73	24.9	17	36.2	58	58.6
อยู่กับคนรู้จัก	2	.9	2	1.0	4	1.4	-	-	-	-
ไม่ตอบ	6	2.6	2	1.0	6	2.0	2	4.3	-	-

สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่แล้วมีสถานภาพเป็นโสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ รองลงมาคือ มีครอบครัวและอยู่กินด้วยกัน ประมาณร้อยละ 8-9 มีครอบครัวแต่ไม่ได้อยู่กินด้วยกัน เป็นโสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว อีกประมาณร้อยละ 1 หย่าหรือแยกทางกัน และหม้ายหรือคู่ที่เคยอยู่ด้วยกันตายไปแล้ว แรงงานต่างด้าวที่เป็นผู้หญิงมีสถานภาพโสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ประมาณครึ่งหนึ่ง

สำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า มีสัดส่วนของคนที่เป็นโสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อนมากที่สุด (มากกว่าครึ่งหนึ่ง) รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชามีสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 7.7 สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

สถานภาพสมรส	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โสดและไม่เคยมีเพศสัมพันธ์	115	50.2	89	42.4	169	57.5	12	25.5	23	23.2
โสดแต่เคยมีเพศสัมพันธ์	14	6.1	20	9.5	9	3.1	5	10.6	20	20.2

ตาราง 7.7	สถานภาพสมรสของแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ (ต่อ)

สถานภาพสมรส	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีครอบครัวและอยู่กินด้วยกัน	67	29.3	78	37.1	79	27.0	22	46.8	44	44.4
มีครอบครัวแต่ไม่ได้อยู่กินด้วยกัน	18	7.9	20	9.5	23	7.8	7	14.9	8	8.1
หย่า หรือแยกทางกัน	6	2.6	1	0.5	6	2.0	-	-	1	1.0
หม้ายหรือคู่ที่เคยอยู่ตายไปแล้ว	5	2.2	-	-	3	1.0	1	2.1	1	1.0
ไม่ตอบ	4	1.7	2	1.0	4	1.4	-	-	2	2.0

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่สอบถามในกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีทั้งหมด 8 ข้อ พบว่าในภาพรวมแรงงานต่างด้าวสามารถตอบได้ถูกต้องประมาณร้อยละ 56 ความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัย และการกินอาหารมีผู้ที่ตอบถูกต้องมากที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับยาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวี (ยาต้านไวรัส) ได้มีผู้ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด แรงงานต่างด้าวที่เป็นเพศชายสามารถตอบได้ถูกต้อง ประมาณร้อยละ 15 -68 ส่วนแรงงานต่างด้าวหญิง สามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 15-58 โดยภาพรวมแล้วความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของแรงงานต่างด้าวหญิง-ชายไม่แตกต่างกันมากนัก

ตาราง 7.8	ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ความรู้เรื่องเอดส์	หญิง		ชาย (n =210)		รวม (n =439)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	120	52.4	143	68.1	263	59.9
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	93	40.6	102	48.6	195	44.4

ตาราง 7.8 ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามเพศ (ต่อ)

ข้อที่	ความรู้เรื่องเอดส์	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		รวม (n =439)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	69	30.1	64	30.5	133	30.3
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	105	45.9	85	40.5	190	43.3
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	133	58.1	123	58.6	256	58.3
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	101	44.1	101	48.1	202	46.0
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	34	14.8	31	14.8	65	14.8
8	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	124	54.1	122	58.1	246	56.0

คะแนนเฉลี่ยความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่ถูกต้องในกลุ่มแรงงานต่างด้าวค่อนข้างน้อย โดยเฉลี่ยในภาพรวมสามารถตอบได้ถูกต้อง จำนวน 3-4 ข้อ จากทั้งหมด 8 ข้อ ผู้ที่ตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่ถูกต้องเลยแม้แต่ข้อเดียว มีถึงร้อยละ 16 หรือจำนวน 68 ราย ผู้ที่ตอบได้ถูกต้องทั้งหมดมีเพียงร้อยละ 1 เท่านั้น (4 ราย) เพศหญิง-ชาย มีคะแนนเฉลี่ยของความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เกือบเท่าๆกัน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีคะแนนเฉลี่ยที่สามารถตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด รองลงมาคือแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และแรงงานสัญชาติกัมพูชามีคะแนนเฉลี่ยความรู้ที่ถูกต้องมากที่สุด

ตาราง 7.9 คะแนนเฉลี่ยของการตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

คะแนนความรู้	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 229)	ชาย (n =210)	พม่า (n =293)	ลาว (n =47)	กัมพูชา (n =99)
ค่าเฉลี่ย	3.4	3.7	3.2	3.0	4.8
ค่ามัธยฐาน	4	4	3	3	5
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	2.3	2.2	2.3	2.0	1.9
คะแนนน้อยที่สุด	0	0	0	0	0
คะแนนมากที่สุด	8	8	7	7	8

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อจำแนกตามสัญชาติ พบว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชาสามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 43-87 ส่วนของแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าสามารถตอบได้ถูกต้องร้อยละ 2-57 และของแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวร้อยละ 17-51 แรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และลาว จะสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันเชื้อเอชไอวีได้มากที่สุด ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี ไม่ทำให้ติดเชื้อเอชไอวีได้ในสัดส่วนที่มากที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส) แรงงานต่างด้าวทั้งหมดตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่น้อยมาก

ตาราง 7.10 ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามสัญชาติ

ข้อที่	ความรู้เรื่องเอดส์	พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	153	52.2	24	51.1	86	86.9
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	104	35.5	20	42.6	71	71.7
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	71	24.2	16	34.0	46	46.5
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	129	44.0	18	38.3	43	43.4
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	179	61.1	19	40.4	58	58.6
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจโดยไม่ใช้ถุงยางอนามัย สามารถติดเชื้อเอดส์	129	44.0	18	38.3	55	55.6
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	8	2.7	8	17.0	49	49.5
8	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	167	57.0	16	34.0	63	63.6

เมื่อวิเคราะห์ความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกทุกข้อในข้อที่ 1-5) พบว่าแรงงานต่างด้าวชายสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ถูกต้องมากกว่าแรงงานต่างด้าวหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชาสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามตัวชี้วัด UNGASS ได้ในสัดส่วนที่มากที่สุด รองลงมาคือแรงงานสัญชาติพม่า และลาว ตามลำดับ อย่างไรก็ตามความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ที่มีสัดส่วนที่ต่ำมากนั้นอาจเนื่องมาจากคำตอบของความรู้ในแต่ละข้อจะมีคำตอบว่า “ไม่ทราบ” ซึ่งแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่จะตอบคำตอบนี้ซึ่งจะไม่ได้คะแนน (คำตอบมี 3 คำตอบ คือ “ใช่” “ไม่ใช่” และ “ไม่ทราบ”)

แรงงานต่างด้าวที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อ (ทั้ง 8 ข้อ) พบว่ามีจำนวน 4 รายเท่านั้น เป็นเพศหญิง-ชาย อย่างละ 2 ราย และทั้ง 4 รายมีสัญชาติกัมพูชา แรงงานต่างด้าวที่สามารถตอบได้ถูกต้อง จำนวน 1-4 ข้อ ร้อยละ 45 และร้อยละ 39 ตอบถูกจำนวน 5-8 ข้อ มีผู้ที่ตอบผิดทุกข้อ ร้อยละ 16 หรือจำนวน 68 ราย เพศชาย-เพศหญิงมีสัดส่วนของความรู้ในแต่ละระดับไม่ค่อยแตกต่างกันมากนัก

กลุ่มแรงงานต่างด้าวที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องมากกว่าคะแนนเฉลี่ย (มากกว่า 5 ข้อขึ้นไป) พบว่าในกลุ่มแรงงานกัมพูชามีสัดส่วนมากที่สุดรองลงมาคือ แรงงานพม่าและลาว ตามลำดับ โดยภาพรวมๆ แล้ว จะเห็นว่าแรงงานพม่า และลาวมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ไม่มากนัก และมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน แต่แรงงานกัมพูชาค่อนข้างมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ดีกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และลาว

ตาราง 7.11 ร้อยละของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อ จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

ความรู้	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ตอบถูก 5 ข้อ (UNGASS)	20	8.7	23	11.0	26	8.9	3	6.4	14	14.1
ตอบถูก 8 ข้อ (ตอบถูกทุกข้อ)	2	0.9	2	1.0	-	-	-	-	4	4.0
ตอบผิดทั้งหมด (8 ข้อ)	39	17.0	29	13.8	56	19.1	9	19.1	3	3.0
ตอบถูก 1-4 ข้อ	102	44.5	97	46.2	136	46.4	27	57.4	36	36.4
ตอบถูก 5-8 ข้อ	88	38.4	84	40.0	101	34.5	11	23.4	60	60.6

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานด้าว พบว่าแรงงานต่างด้าวเกือบครึ่งหนึ่ง (ร้อยละ 46.5) เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน แรงงานต่างด้าวเพศชายมีสัดส่วนของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่าแรงงานต่างด้าวหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์มากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า และแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว ตามลำดับ

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเกือบทั้งหมดสมัครใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ มีจำนวน 2 รายเท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยการถูกบังคับเป็นเพศหญิง-ชายอย่างละ 1 ราย และทั้ง 2 รายเป็นสัญชาติพม่า

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของแรงงานต่างด้าว (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน) พบว่าส่วนใหญ่จะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟนในครั้งแรก รองลงมาคือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และพนักงานบริการ ตามลำดับ ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวชาย จะมีเพศสัมพันธ์กับหญิงขายบริการทางเพศเป็นครั้งแรกน้อยมาก กล่าวคือ จำนวน 3 รายเท่านั้น

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีประมาณร้อยละ 27 เท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก โดยเป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเพศชายมากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มเพศหญิง สำหรับแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากที่สุด รองลงมาเป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชา และพม่า ตามลำดับ

ตาราง 7.12 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ

เพศสัมพันธ์ *	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมีเพศสัมพันธ์	96	41.9	108	51.4	101	34.5	29	61.7	74	74.7
เพศสัมพันธ์ครั้งแรก (n = 204)										
ถูกบังคับ	94	97.9	105	97.2	97	96.0	29	100	73	98.6
สมัครใจ	1	1.0	1	.9	2	2.0	-	-	-	-
ไม่ตอบ	1	1.0	2	1.9	2	2.0	-	-	1	1.4

ตาราง 7.12 ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ของกลุ่มแรงงานด้าว จำแนกตามเพศและสัญชาติ (ต่อ)

เพศสัมพันธ์ *	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่นอนครั้งแรก										
คู่รักหรือแฟน	88	91.7	95	88.0	93	92.1	24	82.8	66	89.2
คนที่รู้จักกันคุ้นเคย	1	1.0	7	6.5	2	2.0	-	-	6	8.1
คนที่รู้จักกันผิวเผิน	1	1.0			1	1.0	-	-	-	-
คนที่ขายบริการ	2	2.1	3	2.8	2	2.0	2	6.9	1	1.4
ไม่ตอบ	4	4.2	3	2.8	3	3.0	3	10.3	1	1.4
ใช้ถุงยางอนามัย	17	17.7	38	35.2	19	18.8	12	41.4	24	32.4

หมายเหตุ: * คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เคยมีเพศสัมพันธ์

แรงงานต่างด้าวจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเฉลี่ยอายุประมาณ 21 ปี อายุของแรงงานต่างด้าวที่มีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุด คือ 10 ปี และอายุที่มากที่สุดเท่ากับ 36 ปี อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวผู้หญิง-ผู้ชายใกล้เคียงกัน ในกลุ่มผู้หญิงมีอายุที่น้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์คือ 10 ปี ในกลุ่มผู้ชายเท่ากับ 15 ปี ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติที่แตกต่างกันมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกแตกต่างกันเล็กน้อย โดยแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีอายุเฉลี่ยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสูงที่สุดรองลงมาคือ ลาว และกัมพูชา ตามลำดับ ซึ่งแต่ละสัญชาติมีความแตกต่างกันประมาณ 1 ปี

อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยเฉลี่ยอายุน้อยกว่า 15 ปี มีจำนวน 4 รายเท่านั้น เป็นเพศหญิงทั้งหมด และเป็นแรงงานสัญชาติพม่า และกัมพูชา อย่างละ 2 ราย ประมาณร้อยละ 28 มีเพศสัมพันธ์ระหว่างอายุ 15-19 ปี

ตาราง 7.13 อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 229)	ชาย (n =210)	พม่า (n =293)	ลาว (n =47)	กัมพูชา (n =99)
10-14 ปี	5.1	-	2.3	-	3.2
15-19 ปี	31.6	24.5	18.4	34.8	38.1
20-36 ปี	63.3	75.5	79.3	65.2	58.7

ตาราง 7.13	อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก (ต่อ)

อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก	เพศ		สัญชาติ		
	หญิง (n = 229)	ชาย (n =210)	พม่า (n =293)	ลาว (n =47)	กัมพูชา (n =99)
ค่าเฉลี่ย	21.0	21.7	22.2	21.1	20.3
ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	4.1	3.4	3.7	2.9	3.8
อายุน้อยที่สุด	10	15	11	15	10
อายุมากที่สุด	29	36	36	27	30

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจะคิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มาแล้วนั้น แรงงานต่างด้าวเพศชายมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีมากกว่าในกลุ่มเพศหญิง สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีน้อยกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชาตามลำดับ

คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีของแรงงานต่างด้าว ส่วนใหญ่จะเป็นคู่รัก/แฟน รองลงมาเป็นบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน ตามลำดับ

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในแต่ละคู่เพศสัมพันธ์จะคิดสัดส่วนในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลในแต่ละประเภท โดยสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ พบว่าในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากที่สุด รองลงมาคือ ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย บุคคลที่เป็นเพศเดียวกัน และมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 15 ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับสามี/ภรรยา/แฟน หรือคู่รัก ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งระหว่างร้อยละ 15 - 68 และ 16 - 100 ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย

ตาราง 7.14 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์ในรอบปี (n = 160)	เพศสัมพันธ์				ใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง			
	หญิง		ชาย		หญิง		ชาย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่รัก/แฟน	68	93.2	86	98.9	10	15.4	13	15.5
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	15	20.5	22	25.3	2	15.4	10	45.5
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	3	4.1	8	9.2	2	66.7	4	57.1
ผู้ขายบริการทางเพศ	4	5.5	6	6.9	2	66.7	4	66.7
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	3	4.1	1	1.1	-	-	1	100

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาจำแนกตามสัญชาติ พบว่า แรงงานสัญชาติกัมพูชาเกือบทั้งหมดมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟนมากที่สุด รองลงมาคือ ลาว และพม่า ตามลำดับ สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยค่อนข้างน้อย โดยแรงงานสัญชาติพม่ามีสัดส่วนน้อยที่สุด รองลงมาคือ ลาว กัมพูชา ตามลำดับ

ตาราง 7.15 เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามสัญชาติ

เพศสัมพันธ์ในรอบปี	เพศสัมพันธ์			ถุงยางอนามัยทุกครั้ง		
	พม่า	ลาว	กัมพูชา	พม่า	ลาว	กัมพูชา
คู่รัก/แฟน	62.4	72.4	94.6	10.5	14.3	20.0
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	14.9	24.1	20.3	23.1	14.3	53.3
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	1.0	6.9	10.8	100.0	-	71.4
ผู้ขายบริการทางเพศ	2.0	3.4	9.5	-	-	85.7
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	2.0	-	2.7	-	-	50.0

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่าส่วนใหญ่มากกว่าร้อยละ 90 แรงงานต่างด้าวจะมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน หรือสามี/ภรรยา เป็นส่วนใหญ่ มีประมาณร้อยละ 4 ที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย จำนวน 3 ราย มีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศ และมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคนที่รู้จักกันผิวเผิน คนที่มีเพศเดียวกัน จำนวน 2 ราย และ 1 ราย ตามลำดับ แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดกับคู่รัก/แฟนมากกว่าในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย และแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟนมากที่สุด รองลงมาคือแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และลาว มีสัดส่วนเท่ากัน

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดในภาพรวม มีประมาณร้อยละ 28 โดยแรงงานต่างด้าวเพศชายมีสัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด มากกว่าเพศหญิง แรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดมากที่สุด รองลงมาคือแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และลาว ตามลำดับ

ตาราง 7.16 เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดของกลุ่มแรงงานต่างด้าว จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

เพศสัมพันธ์ *	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 73)		ชาย (n = 87)		พม่า (n = 67)		ลาว (n =22)		กัมพูชา (n =71)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
คู่นอนครั้งล่าสุด										
คู่รัก/แฟน	69	94.5	78	89.7	63	94.0	20	90.9	64	90.1
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	2	2.7	5	5.7	2	3.0	2	9.1	3	4.2
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	-	-	2	2.3	-	-	-	-	2	2.8
คนขายบริการทางเพศ	1	1.4	2	2.3	1	1.5	-	-	2	2.8
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	1	1.4	-	-	1	1.5	-	-	-	-
การใช้ถุงยางอนามัย										
ใช้	15	20.5	29	33.3	20	29.9	5	22.7	19	26.8
ไม่ใช้	58	79.5	58	66.7	47	70.1	17	77.3	52	73.2

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน

สำหรับเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปี) พบว่ามีเพียงร้อยละ 3 หรือจำนวน 5 รายเท่านั้น ที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงินหรือสิ่งของตอบแทน โดยเป็นแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย เป็นแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชา และแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า อย่างละจำนวน 2 ราย และแรงงานสัญชาติลาวอีกจำนวน 1 ราย

ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน พบว่ามีเพียง 1 รายเท่านั้นที่มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จากจำนวนทั้งหมด 5 ราย

ตาราง 7.17 เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

เพศสัมพันธ์ *	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 73)		ชาย (n = 87)		พม่า (n = 67)		ลาว (n =22)		กัมพูชา (n =71)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	3	4.1	2	2.3	2	3.0	1	4.5	2	2.8
การใช้ถุงยางอนามัย										
ใช้ทุกครั้ง	1	33.3	-	-	-	-	-	-	1	50.0
บางครั้ง	-	-	1	50.0	-	-	-	-	1	50.0
ไม่เคยใช้เลย	1	33.3	-	-	-	-	1	100	-	-
ไม่ตอบ	1	33.3	1	50.0	2	100	-	-	-	-

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ เช่น การมีอาการปัสสาวะแสบขัด มีแผลที่อวัยวะเพศ การมีหนองไหลออกมาจากอวัยวะเพศ เป็นต้น (คิดสัดส่วนจากแรงงานต่างด้าวทั้งหมด) พบว่ามีร้อยละ 12 แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มากกว่าเพศชาย และแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชามีสัดส่วนของการมีอาการผิดปกติมากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างด้าวพม่า และลาว ตามลำดับ

การปฏิบัติในกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ (n = 19 ราย) พบว่าส่วนใหญ่แล้วมากกว่าครึ่งหนึ่งไปรักษาตามคลินิก หรือสถานพยาบาล รองลงมาคือ ซื้อยามารับประทานเอง และปรึกษาคู่รัก/เพื่อน/นายจ้าง และไม่ได้ทำอะไรเลย ตามลำดับ ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการซื้อยามารับประทานเองมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศชาย ซึ่งแรงงานต่างด้าวเพศชายจะไปปรึกษากับแฟน/เพื่อน หรือนายจ้างมากกว่า ส่วนการไปรักษาตามคลินิกมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

ส่วนแรงงานต่างด้าวที่มีสัญชาติลาว ส่วนใหญ่แล้วเมื่อมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์ส่วนใหญ่จะซื้อยามารับประทานเอง ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่า ส่วนใหญ่จะไปรักษาที่สถานพยาบาล และแรงงานสัญชาติกัมพูชาส่วนใหญ่แล้วจะปรึกษากับแฟน/คู่รัก หรือนายจ้าง และไปรักษาที่คลินิกในสัดส่วนที่เท่าๆ กัน

ตาราง 7.18 การมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อท่าเพศสัมพันธ์	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยมี	13	5.7	6	2.9	12	4.1	1	2.1	6	6.1
การปฏิบัติตน										
ปรึกษาเพื่อน/คู่รัก	2	18.2	2	28.6	1	11.1	-	-	3	50.0
ซื้อยากินเอง	4	36.4	1	14.3	1	11.1	2	66.7	2	33.3
ไปรักษาตามคลินิก หรือ สถานพยาบาล	6	54.5	4	57.1	7	77.8	-	-	3	50.0
ไม่ได้ทำอะไรเลย	2	18.2	-	-	-	-	1	33.3	1	16.7

ถุงยางอนามัย

เมื่อถามถึงเรื่องการใช้ถุงยางอนามัย พบว่า เพศชายตอบว่าสามารถหาซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวกจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติและแหล่งจำหน่ายต่างๆ มากกว่าเพศหญิง เมื่อจำแนกตามสัญชาติแล้ว ความสามารถหาซื้อถุงยางอนามัยได้สะดวกจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติได้อย่างสะดวกนั้นมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันคือ ประมาณร้อยละ 20 แต่ความสามารถหาซื้อถุงยางอนามัยจากแหล่งจำหน่ายนั้น ประเทศกัมพูชามีสัดส่วนของการตอบว่าสามารถหาซื้อถุงยางอนามัยจากแหล่งจำหน่ายได้มากกว่าแรงงานสัญชาติอื่นๆ

ตาราง 7.19 ความสะดวกในการซื้อถุงยางอนามัย

ถุงยางอนามัย	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
หาซื้อถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติได้อย่างสะดวก	26	11.4	56	26.7	55	18.8	8	17.0	19	19.2
หาซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เองได้อย่างสะดวก	45	19.7	79	37.6	62	21.2	13	27.7	49	49.5

การตรวจเลือด

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา ประมาณ 1 ใน 3 ที่ได้รับการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี เป็นแรงงานต่างด้าวเพศชาย มากกว่าเพศหญิง แรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานต่างสัญชาติพม่า และกัมพูชา ตามลำดับ ในกลุ่มที่เคยตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า ประมาณ 2 ใน 3 ที่ทราบผลการตรวจเลือดโดยแรงงานสัญชาติกัมพูชา มีสัดส่วนที่ทราบผลการตรวจเลือดมากที่สุด รองลงมาคือ แรงงานสัญชาติพม่า และลาว ตามลำดับ

ตาราง 7.20	การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามเพศ และ สัญชาติ

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยตรวจ	58	25.3	75	35.7	90	30.7	17	36.2	26	26.3
ทราบผลตรวจเลือด										
ทราบผล	38	65.5	50	66.7	61	67.8	8	47.1	19	73.1
ไม่ทราบผล	13	22.4	17	22.7	20	22.2	6	35.3	4	15.4
ไม่ตอบ	7	12.1	8	10.7	9	10.0	3	17.6	3	11.5

พฤติกรรมดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่าเกือบครึ่งหนึ่งเคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา โดยเป็นแรงงานต่างด้าวเพศชายมากกว่าแรงงานต่างด้าวเพศหญิงอย่างชัดเจน

แรงงานสัญชาติลาวมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานสัญชาติพม่าและกัมพูชาเล็กน้อย ในกลุ่มแรงงานต่าวด้าวที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (n = 196) พบว่า เกือบครึ่งหนึ่งเป็นการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์นานๆ ครั้ง ร้อยละ 26 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์แล้วแต่โอกาส มีผู้ที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวัน ร้อยละ 9 ที่เหลือร้อยละ 12 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สัปดาห์ละครั้ง อีกร้อยละ 5 ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ 2-3 ครั้ง/สัปดาห์

แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เป็นประจำทุกวันมากกว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชาย กลุ่มแรงงานสัญชาติพม่า และลาว มีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวันใกล้เคียงกัน ส่วนแรงงานสัญชาติกัมพูชามีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ทุกวันน้อยที่สุด

ตาราง 7.21	การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน จำแนกตามเพศ และสัญชาติ

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยดื่ม	42	19.0	154	74.8	131	45.8	21	48.8	44	44.9
ความถี่ (เฉพาะผู้ที่เคยดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์)										
ทุกวัน	12	28.6	6	3.9	14	10.7	2	9.5	6	3.9
2-3ครั้งต่อสัปดาห์	3	7.1	7	4.5	4	3.1	-	-	7	4.5
1 ครั้งต่อสัปดาห์	5	11.9	19	12.3	15	11.5	6	28.6	19	12.3
แล้วแต่โอกาส	4	9.5	47	30.5	32	24.4	6	28.6	47	30.5
นานๆ ครั้ง	18	42.9	75	48.7	66	50.4	7	33.3	75	48.7

พฤติกรรมการเสพสารเสพติด

สำหรับการเสพสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมายนั้น (ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน/โคเคน) มีร้อยละ 7 เท่านั้น หรือจำนวน 31 ราย (ยกเว้นยานอนหลับ/ยากล่อมประสาท หรือยาปลุกเซ็กส์) แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการเสพเฮโรอีน โคเคน ยาอี กาว/ทินเนอร์ น้อยกว่าแรงงานต่างด้าว เพศชาย สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติลาว จะมีสัดส่วนของการเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายมากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มพม่า และลาวที่มีสัดส่วนการเสพสารเสพติดที่ใกล้เคียงกัน

ในกลุ่มที่เคยเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา คิดสัดส่วนเฉพาะคนที่เคยเสพสารเสพติดเท่านั้น (n = 31) พบว่า แรงงานที่เสพสารเสพติดมากกว่าครึ่งหนึ่งจะต้องเสพทุกวัน แรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีสัดส่วนการเสพสารเสพติดเป็นประจำทุกวันมากกว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชายค่อนข้างชัดเจน ในกลุ่มแรงงานที่ต่างสัญชาติ พบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่ามีสัดส่วนการเสพสารเสพติดทุกวันมากกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ แรงงานสัญชาติกัมพูชา และลาว ตามลำดับ

ตาราง 7.22	การเสพสารเสพติดประเภทผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา									
การเสพสารเสพติด	เพศ				สัญชาติ					
	หญิง (n = 229)		ชาย (n =210)		พม่า (n =293)		ลาว (n =47)		กัมพูชา (n =99)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคยเสพ	14	6.3	17	8.3	19	6.6	6	13.6	6	6.1
ความถี่ * (เฉพาะผู้ที่เคยเสพสารเสพติด)										
ทุกวัน	9	64.3	7	41.2	11	57.9	2	33.3	3	50.0
แล้วแต่โอกาส	3	21.4	2	11.8	1	5.3	3	50.0	1	16.7
นานๆ ครั้ง	2	14.3	8	47.1	7	36.8	1	16.7	2	33.3

การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ในรอบปี n = 160 ราย) พบว่าในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์จะมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 19 เมื่อคิดสัดส่วนในกลุ่มเพศหญิง-ชาย พบว่าสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศชายมากกว่าในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิง สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติกัมพูชา มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าแรงงานต่างด้าวในกลุ่มสัญชาติพม่า และลาว ตามลำดับ

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในภาพรวมเพียงร้อยละ 13

ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด คิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา (n = 8) พบว่า มีจำนวน 1 รายเท่านั้น ที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดและรายนี้มีการใช้ถุงยางอนามัยอย่างสม่ำเสมอ

ตาราง 7.23	เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และหลังการเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัย จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์	หญิง		ชาย		พม่า		ลาว		กัมพูชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	7	9.6	24	27.6	11	16.4	1	4.5	19	26.8
เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	-	-	1	25.0	-	-	-	-	1	25.0
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์)	-	-	4	16.7	1	9.1	-	-	3	15.8
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง (เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด)	-	-	1	100.0	-	-	-	-	1	100.0

วิธีการเสพสารเสพติด

การเสพยาเสพติดโดยวิธีใช้เข็มฉีดยา(คิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่ติดยาเสพติดประเภทผิดกฎหมาย) พบว่ามีแรงงานต่างด้าวหญิง จำนวน 6 ราย และเพศชายจำนวน 4 ราย เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว 4 ราย และพม่าอีก 6 ราย

มีจำนวน 2 รายที่เคยใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพสารเสพติดร่วมกันกับบุคคลอื่น และในจำนวน 2 รายนี้มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้เป็นบางครั้งบางคราว จำนวน 1 ราย อีกจำนวน 1 ราย ไม่ตอบคำถามนี้

อายุเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดโดยวิธีการฉีดเข้าเส้นโลหิตดำ คิดสัดส่วนในกลุ่มที่เคยใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพสารเสพติด (n = 10) พบว่า มีผู้ตอบคำถามนี้ จำนวน 2 ราย เท่านั้น จากทั้งหมด 10 ราย โดยเริ่มใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพสารเสพติด เมื่ออายุ 21 ปี และ 31 ปี

ตาราง 7.24	วิธีการเสพสารเสพติด จำแนกตามเพศ

เพศสัมพันธ์	หญิง		ชาย		พม่า		ลาว		กัมพูชา	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
เคย	6	2.7	4	1.9	6	2.1	4	8.7	-	-
ใช้อุปกรณ์ร่วมกับบุคคลอื่น	-	-	2	50.0	-	-	2	66.7	-	*
ทำความสะอาดอุปกรณ์										
บางครั้ง	-	-	1	50.0	-	-	1	50.0	-	-
ไม่ตอบ	-	-	1	50.0	-	-	1	50.0	-	-
เริ่มใช้เข็มเมื่ออายุ										
21 ปี	-	-	1	25.0	-	-	1	25.0	-	-
31 ปี	-	-	1	25.0	-	-	1	25.0	-	-
ไม่ตอบ	6	100.0	2	50.0	6	100.0	2	50.0	-	-

๘

บทสรุปผลการสำรวจ

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในพื้นที่กรุงเทพมหานคร สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ร่วมกับกองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ดำเนินการมาเป็นเวลา 7 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 จนถึงปัจจุบัน (พ.ศ. 2552 เป็นการสำรวจครั้งที่ 8)

มีจำนวนตัวอย่างทั้งหมด 34,858 ราย โดยดำเนินการสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มตัวอย่างต่างๆ จำนวน 11 กลุ่ม ดังรายละเอียดในตาราง 8.1

ตาราง 8.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ดำเนินการเฝ้าระวัง ในปี พ.ศ. 2545 - พ.ศ. 2552

กลุ่มตัวอย่าง	ปี พ.ศ.							
	2545	2546	2547	2548	2549	2550	2551	2552
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	747	846	1,125	1,065	1,019	1,071	1,183	1,015
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.2	763	844	1,209	1,041	906	1,041	1,158	1,009
นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	-	-	-	-	-	1,220	1,250	1,079
คนงาน (2545-2546) / พนักงานในโรงงาน(2547)/ คนงานในสถานประกอบการ(2549, 2551)	681	711	1,009	-	1,011	-	1,022	-
ชายที่มารับการคัดเลือกเกณฑ์ทหาร	354	354	518	-	-	-	-	-
หญิงบริการทางเพศ	346	359	-	501	-	500	-	300
แม่บ้าน	346	353	508	-	-	-	-	-
ผู้ติดยาเสพติด	373	356	-	376	-	314	-	424
แรงงานต่างด้าว	-	-	-	552	-	527	-	439
ชายรักชาย	-	-	-	498	-	-	-	300
ประชากรทั่วไป	-	-	-	-	1,089	-	1,146	-
รวม	**3,610**	**3,823**	**4,369**	**4,033**	**4,025**	**4,673**	**5,759**	**4,566**

ผลสรุปของการสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในปี พ.ศ.2552 มีด้วยกัน 7 กลุ่มเป้าหมาย จำนวนตัวอย่างทั้งหมด 4,566 ราย เมื่อจำแนกตามเพศ พบว่าเพศหญิงมีจำนวนน้อยกว่าเพศชาย

ตาราง 8.2	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ดำเนินการเฝ้าระวังในปี พ.ศ. 2552 จำแนกตามเพศ			
กลุ่มที่	กลุ่มตัวอย่าง	หญิง	ชาย	รวม
1	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	525	554	1,079
2	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	563	452	1,015
3	นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2	566	443	1,009
4	หญิงบริการ	300	-	300
5	ผู้ติดยาเสพติด	21	418	424
6	ชายรักชาย	-	300	300
7	แรงงานต่างด้าว	229	210	439
	รวมทั้งหมด	2,204	2,377	4,566

กลุ่มตัวอย่างเมื่อจำแนกตามอายุ พบว่ากลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เป็นกลุ่มที่มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 และกลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มชายชอบชาย มีอายุเฉลี่ยมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

ดังนั้นในการเปรียบเทียบพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี จึงต้องคำนึงถึงกลุ่มประชากรเป้าหมายด้วยว่า แต่ละกลุ่มเป็นกลุ่มที่ไม่ใช่รุ่นราวคราวเดียวกัน เพื่อให้การนำเสนอได้เห็นข้อแตกต่างจะเป็นการนำเสนอผลการสำรวจแยกในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง และจำแนกตามเพศด้วย

ตาราง 8.3	อายุเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในปี พ.ศ. 2552				
กลุ่มที่	กลุ่มตัวอย่าง	อายุเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อายุน้อยที่สุด	อายุมากที่สุด
1	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2	13.8	0.6	12	17
2	นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5	16.7	0.7	15	20
3	นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช.ปี 2	16.9	0.9	15	22
4	หญิงบริการ	32.6	9.4	15	61
5	ผู้ติดยาเสเพติด	31.6	10.0	15	67
6	ชายรักชาย	30.1	8.0	17	41
7	แรงงานต่างด้าว	27.1	6.0	12	51

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

จากการเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS เป็นรายข้อ พบว่า ในกลุ่มเป้าหมายทั้ง 6 กลุ่ม ที่เป็นเพศหญิง มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวีได้อยู่ระหว่างร้อยละ 97-52 กลุ่มหญิงบริการตอบได้มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีความรู้เท่ากัน กลุ่มยาเสพติด และกลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

ความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเพียงคนเดียว และคนๆ นั้น ก็ไม่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น สามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ อยู่ระหว่างร้อยละ 81-41 โดยกลุ่มยาเสพติดมีความรู้มากที่สุด และกลุ่มแรงงานต่างด้าวตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด

คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพอาจมีเชื้อเอชไอวี เป็นความรู้ที่กลุ่มผู้หญิงสามาถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 86-30 ความรู้เกี่ยวกับคนไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวีจากยุงกัด และการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์ได้ สามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่าง ร้อยละ 81-36 และอยู่ระหว่างร้อยละ 86-31 ตามลำดับ

โดยภาพรวมแล้ว สรุปได้ว่าในกลุ่มผู้หญิงนั้น ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในรายข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS ในกลุ่มแรงงานต่างด้าว และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ในแต่ละข้อน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ ค่อนข้างชัดเจน

ตาราง 8.4 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS (หญิง)

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (หญิง)	มัธยม 2	มัธยม 5	อาชีวะ	หญิงบริการ	ผู้ติดยาเสพติด	แรงงานต่างด้าว
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี	86.9	89.0	86.9	97.3	85.7	52.4
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	67.8	70.7	67.3	68.0	81.0	40.6
3	คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี	47.0	76.2	67.3	71.3	85.7	30.1
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้	36.0	40.9	41.5	71.0	81.0	45.9
5	การรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้	31.2	46.5	43.6	80.7	85.7	58.1

ในกลุ่มเพศชาย พบว่าความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอดส์ได้อยู่ระหว่างร้อยละ 96-68 และความรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์กับคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์สามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีลงได้อยู่ระหว่างร้อยละ 83-49 โดยที่กลุ่มผู้ติดยาเสพติดสามารถตอบได้ถูกต้องสูงที่สุด ส่วนกลุ่มแรงงานต่างด้าวตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพดีอาจมีเชื้อเอชไอวี และคนที่ไม่สามารถติดเชื้อเอชไอวีจากยุงกัดได้ สามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 78-31 และระหว่างร้อยละ 83-41 ตามลำดับ โดยกลุ่มชายชอบชายสามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่มากที่สุด และกลุ่มแรงงานต่างด้าวตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด ส่วนความรู้เกี่ยวกับการรับประทานอาหารในกลุ่มเพศชายสามารถตอบได้ถูกต้องอยู่ระหว่างร้อยละ 85-29 โดยที่กลุ่มชายชอบชายตอบได้มากที่สุด และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตอบได้ถูกต้องน้อยที่สุด

โดยในภาพรวมของกลุ่มเพศชายแล้ว จะเห็นว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มชายชอบชายมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ดีกว่ากลุ่มนักเรียน และกลุ่มแรงงานต่างด้าว

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์จากการสำรวจในรอบปี พ.ศ. 2552 ที่จะเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าว และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน กลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีมากเช่นกลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มชายชอบชาย เป็นกลุ่มที่มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ค่อนข้างดี

ตาราง 8.5 ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS (ชาย)

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ (ชาย)	มัธยม 2	มัธยม 5	อาชีวะ	หญิงบริการ	ผู้ติดยาเสพติด	แรงงานต่างด้าว
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี	86.6	90.7	88.3	96.0	95.0	68.1
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	62.1	74.8	67.7	82.6	63.7	48.6
3	คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี	31.6	69.7	59.6	71.0	78.0	30.5
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้	43.0	45.1	47.4	72.5	82.7	40.5
5	การรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้	28.9	47.8	44.9	80.6	84.7	58.6

แผนภาพ 8.1 ความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS

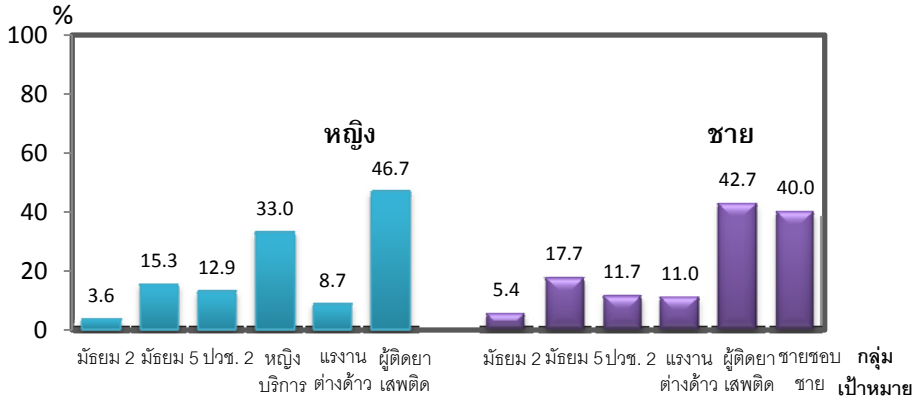

สำหรับความรู้ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่ากลุ่มผู้ติดยา-เสพติดเป็นกลุ่มที่สามารถตอบได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบถูกทุกข้อ) ได้มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ตามลำดับ ในกลุ่มผู้หญิงสามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องตามเกณฑ์ของ UNGASS อยู่ระหว่างร้อยละ 4-47 และในกลุ่มเพศชายอยู่ระหว่างร้อยละ 5-43อย่างไรก็ตามจะเห็นได้ว่าความรู้ที่เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS (ตอบถูกทุกข้อ) มีสัดส่วนไม่มากนัก ทั้งนี้ก็อาจเนื่องมาจากระดับของคำตอบที่มีคำตอบ "ไม่ทราบ" ทำให้คนส่วนใหญ่ตอบคำตอบในแต่ละข้อความว่า "ไม่ทราบ" ซึ่งจะจัดอยู่ในกลุ่มที่ตอบผิด

พฤติกรรมทางเพศ

แผนภาพ 8.2 ประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย

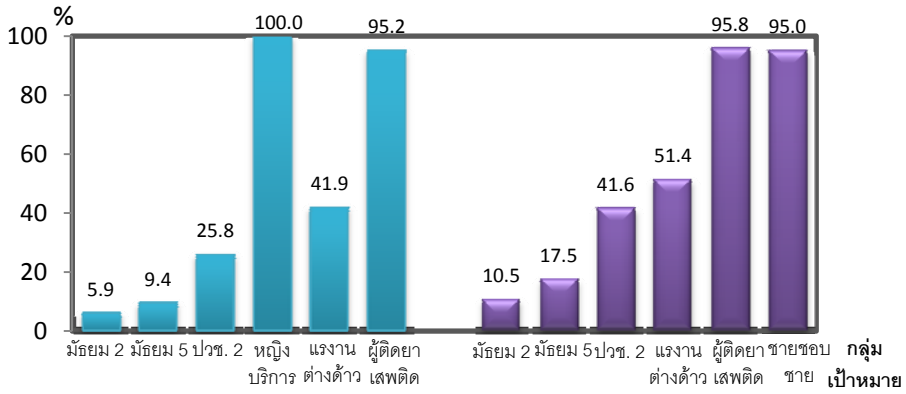

สัดส่วนของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย พบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีประสบการณ์ทางเพศมากที่สุด คือ กลุ่มที่ติดยาเสพติด และรองลงมาคือ กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ โดยไม่นับรวมในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ เพราะเป็นทางเลือกเฉพาะเจาะจงกับผู้ที่มีเพศสัมพันธ์มาก่อนแล้ว ในกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนค่อนข้างน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มเป้าหมายที่กล่าวมาแล้ว ทั้งนี้เพราะอายุที่มากกว่า และสถานะที่แตกต่างกัน ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ทั้งผู้หญิง และผู้ชาย มีสัดส่วนของการมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่ากลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่านักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ประมาณ 1 เท่าตัว นักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศน้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนชายประมาณ 1 เท่าตัว

ตาราง 8.6 อายุของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มต่างๆ

กลุ่มที่	กลุ่มเป้าหมาย	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	อายุน้อยที่สุด
1	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	15.0	1.5	5
2	นักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ปีที่ 2	15.3	1.3	5
3	นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	13.0	1.3	6
4	แรงงานต่างด้าว	21.1	3.4	10
5	ผู้ติดยาเสพติด	17.0	2.57	11
6	หญิงบริการทางเพศ	18.6	3.0	12
7	ชายชอบชาย	17.4	3.0	10

อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่าในกลุ่มนักเรียนมีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกค่อนข้างน้อย ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อยู่แล้ว ส่วนในกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มนักเรียน พบว่าอายุ เฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกจะน้อยกว่า 20 ปี ยกเว้นในกลุ่มแรงงานต่างด้าวอายุน้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่าง 10-12 ปี ส่วนในกลุ่มนักเรียนมีอายุน้อยที่สุด 5-6 ปีเท่านั้น ซึ่งเป็นนักเรียนชาย

แผนภาพ 8.3 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นคู่รัก หรือแฟน จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

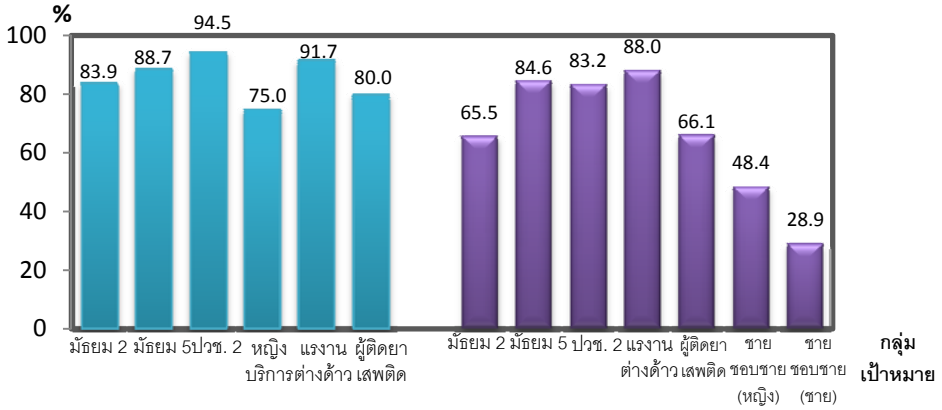

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นคู่รัก หรือแฟน พบว่า ในกลุ่มผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รัก/แฟน/สามี อยู่ระหว่างร้อยละ 72-95 โดยในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รัก/แฟนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ผู้ติดยาเสพติด และหญิงบริการทาง

ส่วนในกลุ่มเพศชายมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับแฟน/คู่รัก/ภรรยา อยู่ระหว่างร้อยละ 65-88 โดยกลุ่มผู้ติดยาเสพติด และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่แฟน หรือคู่รักมากที่สุด รองลงมาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนใกล้เคียงกัน และกลุ่มแรงงานต่างด้าว เป็นกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักมากที่สุด

ในกรณีของกลุ่มชายชอบชายนั้นได้แยกกรณีคู่รักออกเป็นเพศหญิง และเพศชาย ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่า กลุ่มชายชอบชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคนที่เป็นคู่รักน้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

โดยสรุปจะเห็นว่าเพศชายจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกที่เป็นบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่คู่รัก/แฟนมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง

แผนภาพ 8.4 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

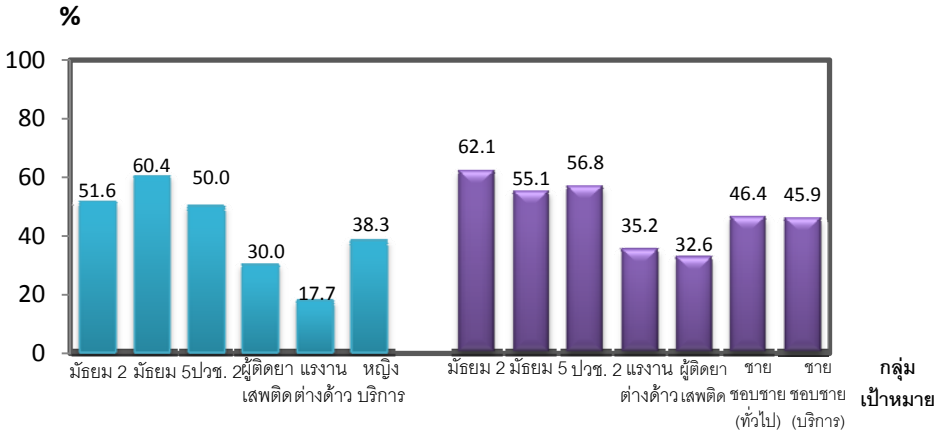

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 18-60 โดยที่กลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกน้อยที่สุด รองลงมาคือ ผู้ติดยาเสพติด กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีการใช้ถุงยางอนามัยมากที่สุด

ในกลุ่มนักเรียนชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกระหว่างร้อยละ 33-62 กลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มชายชอบชาย กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

โดยในภาพรวม แล้วผู้ชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรกมากกว่าในกลุ่มผู้หญิงเล็กน้อย

แผนภาพ 8.5 การมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี จำแนกตามเพศ

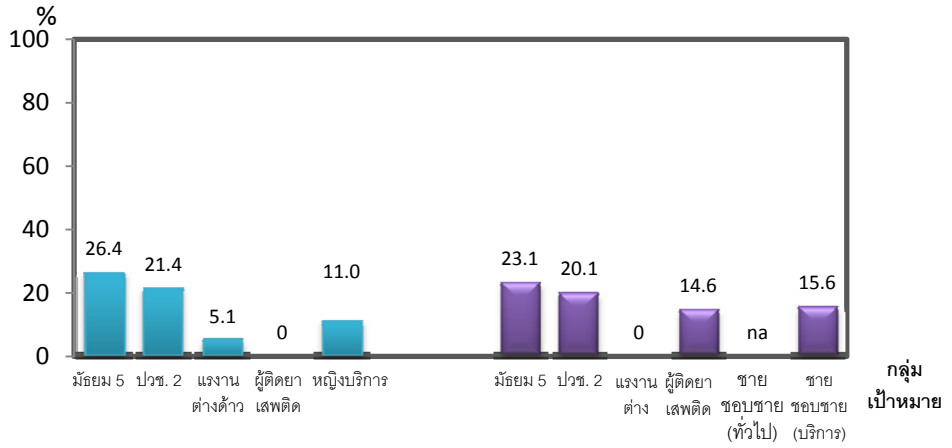

กลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี พบว่ามีสัดส่วนระหว่างร้อยละ 1 – 26 สำหรับกลุ่มผู้หญิง และร้อยละ 15-23 ในกลุ่มผู้ชาย ไม่นับรวมกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เพราะว่าเป็นกลุ่มที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปีอยู่แล้ว ในกลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มชายชอบชาย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี น้อยกว่าในกลุ่มนักเรียนค่อนข้างชัดเจน

โดยสรุปแล้วผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก เมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปี ในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มผู้ชาย ยกเว้นในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ที่ผู้ชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเมื่ออายุน้อยกว่า 15 ปีมากกว่าผู้หญิง

เพศสัมพันธ์ในรอบปี

ตาราง 8.7 คู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา จำแนกตามกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย	ประเภทคู่นอน								
	คู่รัก/สามี/ภรรยา		คุ้นเคย		ผิวเผิน		หญิงบริการ	เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	95.1	94.3	14.6	42.3	7.3	23.1	25.0	12.2	15.4
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	98.3	93.7	14.2	33.1	5.0	17.3	6.3	14.2	12.6
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	92.9	90.6	14.3	39.6	7.1	15.1	7.5	14.3	13.2
แรงงานต่างด้าว	93.2	98.9	20.5	25.3	4.1	9.2	6.9	4.1	1.1
ผู้ติดยาเสพติด	85.0	77.5	20.0	29.3	15.0	18.9	13.0	0	3.4
หญิงบริการ*	87.9	na	73.7	na	65.3	na	-	5.7	-
ชายชอบชาย	24.9	77.9	16.1	74.4	13.7	72.6	29.8	na	na

หมายเหตุ : ในกลุ่มชายชอบชายที่แยกเพศชาย – หญิงหมายความว่า เป็นคู่นอนในแต่ละประเภทที่มีเพศต่างกัน

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 85-98 โดยกลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับคู่รักน้อยที่สุด เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 4-15 ยกเว้นในกรณีของกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคย และคนที่รู้จักกันผิวเผินในสัดส่วนที่สูงมากกว่ากลุ่มอื่นๆ ได้อย่างชัดเจน สำหรับคู่นอนที่เป็นเพศหญิงด้วยกันมีสัดส่วนไม่มากนัก โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงด้วยกันในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าว หญิงบริการทางเพศ และกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

ในกลุ่มผู้ชายนั้นมีข้อแตกต่างในกลุ่มชายชอบชายกับกลุ่มอื่นๆ กล่าวคือ ประเภทคู่นอนที่เป็นเพศหญิง-ชาย ไม่ใช่เพศหญิง-ชายของกลุ่มตัวอย่างเช่นในกลุ่มอื่นๆ เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา (ไม่นับสัดส่วนของกลุ่มชายชอบชาย) กับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 76-99 กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่

ระหว่างร้อยละ 25-42 กับคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 9-23 กับผู้หญิงขายบริการอยู่ระหว่างร้อยละ 6-25 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับหญิงบริการทางเพศมากที่สุด เพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกันมีสัดส่วนไม่มากนัก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มนักเรียน สำหรับกลุ่มชายชอบชายมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนที่เป็นเพศหญิงในสัดส่วนไม่มากนัก ส่วนใหญ่แล้วจะมีคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมาเป็นผู้ชาย

ในกลุ่มเพศชายมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รัก ในสัดส่วนที่น้อยกว่ากลุ่มผู้หญิงในทุกกลุ่มเป้าหมาย ยกเว้นในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่นักเรียนหญิง-ชายมีสัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักในรอบปีใกล้เคียงกัน

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

ตาราง 8.8 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

กลุ่มเป้าหมาย	คู่รัก/สามี/ภรรยา		คุ้นเคย		ผิวเผิน		หญิงบริการ	เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	33.3	28.0	50.0	39.1	66.7	41.7	61.5	20.0	50.0
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	12.7	23.7	16.7	42.2	50.0	61.5	100.0	5.9	56.3
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	26.9	43.8	25.0	25.0	0	62.5	75.0	0	57.1
แรงงานต่างด้าว	15.4	15.5	15.4	45.5	66.7	57.1	66.7	0	100.0
ผู้ติดยาเสพติด	23.5	16.1	50.0	54.9	0	67.1	76.0	0	58.3
หญิงบริการ*	39.9	na	93.8	na	87.6	na	na	0	na
ชายชอบชาย	38.0	63.5	76.1	78.3	79.5	82.1	80.0	na	na

หมายเหตุ : ในกลุ่มหญิงบริการมีคู่เพศสัมพันธ์ที่แตกต่างจากกลุ่มอื่นๆ คือ บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย หมายถึง แขกขาประจำและหญิงบริการ หมายถึง แขกทั่วๆ ไป

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 13-40 โดยกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาระดับปวช.ชั้นปีที่ 2 มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักในสัดส่วนที่น้อยที่สุด ส่วนกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รักมากที่สุด สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนที่เป็นคนรู้จักกันคุ้นเคยและคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 15-50 และ 50-67 ตามลำดับ ยกเว้นในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคนที่รู้จักกันคุ้นเคยและคนที่รู้จักกันผิวเผินในสัดส่วนที่สูงกว่ากลุ่มอื่นๆ อย่างชัดเจน

ในกลุ่มเพศชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 16-44 กับคนที่รู้จักกันคุ้นเคยอยู่ระหว่างร้อยละ 25-55 กับคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 42-67 สำหรับคนที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 62-100 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากที่สุดกับคู่นอนที่เป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศ ผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน ผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคย และคู่รัก ตามลำดับ

สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในกลุ่มผู้หญิงจะมีสัดส่วนน้อยกว่าในกลุ่มผู้ชาย ยกเว้นในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ผู้หญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนประเภทต่างๆ มากกว่ากลุ่มนักเรียนชาย

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าในกลุ่มผู้หญิงจะมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด กับคู่รัก/แฟน/สามีอยู่ระหว่างร้อยละ 71-94 (ยกเว้นในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ) กับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยร้อยละ 0-4 กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 0-5 กับผู้หญิงด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 0-9 สำหรับในกลุ่มผู้ชายที่มีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดกับคู่รัก/แฟน/ภรรยาร้อยละ 53-86 กับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยร้อยละ 3-11 กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 2-6 กับหญิงบริการทางเพศอยู่ระหว่างร้อยละ 0-8 และกับผู้ชายด้วยกันอยู่ระหว่างร้อยละ 1-4 โดยสรุปในภาพรวมแล้วจะเห็นว่า คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด ที่เป็นคู่รัก/แฟน/สามี/ภรรยา ในกลุ่มผู้หญิงมากกว่าผู้ชาย หรืออาจกล่าวได้ว่า กลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์ ครั้งล่าสุดกับบุคคลที่เป็นชั่วครั้งชั่วคราวมากกว่าผู้หญิง

ตาราง 8.9 สัดส่วนของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดประเภทต่างๆ

กลุ่มเป้าหมาย	คู่รัก/สามี/ภรรยา		คุ้นเคย		ผิวเผิน		หญิงบริการ	เพศเดียวกัน	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	ชาย	หญิง	ชาย
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5	95.0	81.1	0	7.5	0	3.8	5.7	5.0	1.9
นักเรียนอาชีวศึกษาระดับ ปวช.ปีที่ 2	95.0	85.6	3.4	5.6	0	4.0	2.4	1.7	3.4
นักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2	96.4	73.6	0	13.2	0	9.4	0	0	3.8
แรงงานต่างด้าว	94.5	89.7	2.7	5.7	0	2.3	2.3	1.4	0
ผู้ติดยาเสพติด	94.4	82.3	5.6	7.4	0	1.5	4.9	0	0.3
หญิงบริการ*	20.1	na	55.7	na	2.3	na	na	0.3	na
ชายชอบชาย	77.5	40.8	10.0	25.5	5.0	30.2	7.5ญ/2.4ช	2.4	na

หมายเหตุ : หญิงบริการ หมายถึง ประเภทคู่นอนที่เป็นคนรู้จักกันคุ้นเคย หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับแขก ประเภทคู่นอนที่เป็นหญิงบริการทางเพศ หมายถึง การมีเพศสัมพันธ์กับเจ้าของกิจการ

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในกลุ่มผู้หญิงบริการทางเพศ พบว่าเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่นอนประเภทคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 94-96 ในกลุ่มผู้หญิงยกเว้นหญิงบริการทางเพศที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รักเพียงร้อยละ 20 เท่านั้น และอยู่ระหว่างร้อยละ 74-90 ในกลุ่มผู้ชาย ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่า กลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักในสัดส่วนที่น้อยกว่ากลุ่มผู้หญิงค่อนข้างชัดเจน (ยกเว้นในกลุ่มชายชอบชาย)

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคนที่รู้จักคุ้นเคยในกลุ่มผู้หญิงอยู่ระหว่างร้อยละ 0-6 ยกเว้นกลุ่มหญิงบริการทางเพศ และอยู่ระหว่างร้อยละ 6-13 ในกลุ่มผู้ชาย ส่วนเพศสัมพันธ์ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 2-9 ในกลุ่มผู้ชาย ส่วนในกลุ่มผู้หญิงไม่พบว่ามีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคนที่รู้จักกันผิวเผิน

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้หญิงขายบริการทางเพศมีสัดส่วนน้อยมาก กล่าวคือ อยู่ระหว่าง 0-6 เท่านั้น โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับผู้หญิงขายบริการทางเพศมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด

การใช้ถุงยางอนามัย

แผนภาพ 8.6 พฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

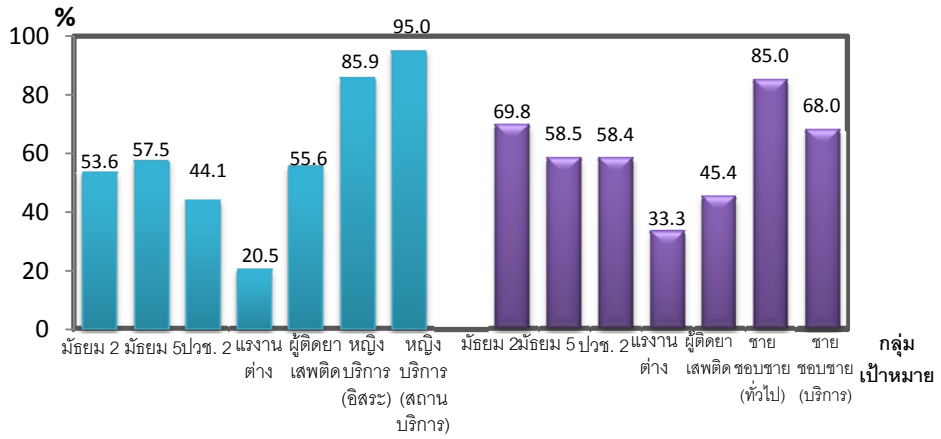

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่าเพศหญิงมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยอยู่ระหว่างร้อยละ 21-95 โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับส่วนในกลุ่มเพศชาย พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 33-85

โดยกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยน้อยที่สุด รองลงมา คือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มชายชอบชาย ตามลำดับ โดยสรุปจะเห็นว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวเป็นกลุ่มที่มีการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยที่สุด ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ และกลุ่มชายชอบชายมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดมากที่สุด

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกสิ่งของตอบแทน

แผนภาพ 8.7 เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

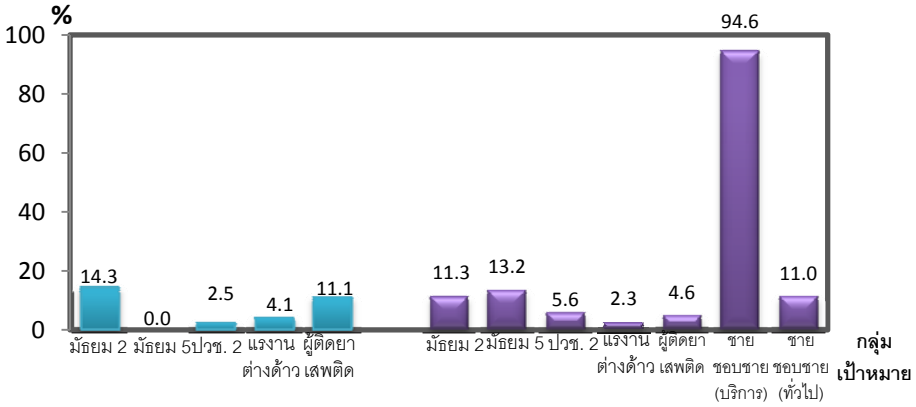

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่าในกลุ่มผู้หญิงที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ไม่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนเลย ส่วนในกลุ่มอื่นๆ (ยกเว้นกลุ่มหญิงบริการทางเพศ) มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 3-14 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มแรงงานต่างด้าว และนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 2-13 ยกเว้นในกลุ่มชายชอบชาย โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มยาเสพติด ตามลำดับ ส่วนในกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินน้อยที่สุด โดยสรุปจะเห็นได้ว่ากลุ่มผู้ชายมีสัดส่วนการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทนใกล้เคียงกับกลุ่มผู้หญิง ยกเว้นในกลุ่มชายชอบชาย

แผนภาพ 8.8 การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน

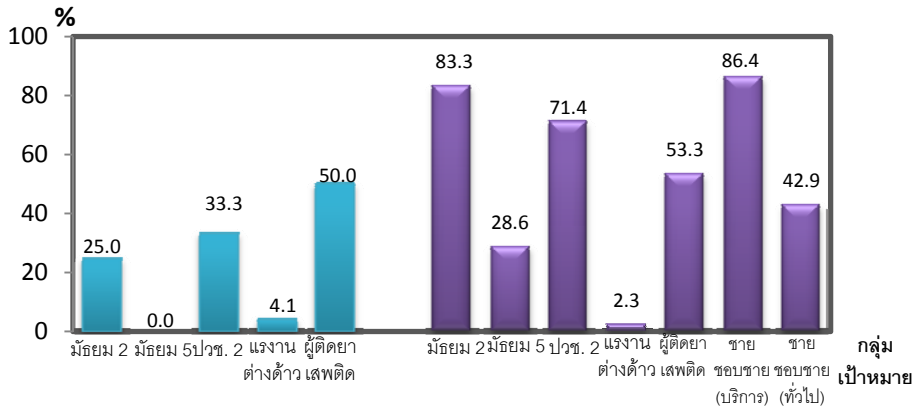

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสำหรับกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 4-50 โดยที่กลุ่มแรงงานต่างด้าวมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนมากที่สุด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยเป็นอันดับรองลงมา กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากที่สุด

ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งแตกต่างกันค่อนข้างมาก โดยอยู่ระหว่างร้อยละ 2-86 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และแรงงานต่างด้าวมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ โดยสรุปในกลุ่มผู้ชายจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่าในกลุ่มผู้หญิง

อาการผิดปกติ

แผนภาพ 8.9 อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

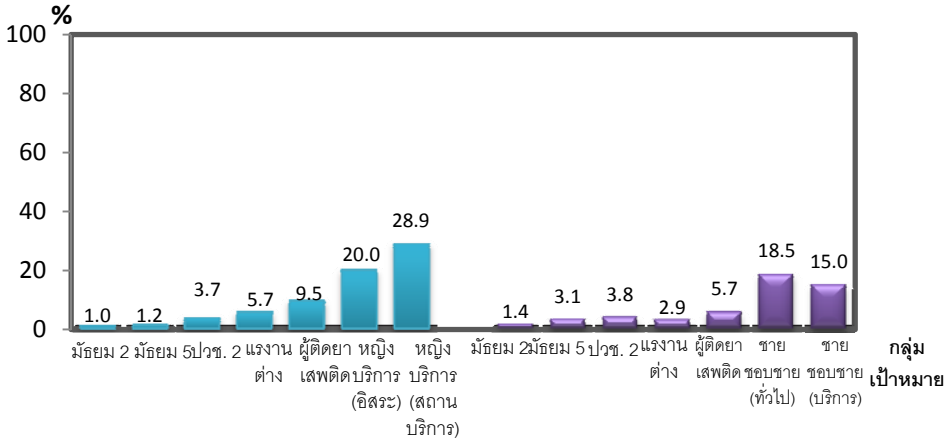

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีอยู่ระหว่างร้อยละ 1-29 และในกลุ่มผู้ชายมีอาการผิดปกติอยู่ระหว่างร้อยละ 1-19 สำหรับในกลุ่มผู้หญิงพบว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศมีอาการผิดปกติในสัดส่วนมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มยาเสพติด กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

ส่วนในกลุ่มผู้ชาย พบว่ากลุ่มชายชอบชายมีอาการผิดปกติมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

โดยสรุปกลุ่มผู้หญิง และผู้ชาย มีสัดส่วนของอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกันมากนัก

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเชไอวี

แผนภาพ 8.10 การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา

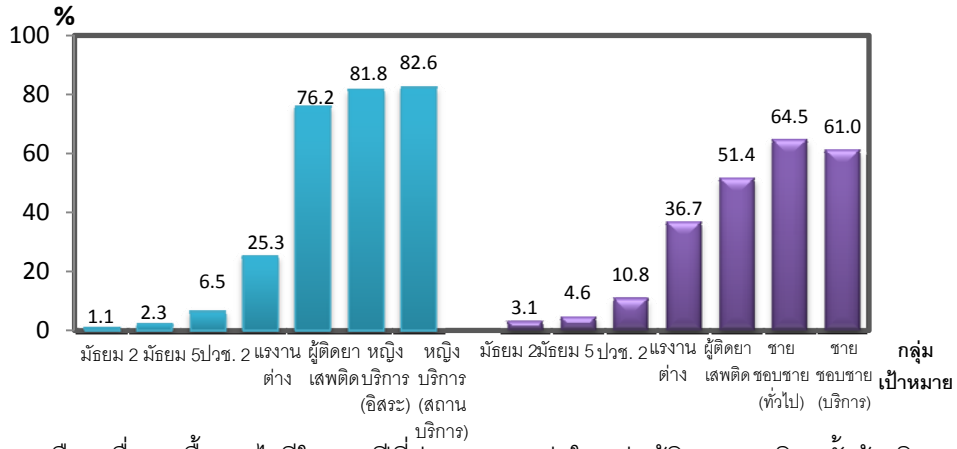

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ทั้งผู้หญิง-ผู้ชาย กลุ่มชายชอบชาย และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีสูงมาก รองลงมาคือ กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมีสัดส่วนของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมาน้อยมาก

สำหรับกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 มีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มนักเรียนชายมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย สำหรับกลุ่มยาเสพติดในกลุ่มผู้หญิงมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากกว่าในกลุ่มผู้ชาย

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอออล์

แผนภาพ 8.11 การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

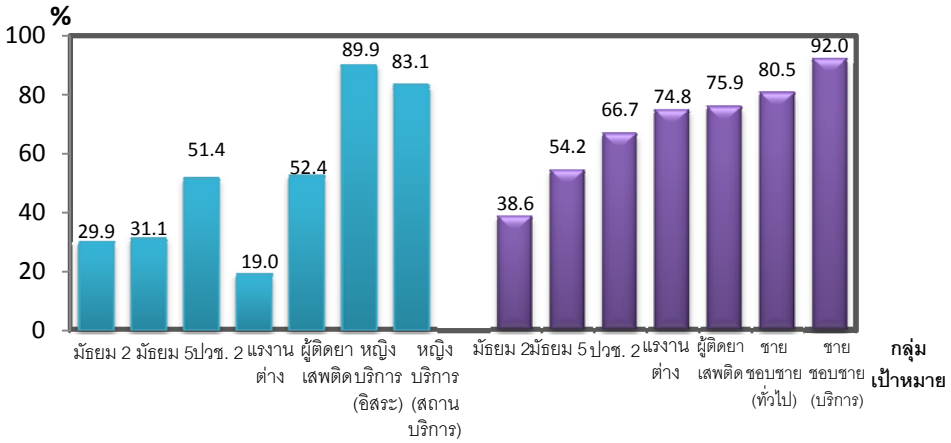

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูงคือ อยู่ระหว่างร้อยละ 19-92 โดยเพศหญิงมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 19-90 และเพศชายมีร้อยละ 39-92 เพศชายมีสัดส่วนการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าเพศหญิง

เมื่อวิเคราะห์กลุ่มเพศหญิงพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าว มีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้น ปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และหญิงบริการทางเพศ ตามลำดับ

ส่วนกลุ่มเพศชายพบว่า กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 มีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์น้อยกว่ากลุ่มอื่นๆ รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มผู้ติดยาเสพติด ตามลำดับ สำหรับชายชอบชายมีสัดส่วนของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 8.12 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

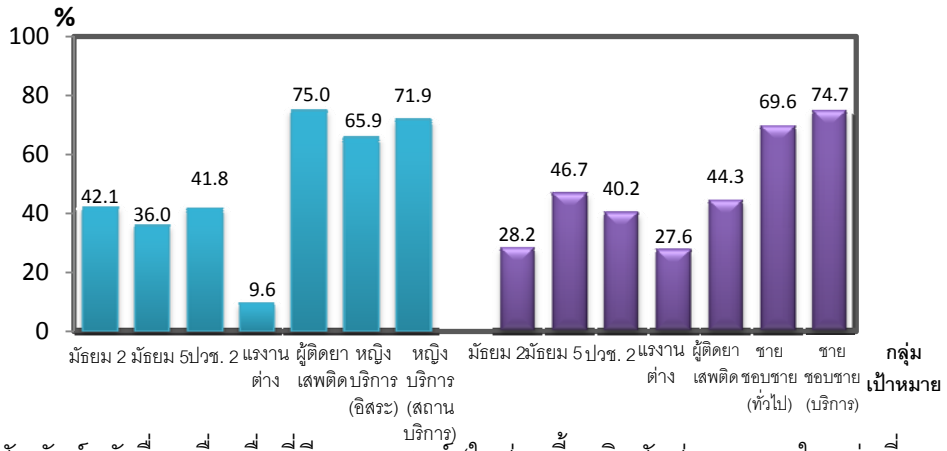

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (ในส่วนนี้จะคิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้ว พบว่าในภาพรวมมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 10-75 โดยกลุ่มผู้หญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 10-75 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด และกลุ่มหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

เมื่อวิเคราะห์ในชายชอบชายมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 2 และแรงงานต่างด้าว ตามลำดับ

แผนภาพ 8.13 การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย

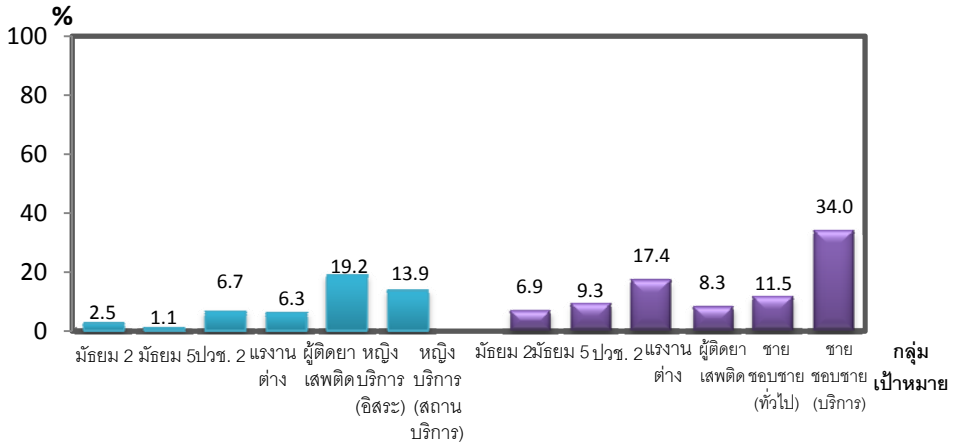

การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย อาทิเช่น ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน/โคเคน เป็นต้น พบว่าในกลุ่มผู้หญิงมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 1-19 โดยกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาน้อยที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 และกลุ่มหญิงบริการทางเพศ มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุด

ในกลุ่มเพศชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 7-34 โดยกลุ่มชายชอบชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาน้อยที่สุด

กลุ่มเพศชายมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากกว่าในกลุ่มผู้หญิง

แผนภาพ 8.14 สัดส่วนของการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

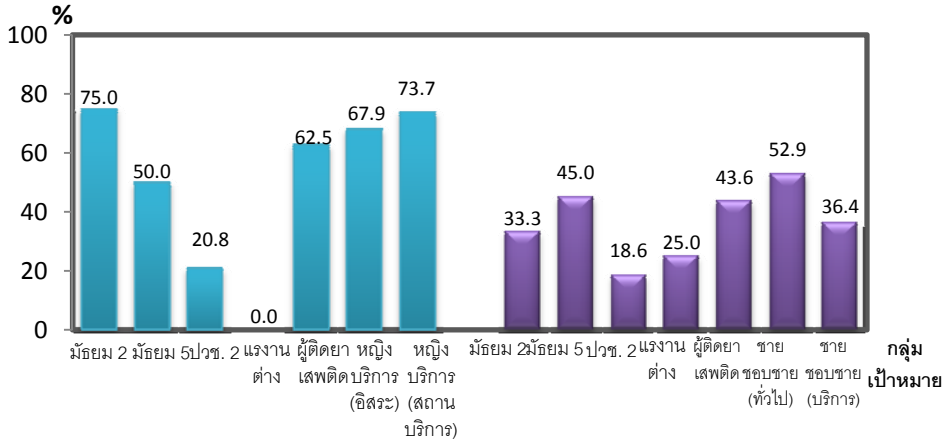

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 0-75 ในภาพรวม ค่อนข้างแตกต่างกันมากในแต่ละกลุ่มเป้าหมาย (ในส่วนนี้จะคิดสัดส่วนเฉพาะผู้ที่เคยมีประสบการณ์ทางเพศ และมีการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมา) เมื่อวิเคราะห์เฉพาะในกลุ่มผู้หญิง พบว่ามีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติดร้อยละ 0-75 โดยที่เป็นกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มหญิงบริการทางเพศ กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 ตามลำดับ

ในกลุ่มผู้ชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดร้อยละ 19-53 โดยที่กลุ่มชายชอบชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากที่สุด รองลงมาคือ กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 กลุ่มผู้ติดยาเสพติด กลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษาปวช.ชั้นปีที่ 2 กลุ่มแรงงานต่างด้าว และกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 ตามลำดับ

9

แนวโน้มพฤติกรรม

ในบทนี้เป็นการติดตามแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในประชากรกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 นักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 หญิงบริการทางเพศ ชายชอบชาย แรงงานต่างด้าว และผู้ติดยาเสพติด ของกรุงเทพมหานคร

กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 และนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ได้ติดตามแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และเฝ้าติดตามต่อเนื่องเป็นรอบที่ 7 ส่วนในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 เริ่มติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 และเฝ้าติดตามต่อเนื่องเป็นรอบที่ 3 สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าว เริ่มติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 และเฝ้าติดตามปีเว้นปีเป็นรอบที่ 3 กลุ่มหญิงบริการทางเพศ และผู้ติดยาเสพติด ได้เริ่มติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และเฝ้าติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีทุก 2 ปี ครั้งนี้เป็นครั้งที่ 5 ส่วนกลุ่มชายชอบชายเริ่มติดตามพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในปี พ.ศ. 2548 และครั้งนี้เป็นการติดตามเป็นครั้งที่ 2

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรอบ 3 ปี

จากการติดตามพฤติกรรมการใช้ Internet ในรอบปีที่ผ่านมาของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่านักเรียนหญิงมีสัดส่วนการใช้ Internet คงเดิม แต่มีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ในภาพรวมกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีสัดส่วนการใช้ Internet ใกล้เคียงกันทั้ง 2 ปี คือประมาณร้อยละ 86

พฤติกรรมการใช้ Internet เพื่อหาคู่รักหรือแฟน พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มการใช้ Internet เพื่อหาคู่รักหรือแฟนลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนชายมีสัดส่วนเท่าเดิม

แผนภาพ 9.1 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้ Internet และการใช้ Internet เพื่อหาคู่รักหรือแฟน ในรอบปีที่ผ่านมา

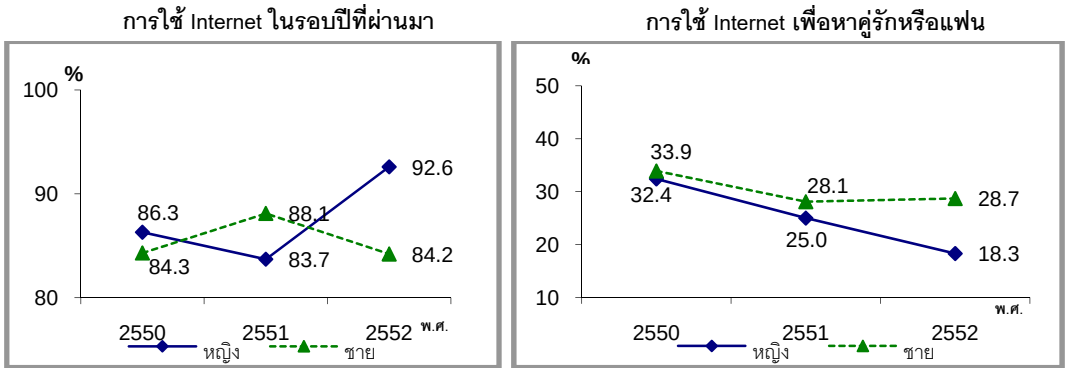

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มของเปอร์เซนต์การตอบความรู้ได้ถูกต้องมากขึ้นในเรื่องเกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยเพื่อลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี และการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี ส่วนความรู้เกี่ยวกับคนที่มองว่า มีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้ และการรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้มีแนวโน้มลดลง

ตาราง 9.1 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	2550	2551	2552
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี	70.0	83.8	86.7
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	45.4	61.0	64.9
3	คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี	48.9	43.0	39.1
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้	34.8	45.0	39.6
5	การรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้	30.9	34.1	30.0

เมื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่สามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ถูกทั้ง 5 ข้อ ตามเกณฑ์ของ UNGASS ในสัดส่วนที่ลดลงเล็กน้อย เมื่อวิเคราะห์ดูแนวโน้มของนักเรียนหญิง -ชาย แล้ว พบว่านักเรียนหญิงสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อมีแนวโน้มลดลง ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มคงที่

แผนภาพ 9.2 แนวโน้มของการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS ในรอบ 3 ปี

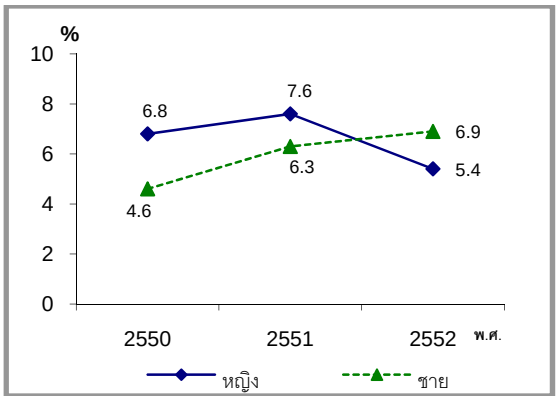

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 9.3 แนวโน้มประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในรอบ 3 ปี

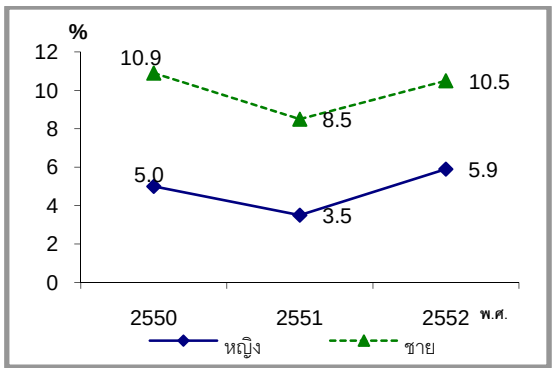

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ในนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งนักเรียนหญิง – นักเรียนชาย นักเรียนชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 3 ปี ประมาณ 1 เท่าตัว

แผนภาพ 9.4 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก โดยความสมัครใจ ในรอบ 3 ปี

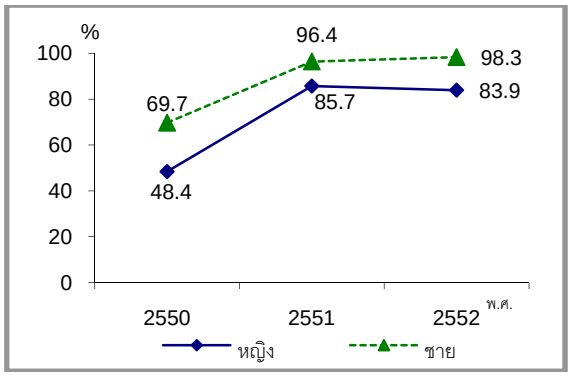

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่าแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกโดยความสมัครใจมากขึ้นอย่างชัดเจนทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ในรอบปีที่แล้ว ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย และลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนหญิง

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่า มีเพศสัมพันธ์กับคนรัก หรือแฟน มีแนวโน้มลดลงมาทีละน้อยในทุกปี กล่าวคือ คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 จะเป็นบุคคลอื่นๆ ที่ไม่ใช่แฟน หรือคู่รักมากขึ้นในปี พ.ศ. 2552 คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่เป็นบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันมีแนวโน้มสูงขึ้น และเห็นได้ชัดเจนว่า คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนชายที่เป็นหญิงบริการทางเพศมีเพียงปีละ 1-2 รายเท่านั้น ในแต่ละปี

ตาราง 9.2 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบ 3 ปี

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	2550	2551	2552
คู่รัก/แฟน	74.0	73.7	71.9
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	12.0	15.8	10.1
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	2.0	1.3	10.1
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	1.3	3.0	1.1
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	7.9	4.0	6.7

แผนภาพ 9.5 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ในรอบ 3 ปี

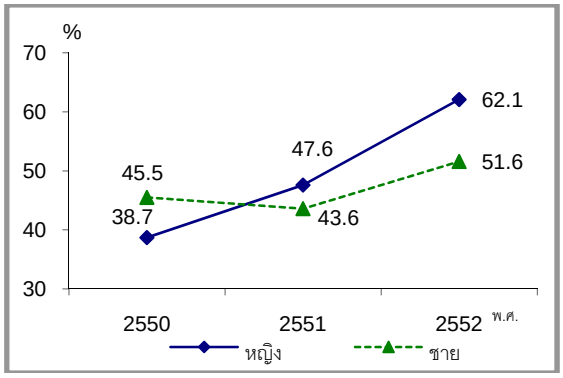

จากการติดตามการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ทั้งนักเรียนหญิง-ชาย

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าในภาพรวมนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟนสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง

ตาราง 9.3 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา กับคู่นอนประเภทต่างๆ

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา	2550	2551	2552
คู่รัก/แฟน	84.4	87.7	91.4
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	40.3	32.3	30.9
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	22.1	18.5	12.3
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	18.9	6.2	6.2
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	13.0	18.5	13.6

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ พบว่ากลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟน และกับผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคย สำหรับกลุ่มนักเรียนชาย พบว่าแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักหรือแฟน ผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผิน และคนที่มีเพศเดียวกันเพิ่มขึ้น แต่มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับผู้หญิงที่รู้จักกันคุ้นเคยลดลง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงขายบริการทางเพศมีแนวโน้มเท่าเดิม

ตาราง 9.4 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	พ.ศ. 2550		พ.ศ. 2551		พ.ศ. 2552	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
คู่รัก/แฟน	19.0	33.3	38.9	25.6	29.6	43.8
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	0	31.0	50.0	36.8	25.0	25.0
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	0	29.4	0	50.0	-	62.5
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	na	27.3	na	75.0	100.0	75.0
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	0	22.2	0	22.0	-	57.1

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

ตาราง 9.5 แนวโน้มเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่นอนประเภทต่างๆ ในรอบ 3 ปี

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	พ.ศ. 2550		พ.ศ. 2551		พ.ศ. 2552	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
คู่รัก/แฟน	83.3	52.8	94.7	73.9	96.4	73.6
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	4.6	11.3	0	15.2	-	13.2
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	0	1.9	0	2.2	-	9.4
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	na	7.5	na	0	na	na
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	4.2	3.8	5.3	8.7	3.6	3.8

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดพบว่านักเรียนมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับคู่รักหรือแฟนสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิงส่วนนักเรียนชายมีแนวโน้มคงเดิม

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับบุคคลที่มีเพศเดียวกันมีแนวโน้มลดลงทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย

แผนภาพ 9.6 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

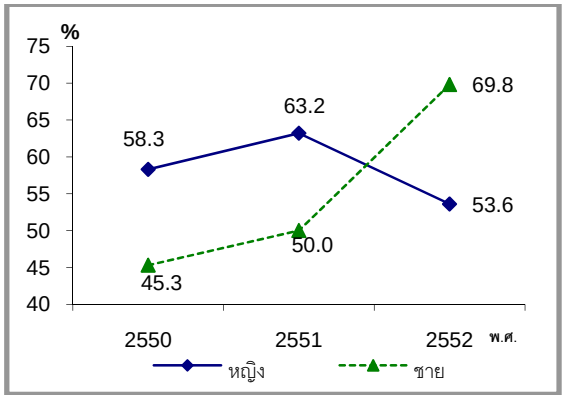

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชายและมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยลงในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมากกว่านักเรียนหญิง

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

แผนภาพ 9.7 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

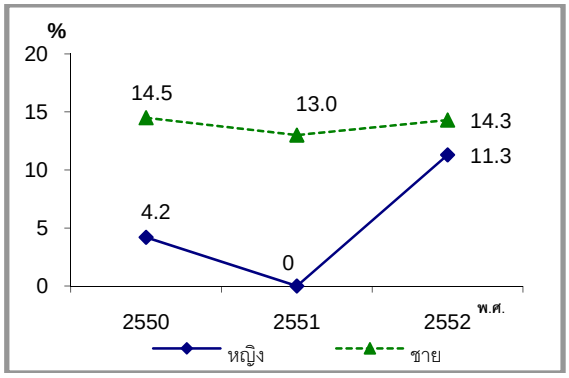

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนสูงขึ้น นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนมากกว่านักเรียนชายในรอบปี พ.ศ. 2552

แผนภาพ 9.8 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

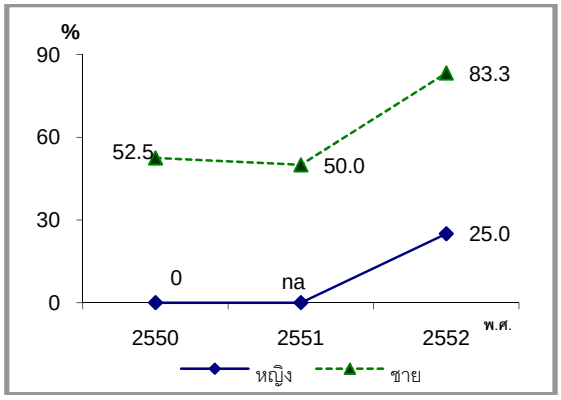

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสำหรับนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนนั้นมีแนวโน้มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม มีจำนวนนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนน้อยมาก (ในปี พ.ศ 2550 มีจำนวน 9 ราย และปี พ.ศ.2551 มีจำนวน 6 ราย และปี พ.ศ. 2552 มีจำนวน 10 รายเท่านั้น) จึงทำให้การวิเคราะห์ในส่วนนี้ค่อนข้างจำกัด

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 9.9 แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ในรอบ 3 ปี

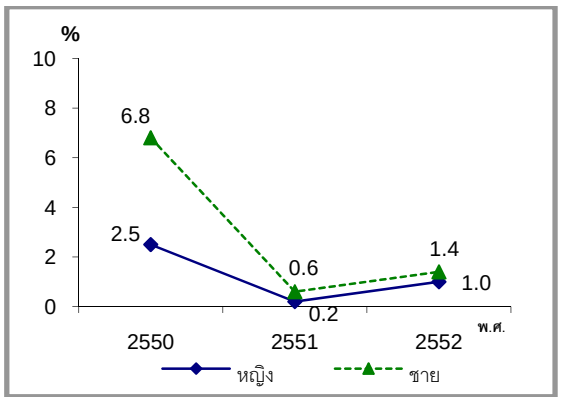

แนวโน้มของนักเรียนที่มีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาพบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย นักเรียนชายมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ใกล้เคียงกันนักเรียนหญิง

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ

แผนภาพ 9.10 แนวโน้มของปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศ ในรอบ 3 ปี

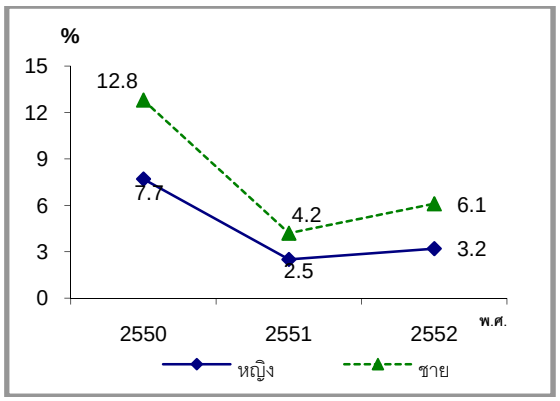

ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย นักเรียนชายมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนหญิง

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 9.11 แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา

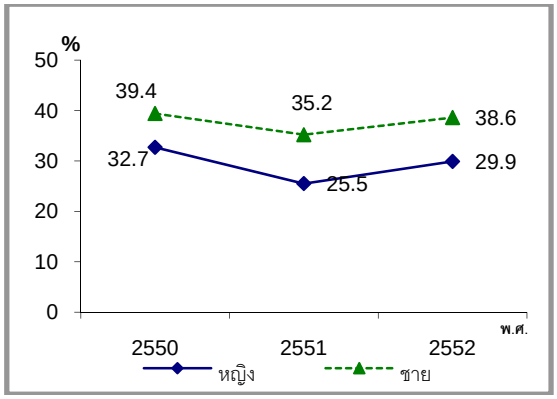

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย ทั้งนักเรียนหญิง-นักเรียนชาย นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิง

แผนภาพ 9.12 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

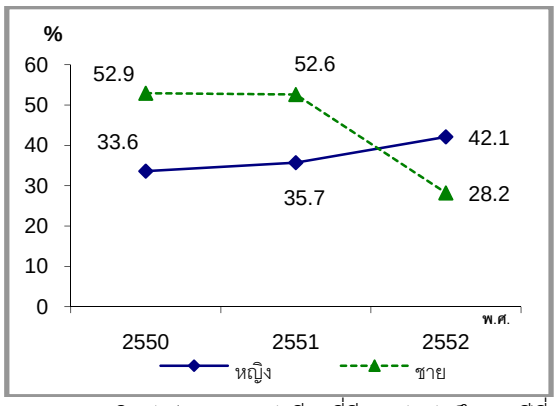

หมายเหตุ: คิดสัดส่วนเฉพาะนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มลดลง นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนชายในรอบปี พ.ศ. 2552

แผนภาพ 9.13 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

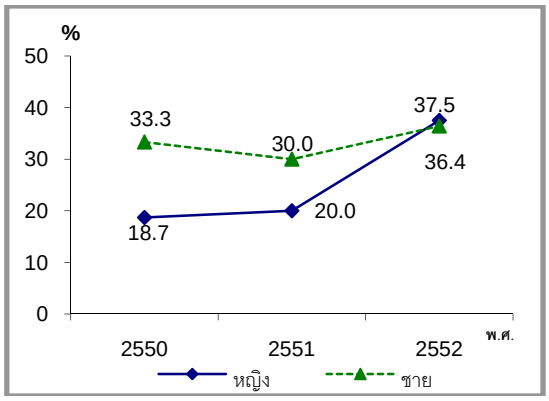

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียน และนักเรียนชาย นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ใกล้เคียงกับนักเรียนหญิง ในรอบปี พ.ศ. 2552

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 9.14 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย ในรอบ 3 ปี

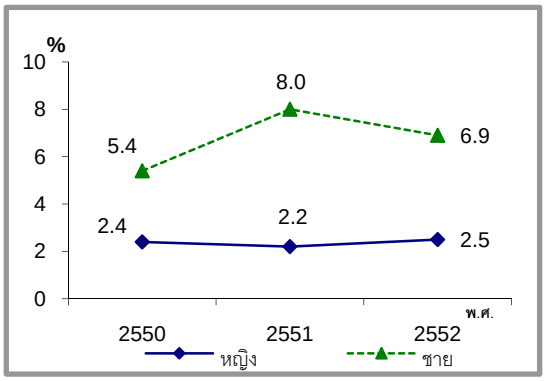

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาประเภทผิดกฎหมาย เช่น ยาบ้า กัญชา เฮโรอีน หรือโคเคน เป็นต้น พบว่ากลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาลดลงส่วนนักเรียนหญิงมีแนวโน้มการเสพสารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาเท่าเดิม นักเรียนชายมีการเสพสารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมายมากกว่านักเรียนหญิง ประมาณ 1 เท่าตัว

แผนภาพ 9.15 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา ในรอบ 3 ปี

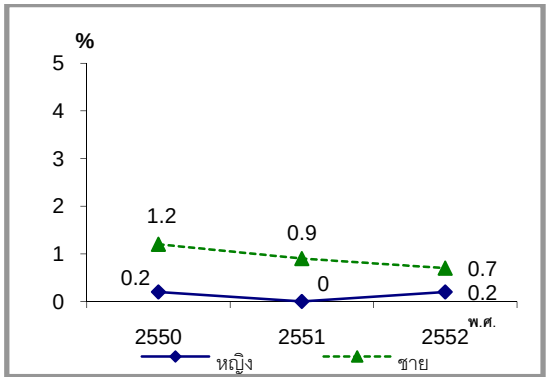

การเสพสารเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยาเข้าเส้นโลหิต พบว่ามีแนวโน้มใกล้เคียงกันในทุกๆ ปี กล่าวคือในแต่ละปีจะมีประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น นักเรียนชายมีการเสพสารเสพติดชนิดฉีดมากกว่านักเรียนหญิง

แผนภาพ 9.16 แนวโน้มเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ในรอบ 3 ปี

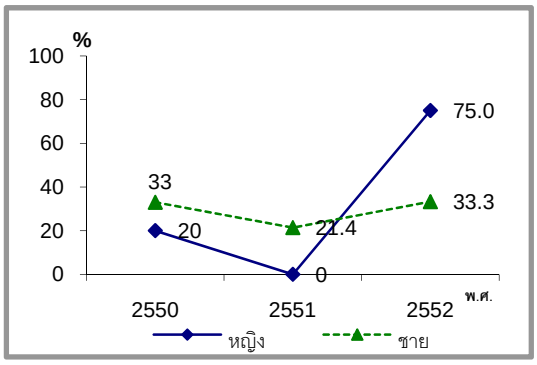

เพศสัมพันธ์หลังจากเสพสารเสพติด พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง-นักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนชาย อย่างไรก็ตามจำนวนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ และมีการใช้สารเสพติดด้วยมีจำนวนน้อยมาก จึงอาจทำให้มองเห็นแนวโน้มไม่ชัดเจนมากนัก

แผนภาพ 9.17 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ในรอบ 3 ปี

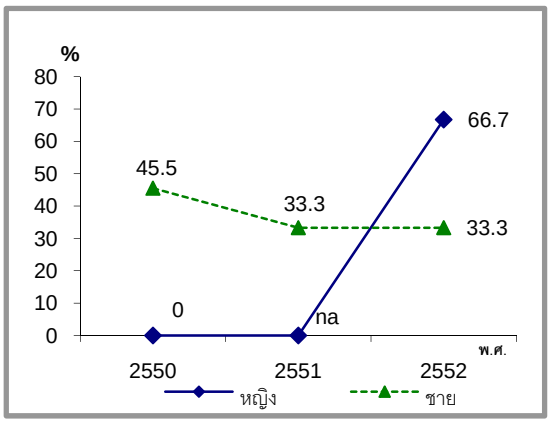

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่ากลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มคงเดิม ส่วนกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มสูงขึ้น

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในรอบ 5 ปี

การสำรวจพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของกลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2545 และดำเนินการสำรวจข้อมูลพฤติกรรมทุกๆ ปี รวมเป็นระยะเวลา 8 ปี ในแต่ละปีได้มีการปรับเปลี่ยนข้อคำถามบ้างเพื่อให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งปรับเปลี่ยนวิธีการรวบรวมข้อมูลจากแบบ-สอบถาม (paper based survey) เป็นการตอบแบบสอบถามแบบหน้าเวบ (web-based survey)

การนำเสนอแนวโน้มพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีนี้ จะนำเสนอในรอบ 5 ปี คือ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 – 2552 เท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่สามารถตอบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อตามตัวชี้วัดของ UNGASS พบว่ามีแนวโน้มลดลงทั้งนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย

ในกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย ในปี พ.ศ. 2550 นักเรียนชายสามารถตอบคำถามได้ถูกทุกข้อ มากกว่านักเรียนหญิงค่อนข้างชัดเจน แต่ในปี พ.ศ. 2551 ทั้งนักเรียนหญิง-ชายมีสัดส่วนของการตอบคำถามได้ถูกทุกข้อใกล้เคียงกัน และในปี พ.ศ. 2552 นักเรียนชายสามารถตอบคำถามได้ถูกทุกข้อมากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

แผนภาพ 9.18 แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS

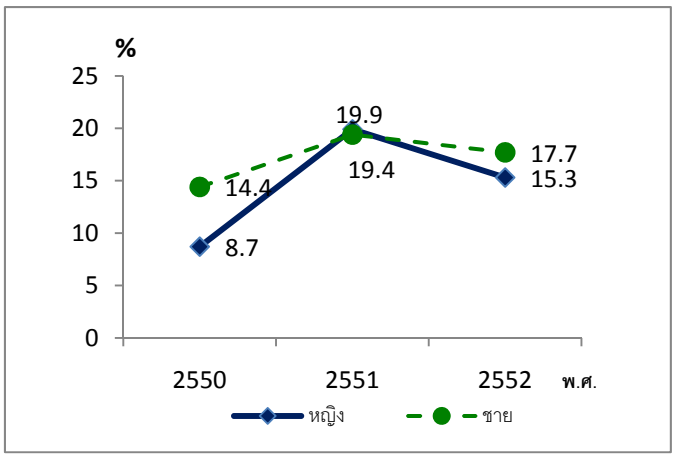

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์รายข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS พบว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี เรื่องยุงเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้ รวมทั้งการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอชไอวีได้ มีแนวโน้มที่นักเรียนตอบได้ถูกต้องน้อยลง ทั้งนักเรียนหญิง และชาย มีเพียงความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีที่นักเรียนสามารถตอบได้ถูกต้องมีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งนักเรียนหญิง-ชาย ส่วนความรู้เกี่ยวกับคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนติดเชื้อเอชไอวี นักเรียนหญิงสามารถตอบได้ถูกต้องสูงขึ้น ส่วนนักเรียนชายสามารถตอบได้ถูกต้องลดลง

ตาราง 9.6 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	พ.ศ. 2551		พ.ศ. 2552	
		หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	90.9	93.2	89.0	90.7
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	69.2	73.8	70.7	74.8
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	74.6	71.2	76.2	69.7
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	51.2	53.0	40.9	45.1
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	52.1	50.1	46.5	47.8
	ตอบถูกทุกข้อ (UNGASS)	19.9	19.4	8.7	14.4

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่านักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์สูงขึ้นเล็กน้อยประมาณร้อยละ 3 นักเรียนหญิงมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่างร้อยละ 7 – 10 ส่วนนักเรียนชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่างร้อยละ 9 – 18 นักเรียนชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์มากกว่านักเรียนหญิงค่อนข้างชัดเจน ยกเว้นในปี พ.ศ. 2551 ที่นักเรียนทั้งผู้หญิง และผู้ชายมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน

แผนภาพ 9.19 แนวโน้มของการมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

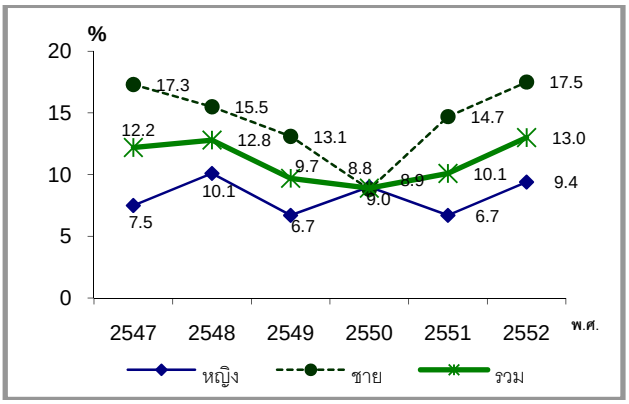

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่านักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนในรอบปี พ.ศ. 2552 ลดลง โดยมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนอยู่ระหว่างร้อยละ 81 – 96 ส่วนนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนอยู่ระหว่างร้อยละ 77 – 79 ซึ่งจะเห็นว่าเป็นสัดส่วนที่ค่อนข้างคงที่ในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มสูงขึ้น

นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนใกล้เคียงกันกลุ่มนักเรียนชายในรอบปีนี้ ส่วนในรอบ 4 ปี ที่ผ่านมา นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักมากกว่านักเรียนชายค่อนข้างชัดเจน

นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงขายบริการทางเพศน้อยมาก และใน 2 ปีก่อนหน้านี้ไม่มีนักเรียนชายคนใดมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นแนวโน้มที่ชัดเจนว่านักเรียนชายไม่นิยมมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงขายบริการทางเพศ แต่ในรอบปีนี้มีนักเรียนชายที่มีเพศสัมพัธ์ครั้งแรกกับหญิงขายบริการมากขึ้น (จำนวน 3 ราย)

ตาราง 9.7 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ในรอบ 4 ปี

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	พ.ศ. 2548		พ.ศ. 2549		พ.ศ. 2550		พ.ศ. 2551		พ.ศ. 2552	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
คู่รัก/แฟน	85.5	76.5	80.6	77.8	85.1	78.7	95.6	78.7	88.7	84.6
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	1.8	11.1	0	4.8	8.5	6.4	4.4	10.7	5.7	9.0
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	0	4.9	2.8	3.2	2.1	4.3	0	4.0	1.9	2.6
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	na	2.5	na	1.6	na	0	na	0	na	3.8
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	10.9	2.5	16.7	12.7	4.3	10.6	0	6.7	1.9	-

แผนภาพ 9.20 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

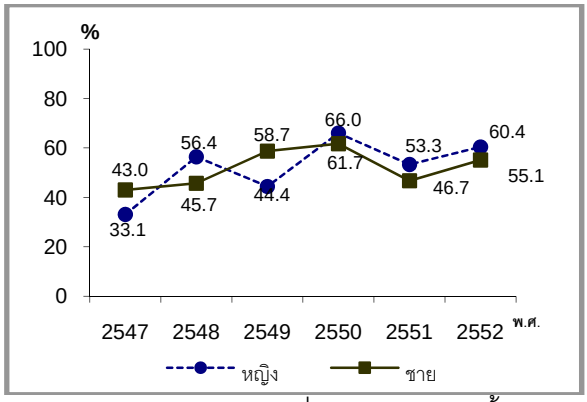

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง และชาย กลุ่มนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกร้อยละ 33 – 66 ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 43 – 62 นักเรียนหญิง และนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกสัดส่วนที่ไม่แตกต่างกันมากนักในแต่ละปี

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 9.21 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน

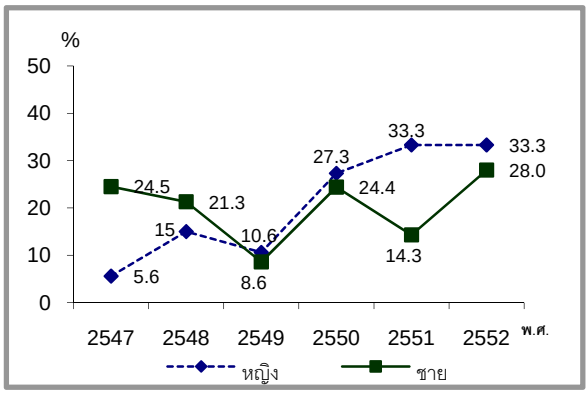

กลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนในรอบปีที่ผ่านมา มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มคงที่ นักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 6-33 ส่วนนักเรียนชายใช้ถุงยางอนามัยอยู่ระหว่างร้อยละ 9 – 28

แผนภาพ 9.22 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย

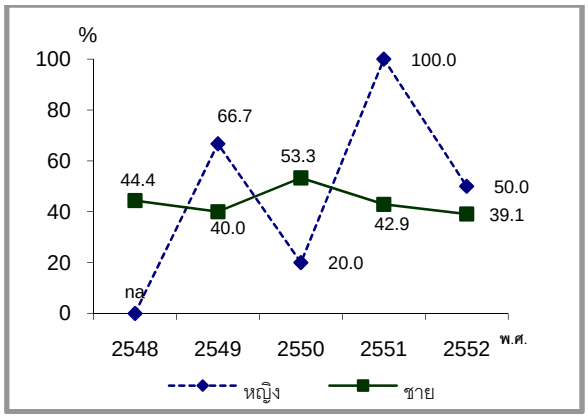

นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยในรอบปีที่ผ่านมา ทั้งนักเรียนหญิงและนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งไม่สม่ำเสมอในแต่ละปี กล่าวคือมีการใช้ถุงยางอนามัย 100% จนถึงไม่มีการใช้ถุงยางอนามัยเลย อย่างไรก็ตาม จำนวนของนักเรียนหญิงที่มีเพศสัมพันธ์กับ

ผู้ชายที่รู้จักกันคุ้นเคยไม่มากนัก สำหรับนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อยู่ระหว่าง ร้อยละ 40 – 53 และมีแนวโน้มค่อนข้างสม่ำเสมอ

แผนภาพ 9.23 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน

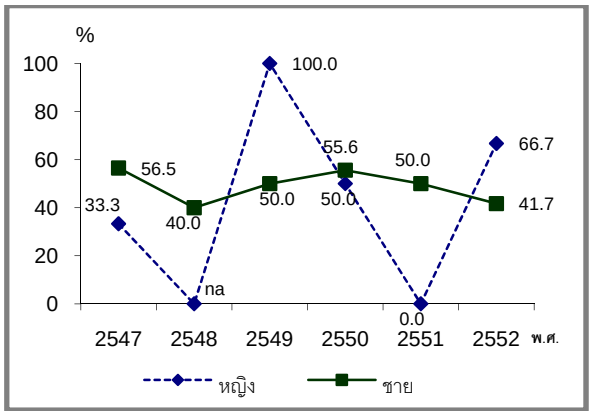

นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งไม่สม่ำเสมอมากนัก กลุ่มนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 100 ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 40-57 และมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยสม่ำเสมอ

แผนภาพ 9.24 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกัน

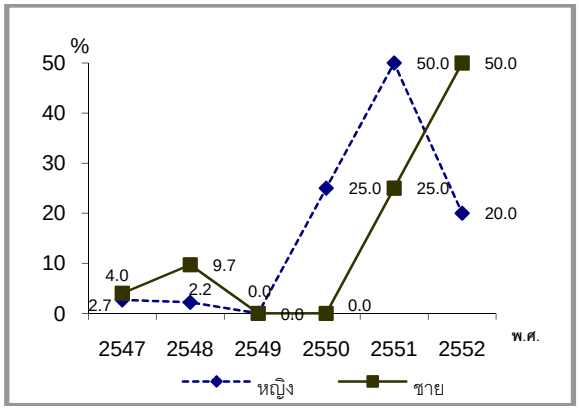

กลุ่มนักเรียนที่เคยมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกันในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยมากขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง นักเรียนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง อย่างไรก็ตาม นักเรียนมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่มีเพศเดียวกันจำนวนไม่มากนัก

แผนภาพ 9.25 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศ

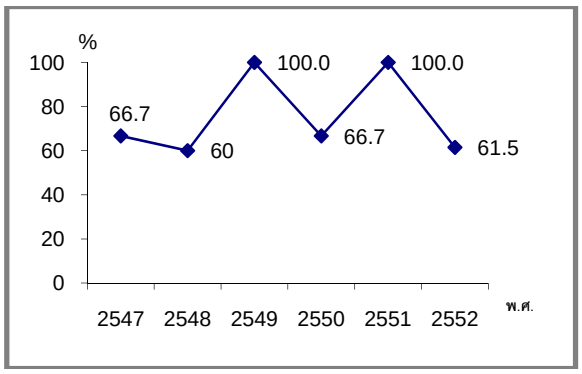

กลุ่มนักเรียนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 50 – 100 ในรอบปีนี้มีการใช้ถุงยางอนามัยกับผู้หญิงขายบริการทางเพศลดลง

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

แผนภาพ 9.26 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

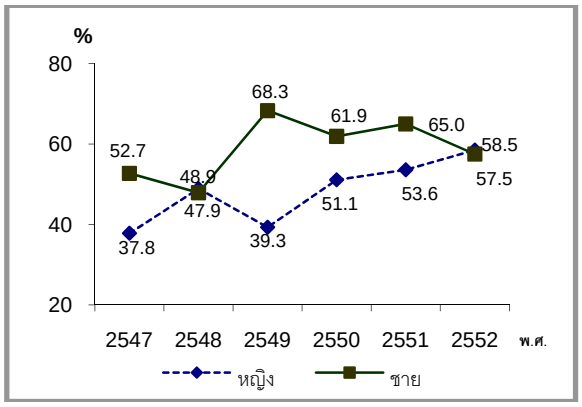

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนชายมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดลดลง ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดอยู่ระหว่างร้อยละ 38-58 ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดอยู่ระหว่างร้อยละ 49-68 นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดน้อยกว่านักเรียนชายในรอบ 6 ปี

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

แผนภาพ 9.27 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

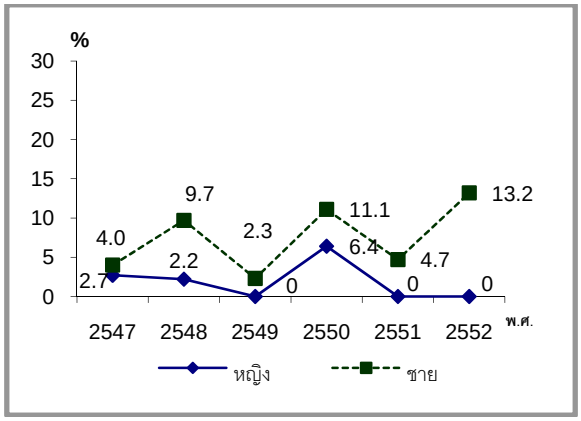

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 6 ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายมีร้อยละ 2 – 13 นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

แผนภาพ 9.28 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

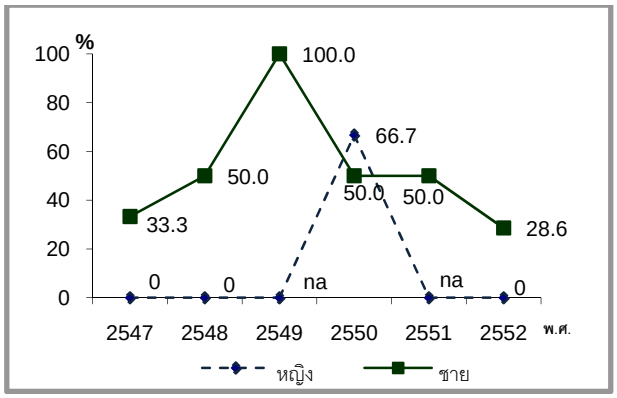

หมายเหตุ: na = ไม่เข้าข่าย

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่า มีแนวโน้มไม่ชัดเจน เนื่องจากมีนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนในแต่ละปีมีจำนวนน้อยไม่มากนัก

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 9.29 แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

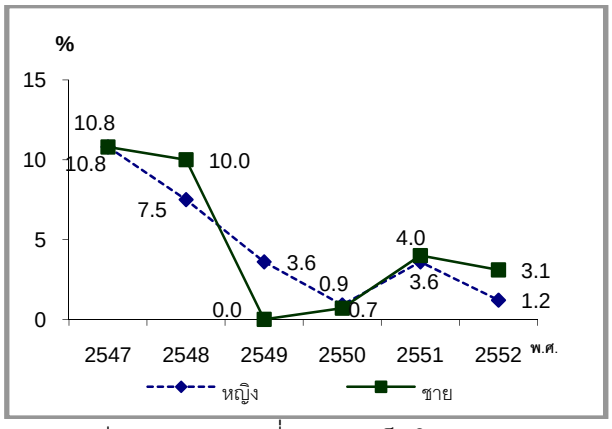

นักเรียนที่มีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย นักเรียนหญิงมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 11 ส่วนนักเรียนชายมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ร้อยละ 0 – 11 นักเรียนหญิงและชายมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ใกล้เคียงกัน

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

แผนภาพ 9.30 แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบปีที่ผ่านมา

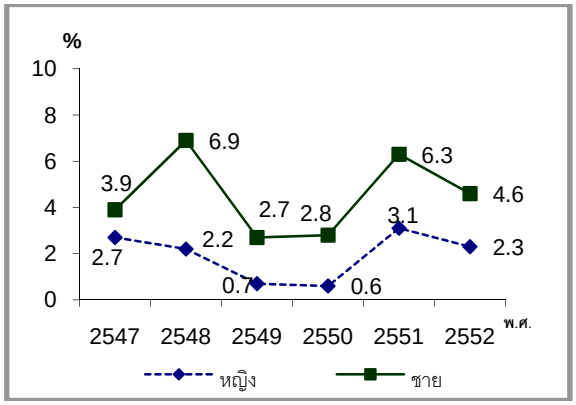

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย นักเรียนหญิงมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 3 นักเรียนชายมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ร้อยละ 3 – 7 นักเรียนชายมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 9.31 แนวโน้มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

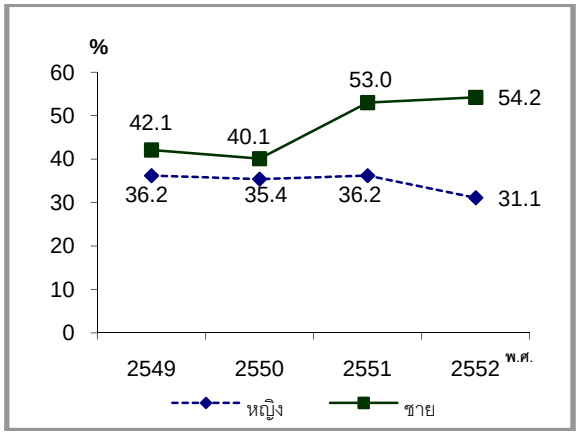

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน พบว่านักเรียนมีแนวโน้มการ ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์สูงขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย และมีแนวโน้มลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนหญิงมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 31 – 36 ส่วนนักเรียนชายอยู่ระหว่างร้อยละ 40 – 54 นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 4 ปี

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 9.32 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติด ในรอบปีที่ผ่านมา

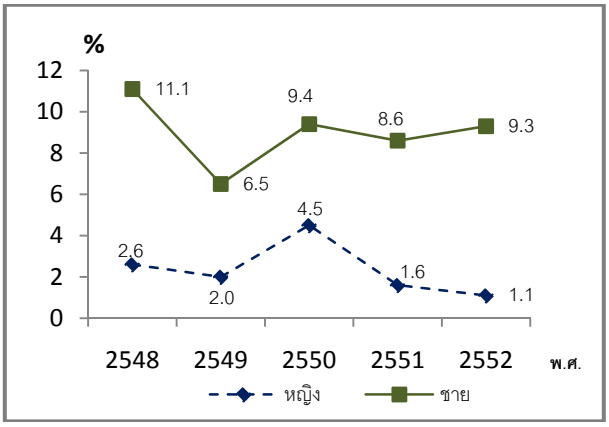

พฤติกรรมการใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมายของนักเรียนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีการใช้สารเสพติดร้อยละ 1 – 5 นักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดร้อยละ 7 – 11 นักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 5 ปี

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 9.33 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

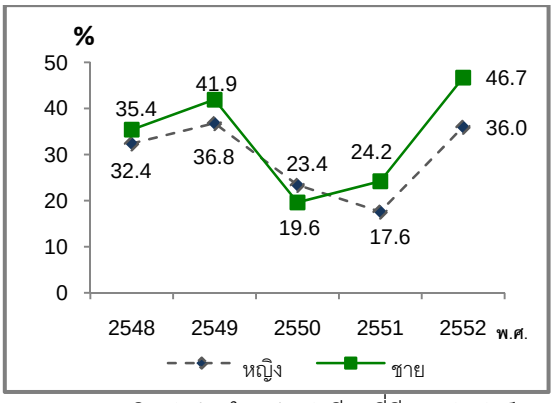

หมายเหตุ: คิดสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่าเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ร้อยละ 18 – 37 นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 20 – 47 นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิงเล็กน้อย

แผนภาพ 9.34 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

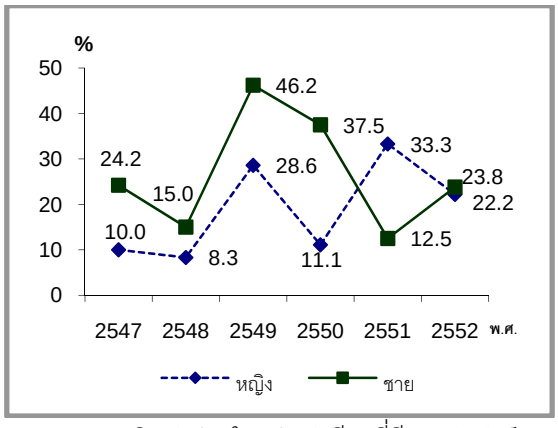

หมายเหตุ: คิดสัดส่วนในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา และหลังเสพสารเสพติด

นักเรียนมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์เพิ่มขึ้นเล็กน้อยในกลุ่มผู้ชาย แต่ลดลงในกลุ่มผู้หญิง นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 8 – 33 ส่วนนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 15 - 46 นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่านักเรียนชาย ยกเว้นในปี พ.ศ.2551 ที่นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนชาย ส่วนในปีนี้นักเรียนหญิง-ชายมีแนวโน้มการใชถุงยางอนามัยทุกครั้งใกล้เคียงกัน

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

แผนภาพ 9.35 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

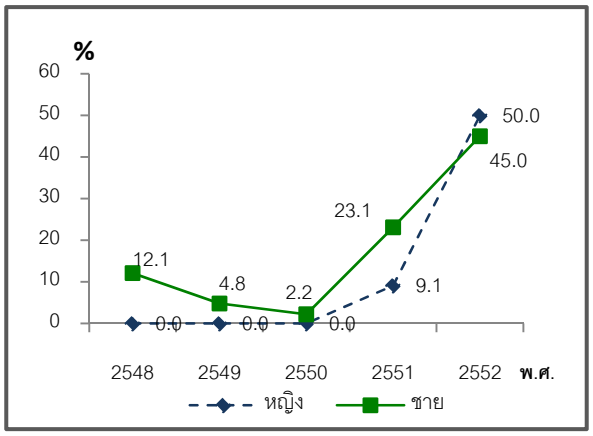

การมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมีจำนวนน้อยมาก จึงทำให้ไม่สามารถมองเห็นแนวโน้มได้อย่างชัดเจนมากนัก นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนหญิง นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด ร้อยละ 2 – 23 ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มมากขึ้นแตกต่างในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 9.36 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

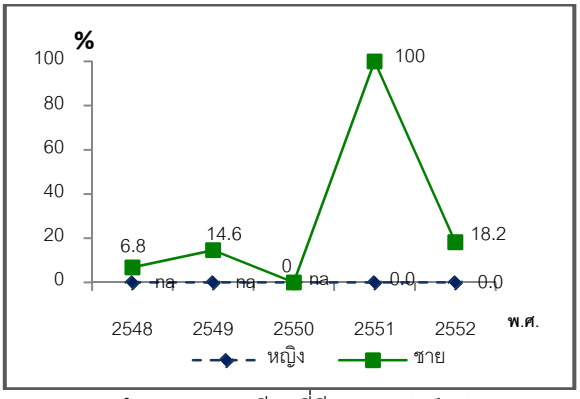

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศ-สัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดน้อยมาก ซึ่งไม่สามารถเห็นแนวโน้มได้ ในปี พ.ศ. 2551 มีนักเรียนชายเพียง 1 คนเท่านั้นที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด และใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

หมายเหตุ: จำนวนของนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมีจำนวนน้อยมากเพียง 1 – 2 รายเท่านั้น ยกเว้นในปี พ.ศ. 2552 มีนักเรียนหญิง จำนวน 2 ราย และนักเรียนชาย จำนวน 6 ราย)

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 ในรอบ 5 ปี

การนำเสนอแนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีเป็นการนำเสนอในรอบ 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2548 จนถึงปี พ.ศ.2552

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS เป็นรายข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวีได้ มีแนวโน้มตอบได้ถูกต้องลดลงเล็กน้อย ส่วนความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี มีแนวโน้มตอบได้ถูกต้องมากขึ้นเล็กน้อย ส่วนความรู้อื่นๆ สามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันในรอบ 2 ปี

ตาราง 9.8 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	พ.ศ. 2551	พ.ศ. 2552
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	89.0	87.5
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่ง ที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	62.9	67.6
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	63.0	63.8
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	45.8	44.1
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	43.5	44.2

แผนภาพ 9.37 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องทุกข้อ ตามตัวชี้วัด UNGASS

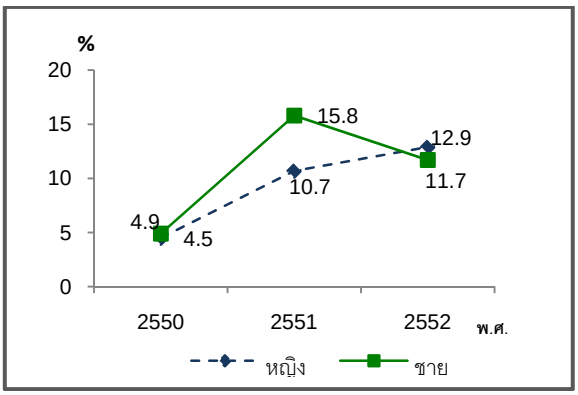

นักเรียนที่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกต้องทั้ง 5 ข้อ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น ในกลุ่มนักเรียนหญิง และลดลงในกลุ่มนักเรียนชาย ทั้งนักเรียนหญิง – ชาย สามารถตอบคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อใกล้เคียงกัน

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย และลดลงเล็กน้อยในกลุ่มนักเรียนหญิง ในภาพรวมนักเรียนมีประสบการณ์ทางเพศประมาณร้อยละ 21 – 43 นักเรียนหญิงมีประสบการณ์ทางเพศอยู่ระหว่างร้อยละ 16 – 37 ส่วนนักเรียนชายมีประสบการณ์ทางเพศมาแล้วอยู่ระหว่างร้อยละ 26 – 51 นักเรียนชายมีประสบการณ์ทางเพศมากกว่านักเรียนหญิง ทั้งนี้อาจเป็นที่สังเกตได้ว่า ในปีพ.ศ. 2548 - 2550 เป็นปีที่ใช้การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยวิธี web-based survey โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้รวบรวมข้อมูล ซึ่งอาจมีผลกระทบกับข้อมูลอยู่บ้าง ส่วนในปี พ.ศ. 2551 และปี พ.ศ. 2552 นักวิจัยจากสถาบันพัฒนาการสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเอง

แผนภาพ 9.38 แนวโน้มของประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ในรอบ 6 ปี

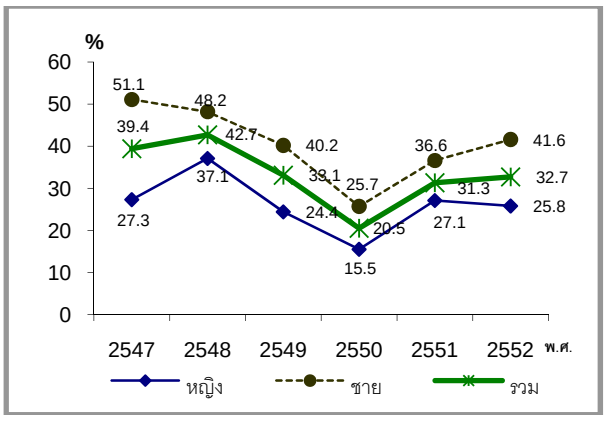

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

แผนภาพ 9.39 เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รัก หรือแฟน

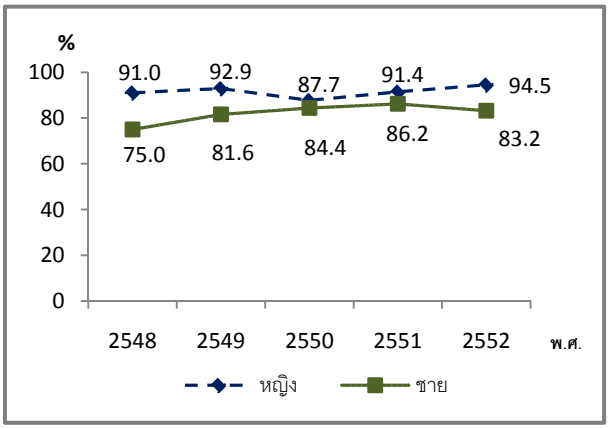

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักหรือแฟนในรอบ 5 ปีที่ผ่านมา พบว่าในกลุ่มนักเรียนชายมีแนวโน้มสูงขึ้นในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา และลดลงเล็กน้อยในปี พ.ศ. 2552 ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รัก หรือแฟน มีแนวโน้มสูงขึ้น ยกเว้นในปี พ.ศ. 2550 ที่มีแนวโน้มลดลงมากกว่าในรอบปีอื่นๆ

ตาราง 9.9 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก กับบุคคลประเภทต่างๆ

เพศสัมพันธ์ครั้งแรก	พ.ศ. 2549		พ.ศ. 2550		พ.ศ. 2551		พ.ศ. 2552	
	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย
คู่รัก/แฟน	92.9	81.6	87.7	84.4	91.4	86.2	94.5	83.2
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	0	7.5	0	9.4	5.2	4.8	2.1	7.0
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	1.0	6.0	4.9	1.6	1.1	2.1	0.7	0
ผู้หญิงขายบริการทางเพศ	na	1.5	na	0.8	na	4.3	0	2.2
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	6.1	3.5	7.4	3.9	2.3	2.7	2.7	7.6

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับปวช. ปี 2 พบว่านักเรียนหญิงมีคู่นอนครั้งแรกที่เป็นคู่รักหรือแฟน ร้อยละ 88 – 95 ในกลุ่มนักเรียนชาย พบว่ามีคู่นอนครั้งแรกที่เป็นคู่รักหรือแฟน ร้อยละ 75 – 86 นักเรียนชายมีคู่นอนครั้งแรกเป็นผู้หญิงที่เป็นคู่รักหรือแฟนน้อยกว่านักเรียนหญิง อย่างไรก็ตามนักเรียนชายมีแนวโน้มที่จะมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้หญิงที่เป็นคู่รักหรือแฟนมากขึ้นในทุกๆ ปี ยกเว้นในปี พ.ศ. 2552 ที่มีแนวโน้มลดลง ขณะที่ในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักมากขึ้น

แผนภาพ 9.40 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

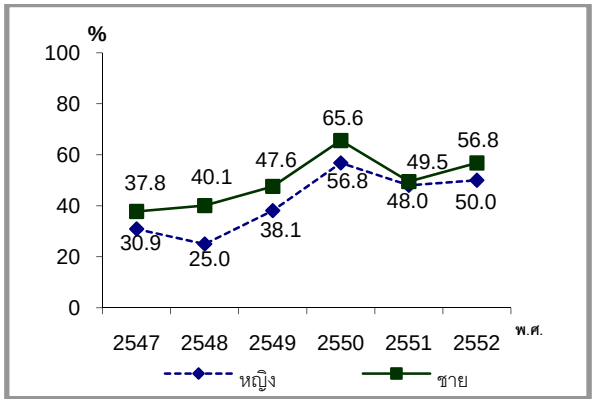

การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยสูงขึ้นทั้งนักเรียนหญิงและชาย นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกใกล้เคียงกันกับนักเรียนชายในรอบ 6 ปี สำหรับกลุ่มนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่าง ร้อยละ 25-57 ส่วนนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอยู่ระหว่างร้อยละ 38-66

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 9.41 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟน

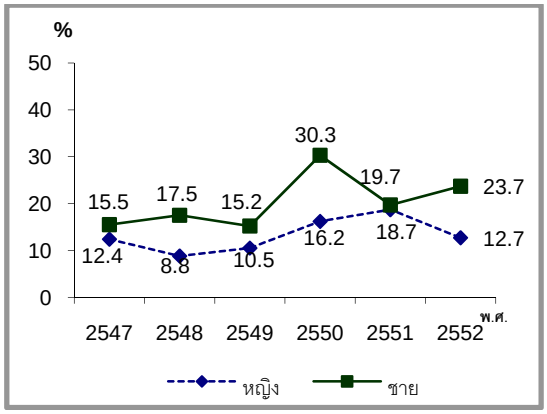

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมากับคู่รักหรือแฟน พบว่านักเรียนชายมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้น ส่วนในกลุ่มนักเรียนหญิงมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งร้อยละ 9 – 19 ส่วนนักเรียนชาย มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รักหรือแฟนร้อยละ 15 – 30 นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักหรือแฟนมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี

แผนภาพ 9.42 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย

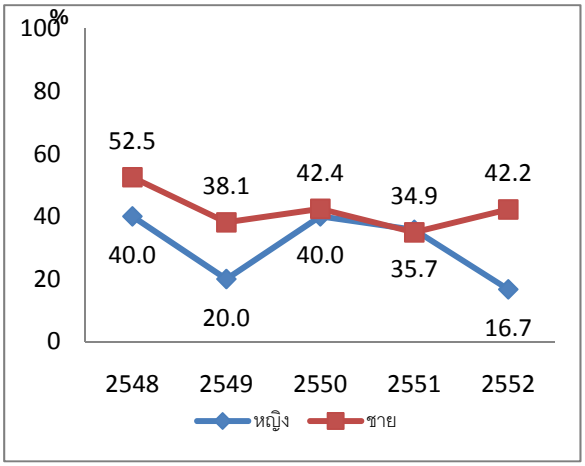

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคยในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนในกลุ่มมีแนวโน้มสูงขึ้น นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่านักเรียนหญิง ยกเว้นในปี พ.ศ. 2551 ที่นักเรียนหญิง - ชาย มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งใกล้เคียงกัน นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อยู่ระหว่างร้อยละ 20 – 40 ส่วนกลุ่มนักเรียนชายใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 35 – 53

แผนภาพ 9.43 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน

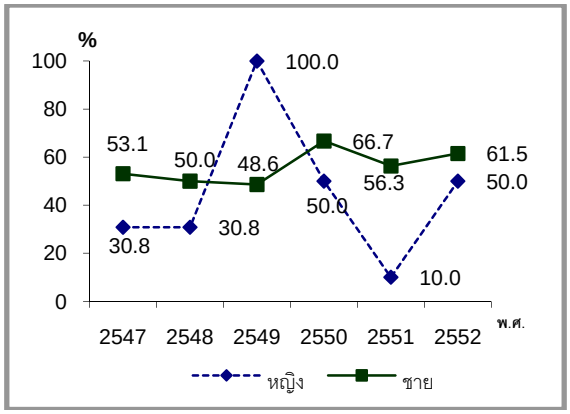

นักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินมีจำนวนไม่มากนัก ดังนั้นแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง จึงมีลักษณะไม่สม่ำเสมอ นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินแตกต่างกันค่อนข้างแตกต่างกันมากในแต่ละปี กล่าวคือ ตั้งแต่ร้อยละ 10 จนถึง 100 ส่วนในกลุ่มนักเรียนชาย มีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินอยู่ระหว่างร้อยละ 49 – 67 นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงที่รู้จักกันผิวเผินมากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิง ยกเว้นในปีพ.ศ. 2549

แผนภาพ 9.44 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน

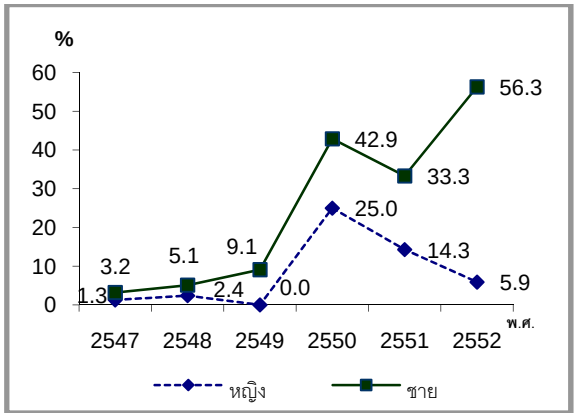

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลเพศเดียวกัน มีแนวโน้มลดลง ในกลุ่มนักเรียนหญิง และมีแนวโน้มสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคนที่มีเพศเดียวกันมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิง นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอยู่ระหว่างร้อยละ 3 – 56 ส่วนนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง อยู่ระหว่างร้อยละ 0 – 25

แผนภาพ 9.45 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศ

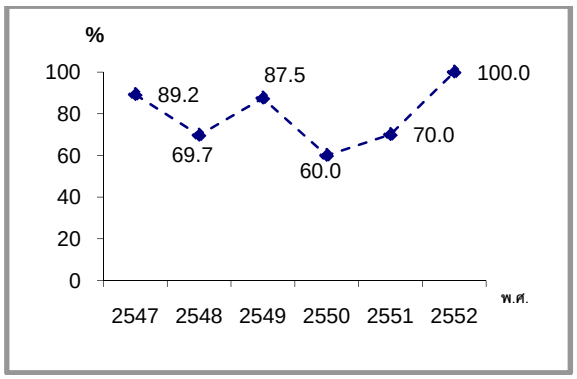

สำหรับนักเรียนชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงขายบริการทางเพศในรอบปีที่ผ่านมา มีจำนวนน้อยมากเช่นกันในทุกๆ ปี ดังนั้นแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งอาจไม่ชัดเจนนัก ในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับผู้หญิงขายบริการทางเพศ 100%

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

แผนภาพ 9.46 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัย เมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

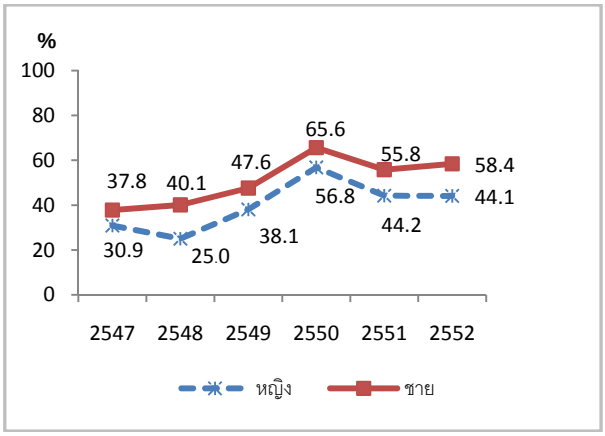

เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุดมีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสูงขึ้นในกลุ่มนักเรียนชาย ส่วนนักเรียนหญิงมีแนวโน้มคงที่ นักเรียนชายมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี สำหรับนักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยาง-อนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด อยู่ระหว่างร้อยละ 25 – 57 ส่วนในกลุ่มนักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดอยู่ระหว่างร้อยละ 38 – 66

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

แผนภาพ 9.47 แนวโน้มของเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน

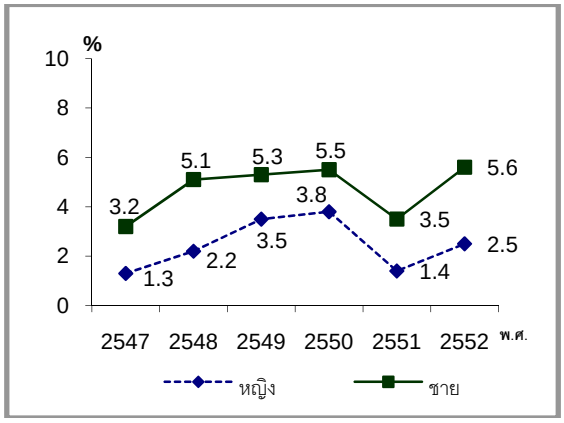

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทนมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิงเล็กน้อยทุกปี นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงิน ตอบแทนอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 4 ส่วนนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบ-แทน ร้อยละอยู่ระหว่าง 3 – 6

แผนภาพ 9.48 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

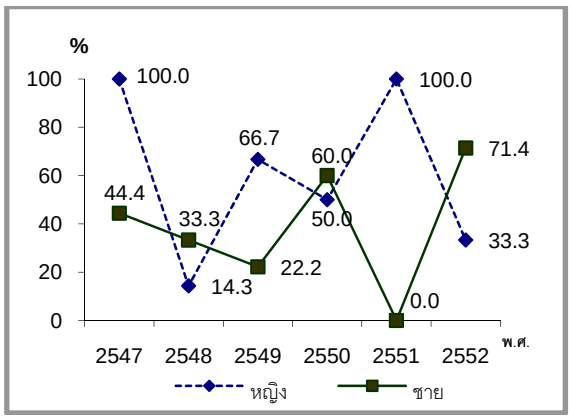

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน นั้นมีแนวโน้มที่ขึ้นๆ ลงๆ ไม่มีรูปแบบชัดเจนเนื่องจากจำนวนนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ หรือเงินตอบแทนมีจำนวนน้อยมาก

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

แผนภาพ 9.49 แนวโน้มการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

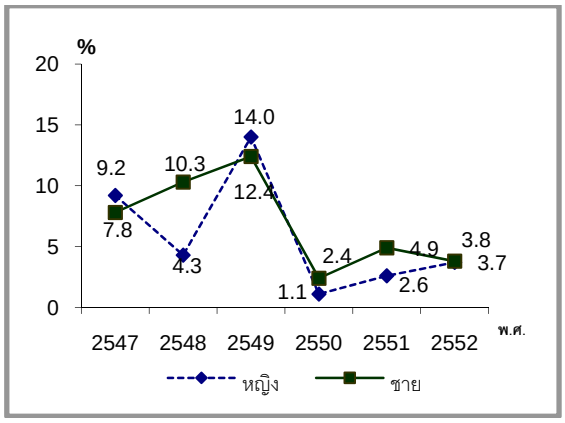

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อย ในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนนักเรียนชายมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย นักเรียนหญิงมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์อยู่ระหว่าง ร้อยละ 1 – 14 ส่วนกลุ่มนักเรียนชายมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ อยู่ระหว่างร้อยละ 2 – 12

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

แผนภาพ 9.50 แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี ในรอบ 6 ปี

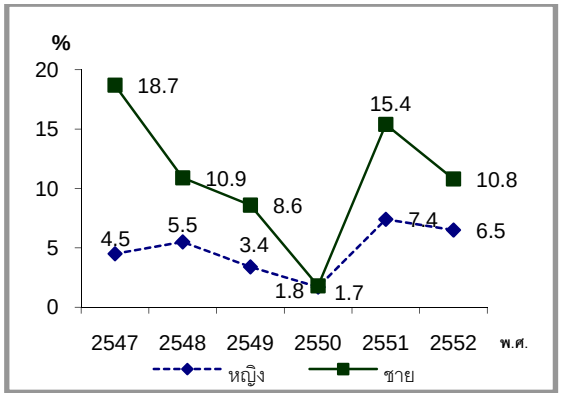

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงทั้งนักเรียนหญิง – ชาย นักเรียนชายมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 6 ปี ยกเว้นในปี พ.ศ. 2550 ที่มีสัดส่วนเท่าๆ กัน ทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิง - ชาย นักเรียนหญิงมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี อยู่ระหว่างร้อยละ 2 – 7 ส่วนนักเรียนชายมีการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี อยู่ระหว่างร้อยละ 2 - 19

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 9.51 แนวโน้มพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

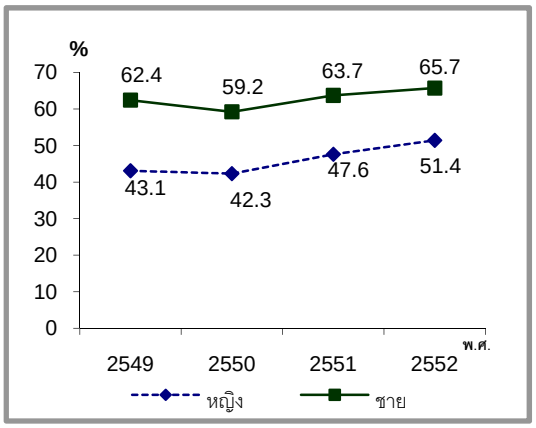

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งนักเรียนหญิงและชาย นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 59 – 66 ส่วนนักเรียนหญิงมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 42 – 51 นักเรียนชายมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่าในกลุ่มนักเรียนหญิงในรอบ 4 ปี

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 9.52 แนวโน้มพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

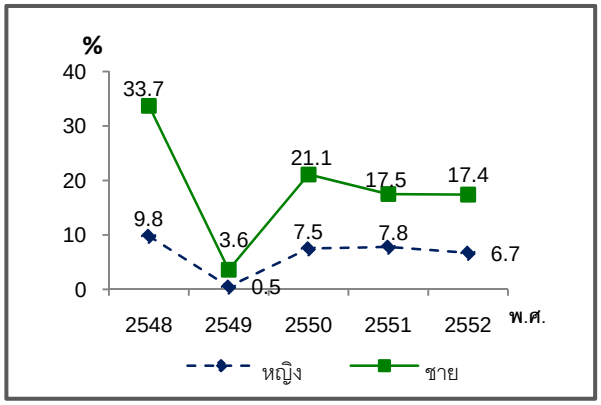

การใช้สารเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบ 1 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มการเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมายลดลงในกลุ่มนักเรียนหญิง ส่วนกลุ่มนักเรียนชายแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลง นักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามากกว่านักเรียนหญิงในรอบ 5 ปี นักเรียนหญิงมีการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 1 – 10 ส่วนนักเรียนชายมีการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 4 – 34

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

แผนภาพ 9.53 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

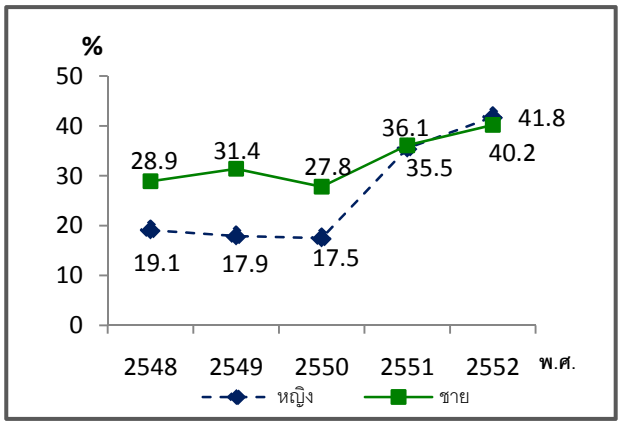

การมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 28-40 ส่วนนักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 18-42 นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์ หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนชายเล็กน้อยในรอบปี พ.ศ. 2552

แผนภาพ 9.54 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

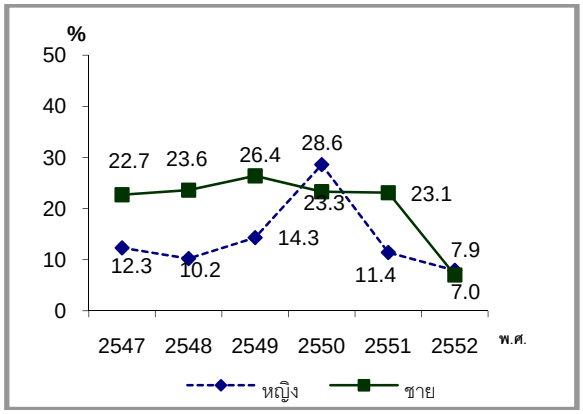

ในกลุ่มนักเรียนที่มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงทั้งในกลุ่มนักเรียนหญิงและในกลุ่มนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 8 – 29 ส่วนนักเรียนชายมีการใช้ถุงยาง-อนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์อยู่ระหว่างร้อยละ 7 - 26 นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มากกว่านักเรียนหญิง ยกเว้นในปี พ.ศ. 2550 กับปี พ.ศ. 2552 ที่นักเรียนหญิงมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

แผนภาพ 9.55 แนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

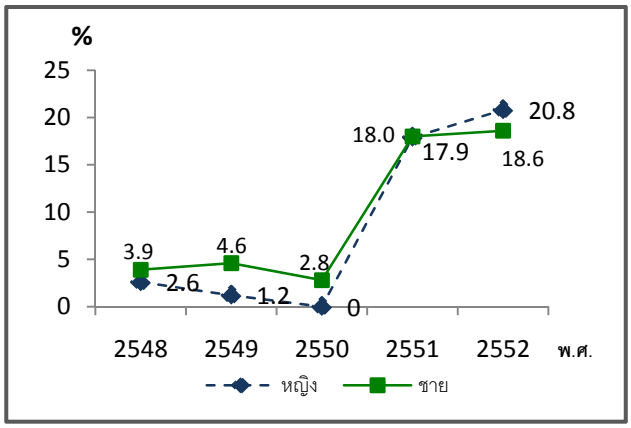

การมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นทั้งกลุ่มนักเรียนหญิง และนักเรียนชาย นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 0-21 ส่วนนักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดอยู่ระหว่างร้อยละ 3 – 19 นักเรียนชายมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิงในรอบ 4 ปี ยกเว้นใน ปี พ.ศ. 2552 นักเรียนหญิงมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดมากกว่านักเรียนชายเล็กน้อย

แผนภาพ 9.56 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

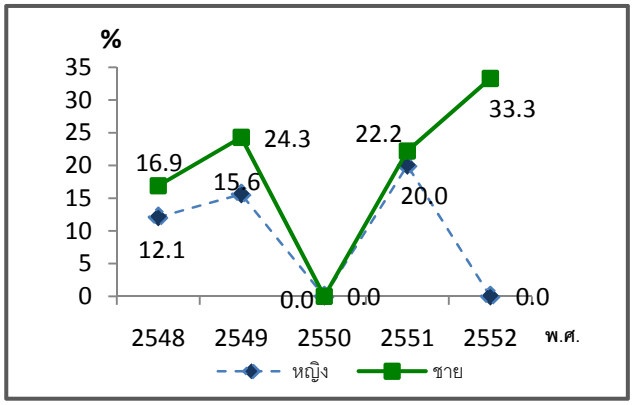

การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด พบว่ามีแนวโน้มไม่สม่ำเสมอ นักเรียนชายมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งมากกว่ากลุ่มนักเรียนหญิงในรอบ 5 ปี

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มหญิงบริการทางเพศ

การเปรียบเทียบแนวโน้มของกลุ่มหญิงบริการในรอบปี พ.ศ.2550 และปี พ.ศ. 2552 นี้มีข้อจำกัดที่แตกต่างจากปี พ.ศ. 2548 เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างหญิงบริการทางเพศในรอบปี 2550 เป็นผู้หญิงบริการทางเพศในสถานบริการกับหญิงบริการอิสระ (ไม่สังกัดสถานบริการ) ซึ่งในรายละเอียดค่อนข้างมีความแตกต่างกันมาก แต่การนำเสนอแนวโน้มพฤติกรรมจะเสนอในภาพรวมของหญิงบริการทางเพศทั้งหมด

อายุของหญิงบริการทางเพศโดยเฉลี่ยแล้วในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 31 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 มีอายุเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 34 ปี และในปี พ.ศ. 2552 มีอายุเฉลี่ย 33 ปี จะเห็นได้ว่าหญิงบริการทางเพศในรอบ 3 ปี มีอายุโดยเฉลี่ยมากกว่า 30 ปีขึ้นไป

ภูมิลำเนาเกิดของหญิงบริการในรอบปี พ.ศ. 2548 จนถึงปี พ.ศ. 2552 มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ผู้หญิงบริการทางเพศส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาเกิดจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคเหนือ

รายได้ต่อเดือนโดยประมาณแล้วมีส่วนที่ใกล้เคียงกัน (Median = 10,000 บาทต่อเดือน) แต่รายได้ที่ต่ำสุด และสูงสุดจะมีความแตกต่างกันมาก ในปี พ.ศ. 2548 จะมีรายได้ต่อเดือนต่ำสุด 1,000 บาท และรายได้สูงสุดต่อเดือน 150,000 บาท ส่วนในปี พ.ศ. 2550 มีรายได้ต่ำสุด 600 บาท สูงสุดเท่ากับ 60,000 บาท สำหรับปี พ.ศ. 2552 มีรายได้ต่ำสุด 800 บาท/เดือน และรายได้สูงสุด 100,000 บาท

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

การเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัดของ UNGASS จำนวน 5 ข้อ ดังมีรายละเอียดดังนี้

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์เป็นรายข้อตามตัวชี้วัดของ UNGASS เป็นรายข้อ จะพบว่าความรู้เกี่ยวกับการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์ได้ คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์ได้ ความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้ ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน และการรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนในทุกข้อ

ตาราง 9.10 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ข้อความ	2548	2550	2552
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันเอดส์ได้	81.0	89.8	97.3
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์ได้	56.1	53.0	68.0
3	คนที่มองเห็นว่าสุขภาพแข็งแรงดีอาจมีเชื้อเอดส์ได้	59.7	65.0	71.3
4	ยุงสามารถเป็นพาหนะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้	59.5	49.4	71.0
5	การรับประทานอาหารร่วมกันกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์ได้	78.2	69.8	80.7

แผนภาพ 9.57 แนวโน้มความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS

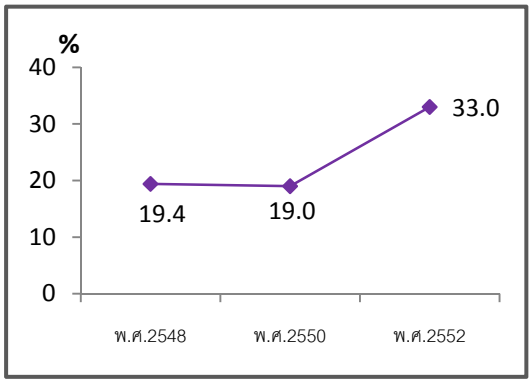

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ที่กลุ่มพนักงานขายบริการสามารถตอบได้ถูกต้องทุกข้อ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจนประมาณ 1 เท่าตัว

พฤติกรรมทางเพศ

แผนภาพ 9.58 แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

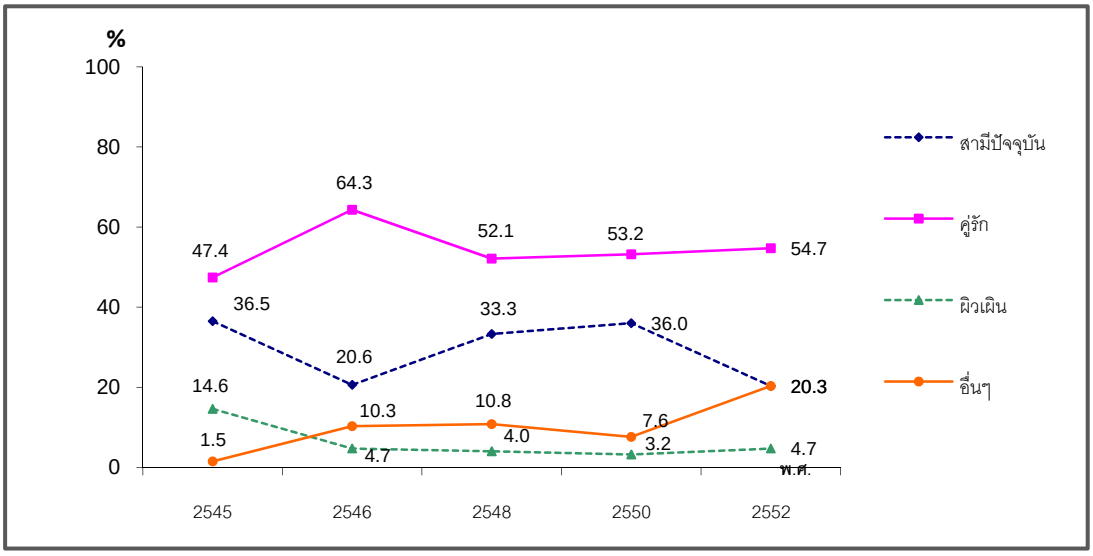

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของหญิงบริการทางเพศในรอบ 5 ปี มีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือหญิงบริการทางเพศจะมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รักที่ไม่ใช่สามีในปัจจุบันเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือ สามีในปัจจุบัน ส่วนเพศสัมพันธ์กับบุคคลอื่น หรือกับผู้ชายที่รู้จักกันผิวเผินมีสัดส่วนไม่มากนัก ในรอบปี พ.ศ. 2552 หญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับบุคคลอื่นๆ อาทิ นายจ้าง/ผู้หญิงด้วยกัน/แขกมากขึ้น

ส่วนอายุเมื่อเริ่มมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกในรอบ 3 ปี มีอายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากัน คืออายุเฉลี่ย 19 ปี อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 11 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2552 อายุน้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 12 ปี

แผนภาพ 9.59 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งแรก

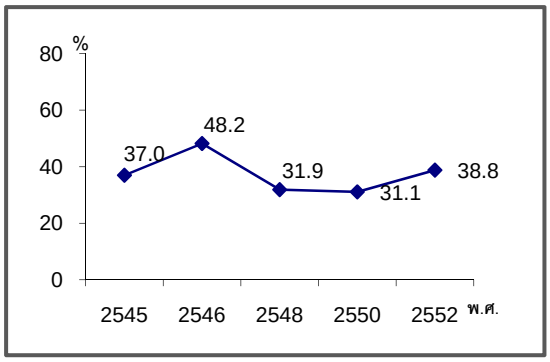

การใช้ถุงยางอนามัยของการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 31-48

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 9.60 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง กับสามีและคนที่รู้จักกันคุ้นเคย

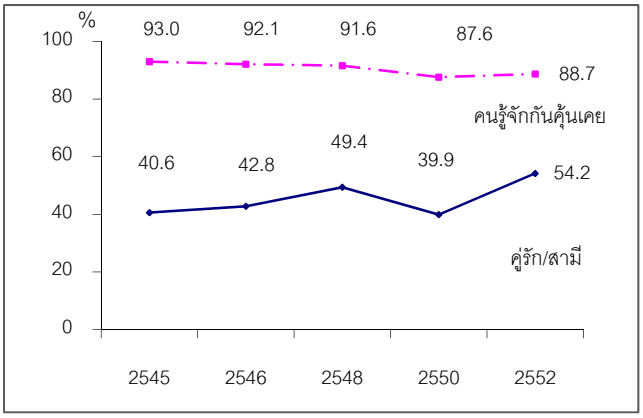

พฤติกรรมของการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ที่ไม่ใช่แขก ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า มีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเมื่อมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/สามี หรือชายอื่นๆ ที่ไม่ใช่แขกที่ให้บริการเพิ่มขึ้น

แผนภาพ 9.61 แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งกับแขกทั่วไป และแขกขาประจำ

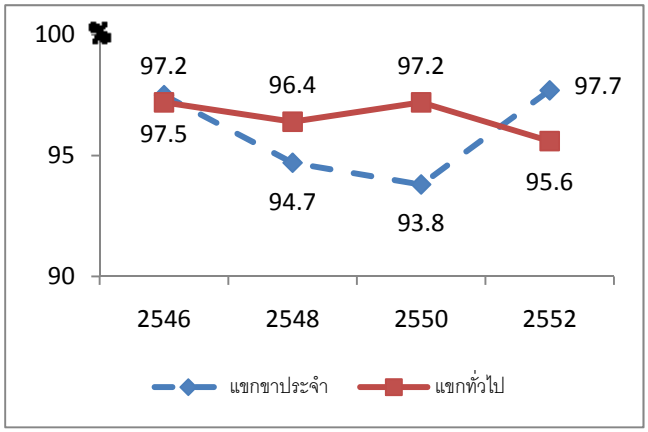

สำหรับคู่เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมาที่เป็นแขกที่ให้บริการ พบว่ามีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับแขกที่ให้บริการสูงขึ้นเล็กน้อยกับแขกที่เป็นแขกขาประจำ และมีแนวโน้มใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงกับแขกทั่วๆ ไป

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

ตาราง 9.11 คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2550	2552
คู่รัก/แฟน	27.5	34.0	40.9
แขก	67.1	63.6	55.7
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	5.4	1.6	2.3
ผู้หญิงด้วยกัน	0	0.8	0.3

คู่เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดพบว่าหญิงบริการทางเพศมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดกับสามี/คู่รักมากขึ้น ส่วนกับบุคคลที่เป็นแขกมีแนวโน้มลดลง เพศสัมพันธ์กับแขก หรือผู้มาใช้บริการในครั้งล่าสุดมีสัดส่วนมากกว่าคู่เพศสัมพันธ์อื่นๆ

แผนภาพ 9.62 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

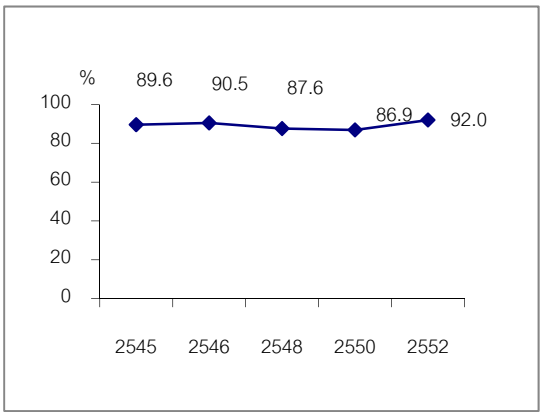

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น การใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดในรอบ 5 ปีที่ผ่านมาอยู่ระหว่างร้อยละ 87-92

แผนภาพ 9.63 แนวโน้มของปัญหาในการไม่ใช้ถุงยางอนามัย

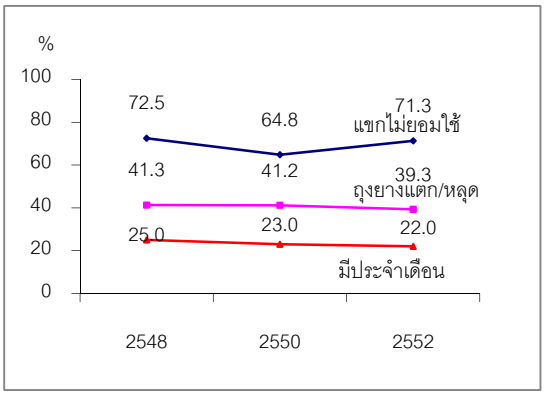

สำหรับปัญหาของการที่แขกไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น และการมีเพศสัมพันธ์ระหว่างการมีประจำเดือนก็มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ส่วนการประสบกับปัญหาเรื่องของถุงยางอนามัยแตกหรือหลุดในระหว่างการร่วมเพศมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

แผนภาพ 9.64 แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคทางเพศสัมพันธ์

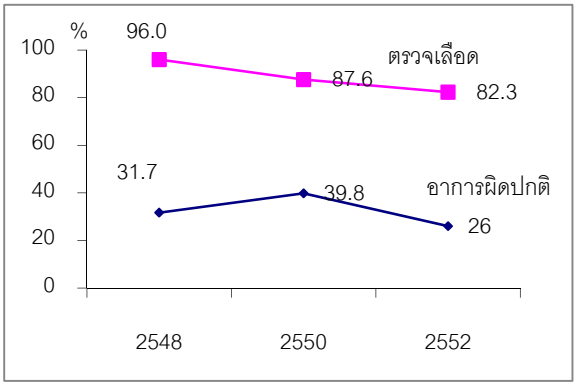

แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มลดลง ส่วนการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

แผนภาพ 9.65 แนวโน้มของพฤติกรรมการใช้สารเสพติด

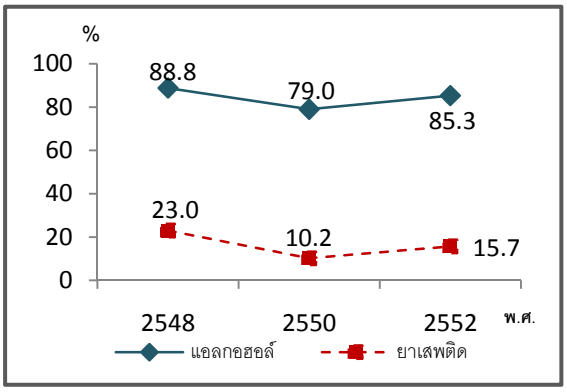

แนวโน้มของหญิงบริการทางเพศที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา มีแนวโน้มสูงขึ้น การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 3 ปี อยู่ระหว่างร้อยละ 79-89

แนวโน้มของการเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมาย พบว่ามีการเสพสารเสพติดสูงขึ้น การเสพสารเสพติดในรอบ 3 ปี อยู่ระหว่างร้อยละ 10-23

แผนภาพ 9.66 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด

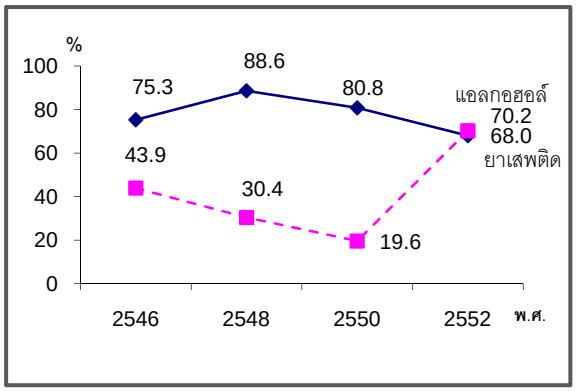

เพศสัมพันธ์หลังจากที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีแนวโน้มลดลง (คิดสัดส่วนเฉพาะในกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์) สำหรับเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติดในรอบปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างชัดเจน ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา (คิดสัดส่วนเฉพาะกลุ่มที่เคยเสพสารเสพติด)

แผนภาพ 9.67 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังเสพสารเสพติดของกลุ่มหญิงบริการ

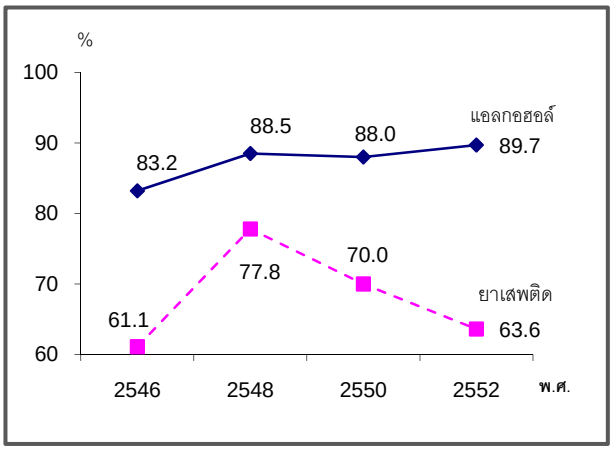

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ มีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อย ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์หลังเสพยาเสพติด สัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีแนวโน้มลดลง การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์มีสัดส่วนสูงกว่าการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังเสพยาเสพติดในรอบ 4 ปีที่ผ่านมา

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มผู้ติดยาเสพติด

การเปรียบเทียบแนวโน้มของพฤติกรรมทางเพศในรอบปี พ.ศ. 2552 ไม่มีข้อแตกต่างจากปี พ.ศ. 2550 มากนัก กล่าวคือ การสำรวจข้อมูลในรอบนี้เก็บข้อมูลจากสถานที่เดิม (คลินิกยาเสพติดของกรุงเทพมหานคร) และช่วงเวลาที่เก็บข้อมูลเป็นช่วงเดียวกัน คือ ในช่วงพฤษภาคม – มิถุนายน รวมทั้งเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ติดยาเสพติดทุกราย (ไม่จำกัดเพศ อายุ) ที่สามารถอ่านออกเขียนได้

เพศของผู้ติดยาเสพติดในรอบปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2552 มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ มีผู้ติดยาเสพติดที่เป็นเพศชายในรอบปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2552 มากกว่า ร้อยละ 90 และเป็นเพศหญิงประมาณ ร้อยละ 5

อายุเฉลี่ยของผู้ติดยาเสพติดในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มลดลงมาจากผู้ติดยาเสพติดทั้งหมด มีอายุเฉลี่ย 36 ปี ในปี พ.ศ. 2550 เป็นอายุเฉลี่ยเท่ากับ 32 ปี ในปี พ.ศ. 2552 ซึ่งในปี พ.ศ. 2550 ผู้ติดยาเสพติดที่อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 17 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 68 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2552 ผู้ติดยาเสพติดอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 15 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 67 ปี

ภูมิลำเนาเกิดของผู้ติดยาเสพติด ส่วนใหญ่แล้วเป็นคนกรุงเทพมหานคร โดยในปี พ.ศ. 2550ผู้ติดยาเสพติดเป็นคนที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 78 และในปี พ.ศ. 2552 ผู้ติดยาเสพติดเป็นผู้ที่เกิดในกรุงเทพมหานคร ร้อยละ 60

การศึกษาของผู้ติดยาเสพติดในปี พ.ศ. 2550 และปี พ.ศ. 2552 มีสัดส่วนคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ส่วนใหญ่แล้วเป็นผู้ที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาตอนต้นเท่านั้น

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS เป็นรายข้อ พบว่ามีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สูงขึ้นในทุกข้อ ยกเว้นความรู้เกี่ยวกับคนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวีที่มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย

ตาราง 9.12	แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	2550	2552
1	ถุงยางอนามัยสามารถลดความเสี่ยงจากการติดเชื้อเอชไอวี	91.7	95.5
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งในการป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี	80.6	82.5
3	คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี	79.6	71.7
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คนได้	71.7	72.9
5	การรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้	74.2	80.9

แผนภาพ 9.68 แนวโน้มของการตอบคำถามเกี่ยวกับความรู้โรคเอดส์ได้ถูกทุกข้อตามเกณฑ์ของ UNGASS

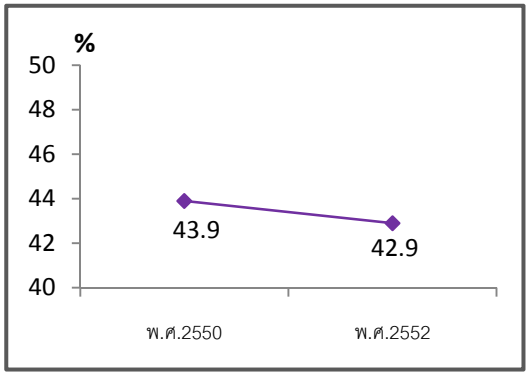

เมื่อดูแนวโน้มของความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ กับตัวชี้วัดของ UNGASS (ตอบถูกข้อที่ 1-5) พบว่ามีแนวโน้มลดลงประมาณร้อยละ 1 ในกลุ่มผู้หญิงมีแนวโน้มสูงขึ้น (ร้อยละ 32.4 : 2550 เป็น ร้อยละ 47.6 : 2552) ส่วนในกลุ่มผู้ชายมีแนวโน้มลดลง (ร้อยละ 48.4 : 2550 เป็นร้อยละ 42.7 : 2552)

พฤติกรรมทางเพศ

ตาราง 9.13	แนวโน้มของคู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2550	2552
คู่รัก/แฟน	61.0	67.8	66.7
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	19.8	13.8	13.5
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	14.4	7.1	7.9
ผู้ขายบริการทางเพศ	6.0	10.9	11.3
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	4.7	0.3	0.5

คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่ม ผู้ติดยาเสพติด พบว่าผู้ติดยาเสพติดมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกกับคู่รัก/แฟนกับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย กับหญิงบริการทางเพศ และกับบุคคลที่เป็นเพศเดียวกันมีแนวโน้มไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมีอายุเฉลี่ยที่เท่ากันในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา กล่าวคืออายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกเท่ากับ 17 ปี ในปี พ.ศ. 2548 มีอายุที่ต่ำสุดของการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 9 ปี และอายุที่สูงสุดของการมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 39 ปี ในปี พ.ศ. 2550 อายุที่น้อยที่สุดเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากับ 11 ปี และอายุที่มากที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 30 ปี สำหรับปี พ.ศ. 2552 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 11 ปี และอายุมากที่สุดเท่ากับ 37 ปี

แผนภาพ 9.69 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

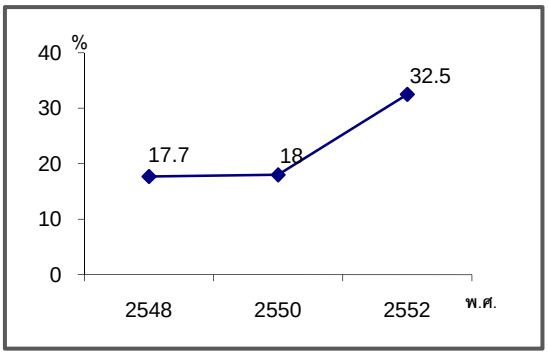

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

ตาราง 9.14 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2550	2552
คู่รัก/แฟน	29.2	26.7	16.5
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	54.2	62.2	54.7
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	62.1	60.4	67.1
ผู้ขายบริการทางเพศ	76.1	79.2	76.0
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	18.2	50.0	58.3

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ใน รอบปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/สามีกับกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย และหญิงบริการทางเพศ ส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และมีเพศสัมพันธ์กับเพศเดียวกัน มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพิ่มขึ้น แนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยกับคู่รัก มีสัดส่วนน้อยกว่าคู่เพศสัมพันธ์ประเภทอื่นๆ อย่างชัดเจน โดยมีการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่รักอยู่ระหว่างร้อยละ 17-29 เท่านั้น

แผนภาพ 9.70 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในครั้งล่าสุด

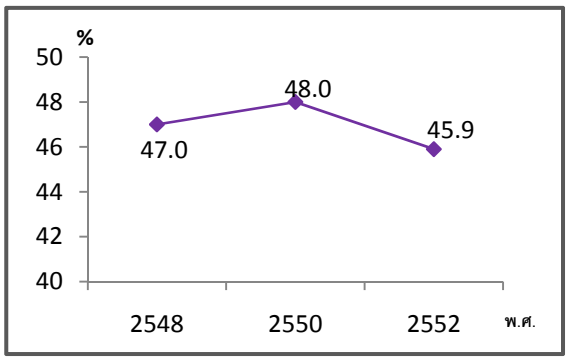

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด ลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ ลดลงประมาณร้อยละ 2 เท่านั้น

แผนภาพ 9.71 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน

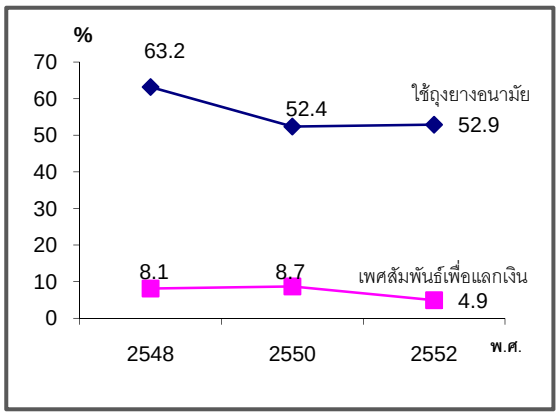

แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทน พบว่าลดลงมาประมาณครึ่งหนึ่ง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของ/เงินตอบแทนมีแนวโน้มคงที่

แผนภาพ 9.72 แนวโน้มของอาการผิดปกติที่สงสัยว่าเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

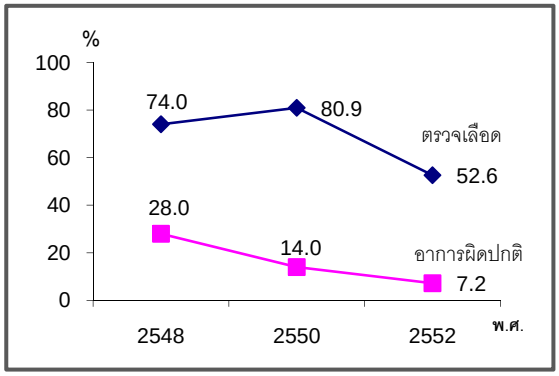

อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มที่ลดลงอย่างเห็นได้ชัด ส่วนการเจาะเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

พฤติกรรมการใช้สารเสพติด

อายุเฉลี่ยเมื่อเริ่มใช้สารเสพติดในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 เท่ากัน คือ 18 ปี โดยอายุที่ต่ำที่สุดที่ใช้สารเสพติดในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 6 ปี และในปี พ.ศ. 2550 อายุต่ำสุดที่ใช้สารเสพติดเท่ากับ 10 ปี สำหรับในปี พ.ศ. 2552 มีอายุเฉลี่ยของการเริ่มใช้สารเสพติดเท่ากับ 19 ปี อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 10 ปี

แผนภาพ 9.73 แนวโน้มของพฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่

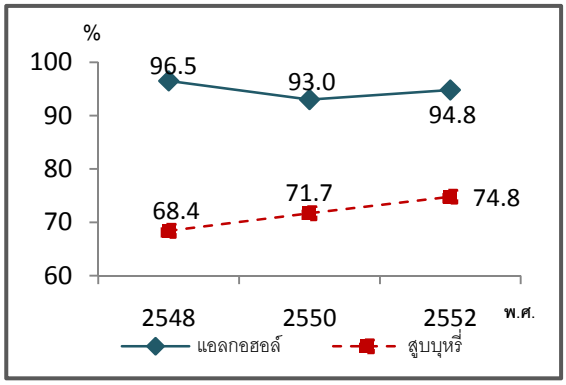

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการสูบบุหรี่ พบว่ากลุ่มผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และสูบบุหรี่เพิ่มขึ้น

ตาราง 9.15 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ

ประเภทสารเสพติด	2548	2550	2552
กัญชา/กระท่อม	33.2	38.5	21.0
ยาบ้า	42.3	54.1	70.8
เฮโรอีน	47.9	41.4	12.3
โคเคน	6.9	7.0	0.9
ยาอี	8.2	8.0	4.5
กาว/ทินเนอร์	13.0	14.0	2.6

แนวโน้มของการเสพยาเสพติดที่ผิดกฎหมายประเภทต่างๆ พบว่าผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มการเสพยาบ้าเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนการเสพสารเสพติดประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง สำหรับการเสพเฮโรอีนมีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

แผนภาพ 9.74 เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังจากเสพสารเสพติด

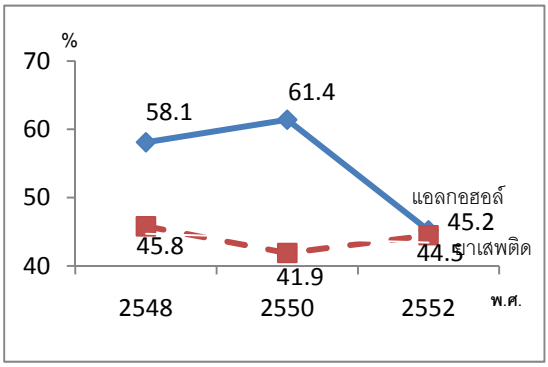

เพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ (จะคิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์) พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์หลังจากการเสพสารเสพติด (คิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ และมีการเสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา) พบว่ามีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย

แผนภาพ 9.75 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และหลังการเสพสารเสพติด

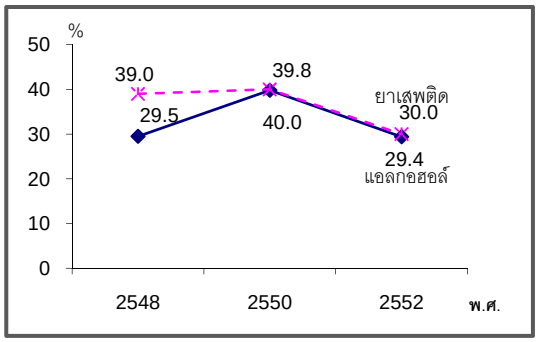

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังการเสพสารเสพติด พบว่า มีแนวโน้มลดลง

แผนภาพ 9.76 แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยา

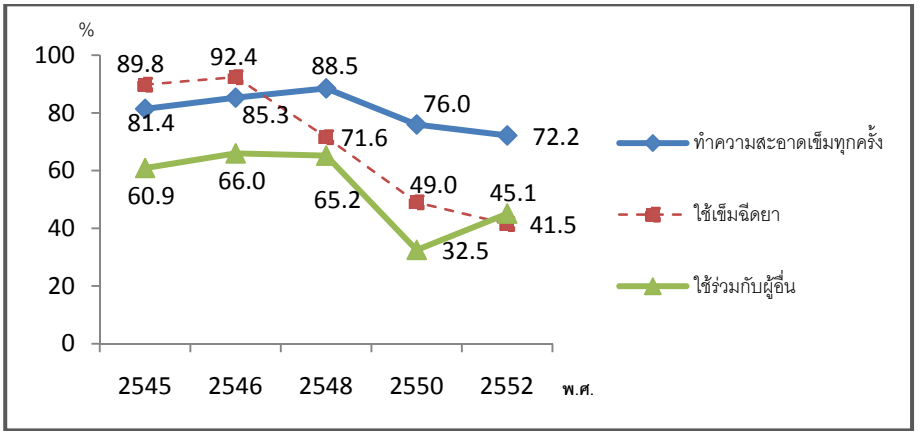

แนวโน้มของการเสพยาเสพติดโดยใช้เข็มฉีดยาในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้เข็มฉีดยา และอุปกรณ์ในการเสพยาเสพติดร่วมกับกับบุคคลอื่น มีแนวโน้มสูงขึ้น

ส่วนการทำความสะอาดเข็มฉีดยา และอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้ต่อมีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ซึ่งจะทำให้มีความเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอดส์มากขึ้น โดยสรุปแล้วถึงแม้ว่ากลุ่มผู้ติดยาในรอบ 5 ปี จะมีการใช้เข็มฉีดยาเพื่อเสพยาเสพติดน้อยลง แต่มีการใช้เข็มฉีดยาร่วมกับผู้อื่นเพิ่มขึ้น และกลุ่มที่ใช้เข็มฉีดยาร่วมกันก็มีการทำความสะอาดอุปกรณ์ก่อนนำมาใช้น้อยลง

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มชายชอบชาย

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีของชายชอบชายเป็นการเฝ้าระวังในปี พ.ศ. 2552 เป็นครั้งที่ 2 ครั้งแรกเริ่มดำเนินการสำรวจพฤติกรรมในปี พ.ศ. 2548 ในการวิเคราะห์แนวโน้มในครั้งนี้ จะเป็นการเปรียบเทียบพฤติกรรมใน 2 ปี ซึ่งห่างกันประมาณ 4 ปี

อายุโดยเฉลี่ยของชายชอบชาย ในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 27 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีอายุเฉลี่ยสูงขึ้นเล็กน้อยเท่ากับ 30 ปี อายุน้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 15 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2552 อายุน้อยที่สุดเท่ากับ 17 ปี อายุมากที่สุดเท่ากันทั้ง 2 รอบ คือ เท่ากับ 53 ปี

ภูมิลำเนา (สถานที่เกิด) ในรอบ 2 ปีมีลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กล่าวคือ ชายชอบชาย มีภูมิลำเนาส่วนใหญ่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ ส่วนใหญ่แล้ว (มากกว่า 2 ใน 3) มีระยะเวลาที่อยู่ในกรุงเทพฯ มากกว่า 5 ปี ทั้ง 2 รอบ

ระดับการศึกษาของชายชอบชาย ทั้ง 2 รอบ มีการศึกษาที่ค่อนข้างดี กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2548 ชายชอบชายที่จบการศึกษาในระดับประถมศึกามีประมาณร้อยละ 14 ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาเพียงร้อยละ 5 เท่านั้น

ในปี พ.ศ. 2548 ชายชอบชาย ทุกรายมีเพศสัมพันธ์มาแล้ว ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีชายชอบชาย จำนวน 6 ราย ที่มีสถานภาพสมรสเป็นโสด และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

รายได้โดยเฉลี่ยในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 13,490 บาทต่อเดือน รายได้ต่ำสุด-สูงสุดของการสำรวจทั้ง 2 รอบเท่ากัน คือ รายได้ต่ำสุดเท่ากับ 1,000 บาทต่อเดือน ส่วนรายได้สูงสุดเท่ากับ 200,000 บาทต่อเดือน

วิถีชีวิตของชายชอบชายในรอบ 2 ปี มีลักษณะคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ มีการใช้เวลาว่างส่วนใหญ่กับการดูภาพยนต์/อ่านหนังสือ/ฟังเพลง และมีสถานที่พบปะสำหรับคนกลุ่มเดียวกัน คือ ร้านอาหาร และสวนสาธารณะ เป็นต้น

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ของชายชอบชายในรอบ 2 ปี พบว่า ส่วนใหญ่แล้ว มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์สูงขึ้นในทุกรายข้อ ยกเว้นความรู้เกี่ยวกับการมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวี เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ที่มีแนวโน้มว่าชายชอบชายสามารถตอบคำถามได้ถูกต้องเท่าเดิม

อย่างไรก็ตามจะเห็นว่ากลุ่มชายชอบชายในปี พ.ศ. 2552 มีความรู้เกี่ยวกับโรคเอด์สูงกว่าชายชอบชายในปี พ.ศ. 2548 ค่อนข้างชัดเจน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มชายชอบชายในปี พ.ศ. 2552 มีระดับการศึกษาที่สูงกว่ากลุ่มชายชอบชายในปี พ.ศ. 2548

ตาราง 9.16 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง จำแนกตามเพศ

	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	2548	2552
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	88.4	95.0
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	63.1	63.7
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	70.3	78.0
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คนได้	78.1	82.7
5	การรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวี สามารถติดเชื้อเอชไอวีได้	83.7	84.7

แผนภาพ 9.77 แนวโน้มของความรู้ที่ถูกต้องตามตัวชี้วัดของ UNGASS

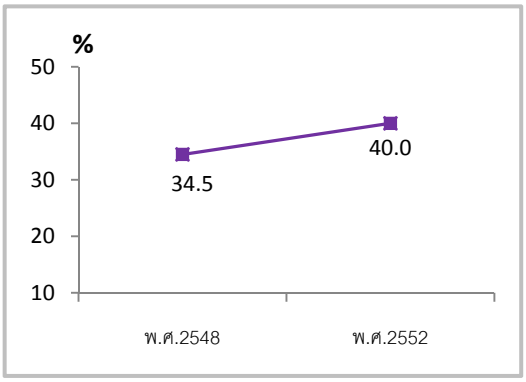

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ตามเกณฑ์ของ UNGASS คือ สามารถตอบคำถามได้ถูกต้องทุกข้อ พบว่ามีแนวโน้มที่สูงขึ้น

แผนภาพ 9.78 เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

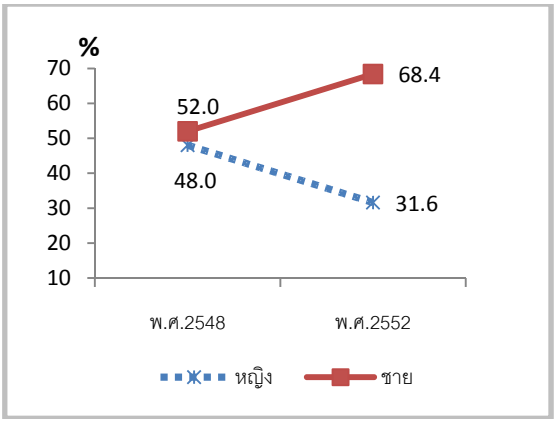

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มชายชอบชายเป็นบุคคลที่มีเพศหญิง หรือเพศชาย พบว่า เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มชายชอบชายที่เป็นเพศชายมีแนวโน้มสูงขึ้น ในปี พ.ศ. 2548 นั้น ชายชอบชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่เป็นเพศหญิง – ชาย ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน สำหรับปี พ.ศ. 2552 ชายชอบชายส่วนใหญ่ (2 ใน 3) มีสัดส่วนที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับผู้ชาย และมีเพียง 1 ใน 3 ที่มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกที่เป็นผู้หญิง

ตาราง 9.17 คู่เพศสัมพันธ์ครั้งแรก

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2552
คู่รัก/แฟน	45.8	35.0
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	22.1	39.8
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	21.3	21.1
ผู้ขายบริการทางเพศ	10.4	4.1

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกเป็นบุคคลประเภทใดนั้น พบว่า คู่นอนครั้งแรกที่เป็นคู่รัก หรือแฟน และคนที่ขายบริการทางเพศมีแนวโน้มลดลง ส่วนคู่นอนครั้งแรกที่เป็นคนที่รู้จักกันคุ้นเคยมีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคนที่รู้จักกันผิวเผินมีแนวโน้มคงที่

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2552 เท่ากันคือ 17 ปี อายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุดในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 9 ปี และในปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 10 ปี

แผนภาพ 9.79 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก

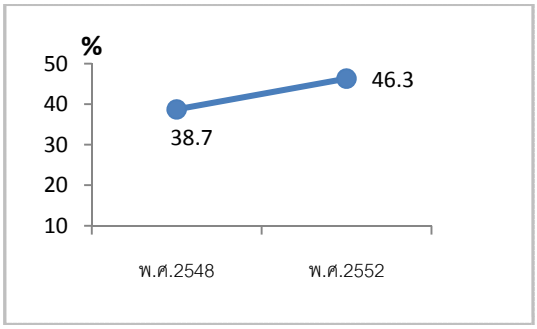

การใช้ถุงยางอนามัยสำหรับเพศสัมพันธ์ครั้งแรก พบว่า มีแนวโน้มสูงขึ้นค่อนข้างชัดเจน เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบกลุ่มชายชอบชายบริการ ทั่วไปแล้ว พบว่ามีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในรอบปีเดียวกันไม่ค่อยแตกต่างกัน กล่าวคือ กลุ่มชายชอบชายทั่วไป ในปี พ.ศ. 2548 มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกร้อยละ 38.0 และในปี พ.ศ. 2552 ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 46.4 ส่วนกลุ่มชายชอบชายบริการมีการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก ร้อยละ 39.2 ในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2552 ใช้ถุงยางอนามัยร้อยละ 45.9

ตาราง 9.18 เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา

เพศสัมพันธ์	2548	2552
ผู้หญิง	13.5	2.8
ผู้ชาย	49.5	70.8
ทั้งผู้หญิง และผู้ชาย	37.0	26.4

เพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่า จำนวนคู่นอนในรอบปีที่ผ่านมาในปี พ.ศ. 2548 จำนวนประมาณ 20 คน ส่วนในปี พ.ศ. 2552 จำนวน 6 คน จำนวนที่มากที่สุดในปี พ.ศ. 2548 เท่ากับ 350 คน ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีจำนวน 400 คน

คู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา พบว่ากลุ่มชายชอบชายที่มีเพศสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันเท่านั้น มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับผู้หญิงเท่านั้น มีสัดส่วนน้อยลงรวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์ทั้งผู้หญิง-ผู้ชายก็มีแนวโน้มลดลงด้วย

ตาราง 9.19 การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่มีเพศต่างกัน

คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นผู้หญิง	2548	2552	คู่เพศสัมพันธ์ที่เป็นผู้ชาย	2548	2552
คู่รัก/แฟน	41.0	38.0	คู่รัก/แฟน	72.4	63.5
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	-	76.1	บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	-	78.3
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	75.3	79.5	บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	84.7	82.1
ผู้ขายบริการทางเพศ	80.2	88.2	ผู้ขายบริการทางเพศ	87.5	80.0

การใช้ถุงยางอนามัยกับคู่นอนที่มีเพศสัมพันธ์ต่างกัน มีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งแตกต่างกัน กล่าวคือ คู่นอนในรอบปีที่ผ่านมา ถ้าเป็นผู้หญิงจะมีสัดส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งน้อยกว่าคู่นอนที่เป็นผู้ชาย

ในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับคู่รักที่เป็นทั้งผู้หญิง-ผู้ชายมีแนวโน้มลดลง ชายชอบชายที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผินที่เป็นผู้หญิงมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งเพิ่มขึ้นเล็กน้อย แต่เป็นผู้ชายมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงเล็กน้อย และในทางกลับกันถ้าคู่นอนเป็นผู้หญิงขายบริการทางเพศมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งสูงขึ้น และมีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลงในกลุ่มผู้ชายขายบริการทางเพศ

ตาราง 9.20 เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด	2548	2552
ผู้หญิง	33.1	14.0
ผู้ชาย	66.9	86.0
การใช้ถุงยางอนามัย	78.9	79.3

เพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุด พบว่าคู่นอนที่เป็นผู้หญิงเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งล่าสุดมีแนวโน้มลดลง และมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นกับคู่นอนที่เป็นผู้ชาย สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยครั้งล่าสุดพบว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเล็กน้อย คือ ประมาณร้อยละ 1 เท่านั้น

ตาราง 9.21 แนวโน้มเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศ และถุงยางอนามัย

ปัญหาเรื่องเพศ/ถุงยางอนามัย	2548	2552
คู่นอนไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย	43.0	40.0
ถุงยางอนามัยแตก/หลุด/ลื่น/ไหล	28.0	20.1
เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของตอบแทน	na	38.2
อาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์	26.0	17.3
การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี	70.0	63.3
ใช้ถุงยางอนามัยจากตู้จำหน่ายอัตโนมัติ	26.1	21.7
ซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง	85.1	74.3
รับแจกถุงยางอนามัย	74.1	79.3

การเปรียบเทียบแนวโน้มเกี่ยวกับปัญหาเรื่องเพศและพฤติกรรมการใช้ถุงยางอนามัยในรอบ 2 ปีที่ผ่านมา พบว่า ชายชอบชายที่เคยประสบปัญหากับคู่นอนไม่ยอมใช้ถุงยางอนามัย การประสบปัญหาเรื่องถุงยางอนามัยแตก/หลุด/ลื่น/ไหล เคยมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์มีแนวโน้มลดลง รวมทั้งการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีมีแนวโน้มลดลงเช่นกัน

ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยในรอบปีที่ผ่านมาจากตู้จำหน่ายถุงยางอนามัยอัตโนมัติ และการซื้อถุงยางอนามัยมาใช้เอง มีแนวโน้มสูงขึ้น ส่วนการได้รับแจกถุงยางอนามัยมีแนวโน้มที่สูงขึ้นเล็กน้อย

ตาราง 9.22 แนวโน้มการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือน

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	2548	2552
ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	89.8	84.2
มีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	81.0	64.6
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	67.0	62.4

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมา พบว่า มีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย ถ้าเปรียบเทียบเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ พบว่ามีแนวโน้มลดลง รวมทั้งการใช้ถุงยางอนามัยเมื่อมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลงเล็กน้อยเช่นกัน

ตาราง 9.23 แนวโน้มการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย

การใช้สารเสพติด	2548	2552
เสพสารเสพติดที่ผิดกฎหมายในรอบปีที่ผ่านมา	6.0	19.0
มีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด	39.0	46.4
การใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง	56.3	65.4

การใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมาย ได้แก่ ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน/โคเคน หรืออื่นๆ ในรอบปีที่ผ่านมา พบว่าการใช้สารเสพติดในรอบปีที่ผ่านมามีแนวโน้มสูงขึ้น รวมทั้งการมีเพศสัมพันธ์หลังเสพสารเสพติด และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งหลังเสพสารเสพติดมีแนวโน้มสูงขึ้นเช่นกัน

แนวโน้มของพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวี ในกลุ่มแรงงานต่างด้าว

การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์กับการติดเชื้อเอชไอวีในกลุ่มแรงงานต่างด้าวในรอบปี พ.ศ. 2552 เป็นครั้งที่ 3 โดยเริ่มดำเนินการสำรวจพฤติกรรมในครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2548 แล้วดำเนินการสำรวจปีเว้นปี ซึ่งการดำเนินการสำรวจทั้ง 3 ครั้งได้ดำเนินการในพื้นที่เดิมทั้งหมด

ลักษณะของแรงงานต่างด้าวในรอบปี พ.ศ. 2548 จนถึง พ.ศ. 2552 มีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ เป็นแรงงานต่างด้าวสัญชาติพม่าเสียเป็นส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาว และกัมพูชา มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันประมาณร้อยละ 15 ในแต่ละสัญชาติ สัดส่วนของเพศทั้ง 3 รอบ มีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน

อายุเฉลี่ยของแรงงานต่างด้าวในปี 2548 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 25 ปี ส่วนในปี 2550 มีอายุเฉลี่ยสูงขึ้นอีกเล็กน้อย คือ เท่ากับ 26 ปี สำหรับปี พ.ศ. 2552 มีอายุเฉลี่ย 27 ปี อายุที่น้อยที่สุดในปี 2550 เท่ากับ 13 ปี ส่วนในปี 2548 เท่ากับ 15 ปี สำหรับปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 12 ปี ส่วนอายุที่มากที่สุดในปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2550 เท่ากับ 48 ปี สำหรับปี พ.ศ. 2552 เท่ากับ 51 ปี

ระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่เข้ามาทำงานในประเทศไทย ในรอบ 3 ปี มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยเท่ากัน คือ ประมาณ 5 ปี

ระยะเวลาที่เข้ามาอาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ โดยเฉลี่ยแล้ว ในปี พ.ศ. 2548 และ ปี พ.ศ. 2550 มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ เท่ากับ 4 ปี ส่วนในปี พ.ศ. 2552 มีระยะเวลาโดยเฉลี่ยเท่ากับ 5 ปี

รายได้เฉลี่ย (ค่า Median) ในปี 2550 มากกว่ารอบอื่นๆ กล่าวคือ แรงงานต่างด้าวมีรายได้ประมาณ 5,500 บาทต่อเดือน ปี พ.ศ. 2552 มีรายได้ต่อเดือนเท่ากับ 5,000 บาท ส่วนในปี พ.ศ. 2548 จะมีรายได้ประมาณต่อเดือนเท่ากับ 4,500 บาท เมื่อเปรียบเทียบในแต่ละสัญชาติจะพบว่ามีความแตกต่างกันเล็กน้อย กล่าวคือ ในปี พ.ศ. 2548 ในกลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชามีรายได้ประมาณสูงกว่าแรงงานต่างด้าวสัญชาติอื่น ส่วนในปี พ.ศ. 2552 แรงงานสัญชาติพม่ามีรายได้ประมาณต่อเดือนสูงกว่าแรงงานสัญชาติอื่น สำหรับปี พ.ศ. 2552 ทุกสัญชาติมีรายได้ (Median) เท่านั้น

อาชีพส่วนใหญ่ของแรงงานต่างด้าวในรอบปี พ.ศ. 2548 และปี พ.ศ. 2552 จะเป็นผู้ที่ทำงานในโรงงาน/บริษัท/ห้างร้าน ที่มีรายได้ประจำเป็นรายเดือนเสียเป็นส่วนใหญ่ สำหรับในปี พ.ศ. 2550 ส่วนใหญ่แล้วจะเป็นแรงงานต่างด้าวที่รับจ้างเป็นรายวัน

ลักษณะของการพักอาศัยของแรงงานต่างด้าวส่วนใหญ่แล้วจะพักอาศัยอยู่กับนายจ้าง ซึ่งคล้ายคลึงกันทั้ง 3 ปี

ส่วนสถานภาพการสมรสมีลักษณะที่คล้ายคลึงกันมากคือ ส่วนใหญ่ประมาณครึ่งหนึ่งของแรงงานต่างด้าวทั้งหมดยังไม่เคยมีเพศสัมพันธ์ คือ มีสถานภาพสมรสโสด และไม่เคยมีเพศสัมพันธ์

โดยสรุปในภาพรวมแล้ว จะเห็นว่าแรงงานต่างด้าวที่ทำการศึกษา เพื่อที่จะนำมาเปรียบเทียบแนวโน้มของพฤติกรรมนั้นมีคุณลักษณะที่คล้ายคลึงกัน

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์

ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้องเป็นรายข้อ (จำนวน 8 ข้อ) พบว่า แรงงานต่างด้าวมีความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์มีแนวโน้มสูงขึ้น ได้แก่ ความรู้เรื่องการใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวี การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอชไอวีเป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอชไอวีได้ คนที่มองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดีอาจเป็นคนที่มีเชื้อเอชไอวี ความรู้เกี่ยวกับยาต้านไวรัสสามารถยับยั้งเชื้อเอชไอวีได้ และความรู้เกี่ยวกับการสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอชไอวีไม่ทำให้เป็นโรคเอดส์ได้

สำหรับความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์กลุ่มแรงงานต่างด้าว สามารถตอบได้ถูกต้องมีแนวโน้มลดลงอย่างชัดเจนได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอดส์ได้ ส่วนความรู้เกี่ยวกับยุงเป็นพาหะนำเชื้อเอชไอวีมาสู่คน กับการรับประทานอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอชไอวีสามารถติดเชื้อเอดส์ได้ แรงงานต่างด้าวสามารถตอบได้ถูกต้องในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกันในแต่ละรอบที่ทำการศึกษา

ตาราง 9.24 แนวโน้มของการตอบข้อคำถามความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์ได้ถูกต้อง

ข้อที่	ความรู้เกี่ยวกับโรคเอดส์	2548	2550	2552
1	การใช้ถุงยางอนามัยสามารถป้องกันการติดเชื้อจากโรคเอดส์	49.5	52.8	59.9
2	การมีคู่นอนเพียงคนเดียวที่ไม่มีเชื้อเอดส์เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถป้องกันการติดเชื้อเอดส์	45.4	39.5	44.4
3	คนที่เรามองเห็นว่ามีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรงดี อาจเป็นคนที่มีเชื้อเอดส์	42.4	32.6	30.3
4	ยุงสามารถเป็นพาหะนำเชื้อเอดส์มาสู่คน	43.2	44.4	43.3
5	การกินอาหารร่วมกับผู้ติดเชื้อเอดส์สามารถติดเชื้อเอดส์	58.1	58.8	58.3
6	การร่วมเพศกับแฟน/คนรักที่น่าวางใจ โดยไม่ใช้ถุงยางอนามัยสามารถติดเชื้อเอดส์	22.8	18.4	46.0
7	ในปัจจุบันมียาที่สามารถยับยั้งเชื้อเอดส์ (ยาต้านไวรัส)	40.1	31.5	14.8
8	การสัมผัสตัวผู้ติดเชื้อเอดส์ทำให้เป็นเอดส์	55.9	50.5	56.0

แผนภาพ 9.80 แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามเพศ

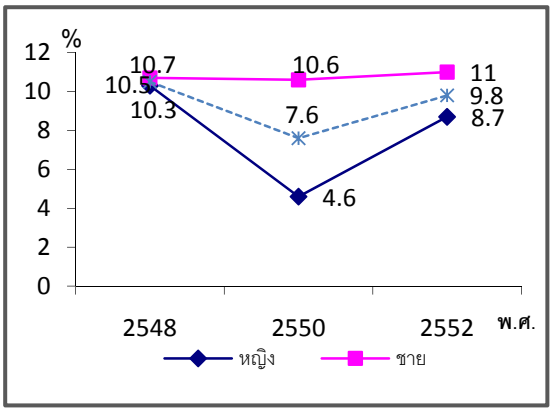

เมื่อเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS (ตอบได้ถูกข้อที่ 1-5 ทุกข้อ) พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้น โดยแรงงานต่างด้าวที่เป็นเพศชายมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS มีแนวโน้มสูงขึ้นเล็กน้อย ส่วนในกลุ่มแรงงานต่างด้าวเพศหญิงมีแนวโน้มสูงขึ้นมากกว่า 1 เท่าตัว

แผนภาพ 9.81 แนวโน้มการเปรียบเทียบความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS จำแนกตามสัญชาติ

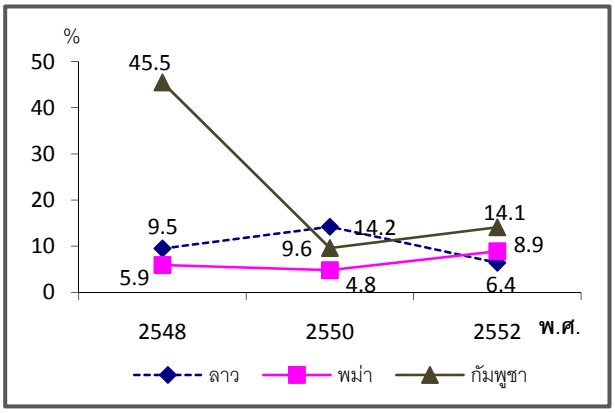

เมื่อวิเคราะห์แนวโน้มของกลุ่มแรงงานต่างด้าวแต่ละสัญชาติจะพบว่ากลุ่มแรงงานต่างด้าวสัญชาติกัมพูชา และพม่า มีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับโรคเอดส์ตามตัวชี้วัด UNGASS เพิ่มขึ้นอย่างเห็นได้ชัดเจน ส่วนแรงงานต่างด้าวสัญชาติลาวมีแนวโน้มลดลงอย่างเห็นได้ชัดเจน

ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์

ตาราง 9.25 แนวโน้มของการมีประสบการณ์ทางเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2550	2552
คู่รัก/แฟน	85.2	81.5	89.7
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	6.3	6.2	3.9
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	3.7	5.0	0.5
ผู้ขายบริการทางเพศ	2.2	1.5	2.5
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	1.5	1.2	-

เพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าว ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา พบว่า คู่เพศสัมพันธ์ในครั้งแรกมากกว่าร้อยละ 80 เป็นคู่รัก ในปี พ.ศ. 2552 มีแนวโน้มการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคู่รักสูงขึ้นมาก การมีเพศสัมพันธ์กับคู่นอนประเภทอื่นๆ มีแนวโน้มลดลง สำหรับกลุ่มแรงงานต่างด้าวที่เป็นเพศชาย มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับหญิงบริการทางเพศไม่มากนักในแต่ละรอบ ในรอบปี พ.ศ. 2552 มีสัดส่วนมากกว่ารอบปีอื่นๆ เล็กน้อย

แผนภาพ 9.82 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก

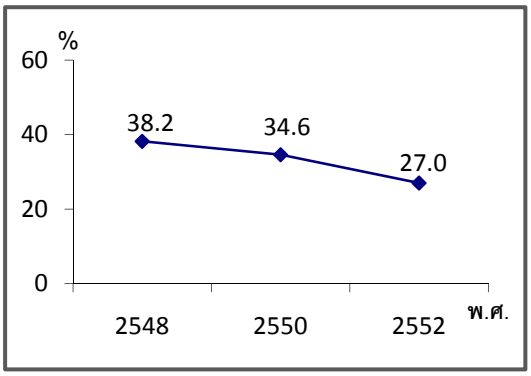

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีแนวโน้มลดลง

อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรก พบว่ามีอายุเฉลี่ยที่เท่ากันทั้ง 3 ปี กล่าวคือ อายุเฉลี่ยเมื่อมีเพศสัมพันธ์ในครั้งแรกเท่ากับ 21 ปี โดยอายุที่น้อยที่สุดที่มีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 14 ปี ในปี 2548 และในปี 2550 มีอายุน้อยที่สุดเท่ากับ 13 ปี สำหรับปี พ.ศ. 2552 มีอายุที่มีเพศสัมพันธ์น้อยที่สุดเท่ากับ 10 ปี จะเห็นได้ชัดเจนว่าเพศสัมพันธ์ครั้งแรกของกลุ่มแรงงานต่างด้าวมีอายุโดยเฉลี่ยน้อยลงในทุกๆ ปี

ตาราง 9.26 สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ

คู่เพศสัมพันธ์	2548	2550	2552
คู่รัก/แฟน	24.6	17.4	15.5
บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย	43.3	40.4	34.3
บุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน	45.7	52.4	60.0
ผู้ขายบริการทางเพศ	50.0	62.5	66.7
บุคคลที่มีเพศเดียวกัน	29.0	25.0	50.0

สัดส่วนของการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งกับคู่เพศสัมพันธ์ประเภทต่างๆ ในรอบปี พบว่าการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์กับบุคคลที่รู้จักกันผิวเผิน และหญิงบริการทางเพศ และเพศเดียวกัน ส่วนการมีเพศสัมพันธ์กับคู่รัก/แฟน บุคคลที่รู้จักกันคุ้นเคย มีแนวโน้มการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้งลดลง

แผนภาพ 9.83 แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด

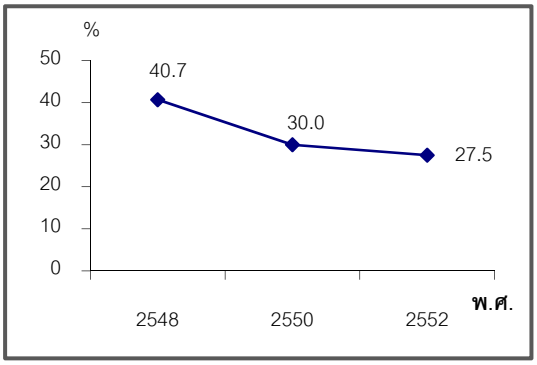

แนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยสำหรับการมีเพศสัมพันธ์ในครั้งล่าสุด พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

การมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับสิ่งของหรือเงินตอบแทน

แผนภาพ 9.84 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน และการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง

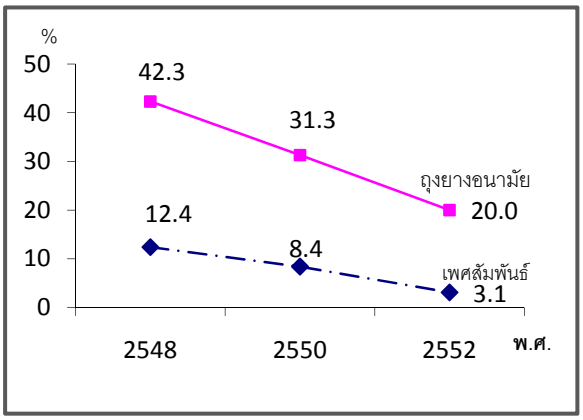

เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน พบว่ามีแนวโน้มลดลง ส่วนการใช้ถุงยางอนามัยทุกครั้ง พบว่ามีแนวโน้มลดลงเช่นกัน อย่างไรก็ตาม เพศสัมพันธ์เพื่อแลกกับเงิน หรือสิ่งของตอบแทน มีจำนวนไม่มากนักในแต่ละปี จึงอาจทำให้เห็นแนวโน้มไม่ชัดเจนมากนัก

อาการผิดปกติ

แผนภาพ 9.85 แนวโน้มของการมีอาการผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์

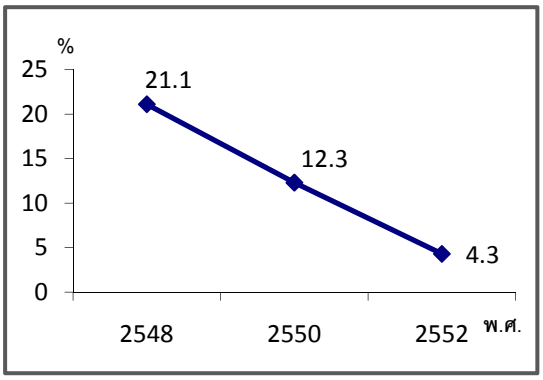

แนวโน้มของการมีอาการที่ผิดปกติที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ พบว่ามีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา ในปี พ.ศ. 2552 มีแรงงานต่างด้าวที่เคยมีอาการผิดที่สงสัยว่าจะเป็นโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพียง 19 ราย เท่านั้น (คิดสัดส่วนของแรงงานต่างด้าวทั้งหมด)

การตรวจเลือด

แผนภาพ 9.86 แนวโน้มของการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวี

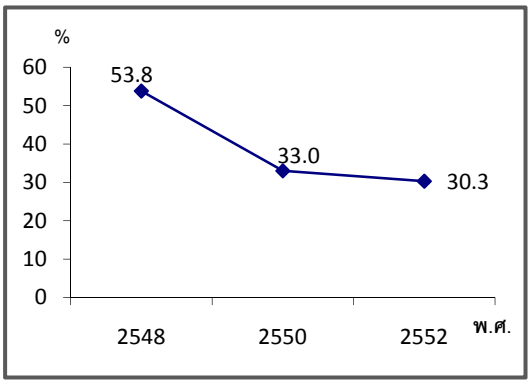

การตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในกลุ่มแรงงานต่างด้าว พบว่ามีแนวโน้มลดลงเล็กน้อย สำหรับการรับทราบผลการตรวจเลือดเพื่อหาเชื้อเอชไอวีในรอบ 2 ปีก่อนไม่ได้สอบถามเป็นคำถามที่เพิ่มเข้ามาในรอบปี พ.ศ. 2552 ซึ่งพบว่ามีร้อยละ 66.2 หรือประมาณ 2 ใน 3 ที่ทราบผลการตรวจ และอีกประมาณ 1 ใน 3 ที่ยังไม่ทราลผลการตรวจเลือด

พฤติกรรมการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์

การดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา พบว่ามีแนวโน้มคงที่ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 จนถึงปี พ.ศ. 2552 ส่วนในปี พ.ศ. 2548 มีสัดส่วนน้อยกว่า 2 ปีหลัง กล่าวคือ ในรอบ 1 เดือนที่ผ่านมาในแต่ละปี กลุ่มแรงงานต่างด้าวเกือบครึ่งหนึ่งมีการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ ส่วนการใช้สารเสพติดประเภทที่ผิดกฎหมายได้แก่ ยาบ้า/กัญชา/เฮโรอีน/โคเคน และอื่นๆ พบว่ามีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องในรอบ 3 ปีที่ผ่านมา

แผนภาพ 9.87 แนวโน้มของการดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์และการเสพสารเสพติดประเภทต่าง ๆ

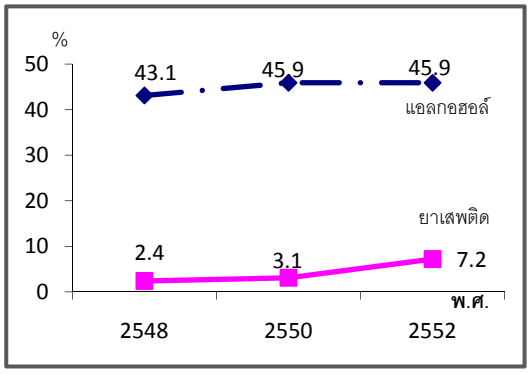

แผนภาพ 9.88 แนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้ง

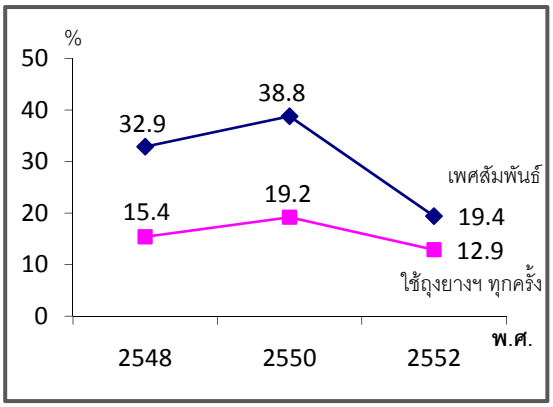

มีแนวโน้มของการมีเพศสัมพันธ์หลังดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ลดลง (คิดสัดส่วนในกลุ่มที่มีเพศสัมพันธ์ในรอบปีที่ผ่านมา) รวมทั้งมีแนวโน้มของการใช้ถุงยางอนามัยในทุกครั้งลดลงเล็กน้อย

เพศสัมพันธ์หลังการเสพสารเสพติด (ประเภทที่ผิดกฎหมาย) ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า มีเพียงจำนวน 1 รายเท่านั้น และในรอบ 2 ปีก่อนมีจำนวนไม่มากเช่นกัน จึงทำให้ไม่สามารถเห็นแนวโน้มได้ชัดเจน

บรรณานุกรม

กองควบคุมโรคเอดส์ สำนักอนามัย. (2552). **สรุปสถานการณ์เอดส์กรุงเทพมหานครปี 2552** สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2552 จาก http://203.155.220.217/aids/statistics/stat-1.htm

คำนวณ อึ้งชูศักดิ์ (มปท). **หลักวิชาและการประยุกต์ระบาดวิทยาสำหรับผู้บริหารสาธารณสุข**. นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน

สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล (2545). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 7 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2545.** นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน

"_____" (2546). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 7 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2546.** นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน

"_____" (2547). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2547.** นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน

"_____" (2548). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 5 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2548.** นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน

"_____" (2549). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์การติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 4 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2549.** นครปฐม : โรงพิมพ์สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน.

"_____" (2550). **การเฝ้าระวังพฤติกรรมที่สัมพันธ์การติดเชื้อเอชไอวี ในประชากร 6 กลุ่มเป้าหมาย ในพื้นที่กรุงเทพมหานคร ปี 2550.** กรุงเทพ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง

"_____" (2551). **การศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมที่สัมพันธ์การติดเชื้อเอชไอวี ใน 5 กลุ่มประชากรเป้าหมาย ปี 2551.** กรุงเทพ: พี.เอ.ลีฟวิ่ง

สำนักระบาดวิทยา กรมควบคมโรค กระทรวงสาธารณสุข (2552). **จำนวนผู้ป่วยเอดส์ จำแนกตามกลุ่มอายุและเพศ**. สืบค้นเมื่อ 8 ธันวาคม 2552 จาก http://203.157.15.4/index.php?page=5061

UNAIDS (2009). **2008 Report on the global AIDS epidemic.** Retrieved 8 Decenberber, 2009, from http://data.unaids. org/pub/Report/2009/2009_epidemic_ update_en.pdf

ภาคผนวก

COA. No. MU-IRB 2009/029.2403

Documentary Proof of Mahidol University Institutional Review Board

Title of Project: The behavioral surveillance survey of 7 target groups in Bangkok, 2009

Principle Investigator: Miss Bang-on Thepthien

Name of Institution: ASEAN Institute for Health Development

Approval includes:

1) MU-IRB Submission form version received date 24 February 2009
2) Participant Information Sheet for Student and Parent version date 24 March 2009
3) Participant Information Sheet for Foreign Laborer (Thai version) version date 24 March 2009
4) Participant Information Sheet for Men version date 24 March 2009
5) Participant Information Sheet for Women version date 24 March 2009
6) Participant Information Sheet for Drug Addicts version date 24 March 2009
7) Informed Consent Form for Student and Parent version date 24 March 2009
8) Informed Consent Form for Foreign Laborer (Thai version) version date 24 March 2009
9) Questionnaire Thai version received date 16 March 2009
10) Questionnaire English version, Burmese version, Laos version, Kambodian version received date 19 January 2009

Mahidol University Institutional Review Board is in full compliance with International Guidelines for Human Research Protection such as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guidelines and the International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

Date of Approval: 24 March 2009

Date of Expiration: 23 March 2010

Signature of Chairman: .....
(Professor Shusee Visalyaputra)

Signature of Head of the Institute: .....
(Associate Professor Sansanee Chaiyaroj)
Vice President for Research and Academic Affairs

Office of the President, Mahidol University, 999 Phuttamonthon 4 Rd., Salaya, Phuttamonthon District, Nakhon Pathom 73170. Tel. (662) 8496223-5 Fax. (662) 8496223

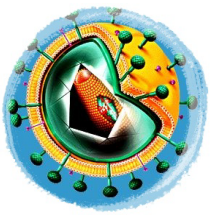

สถาบันพัฒนาสุขภาพอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล

โทรศัพท์ 02 4419040-3 ต่อ 45,54

โทรสาร 02 4419044

E-mail tepyc@mahidol.ac.th